

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 13 септември 2018 г.
(OR. en)

12143/18

Междуетноститутуционално досие:
2018/0330 (COD)

FRONT 288
SIRIS 115
CODEC 1465
COMIX 492

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

От:	Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от г-н Jordi AYET PUIGARNAU, директор
Дата на получаване:	12 септември 2018 г.
До:	Г-н Јерре TRANHOLM-MIKKELSEN, генерален секретар на Съвета на Европейския съюз
№ док. Ком.:	COM(2018) 631 final
Относно:	Предложение за РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА относно европейската гранична и брегова охрана и за отмяна на Съвместно действие 98/700/ПВР на Съвета, Регламент (ЕС) № 1052/2013 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (ЕС) 2016/1624 на Европейския парламент и на Съвета <i>Принос на Европейската комисия към срещата на лидерите в Залцбург на 19 и 20 септември 2018 г.</i>

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2018) 631 final.

Приложение: COM(2018) 631 final

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 12.9.2018 г.
COM(2018) 631 final

2018/0330 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**относно европейската гранична и брегова охрана
и за отмяна на Съвместно действие 98/700/ПВР на Съвета, Регламент (ЕС)
№ 1052/2013 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (ЕС) 2016/1624
на Европейския парламент и на Съвета**

*Принос на Европейската комисия към срещата на лидерите в
Залцбург на 19 и 20 септември 2018 г.*

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

Регламентът за европейската гранична и брегова охрана, въведен за рекордно кратко време след миграционната криза от 2015 г., влезе в сила на 6 октомври 2016 г.¹. При все това остава да се направи още много, за да се осигури — в рамките на комплексен подход към миграцията — ефективният контрол на външните граници на ЕС и значително да се увеличи ефективното връщане на незаконните мигранти. Във вида, в който съществува днес, европейската гранична и брегова охрана донесе подобрения в това отношение. Наложително е обаче тя да отговаря в пълна степен на нивото на амбиция и на потребността на Европейския съюз да защитава ефективно външните граници и да се справя с бъдещите предизвикателства в областта на миграцията. Европейската гранична и брегова охрана следва да бъде осезаем пример за европейската солидарност — да е готова за оперативно разполагане в случай на необходимост и да укрепва защитата на общите външни граници на Съюза.

Комисията вече изложи своето виждане² за засилена и пълноценно функционираща европейска гранична и брегова охрана, чрез която да се откликне на безпокойството на гражданите във връзка със сигурността и безопасността на Съюза. За следващата многогодишна финансова рамка (2021—2027 г.) Комисията предложи да се сформира постоянен корпус от 10 000 гранични служители и финансовите средства за управление на миграцията и границите, които за текущия период възлизат на около 13 млрд. евро, да се увеличат почти трикратно — на 34,9 млрд. евро, за да се даде целенасочен отговор на нарастващите предизвикателства в областта на миграцията, мобилността и сигурността. По този начин ще се осигури както по-ефективно управление на границите от страна на европейската гранична и брегова охрана, така и по-ефективна политика в областта на миграцията.

Освен това Комисията предложи да се предостави финансово подпомагане за оборудване и обучаване на националния компонент на европейската гранична и брегова охрана в държавите членки с цел да се повиши техният оперативен капацитет, да се укрепят съществуващите инструменти и да се разработят общосъюзни информационни системи за границите, управлението на миграцията и сигурността. Във връзка с това на 12 юни 2018 г. Комисията предложи фонд „Убежище и миграция“, Инструмент за управление на границите и фонд „Вътрешна сигурност“, на обща стойност 20,9 млрд. евро.

¹ Регламент (ЕС) 2016/1624 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2016 г. за европейската гранична и брегова охрана (ОВ L 251, 16.9.2016 г., стр. 1).

² Съобщение „Нова, модерна многогодишна финансова рамка за Европейския съюз, с която ефикасно да постига резултати по своите приоритети след 2020 г.“ (COM(2018) 98).

В заключенията си от юни 2018 г. Европейският съвет потвърди необходимостта от по-ефективен контрол на външните граници на ЕС посредством по-нататъшно засилване на подкрепящата роля на Европейската агенция за гранична и брегова охрана, включително в сътрудничеството с трети държави, чрез увеличаване на ресурсите и подсилен мандат. Основните принципи, договорени в заключенията на Европейския съвет, впоследствие бяха подкрепени от държавите членки в рамките на различни форуми³, като беше изтъкната нуждата да се укрепят инструментите на европейската солидарност, да се осигури ефективното управление на външните граници с по-силна европейска гранична и брегова охрана и да се разработи по-ефективна и по-съгласувана европейска политика на връщане въз основа на по-голяма солидарност и взаимно доверие.

Освен това в Резолюцията на Европейския парламент от 30 май 2018 г. относно годишния доклад за функционирането на Шенгенското пространство се подчертава необходимостта от бързо въвеждане на пълноценна европейска стратегия за интегрирано управление на границите, както е договорено между институциите, на техническа и оперативна стратегия от Европейската агенция за гранична и брегова охрана и на последващи национални стратегии на държавите членки. Европейският парламент също така изрази загрижеността си във връзка с несъответствията в изпълнението на стратегията за интегрирано управление на границите в държавите членки и подчерта, че нейното пълно изпълнение във всички държави членки е от съществено значение за правилното функциониране на Шенгенското пространство.

В отговор на тези призови, както и на неотдавнашния призив на Европейския съвет, Комисията предлага редица промени по отношение на европейската гранична и брегова охрана, чрез които по-специално се създава собствено оперативно звено на Агенцията: **Постоянен корпус на европейската гранична и брегова охрана, с 10 000 оперативни служители** и с изпълнителни правомощия за всичките му дейности, който да подпомага ефективно държавите членки на място. Постоянният корпус на европейската гранична и брегова охрана ще представлява не само количествена, но и качествена промяна, като осигури **надеждно решение**, което е винаги налице. Той ще гарантира, че ЕС колективно разполага с необходимите способности за защита на външните си граници, за предотвратяване на вторичните движения и за ефективно връщане на незаконните мигранти.

Благодарение също така на значителното подсилване на техническото оборудване, което е на негово разположение, на предоставянето на изпълнителни правомощия на редовния му персонал и на повишената способност да действа в трети държави, Постоянният корпус на европейската гранична и брегова охрана ще промени коренно качеството и ефективността на колективната защита на общите граници на ЕС и на управлението на миграционните потоци. Като задава нови стандарти и формира у

³ Декларация на Германия и Франция „Подновяване на ангажиментите на Европа за сигурност и просперитет“, Мезеберг, 19 юни 2018 г.

граничните служители европейска професионална култура, европейската гранична и брегова охрана ще се превърне също така в образец за управление на границите на ЕС.

С оглед на гореизложеното е необходимо да се адаптират функционирането на европейската гранична и брегова охрана и — което е по-важно — начинът, по който се определят стратегическите приоритети на европейското интегрирано управление на границите. Ето защо предложението има за цел да се структурират политическите насоки за европейското интегрирано управление на границите, като се установи цикъл на политиката във връзка с европейската и националните стратегии за интегрирано управление на границите. Ще бъде подобро координирането на процесите на планиране на европейското интегрирано управление на границите, за да се подготвят по-добре операциите по границите и да се определя реагирането спрямо въздействия от по-висока степен, и по-специално — евентуалната намеса на Постоянния корпус и на друг капацитет на Агенцията в подкрепа на държавите членки. С предложението се цели също така да се подобри подготовката на способностите на европейската гранична и брегова охрана, като се координират обучението и образованието, придобиването на оборудване в краткосрочен и в по-дългосрочен план, както и научноизследователската и развойната дейност.

Благодарение на предложението ще се усъвършенства и способността за обмен на информация и за подпомагане на държавите членки в областта на връщането. Освен това то се представя заедно с преглед на Директивата относно връщането, който се предприема с цел да се съдейства на държавите членки да повишат ефикасността на връщанията, както и да се осъществява по-ефективна и по-съгласувана европейска политика на връщане. В преработения текст на Директивата относно връщането се предлагат по-ясни и по-ефективни процедури за издаване на решения за връщане и за разглеждане на жалби, за да се осигурят съгласуваност и полезни взаимодействия между процедурите за предоставяне на убежище и процедурите за връщане, както и по-ефективно използване на задържането, за да се улесни връщането. В този контекст с предложените промени в Регламента за европейската гранична и брегова охрана допълнително се разширява обхватът на оперативната помощ, която Агенцията трябва да предоставя на държавите членки.

Тези промени също така ще укрепят **сътрудничеството между Агенцията и Агенцията на ЕС в областта на убежището** при разполагането на екипи за съдействие в управлението на миграцията, по-специално в горещи точки и контролни центрове. Комисията търси отговор на необходимостта да се осигурят полезни взаимодействия между процедурите за предоставяне на убежище и процедурите за връщане, чрез координация между националните компетентни органи и съответните агенции на Съюза, както и чрез повишена ефикасност на общата политика на връщане като основен елемент на устойчивото управление на миграцията.

Друг важен елемент на европейското интегрирано управление на границите е **сътрудничеството с трети държави**. Чрез настоящото предложение сътрудничеството на Агенцията с трети държави се засилва с цел да се насърчат европейски стандарти в

областта на управлението на границите и връщането, да се обменят сведения и анализи на риска, да се улесни изпълнението на връщанията с оглед да се повиши тяхната ефикасност и да се оказва подкрепа на третите държави в областта на миграцията и на управлението на границите. Това включва разполагането на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана в случаите, когато такава подкрепа е необходима за защитата на външните граници и за ефективното управление на миграционната политика на Съюза.

Пълноценно функциониращата европейска гранична и брегова охрана следва също така да оптимизира и да използва всички съществуващи оперативни инструменти. Комисията предлага **в предложението относно европейската гранична и брегова охрана да се включи и Европейската система за наблюдение на границите (Eurosur)**, за да се подобри функционирането на Eurosur и обхватът му да се разшири, така че в него да влизат повечето елементи на интегрираното управление на границите. Това означава по-добро разпознаване, предвиждане и реагиране на кризисни ситуации по външните граници на ЕС, както и в трети държави.

Гореспоменатите елементи ще засилят интегрираното управление на границите, тъй като то ще даде възможност на европейската гранична и брегова охрана да действа като същинска гранична полиция, за да се осигури защитата на външните граници на Съюза, да се управляват ефективно миграционните потоци и да се допринесе за гарантирането на високо равнище на сигурност в Съюза — а това е решаващо условие за запазване на Шенгенското пространство.

Необходимост от подобряване на функционирането на европейската гранична и брегова охрана

Една от новостите в регламента от 2016 г. беше задължителният резерв за бързо реагиране, наброяващ 1500 гранични служители. Резервът беше създаден успешно, но той може да се задейства само за бърза гранична намеса — много специфичен вид намеса за справяне с извънредни ситуации. За оперативна подкрепа за държавите членки, разположени на първа линия, в рамките на редовни съвместни операции — които са най-често срещаният вид — Агенцията продължава да разчита изцяло на доброволното обединяване на човешки и технически ресурси от страна на държавите членки.

По време на миграционната криза **оперативните нужди на Агенцията**, свързани с подкрепата за разположените на първа линия държави членки, **нараснаха четирикратно**: през 2014 г. операциите изискваха 52 359 човекодни, а през 2017 г. — 189 705 човекодни. Въпреки че в сравнение с 2015 г. интензивността на натиска по външните граници отслабна и незаконните пристигания по маршрутите през Централното и Източното Средиземноморие намаляха значително, засиленото оперативно ангажиране на Агенцията продължава да допринася съществено за тези положителни резултати.

Констатираните от Агенцията оперативни нужди от човешки и технически ресурси обаче често не могат да бъдат удовлетворени от доброволните ангажименти на държавите членки.

За да се осигури адекватна и трайна защита на външните граници, е необходимо **постоянно високо равнище на ангажиране**. Като се имат предвид геополитическите процеси в някои стратегически райони в света, както и глобалните демографски тенденции, от Европейската агенция за гранична и брегова охрана ще се очаква да съдейства на все повече държави — членки на ЕС, да се справят с миграционния натиск, включително като спомага за ефективните връщания и за сътрудничеството с трети държави.

Държавите членки в голяма степен предвидиха тази тенденция и предоставиха на Агенцията допълнителни гранични служители и експерти, но за съжаление през периода 2015—2018 г. голяма част от съвместните операции на Агенцията все още страдат от **траен недостиг**, поради което подкрепата от страна на Агенцията често се оказва частично неефективна, както Комисията изтъкна неколнократно⁴. В резултат на **годишната процедура по поемане на ангажименти за 2018 г.**, в която участват Европейската агенция за гранична и брегова охрана и държавите членки, бяха покрити едва 49 % от нуждите от гранични служители и 45 % от нуждите от оборудване за дейностите на Агенцията по сухопътните граници. По отношение на операциите по морските граници бяха покрити 96 % от нуждите от гранични служители, но само 60 % от нуждите от технически активи⁵. Този траен недостатък на сегашния механизъм за обединяване на ресурсите засяга капацитета на ЕС да опазва сигурността на външните си граници и трябва да се коригира, както многократно отбеляза Съветът по правосъдие и вътрешни работи⁶.

Освен това при сегашния механизъм за обединяване на ресурсите държавите членки са склонни да се ангажират с участие само за **конкретни места и конкретни периоди**, което ограничава гъвкавостта на Агенцията, когато е необходимо експерти и/или технически активи да се пренасочват бързо в други оперативни области. Агенцията се сблъсква също така със случаи на **недостатъчно равнище на поетите ангажименти за някои върхови месеци** и обратното — със случаи на **твърде високо равнище на**

⁴ В петте си доклада за напредъка относно привеждането в действие на европейската гранична и брегова охрана, приети през 2017 г., и в последния доклад за напредъка относно изпълнението на Европейската програма за миграцията.

⁵ Понастоящем решенията във връзка с оперативните дейности на Агенцията и цялостното ниво на ангажиране се вземат колективно от управителния съвет на Агенцията посредством годишната работна програма (до декември на година n-1) и решението относно минималния брой единици техническо оборудване за операциите (до юни на година n-1). Въпреки че тези колективни решения често отговарят на оперативните нужди от намеса на Агенцията, поетите задължения не се потвърждават по време на ежегодните двустранни преговори с Агенцията (през есента на година n-1), когато държавите членки поемат ангажимент за конкретното си участие.

⁶ Вж. резултатите от заседанието на Съвета по правосъдие и вътрешни работи от 27—28 март 2017 г., на което бе разгледано разпределянето на ресурсите от държавите членки, и резултатите от заседанието на Съвета от 4—5 юни 2018 г., на което бе обсъдено активизирането на подкрепата за агенциите на ЕС, и по-специално на Европейската агенция за гранична и брегова охрана.

поетите ангажименти за по-малко натоварени месеци. Всичко това създава проблеми, понеже Агенцията не може да пренасочва оперативните служители според констатираните нужди.

Агенцията се опитва да компенсира недостатъчното участие на държавите членки и липсата на гъвкавост при пренасочването, като развива и използва свои собствени способности, и по-специално — като ползва съвместно и разполага **„командировани членове на екипите“** като свое участие в оперативните дейности. Тази доброволна допълваща схема обаче се оказва крайно недостатъчна и не позволява на Агенцията да оползотвори собствените си преимущества, а именно — дългосрочната предвидимост на ангажиментите и гъвкавостта при пренасочването. Въпреки че командированите членове на екипите може да се поставят на разположение на Агенцията за една година или за по-дълго, повечето от тях биват командировани само за минималния тримесечен срок, който се изисква по регламента.

Поуките от операциите на Агенцията сочат, че е назряла отчетлива необходимост Агенцията да има постоянен, напълно обучен персонал, който да може да бъде разполаган по всяко време навсякъде. Те потвърждават също така, че разполаганията от страна на държавите членки са неравномерни и липсват общо обучение, задоволителни езикови познания и обща оперативна култура, като всичко това взето заедно затруднява сътрудничеството на място. Ако персоналът е напълно обучен и притежава единна професионална култура, това ще донесе действителна добавена стойност.

Не на последно място, подобно на продължаващите пропуски в обединяването на човешките ресурси, Агенцията редовно се сблъсква със значителен недостиг от вноски на държавите членки за техническо оборудване. Въпреки че изглежда трудно да се създаде задължителен механизъм за обединяване на ресурсите, който да се основава на равното участие на всички държави членки, единственото осъществимо решение е Агенцията да продължи да развива собствените си технически способности посредством придобиване на необходимите активи, като се има предвид амбициозният финансов пакет, запланиран за тази цел в предложението на Комисията за следващата многогодишна финансова рамка. Този процес ще породви допълнително търсене на оперативни служители, които в качеството си на членове на екипите да се занимават с поддръжката и експлоатацията на всички тези технически активи, като тази потребност следва да бъде отразена в дългосрочното решение.

Необходимо е ролята на Съюза в подкрепата за държавите членки в областта на връщането да се засили, тъй като тя е ключов елемент, чрез който да им се помогне да се справят с миграционната ситуация. В ЕС през последните години процентът на връщанията свидетелства, че продължава да има предизвикателства по отношение на ефективното им прилагане. Статистическите данни на Евростат показват, че в сравнение с 2016 г., когато този процент е бил 45,8 %, за 2017 г. той е намалял до само 36,6 %. Заедно с предложени преработен текст на Директивата относно връщането, който включва по-ясни и по-ефективни процедури за издаване на решения за връщане и за разглеждане на жалби, както и по-ефективно използване на задържането, за да се

улесняват връщанията, настоящото предложение има за цел да се укрепи цялостната уредба на действащата в момента политика на връщане.

С оглед на по-нататъшното увеличаване на подкрепата, която Агенцията предоставя на държавите членки, и на развиването на нови дейности в областта на връщането, също и по отношение на трети държави, очевидно е, че ще бъдат необходими повече оперативни служители, които да подпомагат усилията на Агенцията в тази насока, и по-специално като се има предвид значителният бюджет, планиран за дейностите по връщане, които осъществява Агенцията. Този разширен мандат в областта на връщането следва да се съчетае с адекватни способности и човешки ресурси, като същевременно се взема под внимание вече растящият брой на операциите по връщане, които подпомага оперативна Европейската агенция за гранична и брегова охрана: за 2018 г. към 3 август Агенцията е организираща или координираща 192 операции, в сравнение с 90 операции през същия период на 2016 г. и 194 през 2017 г.⁷.

Опитът през последните две години показва повече от всякога колко е важно да се предприемат действия в трети държави, включително да се оказва оперативна и техническа подкрепа. От името на Съюза Комисията договаря споразумения за статуса с някои съседни държави, за да се осигури възможност на Агенцията да извършва оперативни разполагания в тези държави. Вече са приключени или предстои скоро да бъдат приключени преговорите с държавите от Западните Балкани, а в бъдеще такива споразумения може да се сключват не само със съседни държави, както и без териториални ограничения, ако подкрепата за трети държави допринася за защитата на външните граници на ЕС. За такива оперативни разполагания, както и за подкрепа за такива дейности, включително дейности по връщане, на място в трети държави, ще бъдат нужни значително повече оперативни служители от Постоянния корпус.

Цели на европейската гранична и брегова охрана

Всички горепосочени елементи доказват жизнената необходимост от **трайно и надеждно решение**, чрез което да се гарантира, че Агенцията разполага с необходимите способности за защита на външните граници на ЕС и за ефективно подпомагане на връщанията.

В приетия през 2016 г. Регламент за европейската гранична и брегова охрана се установяват принципите на европейското интегрирано управление на границите и се дефинира европейската гранична и брегова охрана, но в него се урежда предимно ролята на Европейската агенция за гранична и брегова охрана. В приетия през 2013 г. Регламент за Eurosur се определя рамката за сътрудничество и обмен на информация между държавите членки и Агенцията, но понастоящем тази рамка се ограничава до наблюдението на морските и сухопътните граници. Като слива тези два регламента, настоящото предложение обединява задачите на Агенцията и ролята, които трябва да

⁷ Данни на разположение във *Frontex Application Return*.

изпълняват във функционирането на европейската гранична и брегова охрана органите на държавите членки.

Ето защо Комисията предлага до 2020 г. да се създаде **Постоянен корпус на европейската гранична и брегова охрана, с оперативен персонал от 10 000 души**, който да служи като собствено ефективно и ефикасно **оперативно звено** на Агенцията. Чрез това предложение се цели да се отстранят констатираните досегашни недостатъци, да се отговори на настоящите нужди и да се осигури стратегическата готовност на ЕС да реагира на предизвикателства в бъдеще. От съществено значение е по-специално да се направи необходимото, тъй щото до 2020 г. Постоянният корпус да достигне пълния си капацитет от 10 000 души оперативен персонал, за да може Агенцията да реагира на текущата ситуация. Във връзка с това подготвителните дейности, включително цялата логистична и административна подготовка за набиране и командироване на персонал, следва да се проведат веднага щом бъде постигнато политическо съгласие по предложението.

От създаването си Постоянният корпус трябва да се интегрира в една добре функционираща европейска гранична и брегова охрана, при която държавите членки, Съюзът и неговите агенции, и по-специално Европейската агенция за гранична и брегова охрана, са координирани добре и работят за постигането на **общи цели на политиката**. Тази координация ще осигури капацитет за **обмен на информация и анализи** и за **съгласуване на способностите за реагиране**, както и **капацитет за предвиждане** на кризисни ситуации по външните граници в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план и за **съвместно развиване на необходимите способности за реагиране**.

Числеността на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана се основава в голяма степен на сегашните указания за ангажиране в рамките на съществуващите механизми за обединяване на ресурси, които обаче — с изключение на резерва за бързо реагиране — са с доброволен характер. В съответствие с решението на управителния съвет общият брой на граничните служители за оперативните дейности на Агенцията е 5000. Действителният брой на членовете на европейските екипи за гранична и брегова охрана, регистрирани в системата OPERA на Агенцията, обаче е над 7000. Този капацитет се допълва от 1500 гранични служители, назначени от резерва за бързо реагиране. Освен това в областта на връщането Агенцията понастоящем има на разположение три резерва, които съгласно решението на управителния съвет следва да се състоят съответно от 600 ескортиращи лица при връщане, 50 специалисти в областта на връщането и 40 наблюдаващи лица при принудително връщане. В този контекст с **предложението Постоянният корпус да наброява 10 000 души**, се цели да се осигури възможност на Агенцията не само да попълни съществуващите липси, но и да засили подкрепата си за разположените на първа линия държави членки в критични оперативни области, да обхване повече области в държавите — членки на ЕС, и в трети държави, както и значително да увеличи връщанията.

Постоянният корпус на европейската гранична и брегова охрана следва да се състои от три категории оперативни служители: 1) служители, наети от Европейската агенция за

гранична и брегова охрана (категория 1), 2) служители, задължително командировани към Агенцията от държавите членки за дълъг период от време (категория 2), и 3) служители, задължително предоставени от държавите членки за краткосрочно разполагане (категория 3).

Важен елемент на този нов поход е включването на **членовете на редовния персонал на Агенцията като членове на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана**, които разполагат с всички необходими правомощия за осъществяване на задачи, свързани с граничния контрол и връщането, включително задачи, за които са необходими изпълнителни правомощия. В член 77, параграф 2, буква г) от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) се предвижда, че Съюзът приема всички необходими мерки за постепенното въвеждане на интегрирана система за управление на външните граници. Тази разпоредба осигурява правното основание за предоставянето на правоприлагащи правомощия на служителите, които действат от името на Съюза при изпълнението на задачите, свързани с въвеждането на интегрирана система за управление на външните граници. Тази правомощия и задачи обаче следва да са ясно определени, така че да съответстват на целта за въвеждане на такава система. Поради това списъкът на тези задачи е част от предложението. Служителите на Агенцията, които попадат в категория 1, ще бъдат нов тип служители на ЕС в рамките на Агенцията, на които се предоставят изпълнителни правомощия, включително правото да използват сила, когато действат в качеството на членове на екипи, разполагани от Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана. Комисията смята тази уредба за основен елемент на своето преработено предложение, което ще окаже значително въздействие за засилването на мандата на Агенцията, така че да се гарантира ефективният контрол на външните граници на Съюза.

Вторият ключов елемент при Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана е **задължителният характер на краткосрочното и дългосрочното участие на държавите членки** в него, което е единственото решение, гарантиращо, че е налице участието, необходимо за дейностите на Агенцията в духа на солидарността и отговорността за доброто функциониране на Шенгенското пространство. Индивидуалното участие на държавите членки е определено въз основа на схемата на разпределение, договорена по време на преговорите през 2016 г. за резерва за бързо реагиране и посочена в приложение I към Регламент (ЕС) 2016/1624.

Това задължително участие може да бъде сериозно предизвикателство за държавите членки в случаите, когато техният национален капацитет е претоварен поради вътрешни задължения. Поради това в предложението се предвижда **система за финансова подкрепа**, чрез която да се подпомага и да се осигурява дългосрочното развитие на човешките ресурси, като се дава възможност на държавите членки да наемат и обучават допълнителни служители, за да се обезпечи гъвкавостта, която е нужна за спазване на задължителното обединяване на ресурси в рамките на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана, като същевременно се поддържа достатъчен собствен национален капацитет.

Благодарение на **модулния състав на Постоянния корпус** на европейската гранична и брегова охрана, който ще се състои от три категории оперативни служители, ангажирането на Агенцията ще може да се приспособява гъвкаво към оперативните нужди. Редовните оперативни служители (категория 1) на Агенцията винаги ще бъдат основният градивен елемент при разполагане на Постоянния корпус, докато ангажирането на оперативни служители от категория 2, и особено от категория 3, може да се адаптира в рамките на съществуващите механизми.

Постоянният корпус на европейската гранична и брегова охрана и неговите оперативни служители освен това представляват **интегрирано решение** за целия спектър от операции на Агенцията: екипи за управление на границите, екипи за връщане, както и екипи за съдействие в управлението на миграцията, със смесен състав. Ето защо предложението интегрира всички съществуващи механизми за обединяване на ресурси: сегашния механизъм за ежегодно поемане на ангажименти за дейности по външните граници, задължителния резерв за бързо реагиране за бърза гранична намеса, два резерва от специалисти в областта на връщането и ескортиращи лица при връщане. По изключение, поради спецификата на своите задачи и опит, както и поради необходимостта от независимост при изпълнението на функциите си по наблюдение, резервът от наблюдаващи лица при принудително връщане следва да остане отделно звено.

Предложението има за цел да се **структурират политическите насоки** за европейското интегрирано управление на границите, като се установи цикъл на политиката във връзка с европейската и националните стратегии за интегрирано управление на границите.

Предложението ще **укрепи механизмите за ранно предупреждение** на европейската гранична и брегова охрана, за да се постигне по-действен отговор в случай на кризи и да се преодоляват по-ефективно ситуации, при които може да бъде застрашено функционирането на Шенгенското пространство.

Ключовият елемент на тези процеси ще бъде предвиждането. Предложението има за цел да се подобри координирането на **процесите на планиране** на европейското интегрирано управление на границите, за да се подготвят по-добре операциите по границите и да се определя реагирането спрямо въздействия от по-висока степен, и по-специално — евентуалната намеса на Постоянния корпус и на друг капацитет на Агенцията в подкрепа на държавите членки. С предложението се цели да се подобри подготовката на способностите на европейската гранична и брегова охрана, като се координират обучението и образованието, придобиването на оборудване в краткосрочен и в по-дългосрочен план, както и научноизследователската и развойната дейност.

Благодарение на предложението ще се усъвършенства и способността за обмен на информация и за подпомагане на държавите членки в областта на **връщането**. За да се окаже по-добро съдействие на държавите членки, с настоящото предложение задачите на Агенцията се разширяват, така че да включват техническа и оперативна помощ при изпълнението на процедурите по връщане, в това число при изготвянето на решения за

връщане и при други предхождащи връщането дейности, както и помощ за разработването и експлоатирането на системи за управление на връщането и системи за обмен на информация.

Предложението **ще изясни ролите, които имат съответно държавите членки и Агенцията във функционирането на европейската гранична и брегова охрана**, включително сътрудничеството с трети страни и с трети държави. В областта на връщането Агенцията ще може да оказва помощ за свързани с връщането дейности на трети държави, включително чрез организирането на смесени операции по връщане, в които участват една или повече държави членки. По-специално, ще бъде доусъвършенствано функционирането на Eurosur, като се повишат качеството на обменяните данни, сигурността и способността за реагиране на системите. За да се съдейства по-пълноценно на различните компоненти на интегрираното управление на границите, обхватът на Eurosur ще претърпи развитие от наблюдение на границите към контрол на границите, в това число докладване за вторичните движения и въздушните граници. Eurosur ще се използва за операции по границите и за интегрирано планиране. Eurosur също така ще подобри оперативното сътрудничество и обмена на информация с трети държави и с трети страни.

- **Съгласуваност с действащите разпоредби в тази област на политиката**

Настоящото предложение допълва предложенията на Комисията от 12 юни 2018 г. за създаване на Фонд за интегрирано управление на границите и фонд „Убежище и миграция“ в следващата многогодишна финансова рамка, за да се засили финансирането за националните компоненти на европейската гранична и брегова охрана. Вzeti заедно, всички тези предложения на Комисията имат за цел да се осигури една напълно интегрирана система на ЕС за управление на границите, която се прилага чрез силна и пълноценно функционираща европейска гранична и брегова охрана, състояща се от Европейската агенция за гранична и брегова охрана и националните органи, които отговарят в държавите членки за управлението на границите и връщанията.

За да се създадат условия за ефективни разполагания на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана от 1 януари 2020 г., е необходимо възможно най-скоро да се вземат и да се приведат в действие някои решения и мерки за изпълнение. По-специално, чрез дерогация от обичайния срок, посочен в регламента, решението на управителния съвет относно профилите на постоянния корпус на Агенцията следва да се приеме в 6-седмичен срок от влизането на регламента в сила, а държавите членки следва да посочат оперативни служители за Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана в 12-седмичен срок от влизането на регламента в сила.

Същевременно, за да се осигури приемственост в подкрепата за организираните от Агенцията оперативни дейности, всички разполагания до 31 декември 2019 г. следва да се планират и изпълняват, включително в рамките на резерва за бързо реагиране, в съответствие с членове 20, 30 и 31 от Регламент (ЕС) 2016/1624 и в съответствие с

ежегодните двустранни преговори, проведени през 2018 г. Отмяната на тези разпоредби следва да породи действие от 1 януари 2020 г.

Настоящото предложение се основава на съществуващите в момента политика и инструментариум за управление на границите, и по-специално на европейската гранична и брегова охрана, създадена с Регламент (ЕС) 2016/1624. През последните две години с привеждането в действие на европейската гранична и брегова охрана бяха осъществени първите цикли на оценките на уязвимостта и създаването на резервите за бързо реагиране, които да действат при извънредни ситуации. Посредством Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана, състоящ се от 10 000 оперативни служители, способностите на Агенцията, а оттам — и способностите на Съюза, ще се разширят допълнително, за да се реагира ефективно на настоящи или бъдещи заплахи и предизвикателства по външните граници, като изпреварващо се подсилват, оценяват и координират действията на държавите членки по външните граници и с трети държави, както и за да се увеличат връщанията.

Като интегрира Европейската система за наблюдение на границите (Eurosir) в законодателния инструмент за създаване на европейската гранична и брегова охрана, предложението насърчава духа на сътрудничество, обмена на информация и координирането на усилията между държавите членки и Европейската агенция за гранична и брегова охрана, както и между националните органи и агенциите на Съюза, с конкретни и обвързващи ангажименти. То надгражда също така Регламент (ЕС) № 656/2014⁸ за установяване на правила за наблюдението на външните морски граници в контекста на оперативното сътрудничество, координирано от Frontex.

В предложението се уточнява връзката между извършваните от Агенцията оценки на уязвимостта и създадения с Регламент (ЕС) № 1053/2013⁹ механизъм за оценка по Шенген, за да се увеличат максимално полезните взаимодействия между тези два механизма, които са от решаващо значение за европейския контрол върху качеството на функционирането на Шенгенското пространство.

Настоящото предложение надгражда и доразвива тези съществуващи разпоредби на политиката и ги обединява в европейската гранична и брегова охрана, като по този начин се установява интегрирана система за управление на външните граници на равнището на Съюза, както е предвидено в член 77, параграф 2, буква г) от Договора за функционирането на Европейския съюз.

⁸ Регламент (ЕС) № 656/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за установяване на правила за наблюдението на външните морски граници в контекста на оперативното сътрудничество, координирано от Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите — членки на Европейския съюз (ОВ L 189, 27.6.2014 г., стр. 93).

⁹ Регламент (ЕС) № 1053/2013 на Съвета от 7 октомври 2013 г. за създаването на механизъм за оценка и наблюдение с цел проверка на прилагането на достиженията на правото от Шенген и за отмяна на решението на изпълнителния комитет от 16 септември 1998 г. за оценка и прилагане на Споразумението от Шенген (ОВ L 295, 6.11.2013 г., стр. 27).

- **Съгласуваност с други политики на Съюза**

Настоящото предложение е в съответствие с цялостната дългосрочна политика за по-добро управление на миграцията, изложена от Комисията в Европейската програма за миграцията, в която въз основа на политическите насоки на председателя Юнкер беше разработен набор от съгласувани и взаимно подсилващи се инициативи, основаващи се на четири стълба. Тези стълбове включват ограничаване на стимулите за незаконна миграция, гарантиране на сигурността на външните граници и спасяване на човешки живот, силна политика за убежище и нова политика за законна миграция. С настоящото предложение продължава изпълнението на Европейската програма за миграцията, по-специално по отношение на целта за гарантиране на сигурността на външните граници, тъй като европейската гранична и брегова охрана ще осъществява европейско интегрирано управление на границите. То освен това представлява отговор на искането на Европейския съвет за по-нататъшно засилване на подкрепящата роля на Европейската агенция за гранична и брегова охрана, включително в сътрудничество с трети държави, чрез увеличаване на ресурсите и подсилен мандат, за да се осигури ефективен контрол на външните граници на ЕС и значително да се увеличи ефективното връщане на незаконните мигранти.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

- **Правно основание**

Настоящото законодателно предложение се основава на член 77, параграф 2, букви б) и г) и член 79, параграф 2, буква в) от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС).

В член 77, параграф 1, букви б) и г) се предвижда Съюзът да разработи политика, която има за цел да се осигурят контрол на лицата и ефективно наблюдение при преминаването на външните граници, както и постепенно да се въведе интегрирана система за управление на външните граници. За тези цели, съгласно член 77, параграф 2, букви б) и г), Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, приемат мерки относно контрола, на който подлежат лицата, преминаващи външните граници, както и всички необходими мерки за постепенното въвеждане на интегрирана система за управление на външните граници.

Член 79, параграф 2, буква в) упълномощава Европейския парламент и Съвета да приемат мерки в областта на нелегалната имиграция и незаконното пребиваване, включително експулсирането и репатрирането на незаконно пребиваващите лица.

- **Субсидиарност**

Настоящото предложение има за цел да се гарантира европейското интегрирано управление на външните граници на ЕС с оглед ефективното управление на миграцията и гарантирането на високо равнище на сигурност в рамките на Съюза, като същевременно се защитава свободното движение на хора в него. В пространство без вътрешни граници незаконната миграция през външните граници на една държава членка засяга всички останали държави членки в рамките на Шенгенското

пространство. Пространство без вътрешни граници е устойчиво единствено ако външните граници са ефективно сигурни и защитени.

Тъй като контролът на външните граници на Съюза е от общ и споделен интерес и трябва да се осъществява в съответствие с високи и единни стандарти на Съюза, целите на настоящото предложение не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки и могат да бъдат по-добре достигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, посочен в член 5 от Договора за Европейския съюз.

- **Пропорционалност**

Предложението е предназначено да отговори на новите предизвикателства и политическа реалност, пред които е изправен Съюзът както по отношение на управлението на миграцията, така и по отношение на вътрешната сигурност. Чрез него се подсилва инструментариумът от способности, които са на разположение на европейската гранична и брегова охрана, особено като се създава Постоянен корпус на европейската гранична и брегова охрана с 10 000 оперативни служители, който да решава комплексно предизвикателствата при управлението на границите на ЕС и връщането. То гарантира, че правилата за интегрирано управление на границите се прилагат изцяло и правилно от държавите членки в съответствие със съгласуван цикъл на многогодишната стратегическа политика, че се предприемат подходящи действия за предотвратяване на кризисни ситуации и за ефективно реагиране на ранен етап по външните граници, и че на равнището на Съюза спешни действия за пряка намеса на място се предприемат само когато ситуацията стане по-критична. Предвид своите цели и съгласно принципа на пропорционалност, посочен в член 5 от Договора за Европейския съюз, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

- **Избор на инструмент**

Както е обяснено в глава 1, създаването на Постоянен корпус на европейската гранична и брегова охрана и определянето на необходимите съпътстващи мерки представляват важни нови елементи със съществено въздействие върху функционирането на европейската гранична и брегова охрана. Като се има предвид значимостта на тези промени, е необходимо Регламент (ЕС) 2016/1624 за европейската гранична и брегова охрана да бъде изменен. Това е и възможност измененият Eurosur да бъде интегриран по-добре в европейската гранична и брегова охрана, като изменените елементи на Регламент (ЕС) № 1052/2013 за създаване на Европейската система за наблюдение на границите (Eurosur) се включат в новия регламент, както е посочено в оценката на Регламента за Eurosur.

Необходимата степен на уеднаквяване, която се изисква за осигуряването на интегрираното управление на външните граници, както и на ефективната роля на Агенцията при връщанията, може да се постигне само чрез регламент. Освен това, предвид факта, че европейската гранична и брегова охрана и Eurosur са създадени чрез регламент, целесъобразно е и за настоящото предложение, чрез което се изменят и обединяват двата регламента, да се използва същият правен инструмент.

- **Основни права**

Настоящото предложение съблюдава основните права и е в съответствие с принципите, признати по-специално в Хартата на основните права на Европейския съюз. Всички дейности на европейската гранична и брегова охрана, що се отнася както до Европейската агенция за гранична и брегова охрана, така и до компетентните за управлението на границите и връщането органи на държавите членки, трябва да се извършват при пълно зачитане на основните права, залегнали в Хартата, включително правото на убежище (член 18 от Хартата), защитата срещу връщане (член 19 от Хартата), правото на зачитане на личния и семейния живот (член 7 от Хартата), правото на защита на личните данни (член 8 от Хартата) и правото на ефективни правни средства за защита (член 47 от Хартата). Предложението изцяло взема под внимание правата на детето и специалните потребности на лицата в уязвимо положение.

Така предложението е в съответствие с членове 2 и 6 от Договора за Европейския съюз и с Хартата на основните права на Европейския съюз.

3. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Финансовият принос на ЕС за Европейската агенция за гранична и брегова охрана вече съставлява част от бюджета на Съюза въз основа на законодателната финансова обосновка, придружаваща предложението на Комисията за Регламент за създаване на европейската гранична и брегова охрана. Някои допълнителни ресурси за Агенцията освен това бяха набелязани в законодателната финансова обосновка, придружаваща предложенията на Комисията за Европейска система за информация за пътуванията и разрешаването им (ETIAS) и Пакета за оперативната съвместимост.

За създаването на Постоянен корпус на европейската гранична и брегова охрана и за придобиването на собствено оборудване на Агенцията, както и за адекватното решаване на други нови или актуализирани задачи, предвидени в настоящото предложение, е необходимо към сегашния принос на ЕС за 2019 и 2020 г. съгласно текущата многогодишна финансова рамка да се добави сумата 577,5 млн. евро, което може да наложи да се използват специалните инструменти, предвидени в Регламента за МФР. За периода 2021—2027 г. за изпълнението на актуализираните задачи и функции на Агенцията, свързани предимно със създаването на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана и с придобиването на собствено оборудване на Агенцията, ще бъде необходим финансов принос на ЕС в размер на общо 11 270 млн. евро. Тези суми ще бъдат допълнени от съответния финансов принос на асоциираните към Шенген държави.

Поисканият за периода 2021—2027 г. принос на ЕС може да бъде финансиран в рамките на таваните, определени в предложението за МФР от 2 май 2018 г.

Що се отнася до човешките ресурси, очакваше се до 2020 г. броят на служителите на Агенцията да достигне 1000. За да се създаде Постоянен корпус на европейската гранична и брегова охрана, на Агенцията ще бъдат разпределени допълнителни длъжности, като през 2019 г. се започне със 750 длъжности и до 2025 г. броят на

длъжностите следва да достигне 3000. Тези допълнителни длъжности ще бъдат разпределени по равно между срочно наети служители и договорно наети служители. Новите длъжности ще се използват предимно за набиране и обучаване на оперативните служители от категория 1 на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана. Тази категория обаче ще включва и служители, предвидени за създаването и функционирането на централното звено на ETIAS.

Освен това в рамките на горепосочените 3000 длъжности Агенцията ще може да използва до 4 % от общата численост на Постоянния корпус, за да набира служители, които да подпомагат създаването на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана (набиране на персонал, ежедневно управление, оперативно планиране и др.), попълването на персонала на оперативните подразделения, придобиването на собствено оборудване на Агенцията, други нови задачи, свързани с функционирането на европейската гранична и брегова охрана, включително Eurosur, засиления мандат за връщания и поемането на системата FADO.

В допълнение към бюджета на Агенцията, в рамките на фондовете в областта на миграцията и управлението на границите прилагането на разширената система Eurosur ще се подпомага през 2020 г. от страна на държавите членки посредством съществуващите ресурси от инструмента за финансово подпомагане за управлението на външните граници и общата визова политика, който е част от фонд „Вътрешна сигурност“ (52,5 млн. евро), а през периода 2021—2027 г. — от бъдещия Фонд за интегрирано управление на границите (647,5 млн. евро), като 10 % от тези ресурси ще бъдат разпределени на Eurosur. Съответните действия ще се изпълняват в режим на споделено или пряко управление.

Правилата, съдържащи се в настоящото предложение, ще се допълват от преразгледания рамков финансов регламент за децентрализираните агенции, включително подсилените правила за управление на тези агенции по отношение на измамите, нередностите, конфликта на интереси и вътрешния контрол.

4. ПОДГОТВИТЕЛЕН ПРОЦЕС И КОНСУЛТАЦИИ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ

През 2017 г. Комисията представи на Европейския съвет, Европейския парламент и Съвета пет доклада за напредъка, в които се отчита напредъкът, постигнат по привеждането в действие на европейската гранична и брегова охрана, и се анализират констатираните пропуски. Тези доклади бяха последвани от обсъждания в Съвета и представяния в съответните комисии на Европейския парламент.

В своето съобщение от февруари¹⁰ Комисията определи приоритетите, както и няколко варианта за бъдещата многогодишна финансова рамка на Съюза, като постави акцент върху силната и пълноценно функционираща европейска гранична и брегова охрана като ядро на една изцяло интегрирана европейска система за управление на границите.

¹⁰ Съобщение на Комисията „Нова, модерна многогодишна финансова рамка за Европейския съюз, с която ефикасно да постига резултати по своите приоритети след 2020 г.“ (COM(2018) 98) final.

В съобщението си от 2 май 2018 г.¹¹, придружаващо предложението за следващата многогодишна финансова рамка, Комисията потвърди още веднъж своя ангажимент да работи за осъществяването на тази цел и предложи да се сформира постоянен корпус от около 10 000 гранични служители.

На 5 юли управителният съвет на Агенцията проведе неофициална работна среща за обсъждане на бъдещата нормативна уредба на Агенцията, след което на вниманието на Комисията беше представен писмен запис от срещата, заедно с позициите на 8 държави членки. Освен това новият мандат на Агенцията беше разискван на 9 юли на срещата на Стратегическия комитет за имиграция, граници и убежище, на която представителите на държавите членки изразиха предварителните си становища по идеите, съдържащи се в предложението за МФР. Що се отнася до Eurosur, съгласно член 22, параграф 3 от Регламент № 1052/2013 Комисията го подложи на цялостна оценка. Докладът за тази оценка придружава предложението. В доклада за оценката се прави заключението, че рамката на Eurosur е изпълнила своите цели, но че функционирането на Eurosur може да се подобри, като той се превърне от техническа информационна система в рамка за управление за обмен на информация и за сътрудничество. Състояха се и последващи консултации с експертната група за Eurosur, която е сформирана и се управлява от Агенцията, за да подпомага въвеждането на Eurosur, и със специалната експертна група за Eurosur, създадена от Комисията, за да се обсъжда и проследява процесът на оценка, както и да се дискутират евентуалните изменения на действащия регламент. На 6 и 7 февруари 2018 г. Комисията организира специален семинар, на който технологичните и промишлените аспекти на Eurosur бяха обсъдени с представители на промишлеността, научни изследователи, правителствени експерти от държавите членки, както и институции и агенции на ЕС. За да се прецени какво е съотношението между разходите и ползите от предвидените в предложението промени, Комисията възложи проучване за оценка на въздействието на различните варианти за развитие на Европейската система за наблюдение на границите (Eurosur).

Като се имат предвид призивът на Европейския съвет от 28 юни 2018 г. за по-нататъшно засилване на подкрепящата роля на Агенцията чрез подсилен мандат и необходимостта да се предприемат действия за осъществяване на този призив в подходящ срок, беше решено да не се извършва оценка на въздействието.

5. ПОДРОБНИ РАЗЯСНЕНИЯ НА ОТДЕЛНИТЕ РАЗПОРЕДБИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

С предложението (член 8) се въвежда **цикъл на многогодишната стратегическа политика за европейско интегрирано управление на границите** като начин за осигуряване на ефективното прилагане на европейското интегрирано управление на границите от европейската гранична и брегова охрана. С многогодишния цикъл ще се установи оперативно съвместим, уеднаквен и непрекъснат процес на предоставяне на

¹¹ Съобщение на Комисията „Модерен бюджет за Съюз, който закриля, предоставя възможности и защитава. Многогодишна финансова рамка за периода 2021—2027 г.“, COM(2018) 321.

стратегически насоки на всички съответни участници на равнището на Съюза и в държавите членки в областта на управлението на границите и на връщането, за да може европейското интегрирано управление на границите да се осъществява съгласувано, единно и методично. Цикълът ще започне с политически насоки за европейското интегрирано управление на границите — те ще бъдат предоставени под формата на делегиран акт на Комисията, който впоследствие ще се изпълнява посредством техническа и оперативна стратегия, изготвена от Европейската агенция за гранична и брегова охрана, и национални стратегии, изготвени от държавите членки. С оглед на подготовката на следващия цикъл ще бъде извършена оценка на изпълнението на тези три етапа.

Главните елементи на предложението за създаване на **Постоянен корпус на европейската гранична и брегова охрана** се придружават от подобрения на други **ключови способности** (вж. по-специално член 5, параграф 2, членове 55—60, член 63 и член 64).

- Основните елементи, свързани с Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана, са обяснени в глава 1 по-горе, що се отнася по-специално до състава, числеността, обхвата на дейностите, задължителния характер и прилагането на изпълнителни правомощия.
- За да се отчете комплексният характер на Постоянния корпус, с предложението се въвежда понятието „оперативен персонал или оперативни служители на **Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана**“, което означава граничните служители, ескортиращите лица при връщане, специалистите в областта на връщането и другите компетентни служители. Те ще бъдат разполагани в рамките на три вида екипи: съответно по управление на границите, връщане и съдействие в управлението на миграцията.
- **Индивидуалното участие на държавите членки в Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана** се определя в съответствие с приложения IV и V. Разпределението на индивидуалното участие се основава на схемата на разпределение, договорена за резерва за бързо реагиране, както е посочено в приложение I към действащия Регламент за европейската гранична и брегова охрана.
- Функционирането на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана, както и неговият състав подлежат на **междинен преглед** от страна на Комисията. Въз основа на междинния преглед Комисията може да обмисли евентуални изменения на съответните приложения.
- За да се изгради единна професионална култура, на екипите, разполагани от Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана, следва да се осигурят **специално обучение и униформа**.
- С оглед на разполагането на екипи от Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана на територията на трети държави, Агенцията

следва да разработи **способностите за техните собствени структури за командване и контрол.**

- За да се преодолеят продължаващите пропуски в доброволното обединяване на техническо оборудване от държавите членки, що се отнася по-специално до широкомащабните активи, Агенцията следва да има **свое собствено оборудване**, което да се разполага при съвместни операции, бърза гранична намеса или други оперативни дейности. Въпреки че от 2011 г. Агенцията има законно право да придобива активи или да отдава под наем собственото си техническо оборудване, използването на тази възможност е възпрепятствано до значителна степен от липсата на бюджетни ресурси. С приемането на регламента от 2016 г., на Агенцията беше предоставен специален бюджет от 40 млн. евро, с който да придобива дребно- и средномащабно оборудване, и тя отбеляза напредък в използването на тази възможност. Като естествено следствие от този развой, както и за да се отговори адекватно на нивото на амбиция, свързано със създаването на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана, в многогодишната финансова рамка за периода 2021—2027 г. Комисията задели значителен финансов пакет, който да даде възможност на **Агенцията да придобива, поддържа и експлоатира необходимите въздушни, морски и сухопътни активи** в съответствие с оперативните нужди.
- Тъй като придобиването на необходимите активи може да е дълъг процес, особено при крупните активи, гръбнак на оперативните разполагания следва да стане собственото оборудване на Агенцията, като при извънредни обстоятелства се призовават към допълнително участие държавите членки. Оборудването на Агенцията следва да се експлоатира главно от техническите екипи на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана. За да се гарантира ефективното използване на финансовите ресурси, предложени за собственото оборудване на Агенцията, процесът трябва да се основава на **многогодишна стратегия**, за която управителният съвет да взема решение на възможно най-ранен етап и която да се придружава от план за действие.
- За да се улесни работата на Агенцията в държавите членки, които са домакини на нейните оперативни дейности по външните граници и свързаните с връщания дейности, Агенцията ще има възможност да разкрива свои **местни офиси** в тези държави членки за периода на времетраене на оперативните ѝ дейности. Тези местни офиси ще имат за задача да служат като звено за връзка между Агенцията и приемащата държава членка, да осигуряват координация, комуникация и логистична подкрепа и да гарантират гладкото протичане на всички процеси, свързани с въпросните оперативни дейности. Те ще се разкриват на места, намиращи се в географска близост до областите, в които се извършват оперативни дейности.

С предложението (членове 9 и 67) се създава **рамка за интегрирано планиране на европейската гранична и брегова охрана**. В това планиране ще се интегрират различните процеси на планиране на органите, отговарящи в държавите членки за граничните служители и за връщането, и на Агенцията в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план. Интегрираното планиране ще следва цикъла на многогодишната стратегическа политика за европейското интегрирано управление на границите.

- С предложението се създава стандартна методика за **планиране според сценариите**, разработени от Агенцията. Сценариите ще се основават на анализ на риска, ще бъдат съобразени с геополитическия контекст и ще се одобряват от управителния съвет на Агенцията.
- С предложението се въвежда **планиране на развитието на способности** за европейската гранична и брегова охрана. Това планиране ще представлява механизъм за съпоставяне и сближаване на дългосрочните планове на държавите членки и на Агенцията с оглед да се набележат възможности в областите на обучението и образованието, техническата и оперативната стандартизация, съвместното възлагане на обществени поръчки за оборудване, както и научноизследователската и развойната дейност. Агенцията ще придобива нови способности за подпомагане на индивидуалните нужди на държавите членки. Тя освен това ще играе ключова роля в координирането на развитието на способности за цялата европейска гранична и брегова охрана.
- Посредством процесите на планиране на развитието на способности ще бъде създадена **пътна карта за способностите на европейската гранична и брегова охрана**, която ще бъде одобрена от управителния съвет на Агенцията и ще бъде приложена към техническата и оперативната стратегия за интегрирано управление на границите. Пътната карта за способностите ще очертае стратегическите ориентири за развитието на способности на европейската гранична и брегова охрана. Тя ще доведе до създаването на планове за възлагане на обществени поръчки и пътни карти за технологиите. Плановите за възлагане на обществени поръчки ще подпомогнат държавите членки и Агенцията при придобиването и наемането на техническо оборудване¹², а пътните карти за технологиите ще служат на Агенцията при набелязването на ключови теми за научни изследвания¹³ и ще се вземат предвид при програмирането на инструментите на ЕС в подкрепа на оперативните и научноизследователските дейности в областта на интегрираното управление на границите и връщането.
- С предложението се засилват съществуващите изисквания за разработване на равнището на държавите членки на **планове за действие**

¹² В съответствие с член 38 от Регламента за европейската гранична и брегова охрана.

¹³ В съответствие с член 37 от Регламента за европейската гранична и брегова охрана.

при извънредни ситуации като част от цялостния процес на интегрирано планиране. Плановите за действие при извънредни ситуации трябва да отразяват всички мерки и ресурси, необходими за евентуално засилване на способностите, включително логистиката и спомагателните дейности, при по-високи степени на въздействие по външните граници, като тук се включва капацитетът за подпомагане на разполагането на допълнителни способности, координирани от Европейската агенция за гранична и брегова охрана. Тези планове следва да продължат да бъдат обект на механизма за контрол на качеството в рамките на механизма за оценка на уязвимостта.

- В краткосрочен план **оперативното планиране** ще се координира между държавите членки и Агенцията в рамките на Eurosur, в съответствие с установените от Агенцията процеси на планиране на съвместни операции по границите¹⁴.

С предложението (член 18 и следващите членове) **Eurosur се включва в Регламента за европейската гранична и брегова охрана** като необходим елемент от функционирането на европейската гранична и брегова охрана.

- Eurosur се превръща в рамка за управление за обмен на информация и за сътрудничество между отговарящите за управлението на границите национални органи на държавите членки и Агенцията, която се опира на различните информационни системи, използвани от държавите членки и Агенцията, и **разширява ролята и компетенциите на националните координационни центрове**.
- С предложението **се опростяват досегашните елементи на действащия понастоящем Регламент за Eurosur и се повишава способността за реагиране на Eurosur**. Някои от техническите части на действащия понастоящем Регламент за Eurosur ще бъдат преместени в актове за изпълнение, за да се предостави повече яснота по отношение на техническото изпълнение, да се даде възможност за по-голяма гъвкавост и евентуални оперативни актуализации, като същевременно се гарантира техният обвързващ характер.

С предложението **се разширява сегашният обхват на Eurosur**, така че той да включва освен наблюдение на сухопътните и морските граници също и **граничен контрол** (като се добавят проверки в гранично-пропускателните пунктове и наблюдение на въздушните граници — досега държавите членки докладваха за това на доброволна основа), за да се осигури изчерпателна осведоменост за състоянието по външните граници и да се разшири диапазонът на капацитета за реагиране. Агенцията ще разработи нови видове сътрудничество с органите от сектора на въздухоплаването, за да се откриват по-ефикасно новите заплахи, предизвикани от въздухоплавателни средства и дроневи, и да се даде отговор на тези заплахи.

¹⁴ Както е описано в член 16 от Регламента за европейската гранична и брегова охрана.

Чрез предложението **осведомеността за състоянието, анализът на риска, превенцията и способността за реагиране на европейската гранична и брегова охрана се подобряват** в следните аспекти:

- **За да се засили свързаната с анализ на риска функция** на европейската гранична и брегова охрана, различните методики и източници на информация, както и граничните участъци и степените на въздействие по Eurosur ще бъдат съгласувани с тези, които използват Агенцията и държавите членки съгласно общата методика за интегрирана оценка на риска (CIRAM) на мрежата на Frontex за оценка на риска (FRAN), и с тези, които произтичат от оценките на уязвимостта (член 31).
- Основавайки се на Eurosur, предложението **повишава ситуационната осведоменост на европейската гранична и брегова охрана** (член 29). То обединява сегашната обща предгранична разузнавателна картина, която събира информация от предграничната зона, с европейската картина на състоянието, която в действащия понастоящем регламент съответства на информацията, събирана в рамките на Шенгенското пространство. Сега вторичните движения са част от картините на състоянието, чрез които миграционната ситуация по външните граници на ЕС се преценява както на стратегическо, така и на тактическо равнище. Държавите членки и Агенцията сега ще могат да се ползват от тази информация и да допринасят към нея пряко в Eurosur чрез националните координационни центрове.
- Официално се установява механизмът на **услугите на Eurosur за обединяване на данни** (член 29), който заменя „общото прилагане на наблюдателни средства“, посочено в действащия понастоящем Регламент за Eurosur. Посредством услугите на Eurosur за обединяване на данни Агенцията снабдява националните координационни центрове и самата себе си с релевантна информация във връзка с външните граници. Услугите на Eurosur за обединяване на данни продължават да се предоставят чрез сътрудничество между Агенцията и трети страни. Агенцията ще продължи да използва спътникови услуги за наблюдение на Земята по линия на космическата програма „Коперник“, за да наблюдава предграничната зона, но заедно с други агенции на ЕС и с международни партньори ще разработи нови услуги на Eurosur за обединяване на данни, които да съответстват на новия обхват на Eurosur. Така например такова сътрудничество между агенции следва да бъде установено в областта на наблюдението на въздушните граници, като в него се включат Агенцията, управителният орган (Евроконтрол) на Европейската мрежа за управление на въздушното движение и Европейската агенция за авиационна безопасност (ЕААБ).
- С предложението (член 30) се въвежда изискването Европейската агенция за гранична и брегова охрана да изготвя на всеки две години

стратегически анализ на риска за европейското интегрирано управление на границите, в който да представя дългосрочни предвиждания и анализи за предстоящите години. Този анализ ще служи като отправна точка за Комисията при стартирането на цикъла на многогодишната стратегическа политика за европейското интегрирано управление на границите. Стратегическият анализ на риска ще допринася за сценарии на високо равнище, на които ще се опира интегрираното планиране.

- Като се има предвид, че оценките на уязвимостта и механизмът за оценка по Шенген, създаден с Регламент (ЕС) № 1053/2013, са два допълващи се механизма за гарантиране на **европейски контрол на качеството по отношение на правилното функциониране на Шенгенското пространство**, е необходимо между Комисията и Европейската агенция за гранична и брегова охрана да се установят ясни договорености за редовен обмен на информация за техните резултати, за да се увеличат максимално полезните взаимодействия между тези механизми (член 34).
- За да се реагира по-ефикасно в кризисни ситуации, когато положението на равнище граничен участък е такова, че е застрашено функционирането на Шенгенското пространство, в Eurosur се създава допълнителна, четвърта степен на въздействие — „критична“. Критичната степен на въздействие ще активира автоматично отговор от Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана (членове 35, 36 и 42).
- Що се отнася до **екипите за съдействие в управлението на миграцията**, Комисията предлага нови разпоредби (в член 41), за да се осигури съгласуваност с нейното изменено предложение за Регламент за Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището, което се представя с настоящия регламент. Комисията предлага да се разшири обхватът за активиране на използването на екипите за съдействие в управлението на миграцията — тяхното разполагане се извършва по искане на съответната държава членка, но вече не е ограничено до обстоятелства на прекомерни миграционни предизвикателства. Комисията ще отговаря както за координирането на място, както вече е отразено в действащия понастоящем регламент, така и за координирането на исканията на държавите членки и оценката на нуждите. По този начин ще се осигурят съгласуваност между различните действия на съответните агенции на Съюза, както и полезни взаимодействия между ресурсите на агенциите и на държавите членки.
- Основавайки се на действащите разпоредби, предложението (член 42) консолидира ролята на изпълнителния директор **да предлага на съответната държава членка конкретни оперативни дейности на Агенцията**, когато това е оправдано от резултатите от оценката на уязвимостта и анализа на риска, или когато в един или повече гранични

участъци е констатирана критична степен на въздействие. В случай на отсъствие на сътрудничество за така предложени действия, Комисията следва да бъде уведомена с оглед да прецени и да реши дали в съответствие с член 43 са необходими по-нататъшни действия за справяне с изискващата спешни мерки ситуация на външната граница на ЕС.

С предложението се подобряват **обменът на информация и сътрудничеството** с европейската гранична и брегова охрана (вж. като цяло член 12):

- Посредством актове за изпълнение допълнително ще се конкретизират видът на информацията, която да се предоставя в рамките на Eurosur, както и субектите, отговарящи за събирането, обработването, архивирането и предаването на дадена информация, максималните срокове за докладване и принципите за сигурност и защита на данните (вж. напр. член 25).
- **Агенцията ще следи в реално време** както техническото състояние на мрежите и системите, така и качеството на информацията, докладвана от държавите членки, и ще я споделя с потребителите като важен елемент на надеждността на рамката на Eurosur (член 24).
- В рамките на действащия понастоящем регламент за Eurosur беше разработена **комуникационна мрежа**, чрез която държавите членки и Агенцията могат да обменят класифицирана информация на ЕС. Понастоящем тази класификационна мрежа се използва (членове 14 и 15) за всички видове обмен на информация между различните компоненти на европейската гранична и брегова охрана, като нейното ниво на класификация е повишено от RESTREINT UE/EU RESTRICTED на CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL с цел да се повишат сигурността на информацията и доверието между участниците.
- Агенцията ще разработи **технически стандарти** с цел подобряване на обмена на информация, като същевременно **осигуреността на информацията** е подсилена чрез националните координационни центрове (член 16).

С предложението **способността на ЕС за реагиране в областта на връщането** се подобрява по отношение на следните аспекти (вж. член 49 и следващите членове):

- С предложението се разширява мандатът на Агенцията да предоставя **техническа и оперативна помощ на държавите членки при процедурите по връщане**, без да се засяга тяхната отговорност за издаването на решения за връщане, в това число за изготвянето на решения за връщане, идентифицирането на граждани на трети държави и други предхождащи връщането и свързани с връщането дейности на държавите членки.
- За да може да съдейства допълнително на държавите членки, на Агенцията се възлагат и следните задачи:

- разработване на референтен модел за система за управление на случаите в областта на връщането, предписващ структурата на националните системи за управление на връщането,
- съдействие при разработването на техните национални системи или съгласуването им с модела,
- създаване на централна система и комуникационна инфраструктура със/между националните системи за управление на връщането и централната система, за обработване на всички сведения и данни, които са необходими, за да може Агенцията да предоставя техническа и оперативна помощ в съответствие с регламента.
- **Засилено сътрудничество с трети държави:** предоставяне на помощ при извършваните от и в трети държави дейности по връщане, в това число чрез разполагане на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана в трети държави, както и чрез засилено сътрудничество с органите на трети държави по отношение на връщането, включително относно получаването на пътни документи.
- **Засилване на мандата на Агенцията да обработва лични данни** във връзка със своите дейности в областта на връщането, както и при обмена на информация с трети държави и с международни организации относно дейности в областта на връщането.

С предложението се подобрява външното измерение на европейската гранична и брегова охрана (вж. членове 72—79):

- На европейската гранична и брегова охрана ще се даде възможност да действа в трети държави, без ограничение до съседни трети държави, включително в областта на връщането, както е посочено по-горе.
- В предложението се описва при какви условия Агенцията ще предлага техническа и оперативна помощ на трети държави. Когато това е целесъобразно, операциите на Агенцията ще може да се извършват по всички граници на съответната трета държава със съгласието на държавата членка или държавите членки, които граничат с оперативната зона.
- С предложението обменът на информация с трети държави в рамките на Eurosur се подобрява посредством националните координационни центрове, като същевременно се запазват историческите връзки между държавите членки и третите държави. С разпоредби ще се уточни при какви условия ще може да се обменят данни с органите на трети държави и да им се предоставят услуги на Eurosur за обединяване на данни.
- В съответствие с предложението на Комисията за създаване на Европейска мрежа на служителите за връзка по въпросите на имиграцията (преработен текст) се признава **ролята на тези служители** за обмена на

информация и сътрудничеството. Освен с тази мрежа се установяват официално връзки с националните координационни центрове и с Агенцията.

- **Изяснява се ролята на Комисията по отношение на сътрудничеството с трети държави:** Комисията оказва подкрепа на държавите членки и Агенцията в областта на сътрудничеството с трети държави, като изготвя образци за разпоредби и проверява дали съответните разпоредби на двустранните и многостранните споразумения и работни договорености са в съответствие с регламента.

Накрая, като се основава на заключенията на Съвета от 27 март 2017 г., Комисията предлага Системата за фалшиви и автентични документи онлайн (FADO) да се интегрира в рамката на европейската гранична и брегова охрана. FADO е европейска система за изображения, която е предназначена за обмен на информация между държавите членки относно автентични и фалшиви документи и понастоящем се управлява от Генералния секретариат на Съвета. Тази обща система на Съюза е много полезно средство за борба с документни измами, тъй като улеснява откриването на фалшиви документи. Интегрирането на FADO в рамките на европейската гранична и брегова охрана ще позволи на Агенцията да поеме и управлява системата. Интегрирането на **FADO** ще доведе до следните резултати (член 80):

- С цел да се подпомогнат държавите членки при проверката на автентичността на документите на границата, с предложението се възлага на Агенцията да поеме **Системата за фалшиви и автентични документи онлайн (FADO)** и да я адаптира към настоящите и бъдещите изисквания. Съвместното действие на Съвета от 3 декември 1998 г. (98/700/ПВР) ще бъде отменено в своята цялост и ще бъде заменено с правно основание в Регламента за европейската гранична и брегова охрана, чрез което на Агенцията ще се даде възможност да поеме досегашната система. Разпоредбите относно изпълнението ще бъдат определени с актове за изпълнение. По този начин ще се осигури участието на експерти от държавите членки (посредством съществуващия комитет по член 6) и ще се създадат условия за адаптирането на системата към бъдещите нужди.
- **Многопластовата структура** на системата FADO следва да се запази, тъй като е необходимо информацията за документите да се предоставя на различните заинтересовани страни, включително на широката общественост, на различни нива. Що се отнася до **преходния период**, необходимо е да се гарантира, че сегашната система FADO ще продължи да функционира, докато влезе в действие новата система, и че съществуващите данни ще бъдат прехвърлени в новата система със съгласието на държавите членки в качеството им на собственици на данните.

Накрая, в предложението се разглеждат някои аспекти от управлението на Агенцията и въпроси от административно естество:

- Като се има предвид създаването на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана, както и цялостното разширяване на мандата на Агенцията, и по-специално в областта на връщането, се предлага да се назначат **трима заместник изпълнителни директори**, а не един, както е предвидено в действащия понастоящем регламент (член 105). **Всеки от тримата заместник изпълнителни директори следва да има своя специфична област на отговорност.**
- С оглед на фундаменталното значение на Агенцията като част от европейската гранична и брегова охрана, отговаряща за интегрираното управление на външните граници, и ролята на Комисията по отношение на цикъла на многогодишната стратегическа политика за европейското интегрирано управление на границите (вж. член 8), отговорността на Комисията в рамките на управлението на Агенцията следва да е в съответствие с **принципите на общия подход относно децентрализираните агенции на Съюза**, приет на 12 юли 2012 г. от Европейския парламент, Съвета и Комисията (напр. по отношение на назначаването на заместник изпълнителните директори, член 105).
- С предложението се създава **комитет**, който да подпомага Комисията при подготовката на предвидените в регламента актове за изпълнение. Що се отнася до системата FADO обаче, следва да се използва съществуващият комитет по член 6 (член 117).

В предложението се повтарят разпоредбите на действащия понастоящем регламент, които са свързани с Ирландия и Обединеното кралство.

Комисията счита, че горепосочените промени са от съществено значение, за да се гарантира, че европейската гранична и брегова охрана е добре оборудвана и ефикасна и функционира пълноценно, така че да осигурява ефективна подкрепа на държавите членки за защитата на външните граници на Съюза.

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**относно европейската гранична и брегова охрана
и за отмяна на Съвместно действие 98/700/ПВР на Съвета, Регламент (ЕС)
№ 1052/2013 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (ЕС) 2016/1624
на Европейския парламент и на Съвета**

*Принос на Европейската комисия към срещата на лидерите в
Залицбург на 19 и 20 септември 2018 г.*

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,
като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 77, параграф 2, букви б) и г) и член 79, параграф 2, буква в) от него,
като взеха предвид предложението на Европейската комисия,
след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,
като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹⁵,
като взеха предвид становището на Комитета на регионите¹⁶,
в съответствие с обикновената законодателна процедура,
като имат предвид, че:

- (1) Целта на политиката на Съюза в областта на управлението на външните граници е да се разработи и прилага европейско интегрирано управление на границите на национално равнище и на равнището на Съюза, което представлява естествена последица от свободното движение на хора в Съюза и е основен елемент от пространството на свобода, сигурност и правосъдие. Европейското интегрирано управление на границите е от основно значение за подобряване на управлението на миграцията. Целта е да се управлява ефикасно преминаването на външните граници и да се преодолеят предизвикателствата, свързани с миграцията, и евентуалните бъдещи заплахи по тези граници, като по този начин се допринася за справянето с тежката престъпност с трансгранично измерение и за осигуряването на високо равнище на вътрешна сигурност в Съюза. В същото време е необходимо да се действа при пълно

¹⁵ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

¹⁶ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

зачитане на основните права и по начин, гарантиращ свободното движение на хора в Съюза.

- (2) Европейска агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите членки на Европейския съюз бе създадена с Регламент (ЕО) № 2007/2004¹⁷. От 1 май 2005 г., когато пое функциите си, тя успешно подпомага държавите членки при изпълнението на оперативните аспекти на управлението на външните граници чрез съвместни операции и бърза гранична намеса, както и чрез анализ на риска, обмен на информация, връзки с трети държави и връщане на подлежащи на връщане лица.
- (3) Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите членки на Европейския съюз беше преименувана на Европейска агенция за гранична и брегова охрана („Агенцията“) и нейните задачи бяха разширени, като изцяло бе осигурена непрекъснатостта на всички нейни дейности и процедури. Ключовата роля на Агенцията следва да се състои в създаването на техническа и оперативна стратегия като част от многогодишния стратегически цикъл на политиката за прилагането на европейско интегрирано управление на границите, упражняването на надзор над ефективното функциониране на граничния контрол по външните граници, извършването на анализ на риска и оценки на уязвимостта, предоставянето на по-голяма техническа и оперативна помощ на държавите членки и трети държави чрез съвместни операции и бърза гранична намеса, осигуряването на практическото изпълнение на мерки при ситуация, която изисква спешни действия по външните граници, оказването на техническа и оперативна помощ в подкрепа на операции по търсене и спасяване за бедстващи в морето лица, организирането, координирането и провеждането на операции по връщане и действия за намеса в областта на връщането, както и предоставянето на техническа и оперативна помощ за действия за намеса в областта на връщането на трети държави.
- (4) От началото на миграционната криза през 2015 г. Комисията предприе важни инициативи за укрепване на защитата на границите на ЕС. През декември 2015 г. бе представено предложение за значително укрепване на мандата на Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници, което беше договорено в рекордно кратък срок през 2016 г. Регламентът за европейската гранична и брегова охрана влезе в сила на 6 октомври 2016 г.
- (5) Въпреки това правната уредба на Съюза в областта на контрола на външните граници, връщането и убежище все още се нуждае от по-нататъшно подобрене. За тази цел и за допълнително подпомагане на настоящите и бъдещите предвидени оперативни усилия европейската гранична и брегова охрана следва да бъде реформирана, като на Европейската агенция за гранична и брегова охрана се предостави по-силен мандат, и по-специално като бъде снабдена с необходимия капацитет, под формата на европейски постоянен корпус за гранична и брегова охрана от 10 000 оперативни служители с изпълнителни правомощия за ефективна подкрепа на място на държавите

¹⁷

Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета от 26 октомври 2004 г. за създаване на Европейска агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите — членки на Европейския съюз (ОВ L 349, 25.11.2004 г., стр. 1).

членки в техните усилия за защита на външните граници, борбата с вторичните движения и значително ускоряване на ефективното връщане на незаконни мигранти.

- (6) В своите заключения от 28 юни 2018 г. Европейският съвет призова за засилване на подкрепящата роля на Европейската агенция за гранична и брегова охрана, включително в сътрудничеството с трети държави, чрез увеличаването на ресурсите и подсилен мандат, с оглед на това да се осигури ефективният контрол на външните граници, както и значително да се ускори ефективното връщане на незаконни мигранти.
- (7) Необходим е ефективен мониторинг на преминаването на външните граници, преодоляване на предизвикателствата, свързани с миграцията, и на евентуалните бъдещи заплахи по външните граници, осигуряване на високо равнище на вътрешна сигурност в рамките на Съюза, гарантиране функционирането на Шенгенското пространство и зачитане на всеобхватния принцип на солидарност. Това следва да бъде придружено от проактивно управление на миграцията, включително чрез предприемане на необходимите мерки в трети държави. С оглед на посоченото е необходимо да се консолидира европейската гранична и брегова охрана и още повече да се разшири мандатът на Европейската агенция за гранична и брегова охрана. Агенцията следва да бъде съставена главно от европейска гранична и брегова охрана, състояща се от европейски постоянен корпус за гранична и брегова охрана от 10 000 оперативни служители.
- (8) С цел да отрази допълнителното качествено засилване на нейния мандат, по-специално чрез снабдяването ѝ със собствен оперативен компонент — европейски постоянен корпус за гранична и брегова охрана от 10 000 оперативни служители, Европейската агенция за гранична и брегова охрана, която по-рано бе известна като Frontex, следва отсега нататък да се нарича и да оперира изключително под наименованието „Европейска агенция за гранична и брегова охрана“. Тази промяна следва да бъде отразена във всички съответни случаи, включително в нейната визуализация във външните комуникационни материали.
- (9) При прилагането на европейско интегрирано управление на границите следва да се осигури съгласуваност с другите цели на политиката, включително правилното функциониране на трансграничния транспорт.
- (10) Европейското интегрирано управление на границите следва да се прилага като споделена отговорност на Агенцията и националните органи, които отговарят за управлението на границите, включително бреговата охрана, доколкото тя изпълнява операции по наблюдение на морските граници и всякакви други задачи по граничен контрол, както и тези, отговарящи за връщането. Докато държавите членки запазват основната отговорност за управлението на своите външни граници в свой интерес и в интерес на всички държави членки и са отговорни за издаването на решения за връщане, Агенцията следва да подпомага прилагането на мерките на Съюза, свързани с управлението на външните граници и връщането, чрез укрепване, оценяване и координиране на действията на държавите членки, които прилагат тези мерки.
- (11) С цел да се гарантира ефективното прилагане на европейското интегрирано управление на границите и да се повиши ефикасността на общата политика в областта на връщането, следва да бъде създадена европейска гранична и

брегова охрана. Следва да ѝ се предоставят необходимите финансови и човешки ресурси и оборудване. Европейската гранична и брегова охрана следва да се състои от Европейската агенция за гранична и брегова охрана и националните органи, които отговарят за управлението на границите, включително бреговата охрана, доколкото тя изпълнява задачи по граничен контрол, както и органи, отговорни за връщането. Като такава, тя ще разчита на общото използване на информацията, способностите и системите на национално равнище и на отговора на Агенцията на равнището на Съюза.

- (12) Европейското интегрирано управление на границите не променя съответните правомощия на Комисията и държавите членки в областта на митниците, по-специално по отношение на контрола, управлението на риска и обмяна на информация.
- (13) Развитието на политиката и законодателството в областта на контрола на външните граници и връщането, включително разработването на стратегия за европейско интегрирано управление на границите, остава отговорност на институциите на Съюза. Следва да се гарантира тясната координация между Агенцията и тези институции.
- (14) Ефективното прилагане на европейското интегрирано управление на границите от Европейската агенция за гранична и брегова охрана следва да се осигури чрез цикъла на многогодишната стратегическа политика за европейско интегрирано управление на границите. С многогодишния цикъл следва да се установи интегриран, единен и непрекъснат процес за предоставяне на стратегически насоки на всички съответни участници на равнището на Съюза и в държавите членки в областта на управлението на границите и на връщането с цел тези участници да прилагат европейското интегрирано управление на границите по последователен начин. Цикълът следва също така да обхване всички съответни взаимодействия на Европейската агенция за гранична и брегова охрана с Комисията, други институции и органи, както и сътрудничеството с други съответни партньори, включително трети държави и трети страни, когато е целесъобразно.
- (15) Европейското интегрирано управление на границите изисква интегрирано планиране между държавите членки и Агенцията по отношение на операции относно границите и връщането, за да се подготвят отговори при по-силен натиск по външните граници във връзка с планирането на действия при извънредни ситуации, както и за да се координира дългосрочното развитие на способностите както по отношение на набирането и обучението на служителите, така и по отношение на придобиването и развитието на оборудването.
- (16) Прилагането на настоящия регламент не засяга разделението на областите на компетентност между Съюза и държавите членки или задълженията на държавите членки съгласно Конвенцията на ООН по морско право, Международната конвенция за безопасност на човешкия живот на море, Международната конвенция за търсене и спасяване по море, Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност и Протокола към нея срещу незаконния трафик на мигранти по суша, море и въздух, Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и други съответни международни инструменти.

- (17) Прилагането на настоящия регламент не засяга Регламент (ЕС) № 656/2014 на Европейския парламент и на Съвета¹⁸.
- (18) Агенцията следва да изпълнява своите задачи, без да се засягат отговорностите на държавите членки във връзка с поддържането на закона и реда и гарантирането на вътрешната сигурност.
- (19) Агенцията следва да изпълнява своите задачи, без да се засяга компетентността на държавите членки по отношение на отбраната.
- (20) Разширените задачи и правомощия на Агенцията следва да бъдат балансирани със засилени гаранции за защита на основните права и повишена отговорност.
- (21) Агенцията разчита на сътрудничеството на държавите членки, за да бъде в състояние да изпълнява ефективно своите задачи. В това отношение е важно Агенцията и държавите членки да действат добросъвестно и да осъществяват навременен и точен обмен на информация. Нито една държава членка не следва да бъде задължавана да предоставя информация, чието разкриване тя счита за противоречащо на основните интереси на нейната сигурност.
- (22) Държавите членки следва също така както в свой интерес, така и в интерес на другите държави членки, да предоставят необходимите данни, необходими за дейностите, извършвани от Агенцията, включително за целите на осведомеността за състоянието, анализа на риска, оценките на уязвимостта и интегрираното планиране. Те следва също така да гарантират, че данните са точни, актуални и законно получени и въведени.
- (23) Европейската система за наблюдение на границите (Eurosur) е необходима за функционирането на Европейската агенция за гранична и брегова охрана с цел създаването на рамка за обмен на информация и за оперативно сътрудничество между националните органи на държавите членки, както и с Агенцията. Eurosur осигурява на тези органи и на Агенцията необходимата инфраструктура и инструментариум за подобряване на тяхната осведоменост за състоянието и способност за реагиране на външните граници, за целите на откриване, предотвратяване и борба с незаконната имиграция и трансграничната престъпност и допринасяне за спасяване и за осигуряване на защита на живота на мигрантите.
- (24) Държавите членки следва да създадат национални координационни центрове за подобряване на обмена на информация и сътрудничеството помежду им и с Агенцията, за наблюдението на границите и за извършване на проверки на граничните контролно-пропускателни пунктове. За правилното функциониране на Eurosur е изключително важно всички национални органи, отговорни за наблюдението на външните граници по силата на националното право, да си сътрудничат чрез националните координационни центрове.
- (25) Настоящият регламент не следва да пречат държавите членки да натоварят своите национални координационни центрове и с отговорността за

¹⁸ Регламент (ЕС) № 656/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за установяване на правила за наблюдението на външните морски граници в контекста на оперативното сътрудничество, координирано от Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите — членки на Европейския съюз (ОВ L 189, 27.6.2014 г., 9. стр. 93).

координирането на обмена на информация и сътрудничеството във връзка с други компоненти на интегрираното управление на границите, като връщането.

- (26) Качеството на обменената между държавите членки и Агенцията информация е предварително условие за правилното функциониране на интегрираното управление на границите. Въз основа на успеха на Eurosur това качество следва да се гарантира чрез стандартизация, автоматизиране на обмена на информация между мрежите и системите, гарантиране на информацията и контрол на качеството на предаваните данни и информация.
- (27) Агенцията следва да предоставя необходимата помощ за разработването и функционирането на Eurosur, включително за оперативната съвместимост на системите, по-специално чрез създаване, поддържане и координиране на рамката за Eurosur.
- (28) Eurosur следва да осигурява изчерпателна картина на състоянието на външните граници, но също така в Шенгенското пространство и в предграничната зона. Тя следва да обхваща наблюдението на сухоземните, морските и въздушните граници, но също така и проверките на граничните контролно-пропускателни пунктове.
- (29) Наблюдението на въздушните граници следва да бъде елемент от управлението на границите, тъй като за извършването на незаконни дейности, свързани с имиграцията, както и на трансгранични престъпления е налице използването на частни полети и на дистанционно управляеми летателни системи.
- (30) Предоставяните от Агенцията услуги на Eurosur за обединяване на данни следва да се основават на общото прилагане на наблюдателни средства и на междуведомственото сътрудничество на равнището на Съюза, включително предлагането на услуги в сферата на сигурността по програма „Коперник“. Те следва да предоставят на държавите членки и на Агенцията с информационни услуги с добавена стойност, които са свързани с интегрираното управление на границите. Услугите на Eurosur за обединяване на данни следва да бъдат разширени, за да подкрепят проверките на граничните контролно-пропускателни пунктове, наблюдението на въздушните граници и на миграционните потоци.
- (31) Практиката на пътуване с малки и неподходящи за плаване по море съдове увеличи драстично броя на мигрантите, които се удавят по южните външни морски граници. Eurosur следва да подобри значително оперативната и техническата способност на Агенцията и на държавите членки да откриват такива малки съдове и да подобрят способността за реагиране на държавите членки, като по този начин допринасят за намаляване на смъртните случаи на мигранти.
- (32) В настоящия регламент се отчита, че миграционните маршрути се използват и от лица, които се нуждаят от международна закрила.
- (33) Агенцията следва да изготвя обобщени и специализирани анализи на риска въз основа на общ модел за интегриран анализ на риска, който се прилага от самата Агенция и от държавите членки. Агенцията следва да предоставя, въз основа и на информация, осигурена от държавите членки, адекватна информация относно всички аспекти, свързани с европейското интегрирано управление на границите, по-специално относно граничния контрол, връщането, незаконните вторични движения на граждани на трети държави в рамките на Съюза,

предотвратяването на трансграничната престъпност, включително улесняването на неразрешеното преминаване на границата, трафика на хора, тероризма и хибридните заплахи, както и относно ситуацията в съответните трети държави, така че да се осигури възможност за предприемане на подходящи мерки или за справяне с установените заплахи и рискове с оглед на подобряването на интегрираното управление на външните граници.

- (34) Като се имат предвид дейностите ѝ по външните граници, Агенцията следва да допринася за предотвратяването и разкриването на тежки престъпления с трансгранично измерение като незаконното превеждане на мигранти през граница, трафик на хора и тероризъм, когато е целесъобразно тя да предприема действия и след като е получила съответна информация посредством своята дейност. Тя следва да координира своята дейност с Европол, в качеството му на агенция, отговаряща за подкрепата и засилването на действията на държавите членки и сътрудничеството им за предотвратяване и борба с тежката престъпност, засягаща две или повече държави членки. Трансграничните престъпления неизбежно имат трансгранично измерение. За това трансгранично измерение са характерни престъпления, пряко свързани с незаконно пресичане на външните граници, включително трафик на хора или незаконно превеждане на мигранти. При все това член 1, параграф 2 от Директива 2002/90/ЕО на Съвета¹⁹ допуска държавите членки да не налагат санкции, когато целта на поведението е оказването на хуманитарна помощ на мигрантите.
- (35) В духа на споделената отговорност ролята на Агенцията следва да включва извършването на редовен мониторинг на управлението на външните граници. Агенцията следва да осигури подходящ и ефективен мониторинг не само чрез осведоменост за състоянието и анализ на риска, но и чрез присъствието на експерти от собствените ѝ служители в държавите членки. Агенцията следва да бъде може да разполага служители за връзка в държавите членки за определен период, през който служителят за връзка докладва на изпълнителния директор. Докладът на служителите за връзка следва да е част от оценката на уязвимостта.
- (36) Агенцията следва да извършва оценка на уязвимостта въз основа на обективни критерии с цел оценяване на капацитета и готовността на държавите членки да се справят с предизвикателства по външните си граници и да съдейства на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана и на фонда от техническо оборудване. Оценката на уязвимостта следва да включва оценяване на оборудването, инфраструктурата, персонала, бюджета и финансовите ресурси на държавите членки, както и планове им за действие при извънредни ситуации за справяне с възможни кризи по външните граници. Държавите членки следва да предприемат мерки за отстраняване на евентуалните недостатъци, констатирани в тази оценка. Изпълнителният директор следва да набележи мерките, които да бъдат предприети, и да ги препоръча на съответната държава членка. Изпълнителният директор следва също така да определи срок, в рамките на който да бъдат предприети тези мерки и да следи отблизо за навременното им изпълнение. Когато необходимите мерки не са предприети в рамките на определения срок,

¹⁹ Директива 2002/90/ЕС на Съвета от 28 ноември 2002 г. за определяне на подпомагане на незаконното влизане, преминаването и пребиваването (ОВ L 328, 5.12.2002 г., стр. 17).

въпросът следва да бъде отнесен до управителния съвет за допълнително решение.

- (37) Ако на Агенцията не се предостави точна и навременна информация, необходима за извършването на оценка на уязвимостта, това следва да може да бъде отчетено при извършване на оценката на уязвимостта, освен ако не бъдат изтъкнати надлежно обосновани причини за задържане на данните.
- (38) Оценката на уязвимостта и механизма за оценка по Шенген, създаден с Регламент (ЕС) № 1053/2013 на Съвета²⁰, са два допълващи се механизма за гарантиране на контрол на качеството на европейско равнище на правилното функциониране на Шенгенското пространство и за осигуряване на постоянна готовност на равнището на Съюза и на национално равнище с цел реагиране на всякакви предизвикателства по външните граници. Синергиите между тези механизми следва да бъдат увеличени максимално с цел създаване на подобрена картина на състоянието на функционирането на Шенгенското пространство, като се избягва, доколкото е възможно, дублирането на усилията от страна на държавите членки и се гарантира по-добре координирано използване на съответните финансови инструменти на Съюза в подкрепа на управлението на външните граници. За тази цел следва да се установи редовен обмен на информация между Агенцията и Комисията относно резултатите от двата механизма.
- (39) Предвид това, че държавите членки определят гранични участъци, за които Агенцията определя степени на въздействие, както и че способностите за реагиране на държавите членки и на Агенцията следва да бъдат свързани с тези степени на въздействие, следва да бъде създадена четвърта степен на въздействие, съответстваща на ситуация, при която Шенгенското пространство е изложено на риск и Агенцията следва да се намеси.
- (40) Агенцията следва да организира необходимата оперативна и техническа помощ за държавите членки, за да подсили капацитета им да изпълняват задълженията си по отношение на контрола на външните граници и да се справят с предизвикателства по външните граници, произтичащи от незаконна имиграция или трансгранична престъпност. Тази помощ не следва да засяга компетентността на съответните национални органи за започване на наказателно разследване. В това отношение Агенцията следва, по искане на държава членка или по своя собствена инициатива, да организира и координира съвместни операции за една или повече държави членки и да разположи екипи на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана, както и да предостави необходимото техническо оборудване.
- (41) В случаите, когато са налице конкретни и прекомерни предизвикателства по външните граници, Агенцията следва да организира и координира, по искане на държава членка или по своя собствена инициатива, бърза гранична намеса и да разположи както екипи на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана, така и техническо оборудване, включително от фонда за

²⁰

Регламент (ЕС) № 1053/2013 на Съвета от 7 октомври 2013 г. за създаването на механизъм за оценка и наблюдение с цел проверка на прилагането на достиженията на правото от Шенген и за отмяна на решението на изпълнителния комитет от 16 септември 1998 г. за създаване на Постоянен комитет за оценка и прилагане на Споразумението от Шенген (ОВ L 295, 6.11.2013 г., стр. 27).

оборудване за бързо реагиране. Бързата гранична намеса следва да осигури подкрепление през ограничен период от време в ситуации, в които се изискват неотложни действия и когато такава намеса ще осигури ефективна реакция. За да се гарантира ефективността на тази намеса, държавите членки следва да предоставят на разположение оперативни служители на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана с цел сформирание на съответни екипи, както и да предоставят необходимото техническо оборудване. Агенцията и съответните държави членки следва да постигнат съгласие по оперативен план.

- (42) Когато държава членка е изправена пред конкретни и прекомерни предизвикателства, свързани с миграцията, в определени райони на външните си граници, характеризиращи се с голям приток на смесени миграционни потоци, държавите членки следва да могат да разчитат на техническо и оперативно подкрепление. Тези подкрепления следва да се предоставят в зони на горещи точки от екипи за съдействие в управлението на миграцията. Тези екипи следва да са съставени от оперативни служители, разположени от Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана, и от експерти от държавите членки, разположени от ЕСПОУ, Европол или други имащи отношение агенции на Съюза. Агенцията следва да подпомага Комисията при координирането на различните агенции на място.
- (43) Държавите членки следва да се уверят, че всички органи, в които е вероятно да постъпят молби за международна закрила, например полицията, граничните служители, имиграционните органи и служителите на местата за задържане, разполагат със съответната информация. Те следва също така да гарантират, че служителите на тези органи получават необходимото ниво на обучение, подходящо за техните задачи и отговорности, както и указания за информиране на кандидатите къде и как могат да подават молби за международна закрила.
- (44) През юни 2018 г. Европейският съвет отново потвърди значението на използването на всеобхватен подход към миграцията и счете, че миграцията представлява предизвикателство не само за една държава членка, но и за Европа като цяло. В този смисъл той подчерта колко е важно Съюзът да предоставя пълна подкрепа, за да се гарантира правилното управление на миграционните потоци. Тази подкрепа е възможна посредством създаването на контролни центрове, в които свалените на брега в държава на Съюза граждани на трети държави биха могли бързо да бъдат обработени с цел осигуряване на достъп до закрила за нуждаещите се лица, както и на бързо връщане на онези, които не се нуждаят от закрила. Тъй като контролираните центрове трябва да бъдат установени на доброволни начала, следва да е възможно Съюзът да предоставя на въпросните държави членки пълна финансова и оперативна подкрепа чрез съответните агенции на Съюза, включително чрез Европейската агенция за гранична и брегова охрана.
- (45) Европейската агенция за гранична и брегова охрана и [Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището] следва тясно да си сътрудничат с цел ефективно справяне с предизвикателствата, свързани с миграцията, по-конкретно на външните граници, характеризиращи се с голям приток на смесени миграционни потоци. По-специално, и двете агенции следва да координират дейностите си и да подкрепят държавите членки, за да се улесни процедурата за международна закрила и процедурата за връщане на граждани на трети държави, чиято молба за международна закрила е била отхвърлена. Агенцията и [Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището] следва

също така да си сътрудничат при други общи оперативни дейности, като общ анализ на риска, събиране на статистически данни, обучение и подкрепа за държавите членки във връзка с планирането на действия при извънредни ситуации.

- (46) Държавите членки следва да могат да разчитат на засиленото оперативно и техническо подкрепление от екипи за съдействие в управлението на миграцията, разположени по-конкретно в „горещите точки“ и контролните центрове. Екипите за съдействие в управлението на миграцията следва да са съставени от служители на Агенцията и експерти, командирани от държавите членки, както и от експерти от персонала на [Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището], Европол или на други имащи отношение агенции на Съюза, или от експерти от държавите членки, които тези агенции са разположили. Комисията следва да осигури необходимата координация при оценката на нуждите и операциите на място предвид участието на различни агенции на Съюза.
- (47) В „горещите точки“ държавите членки следва да си сътрудничат с имащите отношение агенции на Съюза, които следва да действат в рамките на съответните им мандати правомощия, както и под координацията на Комисията. Комисията, в сътрудничество с други имащи отношение агенции, следва да гарантира, че дейностите в „горещите точки“ се извършват при спазване на съответственото законодателство на Съюза.
- (48) В контролните центрове агенциите на Съюза следва по искане на държава членка, в която се намират централите, и под координацията на Комисията, да съдейства на приемащата държава членка бързо да прилага процедурите за международна защита и/или за връщане. В тези центрове следва да е възможно бързо да се прави разграничение между граждани на трети държави, които се нуждаят от международна закрила, и тези, които не се нуждаят от такава закрила, както и да се извършват проверки за сигурност и да се прилага цялата или част от процедурата за международна закрила и/или за връщане.
- (49) Когато е обосновано от резултатите от оценката на уязвимостта, анализа на риска или когато е определена степен на въздействие в един или повече гранични участъци, изпълнителният директор на Агенцията следва да препоръча на съответната държава членка да започне и да проведе съвместни операции или бърза гранична намеса.
- (50) Когато контролът на външната граница стане неефективен до степен, при която възниква риск да се изложи на опасност функционирането на Шенгенското пространство, тъй като дадена държава членка не предприема необходимите мерки в съответствие с оценката на уязвимостта или тъй като дадена държава членка, която е изправена пред конкретни и прекомерни предизвикателства по външните граници, не е поискала от Агенцията достатъчна подкрепа, или не използва тази подкрепа, на равнището на Съюза следва да бъде даден бърз, единен и ефективен отговор. С цел да се намалят тези рискове и да се осигури по-добра координация на равнището на Съюза, Комисията следва да определи мерките, които да бъдат изпълнени от Агенцията, и да изисква от въпросната държава членка да си сътрудничи с Агенцията при изпълнението на тези мерки. След това Агенцията следва да определи действията, които да бъдат предприети за практическото изпълнение на мерките, посочени в решението на Комисията. Въпросната държава членка заедно с Агенцията следва да изготви

оперативен план. Въпросната държава членка следва да улесни изпълнението на решението на Комисията и на оперативния план, като спазва, наред с другото, своите задължения, предвидени в членове 44, 83 и 84. Ако дадена държава членка не изпълни в срок от 30 дни това решение на Комисията и не си сътрудничи с Агенцията при изпълнението на мерките, съдържащи се в решението, Комисията следва да може да започне специалната процедура, предвидена в член 29 от Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета²¹, за справяне с извънредни обстоятелства, които излагат на риск цялостното функциониране на пространството без граничен контрол на вътрешните граници.

- (51) Постоянният корпус на европейската гранична и брегова охрана следва да е постоянен корпус, съставен от 10 000 оперативни служители, които са гранични служители, ескортиращи лица при връщане, специалисти в областта на връщането и други компетентни служители. Постоянният корпус следва да се състои от три категории оперативни служители, по-специално членове на редовния персонал, нает от Европейската агенция за гранична и брегова охрана, служители, командировани от държавите членки в Агенцията за дългосрочна продължителност, както и служители, предоставени от държавите членки за краткосрочно разполагане. Постоянният корпус на европейската гранична и брегова охрана следва да бъде разположен в рамките на екипи за управление на границите, екипи за съдействие в управлението на миграцията и екипи за връщане.
- (52) Оперативните служители на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана, разположени като членове на екипи, следва да разполагат с всички необходими правомощия за осъществяването на граничен контрол и задачи, свързани с връщането, включително задачи, за които са необходими изпълнителни правомощия, посочени в съответното национално законодателство, или за служителите на Агенцията в приложение V.
- (53) Държавите членки следва да гарантират съответните си принос в Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана в съответствие с приложение III относно дългосрочните командировки и с приложение IV за краткосрочното разполагане. Приносът на отделните държави членки беше определен въз основа на коефициента на разпределение, договорен по време на преговорите през 2016 г. за резерва за бързо реагиране и посочен в приложение I към Регламент (ЕС) 2016/1624. Този коефициент на разпределение беше пропорционално адаптиран към размера на постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана. Този принос бе определен също така по пропорционален начин за асоциираните към Шенген държави.
- (54) Функционирането на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана, както и неговият състав следва да бъдат предмет на междинен преглед, извършван от Комисията.
- (55) Дългосрочното развитие на човешките ресурси за осигуряване на приноса на държавите членки в Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана следва да бъде подкрепено от система за финансово подпомагане. За

²¹ Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОВ L 77, 23.3.2016 г., стр. 1).

тази цел е целесъобразно да се разреши на Агенцията да използва отпускането на безвъзмездни средства на държавите членки без покана за представяне на предложения в рамките на „финансиране, което не е свързано с разходи“ в съответствие с член 125, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046. Финансовата подкрепа следва да даде възможност на държавите членки да наемат и обучават допълнителен персонал, като им предостави необходимата степен на гъвкавост да спазват задължителния принос към Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана. Специалната система за финансиране следва да постига правилен баланс между рисковете от нередности и измами и разходите за контрол. В регламента се определят основните условия за задействане на финансовата подкрепа, а именно набирането и обучението на достатъчен брой гранични служители или други специалисти, съответстващи на броя на служителите, командировани в Агенцията за дългосрочно разполагане или за ефективно разполагане на служители по време на оперативните дейности на Агенцията в продължение на най-малко 4 месеца. Като се има предвид липсата на подходящи и сравними данни за действителните разходи сред държавите членки, разработването на схема за финансиране въз основа на разходите ще бъде твърде сложно и няма да отговори на необходимостта от проста, бърза, ефикасна и ефективна схема за финансиране. За тази цел е целесъобразно да се разреши на Агенцията да предоставя безвъзмездни средства на държавите членки без покана за представяне на предложения под формата на „финансиране, което не е свързано с разходи“ при условие, че са изпълнени условията съгласно член 125, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046. За целите на определянето на размера на това финансиране за различни държави членки е целесъобразно да се използва като референтна сума годишната заплата за договорно нает служител от функционална група III, степен 8, степен 1 на европейските институции, модулирана от коригиращ коефициент за всяка държава членка в съответствие с принципа за добро финансово управление и в духа на равно третиране. При прилагането на тази финансова подкрепа Агенцията и държавите членки осигуряват спазването на принципите на съфинансиране и избягване на двойното финансиране.

- (56) С цел разполагането на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана на територията на трети държави Агенцията следва да развие капацитета на своите структури за управление и контрол.
- (57) За да се даде възможност за ефективно разполагане на служители от Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана от 1 януари 2020 г. нататък, следва да бъдат взети и приложени възможно най-скоро определени решения и мерки за изпълнение. По-специално, чрез дерогация от обичайния краен срок, определен в регламента, решението на управителния съвет, посочено в член 55, параграф 4, за профилите на служителите на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана следва да бъде прието в срок от 6 седмици от влизането в сила на регламента. Това решение следва да бъде последвано от назначенията от страна на държавите членки, предвидени в член 56, параграф 4 и член 57, параграф 1, в рамките на 12 седмици от влизането в сила на регламента.
- (58) Чрез дерогация също така от обичайния краен срок, определен в регламента, решението на управителния съвет относно минималния брой единици техническо оборудване за удовлетворяване на потребностите на Агенцията

през 2020 г., посочено в член 64, параграф 4, следва да бъде прието в срок от 6 седмици от влизането в сила на регламента.

- (59) В същото време, за да се осигури непрекъснатост на подкрепата за оперативните дейности, организирани от Агенцията, до 31 декември 2019 г. следва да бъдат планирано и изпълнено разполагането на всички служители, включително в рамките на резерва за бързо реагиране, в съответствие с членове 20, 30 и 31 от Регламент (ЕС) 2016/1624 и в съответствие с проведените през 2018 г. годишни двустранни преговори. За тази цел тези разпоредби следва да се отменят, считано от 1 януари 2020 г.
- (60) Работната сила на Агенцията ще се състои от служители, изпълняващи задачите, възложени на Агенцията, в централата или като част от Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана. Постоянният корпус на европейската гранична и брегова охрана може да включва членове на редовния персонал, както и служители, командировани за дългосрочна продължителност, или предоставени за краткосрочно разполагане от националните органи. Членовете на редовния персонал в рамките на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана ще бъдат разположени на първо място като членове на екипите; само ограничена и ясно определена част от тези служители може да се набира, за да изпълнява помощни функции за създаването на Постоянен корпус, най-вече в централата.
- (61) За да се преодолеят трайните липси при доброволното обединяване на техническо оборудване от държавите членки, по-специално по отношение на големи активи, Агенцията следва да разполага с необходимото оборудване, което да бъде използвано при съвместни операции или при бърза гранична намеса или други оперативни дейности. Въпреки че Агенцията разполага със законова възможност да придобива по правен път или да наема на лизинг собствено техническо оборудване от 2011 г. насам, тази възможност беше значително възпрепятствана от липсата на бюджетни ресурси.
- (62) В резултат от това, за да се постигне равнището на амбициозност по отношение на създаването на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана, в рамките на многогодишната финансова рамка за 2021—2027 г. Комисията задели значителен пакет, който да позволи на Агенцията да придобива, поддържа и експлоатира необходимите въздушни, морски и сухопътни активи, съответстващи на оперативните нужди. Въпреки че придобиването на необходимите активи може да бъде продължителен процес, особено за големи активи, собственото оборудване на Агенцията следва в крайна сметка да се превърне в базата за оперативното разполагане на служители с допълнителен принос от държавите членки, за които те да бъдат призовавани при изключителни обстоятелства. Оборудването на Агенцията следва да се управлява до голяма степен от техническия персонал на Агенцията, които са част от Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана. За да се гарантира ефективното използване на предложените финансови ресурси, процесът следва да се основава на многогодишна стратегия, по която управителният съвет взема решение възможно най-рано.
- (63) При прилагането на настоящия регламент Агенцията и държавите членки следва да се възползват в максимална степен от съществуващите способности по отношение на човешките ресурси, както и на техническото оборудване, на национално равнище и на равнището на Съюза.

- (64) Дългосрочното развитие на нови способности в рамките на Европейската агенция за гранична и брегова охрана следва да бъде координирано между държавите членки и Агенцията в съответствие с многогодишния стратегически цикъл на политиката, като се отчита дългата продължителност на някои процеси. Това включва наемането и обучението на нови гранични служители (които по време на своята кариера могат да служат както в държавите членки, така и като част от Постоянния корпус), придобиването, поддръжката и обезвреждането на оборудване (по отношение на което следва да се търсят възможности за оперативна съвместимост и икономии от мащаба), както и разработването на ново оборудване и свързаните с него технологии, включително чрез научни изследвания.
- (65) Пътната карта за способностите следва да доведе до сближаване на планове на държавите членки за развитие на способностите и многогодишното планиране на ресурсите на Агенцията, за да се оптимизират дългосрочните инвестиции с цел най-добра защита на външните граници.
- (66) Като се вземе предвид разширеният мандат на Европейската агенция за гранична и брегова охрана, създаването на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана и засиленото му присъствие на място по външните граници на Съюза, както и по-голямото му участие в областта на връщането, Агенцията следва да има възможност да създава местни офиси, разположени в близост до местата на провеждане на значими оперативни дейности на Агенцията за периода на продължителност на тези дейности, които да действат като посредник между Агенцията и приемащата държава членка и да осъществяват координационни, логистични и помощни задачи, както и да улесняват сътрудничеството между Агенцията и приемащата държава членка.
- (67) Връщането на граждани на трети държави, които не отговарят или вече не отговарят на условията за влизане, престой или пребиваване в държавите членки, в съответствие с Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²², е съществен елемент от всеобхватните усилия за борба с незаконната имиграция и представлява важен въпрос от съществен обществен интерес.
- (68) Агенцията следва да увеличи помощта си за държавите членки при връщането на граждани на трети държави, като се спазва политиката на Съюза в областта на връщането и в съответствие с Директива 2008/115/ЕО. По-специално тя следва да координира и организира операции по връщане от една или повече държави членки и да организира и провежда действия за намеса в областта на връщането, за да укрепи системата за връщане на държавите членки, които се нуждаят от засилена оперативна и техническа помощ за спазване на задължението си да връщат граждани на трети държави в съответствие с посочената директива.
- (69) Агенцията следва да пълно спазване на основните права и без да засега отговорността на държавите членки за издаване на решения за връщане, да предоставя техническа и оперативна помощ на държавите членки в областта на връщането, включително изготвянето на решения за връщане, установяване на

²² Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (ОВ L 348, 24.12.2008 г., стр. 98).

самоличността на граждани на трети държави и други дейности на държавите членки, предхождащи връщането и свързани с връщането. В допълнение Агенцията следва да подпомага държавите членки при осигуряването на пътни документи за връщане в сътрудничество с органите на съответните трети държави.

- (70) Помощта за държавите членки при провеждането на процедури за връщане следва да включва предоставянето на практическа информация относно третите държави на връщане от значение за прилагането на настоящия регламент, като например предоставянето на данните за контакт или друга логистична информация, необходима за нормалното протичане на операциите по връщане. Помощта следва да включва също така създаването, управлението и поддържането на централна система за обработване на цялата информация и данни, автоматично съобщавани от националните системи за управление на връщането на държавите членки, които са необходими на Агенцията за предоставяне на техническа и оперативна помощ в съответствие с регламента.
- (71) Агенцията следва също така да предоставя техническа и оперативна помощ за дейностите по връщане на трети държави, по-специално когато тази помощ е оправдана от приоритетите на политиката на Съюза в областта на незаконната миграция.
- (72) В случай че съществува договореност между държава членка и трета държава, тя не освобождава Агенцията или държавите членки от техните задължения съгласно правото на Съюза или международното право, по-специално от спазването на принципа на забрана за връщане (non-refoulement).
- (73) Държавите членки следва да могат да си сътрудничи на оперативно равнище с други държави членки и/или трети държави по външните граници, включително военни операции за целите на правоприлагането, доколкото това сътрудничество е съвместимо с действията на Агенцията.
- (74) Агенцията следва да подобри обмена на информация и сътрудничеството с други органи, служби и агенции на Съюза, като Европол, ЕСПОУ, Европейската агенция по морска безопасност и Сателитния център на Европейския съюз, Агенцията на Европейския съюз за авиационна безопасност или европейската мрежа за управление на въздушното движение, за да могат да се използват по най-оптималния начин съществуващата информация, възможности и системи, които вече са налични на европейско равнище, например европейската програма за мониторинг на Земята „Коперник“.
- (75) Сътрудничество с трети държави е елемент на европейското интегрирано управление на границите. То следва да насърчава европейски стандарти в областта на управлението на границите и на връщането, да обменя информация и анализ на риска, да улеснява осъществяването на връщанията с цел увеличаване на ефикасността им и да подпомага трети държави в областта на управлението на границите и на миграцията, включително разполагане на служители на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана, когато такава подкрепа е необходима за защитата на външните граници и за ефективното управление на политиката на Съюза в областта на миграцията.
- (76) Сътрудничеството с трети държави следва да се осъществява в рамките на външната дейност на Съюза и в съответствие с принципите и целите на член 21 от Договора за Европейския съюз. Комисията ще осигури съгласуваност между

европейското интегрирано управление на границите и други политики на Съюза в областта на външната дейност на Съюза, по-специално общата политика за сигурност и отбрана. Комисията следва да бъде подпомагана от върховния представител на Съюза и неговите служби. Това сътрудничество следва да се прилага по-специално по отношение на дейностите на Агенцията, които се осъществяват на територията на трети държави или в които участват служители от трети държави в области като анализ на риска, планиране и провеждане на операции, обучение, обмен на информация и сътрудничество.

- (77) За да се гарантира, че информацията, която се съдържа в Eurosur, е възможно най-пълна и актуализирана, по-специално по отношение на положението в трети държави, Агенцията следва да си сътрудничи с органите на трети държави в рамките на двустранни и многостранни споразумения между държавите членки и трети държави, включително с регионални мрежи, или чрез работна договореност между Агенцията и съответните органи на трети държави. За тази цел Европейската служба за външна дейност, делегациите и службите на Съюза следва да предоставят всяка информация, която би могла да е от значение за Eurosur.
- (78) Настоящият регламент включва разпоредби относно сътрудничеството с трети държави, защото добре структурираният и постоянен обмен на информация и сътрудничеството с тези държави, включително, но не само, съседните трети държави, са ключови фактори за постигане на целите на европейското интегрирано управление на границите. Особено важно е всякакъв обмен на информация и сътрудничество между държавите членки и трети държави да се извършва при пълно зачитане на основните права.
- (79) За да се създаде всеобхватна картина на състоянието и анализ на риска, обхващащи предграничната зона, Агенцията и националните координационни центрове следва да събират информация и да се координират със служителите за връзка по въпросите на имиграцията, разположени от държавите членки, Европейската комисия, Агенцията или други агенции на Съюза в трети държави.
- (80) Системата „Фалшиви и автентични документи онлайн“ (FADO) бе създадена със Съвместно действие 98/700/ПВР в рамките на Генералния секретариат на Съвета, като тя дава достъп на органите на държавите членки до информация за новооткрити методи за фалшифициране и нови автентични документи, които са в обращение.
- (81) В заключенията си от 27 март 2017 г. Съветът заяви, че управлението на системата FADO е остаряло и че е необходима промяна на нейното правно основание, за да продължи тя да отговаря на изискванията на политиките в областта на правосъдието и вътрешните работи. Съветът също така отбеляза, че в това отношение биха могли да се осъществят полезни взаимодействия, като се използват експертните познания на Агенцията в областта на документните измами и работата, която Агенцията вече извършва в тази област. Поради това Агенцията следва да поеме от Генералния секретариат на Съвета на Европейския съюз администрирането и оперативното и техническото управление на системата FADO.
- (82) Системата FADO следва да запази многостепенната си структура, за да предоставя на различните заинтересовани страни, включително на широката общественост, различни нива на информация за документите.

- (83) По време на преходния период следва да се гарантира, че системата FADO е напълно функционална до самото извършване на прехода и прехвърлянето на съществуващите данни към новата система. След това собствеността върху съществуващите данни следва да се прехвърли на Агенцията.
- (84) Всяко обработване на лични данни от държавите членки по силата на настоящия регламент следва да се осъществява в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и Съвета или Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и Съвета²³, когато е приложимо.
- (85) В контекста на връщането често гражданите на трети държави не притежават документи за самоличност и не сътрудничат при установяване на тяхната самоличност, като укриват информация или предоставят неверни лични данни. Предвид на особената политическа нужда от бързина на процедурите за връщане, е необходимо Агенцията да е в състояние да ограничи някои права на субектите на данни, за да се предотврати възможността злоупотребата с такива права да възпрепятства правилното изпълнение на процедурите за връщане и успешното изпълнение на решенията за връщане от страна на държавите членки, или да попречи на Агенцията да изпълнява ефективно задачите си. Поспециално упражняването на правото на ограничаване на обработването може значително да забави и да попречи на изпълнението на операциите по връщане. Освен това в някои случаи правото на достъп на субекта на данните може да застраши операцията по връщане, увеличавайки риска от укриване, ако субектът на данните научи, че Агенцията обработва негови данни в контекста на планирана операция по връщане. От друга страна правото на коригиране може да увеличи риска въпросният гражданин на трета държава да подведе органите, като предостави неточни данни.
- (86) За да изпълнява правилно своите задачи в областта на връщането, в това число като подпомага държавите членки за правилното следване на процедурите за връщане и успешното изпълнение на решенията за връщане, както и за да улеснява операциите по връщане, може да е необходимо Агенцията да предава на трети държави личните данни на подлежащи на връщане лица. По отношение на третите държави на връщане често Комисията не е приела решения относно адекватното ниво на защита съгласно член 45 от Регламент (ЕС) 2016/679 или член 36 от Директива (ЕС) 2016/680 и често тези държави не са сключили или не възнамеряват да сключат споразумение за обратно приемане със Съюза или да осигурят по друг начин подходящи гаранции по смисъла на член 49 от [Регламент (ЕС) 45/2001] или по смисъла на националните разпоредби, с които се транспонира член 37 от Директива (ЕС) 2016/680. Въпреки това, независимо от значителните усилия на Съюза за сътрудничество с основните държави на произход на незаконно пребиваващи граждани на трети държави, които подлежат на задължение за връщане, невинаги е възможно да се гарантира системното изпълнение от страна на

²³

Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 89).

такива трети държави на задължението, установено от международното право, да приемат обратно собствените си граждани. Споразуменията за обратно приемане, сключени или договаряни от Съюза или държавите членки и осигуряващи подходящи гаранции за личните данни, обхващат ограничен брой такива трети държави. Когато такива споразумения все още не съществуват, Агенцията следва да предава лични данни за целите на улесняване на операциите на Съюза по връщане, когато са изпълнени условията, определени в член 49, параграф 1, буква г) от [Регламент (ЕС) 45/2001].

- (87) С настоящия регламент се зачитат основните права и се спазват принципите, признати в членове 2 и 6 от Договора за Европейския съюз (ДЕС) и в Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“), по-специално зачитането на човешкото достойнство, правото на живот, забраната на изтезанията и на нечовешкото или унижително отношение или наказание, забраната на трафика на хора, правото на свобода и сигурност, правото на защита на личните данни, правото на достъп до документи, правото на убежище и закрилата срещу извеждане и експулсиране, принципите на забрана за връщане и на недискриминация, и правата на детето.
- (88) Настоящият регламент следва да установи механизъм за жалби за Агенцията в сътрудничество със служителя по въпросите на основните права с цел гарантиране на спазването на основните права във всички дейности на Агенцията. Това следва да бъде административен механизъм, чрез който служителят по въпросите на основните права следва да отговаря за обработването на получени от Агенцията жалби в съответствие с правото на добра администрация. Служителят по въпросите на основните права следва да разглежда допустимостта на жалбата, да регистрира допустимите жалби, да препраща всички регистрирани жалби до изпълнителния директор, да препраща жалбите, засягащи членове на екипите, до изпращащата държава членка и да регистрира последващите действия от страна на Агенцията или държавата членка. Механизмът следва да бъде ефективен, като гарантира правилната последваща обработка на жалбите. Механизмът за жалби не следва да засяга достъпа до административни и съдебни средства за защита, нито да представлява изискване за използването на подобни средства. Наказателните разследвания следва да се провеждат от държавите членки. С цел повишаване на прозрачността и отчетността Агенцията следва да докладва относно механизма за жалби в своя годишен доклад. В него следва да се посочват по-специално броят на получените от Агенцията жалби, свързаните с тях видове нарушения на основните права, съответните операции и, когато е възможно, последващите мерки, предприети от Агенцията и от държавите членки. Служителят по въпросите на основните права следва да има достъп до цялата информация, отнасяща се до зачитането на основните права във връзка с всички дейности на Агенцията.
- (89) Агенцията следва да бъде независима по отношение на техническите и оперативните въпроси и да разполага с юридическа, административна и финансова самостоятелност. За целта е необходимо и целесъобразно Агенцията да бъде орган на Съюза, който има правосубектност и упражнява изпълнителните правомощия, които му се предоставят с настоящия регламент.
- (90) Комисията и държавите членки следва да бъдат представени в управителния съвет, за да упражняват надзор върху Агенцията. Когато е възможно, управителният съвет следва да е съставен от оперативните ръководители на

националните служби, които отговарят за управление на граничните служители, или от техни представители. Представените в управителния съвет страни следва да полагат усилия да ограничат текучеството на своите представители, за да се осигури приемственост в работата на управителния съвет. Управителният съвет следва да разполага с необходимите правомощия да определя бюджета на Агенцията, да проверява изпълнението му, да приема съответните финансови правила, да установява прозрачни работни процедури за вземане на решения от Агенцията и да назначава изпълнителния директор и трима заместник изпълнителни директори, на всеки от които могат да бъдат възложени отговорности в определена област на компетентност на Агенцията, като например управление на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана, надзор на задачите на Агенцията по отношение на връщането или управление на участието на Агенцията в широкомащабните информационни системи. Агенцията следва да се управлява и да действа, като се вземат предвид принципите на общия подход относно децентрализираните агенции на Съюза, приет на 19 юли 2012 г. от Европейския парламент, Съвета и Комисията.

- (91) За гарантирането на автономията на Агенцията следва да ѝ бъде предоставен отделен бюджет с приходи, които се формират главно от вноски от Съюза. Бюджетната процедура на Съюза следва да е приложима дотолкова, доколкото се засягат вноската на Съюза и всякакви други субсидии, платими от общия бюджет на Съюза. Одитът на сметките следва да се извършва от Сметната палата.
- (92) Очаква се през следващите години Агенцията да е изправена пред трудната задача да наеме и задържи квалифициран персонал на възможно най-широка географска основа.
- (93) С оглед на мандата на Агенцията и значителната мобилност на членовете на нейния персонал, от една страна, и за да се предотврати различното третиране в рамките на персонала на Агенцията, от друга страна, и като се има предвид, че за месторабота на персонала на Агенцията следва по принцип да бъде определена Варшава, управителният съвет на Агенцията следва, за период от пет години след влизането в сила на настоящия регламент, да има възможност да предоставя на членовете на персонала на Агенцията месечна изравнителна надбавка, като надлежно отчита общото възнаграждение, получавано от отделните служители, включително възстановяването на разходи за мисии. Условието за отпускането на такава добавка следва да подлежат на предварително одобрение от Комисията, с което следва да се гарантира, че те остават пропорционални на значението на преследваните цели и не водят до неравностойно третиране на персонала на институциите, агенциите и другите органи на ЕС. Тези условия следва да бъдат преразгледани до 2024 г., за да се оцени доколкото тази добавка спомага за постигането на преследваните цели.
- (94) Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета²⁴ следва да се прилага без ограничение спрямо Агенцията, която следва да се

²⁴ Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 септември 2013 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (Евратом) № 1074/1999 на Съвета (ОВ L 248, 18.9.2013 г., стр. 1).

присъедини към Междуетноститутуционалното споразумение от 25 май 1999 г. между Европейския парламент, Съвета на Европейския съюз и Комисията на Европейските общности относно вътрешните разследвания, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF)²⁵.

- (95) В съответствие с Регламент (ЕС) 2017/1939 Европейската прокуратура може да разследва и да преследва по наказателен ред измами и други незаконни дейности, засягащи финансовите интереси на Съюза, както е предвидено в Директива (ЕС) 2017/1371 на Европейския парламент и на Съвета.
- (96) По отношение на Агенцията следва да се прилага Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета²⁶. Агенцията следва да бъде възможно най-прозрачна относно своите дейности, без да се застрашава постигането на целта на нейните операции. Тя следва да направи обществено достъпна информацията относно всички свои дейности. Агенцията следва също така да гарантира, че на обществеността и на всяко заинтересовано лице бързо се предоставя информация относно нейната работа.
- (97) Агенцията следва също така възможно най-изчерпателно да докладва относно своите дейности на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията.
- (98) Всяко обработване на лични данни от Агенцията по настоящия регламент следва да се осъществява в съответствие с Регламент (ЕО) № 45/2001.
- (99) Тъй като целите на настоящия регламент, а именно разработването и прилагането на система за интегрирано управление на външните граници, за да се гарантира правилното функциониране на Шенгенското пространство, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, ако те действат несъгласувано, а поради отсъствието на контрол по вътрешните граници и с оглед на значителните свързани с миграцията предизвикателства по външните граници, както и поради необходимостта да се извършва ефективен мониторинг на преминаването на тези граници и да се допринася за високо равнище на вътрешната сигурност в рамките на Съюза, могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 ДЕС. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.
- (100) Външните граници, посочени в настоящия регламент, са границите, за които се прилагат разпоредбите на дял II от Регламент (ЕС) 2016/399, които включват външните граници на държавите членки от Шенгенското пространство в съответствие с Протокол № 19 относно достиженията на правото от Шенген, включени в рамките на Европейския съюз, приложен към ДЕС и към Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС).
- (101) За да се гарантира ефективното прилагане на европейското интегрирано управление на границите посредством цикъл на многогодишната стратегическа политика, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на

²⁵ ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 15.

26 Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43).

Европейския съюз по отношение на определянето на приоритетите на политиката и предоставянето на стратегически насоки за европейското интегрирано управление на границите. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложи в Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 г. По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.

- (102) За да се осигурят еднакви условия за прилагането на настоящия регламент, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия по отношение на практическия наръчник за прилагане и управление на Eurosur, подробностите на информационните категории на картините на състоянието и правилата за изготвянето на специални картини на състоянието, мерките за намаляване на рисковете по външните граници, които да бъдат изпълнени от Агенцията и които изискват от държавите членки да си сътрудничат с Агенцията при изпълнението, правилата за изплащане на финансовата подкрепа за развитието на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана и наблюдението на условията, приложими към финансовата подкрепа, практическото ръководство относно европейското сътрудничество по отношение на функциите за брегова охрана, техническите спецификации и процедурите на FADO. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета²⁷.
- (103) По отношение на Исландия и Норвегия настоящият регламент представлява развитие на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението, сключено от Съвета на Европейския съюз, от една страна, и Република Исландия и Кралство Норвегия, от друга страна, за асоциирането на последните в процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген²⁸, които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО на Съвета²⁹. В Договореността между Европейската общност и Република Исландия и Кралство Норвегия относно реда и условията за участие на тези държави в Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите — членки на Европейския съюз³⁰, се предвиждат правила за участието на тези държави в

²⁷ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

²⁸ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.

²⁹ Решение на Съвета от 17 май 1999 г. относно определени условия по прилагането на Споразумението между Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия за асоцииране на тези две държави при изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31).

³⁰ ОВ L 188, 20.7.2007 г., стр. 19.

работата на Агенцията, включително разпоредби относно финансовите вноски и персонала.

- (104) По отношение на Швейцария настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген³¹, които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО във връзка с член 3 от Решение 2008/146/ЕО на Съвета³².
- (105) По отношение на Лихтенщайн настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген³³, които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО, във връзка с член 3 от Решение 2011/350/ЕС на Съвета³⁴.
- (106) В Договореността между Европейската общност, от една страна, и Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн, от друга страна, относно реда и условията на участие на тези държави в Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите — членки на Европейския съюз³⁵, се предвиждат правила за участието на тези държави в работата на Агенцията, включително разпоредби относно финансовите вноски и персонала.
- (107) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане. Доколкото настоящият регламент представлява развитие на достиженията на правото от Шенген, в срок от шест месеца след вземането на решение от Съвета относно настоящия регламент Дания взема решение, в съответствие с член 4 от посочения протокол, дали да го въведе в националното си право.
- (108) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Обединеното кралство не участва

³¹ ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 52.

³² Решение 2008/146/ЕО на Съвета от 28 януари 2008 г. за сключване от името на Европейската общност на Споразумение между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария за асоцииране на Конфедерация Швейцария към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 1).

³³ ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 21.

³⁴ Решение 2011/350/ЕС на Съвета от 7 март 2011 г. за сключване от името на Европейския съюз на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, по отношение на премахването на проверките по вътрешните граници и движението на хора (ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 19).

³⁵ ОВ L 243, 16.9.2010 г., стр. 4.

в съответствие с Решение 2000/365/ЕО на Съвета³⁶; следователно Обединеното кралство не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързано от него, нито от неговото прилагане.

- (109) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Ирландия не участва в съответствие с Решение 2002/192/ЕО на Съвета³⁷; следователно Ирландия не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.
- (110) Агенцията следва да улеснява организирането на специфични дейности, в които държавите членки могат да използват експертния опит и съоръженията, които Ирландия и Обединеното кралство биха могли да им предоставят, при условия, определени от управителния съвет за всеки отделен случай. За целта представителите на Ирландия могат да бъдат поканени да присъстват на заседания на управителния съвет, което им позволява да участват пълноценно в подготовката на такива специфични дейности. Представителите на Обединеното кралство могат да бъдат поканени да присъстват на заседания на управителния съвет до [датата на оттегляне на Обединеното кралство от Европейския съюз.
- (111) Въпреки че Обединеното кралство не участва в настоящия регламент, то има [предоставена му е] възможност за сътрудничество с Европейската агенция за гранична и брегова охрана поради позицията му на държава — членка на Съюза. С оглед на уведомлението от Обединеното кралство за желанието му да се оттегли от Съюза следва да се прилагат специални договорености относно оперативното сътрудничество с Обединеното кралство въз основа на настоящия регламент до момента, до който Обединеното кралство е държава членка или, ако влезе в сила споразумение между Съюза и Обединеното кралство на основание член 50 от Договора — докато Обединеното кралство е приравнено на държава членка въз основа на такова споразумение.
- (112) Съществува разногласие между Кралство Испания и Обединеното кралство по отношение на определянето на границите на Гибралтар.
- (113) Спирането на прилагането на настоящия регламент спрямо границите на Гибралтар не предполага никаква промяна в съответните позиции на съответните държави.
- (114) [В съответствие с член 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001 беше извършена консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните, който представи становище на [...] г.
- (115) Целта на настоящия регламент е да измени и разшири разпоредбите на Регламент (ЕО) № 2016/1624 и Регламент (ЕО) № 1052/2013 на Европейския парламент и на Съвета, и да адаптира Съвместно действие 98/700/ПВР на Съвета към институционалната рамка, определена от ДФЕС. Тъй като

³⁶ Решение 2000/365/ЕО на Съвета от 29 май 2000 г. относно искането на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген (ОВ L 131, 1.6.2000 г., стр. 43).

³⁷ Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген (ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20).

необходимите изменения са значителни по брой и естество, от съображения за яснота посочените правни актове следва да бъдат заменени и отменени,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

Европейска гранична и брегова охрана

Член 1

Предмет

С настоящия регламент се създава европейска гранична и брегова охрана, за да се осигури европейско интегрирано управление на външните граници с оглед на ефективното управление на преминаването на тези външни граници, както и повишаване на ефективността на общата политика в областта на връщането като ключов компонент на устойчивото управление на миграцията.

Регламентът е насочен към преодоляването на предизвикателствата, свързани с миграцията, и справянето с евентуални бъдещи заплахи по тези граници, като по този начин се допринася за справянето с тежката престъпност с трансгранично измерение, за да се гарантира осигуряването на високо равнище на вътрешна сигурност в рамките на Съюза, при пълно зачитане на основните права, като същевременно се защитава свободното движение на хора в него.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- (1) „външни граници“ означава външни граници съгласно определението в член 2, точка 2 от Регламент (ЕС) 2016/399, за които се прилага дял II от посочения регламент;
- (2) „гранично-пропускателен пункт“ означава гранично-пропускателен пункт съгласно определението в член 2, точка 8 от Регламент (ЕС) 2016/399;
- (3) „граничен контрол“ означава граничен контрол съгласно определението в член 2, точка 10 от Регламент (ЕС) 2016/399;
- (4) „наблюдение на границата“ означава наблюдение на границата съгласно определението в член 2, точка 12 от Регламент (ЕС) 2016/399;
- (5) „външен полет“ означава всеки полет на пилотирувани или безпилотни въздухоплавателни средства и неговите пътници и/или товар към или от територията на държавите членки, който не е вътрешен полет съгласно определението в член 2, точка 3 от Регламент (ЕС) 2016/399;
- (6) „наблюдение на въздушната граница“ означава наблюдение на външни полети;
- (7) „осведоменост за състоянието“ означава способността да се наблюдават, откриват, идентифицират, проследяват и разбират незаконни трансгранични действия, с цел да се намерят основателни причини за ответни мерки въз основа на съчетаването на нова информация със съществуващи познания и да

се създадат по-добри възможности за намаляване на смъртните случаи на мигранти по външните граници или в близост до тях;

- (8) „способност за реагиране“ означава способността да се осъществяват дейности за противодействие на незаконните трансгранични действия по външните граници или в близост до тях, включително средствата и сроковете за адекватна реакция;
- (9) „Eurosur“ означава рамката за обмен на информация и сътрудничество между държавите членки и Агенцията;
- (10) „картина на състоянието“ означава съвкупност от пространствено определени данни и информация почти в реално време, получени от различни органи, сензори, платформи и други източници, които се предават по защитени комуникационни и информационни канали и могат да бъдат обработвани и селективно визуализирани и споделяни с други имащи отношение органи с цел постигане на осведоменост за състоянието и в подкрепа на способността за реагиране по външните граници и в предграничната зона;
- (11) „участък от външна граница“ означава цялата или част от външната граница на дадена държава членка, така както е определена от националното право или както е определена от националния координационен център или друг отговорен национален орган;
- (12) „трансгранична престъпност“ означава всяко тежко престъпление с трансгранично измерение, което е извършено или е направен опит да бъде извършено по или в близост до външните граници;
- (13) „предгранична зона“ означава географският район отвъд външните граници;
- (14) „инцидент“ означава положение, свързано с незаконна имиграция, трансгранична престъпност или опасност за живота на мигранти по външните граници или в близост до тях.
- (15) „редовен персонал“ означава персонала, който работи за Агенцията в съответствие с Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз и Условията за работа на другите служители на Европейския съюз, както са определени с Регламент № 259/68 на Съвета.
- (16) „оперативен персонал“ или „оперативни служители“ означава граничните служители, ескортиращите лица при връщане, специалистите в областта на връщането и другите компетентни служители, които съставляват „Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана“. В съответствие с трите категории, определени в член 55, параграф 1, оперативните служители са редовен персонал на Европейската агенция за гранична и брегова охрана (категория 1), служители от държавите членки, командироваани към Агенцията, (категория 2) или служители от държавите членки, предоставени за краткосрочно разполагане (категория 3). Оперативните служители действат като членове на екипите за управление на границите, екипите за съдействие в управлението на миграцията или екипите за връщане, които имат изпълнителни правомощия. Оперативният персонал включва и редовния персонал, който отговаря за функционирането на централното звено на ETIAS;
- (17) „екипи за управление на границите“ означава екипи, сформирани от Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана, които се

разполагат по време на съвместни операции по външните граници и бърза гранична намеса в държавите членки и в трети държави;

- (18) „член на екипите“ означава член на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана, разположен на място в рамките на екипи за управление на границите, екипи за съдействие в управлението на миграцията и екипи за връщане;
- (19) „екип за съдействие в управлението на миграцията“ означава екип от експерти, които предоставят на държавите членки техническо и оперативно съдействие, включително в „горещи точки“ или в контролни центрове, като този екип е съставен от оперативни служители от Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана, експерти, изпратени от [Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището] и от Европол или от други съответни агенции на Съюза, както и от държави членки;
- (20) „приемаща държава членка“ означава държава членка, в която се осъществява или от която е започната съвместна операция или бърза гранична намеса, операция по връщане или действие за намеса в областта на връщането или в която се разполага екип за съдействие в управлението на миграцията;
- (21) „изпращаща държава членка“ означава държавата членка, от която служител е разположен или командирован към оперативния персонал на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана;
- (22) „участваща държава членка“ означава държава членка, която участва в съвместна операция, бърза гранична намеса, операция по връщане, действие за намеса в областта на връщането или в разполагането на екип за съдействие в управлението на миграцията, като предоставя техническо оборудване или оперативен персонал на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана, както и държава членка, която участва в операции по връщане или действия за намеса в областта на връщането чрез предоставяне на техническо оборудване или персонал, и която не е приемаща държава членка;
- (23) „зона на гореща точка“ означава зона, в която приемащата държава членка, Комисията, компетентните агенции на Съюза и участващите държави членки си сътрудничат с цел управление на съществуващо или потенциално прекомерно предизвикателство, свързано с миграцията, характеризиращо се със значително увеличаване на броя на мигрантите, пристигащи на външните граници;
- (24) „контролен център“ означава център, създаден по искане на държава членка, където съответните агенции на Съюза в подкрепа на приемащата държава членка и с участващите държави членки правят разграничение между гражданите на трети държави, които се нуждаят от международна закрила, и тези, които не се нуждаят от такава закрила, както и извършват проверки за сигурност и прилагат бързи процедури за международна закрила и/или връщане;
- (25) „връщане“ означава връщане съгласно определението в член 3, точка 3 от Директива 2008/115/ЕО;
- (26) „решение за връщане“ означава решение за връщане съгласно определението в член 3, точка 4 от Директива 2008/115/ЕО;

- (27) „подлежащо на връщане лице“ означава незаконно пребиваващ гражданин на трета държава, за който има постановено решение за връщане или равностойно решение в трета държава;
- (28) „операция по връщане“ означава операция, която се организира или координира от Европейската агенция за гранична и брегова охрана и включва техническо и оперативно подкрепление, предоставено на една или няколко държави членки или на трета държава, и при която лицата, подлежащи на връщане от една или няколко държави членки, или от трета държава, се връщат принудително или доброволно, независимо от използвания вид транспорт;
- (29) „действие за намеса в областта на връщането“ означава дейност, чрез която Европейската агенция за гранична и брегова охрана предоставя на държавите членки или на трети държави засилена техническа и оперативна помощ, която се състои в разполагането на екипи за връщане и организирането на операции по връщане;
- (30) „екипи за връщане“ означава екипи, сформирани от Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана, които се разполагат по време на операции по връщане, действия за намеса в областта на връщането в държави членки и трети държави или други оперативни дейности, които се отнасят до изпълнението на задачи, свързани с връщането;
- (31) „служител за връзка по въпросите на имиграцията“ означава служител за връзка по въпросите на имиграцията съгласно определението в член 1 от Регламент (ЕО) № 377/2004 на Съвета³⁸.

Член 3

Европейско интегрирано управление на границите

Европейското интегрирано управление на границите се състои от следните компоненти:

- а) граничен контрол, включително мерки за улесняване на законното преминаване на границите и когато е целесъобразно — мерки, свързани с предотвратяването и разкриването на трансграничната престъпност, като незаконното превеждане на мигранти през граница, трафика с хора и тероризма, и мерки, свързани с насочването на лица, които се нуждаят от международна закрила или желаят да кандидатстват за такава;
- б) операции по търсене и спасяване за бедстващи в морето лица в съответствие с Регламент (ЕС) № 656/2014 и с международното право, които се започват или провеждат при ситуации, които могат да произтичат от операции за наблюдение на морските граници;
- в) анализ на рисковете за вътрешната сигурност и анализ на заплахите, които могат да повлияят на функционирането и сигурността на външните граници;
- г) обмен на информация и сътрудничество между държавите членки и Агенцията;

³⁸ Регламент (ЕО) № 377/2004 на Съвета от 19 февруари 2004 г. за създаване на мрежа от служители за връзка по въпросите на имиграцията (ОВ L 64, 2.3.2004 г., стр. 1).

- д) междуведомствено сътрудничество между националните органи, които във всяка държава членка отговарят за граничния контрол или за други задачи, извършвани на границата, както и между органите, които във всяка държава членка отговарят за връщането, включително редовен обмен на информация чрез съществуващите инструменти за обмен на информация;
- е) сътрудничество между съответните институции, органи, служби и агенции на Съюза в областите, обхванати от настоящия регламент, включително чрез редовен обмен на информация;
- ж) сътрудничество с трети държави в областите, обхванати от настоящия регламент;
- з) технически и оперативни мерки в рамките на Шенгенското пространство, които са свързани с граничния контрол и са предвидени за по-добро справяне с незаконната имиграция и противодействие на трансграничната престъпност;
- и) връщане на граждани на трети държави, за които има постановени решения за връщане, приети от държава членка;
- й) използване на най-съвременна технология, включително широкомащабни информационни системи;
- к) механизъм за контрол на качеството, по-специално механизмът за оценка по Шенген, оценката на уязвимостта и евентуално национални механизми, за да се гарантира прилагането на законодателството на Съюза в областта на управлението на границите;
- л) механизми за солидарност, по-специално инструменти за финансиране от Съюза и други мерки за оперативна подкрепа.

Член 4

Европейска гранична и брегова охрана

Европейската агенция за гранична и брегова охрана (наричана по-долу „Агенцията“) и националните органи на държавите членки, които отговарят за управлението на границите, включително бреговата охрана, доколкото изпълнява задачи по граничен контрол, както и органите, които отговарят за връщането, съставляват европейската гранична и брегова охрана.

Член 5

Европейска агенция за гранична и брегова охрана

- (1) Европейската агенция за гранична и брегова охрана, първоначално създадена с Регламент (ЕО) № 2007/2004, се регламентира с настоящия регламент.
- (2) Агенцията включва Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана, посочен в член 55, съставен от 10 000 оперативни служители.
- (3) За да се осигури съгласувано европейско интегрирано управление на границите, Агенцията улеснява и прави по-ефективно прилагането на съществуващите и бъдещите мерки на Съюза, свързани с управлението на външните граници и връщането, и по-специално Кодекса на шенгенските граници, утвърден с Регламент (ЕС) 2016/399.

- (4) Агенцията допринася за непрекъснатото и еднообразно прилагане по всички външни граници на правото на Съюза, включително достиженията на правото на Съюза в областта на основните права. Този принос включва обмен на добри практики.

Член 6

Отчетност

Агенцията се отчита пред Европейския парламент и пред Съвета в съответствие с настоящия регламент.

Член 7

Споделена отговорност

- (1) Европейската гранична и брегова охрана прилага европейското интегрирано управление на границите в условията на споделена отговорност на Агенцията и на националните органи, които отговарят за управлението на границите, включително бреговата охрана, доколкото тя изпълнява операции за наблюдение на морските граници и всякакви други задачи по граничен контрол. Държавите членки запазват основната отговорност за управлението на своите участъци от външните граници.
- (2) Агенцията предоставя техническа и оперативна помощ при изпълнението на мерки, свързани с принудителното изпълнение на решения за връщане. Държавите членки запазват отговорността за издаването на решения за връщане и мерките във връзка със задържането на подлежащи на връщане лица в съответствие с Директива 2008/115/ЕО.
- (3) Държавите членки гарантират управлението на външните си граници и принудителното изпълнение на решенията за връщане, в свой интерес и в общия интерес на всички държави членки, при пълно спазване на правото на Съюза и в съответствие с цикъла на многогодишната стратегическа политика за европейско интегрирано управление на границите, посочен в член 8, в тясно сътрудничество с Агенцията.
- (4) Агенцията подпомага прилагането на мерките на Съюза, свързани с управлението на външните граници и принудителното изпълнение на решенията за връщане, чрез укрепване, оценяване и координиране на действията на държавите членки, както и чрез предоставяне на техническа и оперативна помощ при прилагането на тези мерки и по въпроси в областта на връщането.
- (5) Държавите членки могат да продължат сътрудничеството на оперативно ниво с други държави членки и/или трети държави, когато такова сътрудничество е съвместимо със задачите на Агенцията. Държавите членки се въздържат от всякаква дейност, която би могла да застраши функционирането на Агенцията или постигането на нейните цели. Държавите членки докладват на Агенцията за посоченото оперативно сътрудничество с други държави членки и/или с трети държави по външните граници и в областта на връщането. Изпълнителният директор информира управителния съвет по тези въпроси редовно и най-малко веднъж годишно.

Цикъл на многогодишната стратегическа политика за европейско интегрирано управление на границите

- (1) Комисията и европейската гранична и брегова охрана гарантират ефективността на европейското интегрирано управление на границите посредством цикъл на многогодишната стратегическа политика за европейско интегрирано управление на границите.
- (2) В многогодишната стратегическа политика за европейско интегрирано управление на границите се посочва как предизвикателствата в областта на управлението на границите и връщането се решават по последователен, интегриран и систематичен начин.
- (3) Цикълът на многогодишната стратегическа политика за европейско интегрирано управление на границите се състои от четири етапа, както е посочено в параграфи 4—7.
- (4) Въз основа на стратегическия анализ на риска за европейското интегрирано управление на границите, посочен в член 30, параграф 2, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 118 с цел изготвяне на многогодишна стратегическа политика за европейско интегрирано управление на границите. С делегирания акт се определят приоритетите на политиката и се предоставят стратегическите насоки за следващите четири години във връзка с компонентите, посочени в член 3.
- (5) С оглед на изпълнението на делегирания акт, посочен в член 4, с решение на управителния съвет, прието въз основа на предложение от изпълнителния директор, Агенцията утвърждава техническа и оперативна стратегия за европейско интегрирано управление на границите. Агенцията взема предвид, когато това е обосновано, особеното положение на държавите членки, по-специално географското им положение. Тази стратегия е в съответствие с член 3 и с делегирания акт, посочен в параграф 4. Тя насърчава и подкрепя прилагането на европейското интегрирано управление на границите във всички държави членки.
- (6) С оглед на изпълнението на делегирания акт, посочен в параграф 4, държавите членки изготвят свои национални стратегии за интегрирано управление на границите чрез тясно сътрудничество между всички национални органи, които отговарят за управлението на границите и връщането. Тези национални стратегии са в съответствие с член 3, с делегирания акт, посочен в параграф 4, и с техническата и оперативна стратегия, посочена в параграф 5.
- (7) Четиридесет и два месеца след приемането на делегирания акт, посочен в параграф 4, Комисията, с подкрепата на Агенцията, извършва щателна оценка на неговото изпълнение. Резултатите от оценката се вземат предвид при подготовката на следващия цикъл.
- (8) Когато ситуацията по външните граници или в областта на връщането изисква промяна на приоритетите на политиката, Комисията изменя многогодишната стратегическа политика за европейско интегрирано управление на границите в съответствие с процедурата, установена в параграф 4. Стратегиите, посочени в параграфи 5 и 6, също се адаптират при необходимост.

Член 9

Интегрирано планиране

- (1) Въз основа на цикъла на многогодишната стратегическа политика за европейско интегрирано управление на границите, посочен в член 8, европейската гранична и брегова охрана изготвя интегрирано планиране за управлението на границите и връщанията.
- (2) Интегрираното планиране включва оперативно планиране, планиране на действия при извънредни ситуации и планиране за развитието на способностите и се изготвя в съответствие с член 67.
- (3) Всеки план на интегрираното планиране съдържа сценария, спрямо който се развива. Сценариите се основават на анализ на риска и отразяват възможното развитие на ситуацията по външните граници и в областта на незаконната миграция, както и предизвикателствата, установени в цикъла на многогодишната стратегическа политика за европейско интегрирано управление на границите.
- (4) Управителният съвет на Агенцията заседава най-малко веднъж годишно, за да обсъди и одобри пътната карта за способностите на европейската гранична и брегова охрана в съответствие с член 67, параграф 6. След като пътната карта за способностите бъде одобрена от управителния съвет, тя се прилага към техническата и оперативна стратегия, посочена в член 8, параграф 5.

ГЛАВА II

Функциониране на европейската гранична и брегова охрана

РАЗДЕЛ 1

ЗАДАЧИ НА ЕВРОПЕЙСКАТА АГЕНЦИЯ ЗА ГРАНИЧНА И БРЕГОВА ОХРАНА

Член 10

Задачи на Европейската агенция за гранична и брегова охрана

- (1) С цел да допринесе за ефективно, високо и еднакво ниво на граничен контрол и връщане, Агенцията изпълнява следните задачи:
1. осъществява мониторинг на миграционните потоци и извършва анализ на риска по отношение на всички аспекти на интегрираното управление на границите;
 2. осъществява мониторинг на оперативните нужди на държавите членки, свързани с осъществяването на връщанията, включително чрез събиране на оперативни данни;
 3. извършва оценка на уязвимостта, включително оценка на капацитета и готовността на държавите членки да се справят със заплахите и предизвикателствата по външните граници;
 4. осъществява мониторинг на управлението на външните граници чрез служителите за връзка на Агенцията в държавите членки;
 5. подкрепя разработването и функционирането на рамката на Eurosur;
 6. подпомага държавите членки при обстоятелства, които изискват засилена техническа и оперативна помощ по външните граници, като координира и организира съвместни операции, като се отчита, че някои ситуации може да включват хуманитарни извънредни ситуации и морски спасителни операции в съответствие с правото на Съюза и международното право;
 7. подпомага държавите членки при обстоятелства, които изискват засилена техническа и оперативна помощ по външните граници чрез започване на бърза гранична намеса по външните граници на тези държави членки, които са изправени пред конкретни и прекомерни предизвикателства, като се отчита, че някои ситуации може да включват хуманитарни извънредни ситуации и морски спасителни операции в съответствие с правото на Съюза и международното право;
 8. оказва техническа и оперативна помощ на държавите членки и на трети държави в съответствие с Регламент (ЕС) № 656/2014 и международното право, в подкрепа на операции по търсене и спасяване за бедстващи в морето лица, които могат да произтичат от операции за наблюдение на морските граници;
 9. разполага Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана в рамките на екипи за управление на границите, екипи за съдействие в управлението на миграцията и екипи за връщане по време на съвместни операции и при бърза гранична намеса, операции по връщане и действия за намеса в областта на връщането;
 10. създава фонд от техническо оборудване, включващ фонд от оборудване за бързо реагиране, което се разполага при съвместни операции, бърза гранична

намеса и в рамките на екипите за съдействие в управлението на миграцията, както и при операции по връщане и действия за намеса в областта на връщането;

11. развива и управлява собствените си човешки и технически способности, така че да допринася за Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана и фонда от техническо оборудване, включително за набирането и обучението на своите служители, които участват в екипи;
12. подкрепя в рамките на екипите за съдействие в управлението на миграцията екипите в зони на горещи точки или в контролни центрове;
13. разполага оперативни служители и техническо оборудване за оказване на помощ при скрининг, събиране на информация, установяване на самоличност и снемане на дактилоскопични отпечатъци;
14. установява процедура за предоставяне на първоначална информация и насочване на лица, които се нуждаят от международна закрила или желаят да кандидатстват за такава, в сътрудничество с [Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището] и компетентните национални органи;
15. оказва помощ на всички етапи от процеса на връщане и за координирането и организирането на операции по връщане, както и на действия за намеса в областта на връщането;
16. подпомага държавите членки при обстоятелства, които изискват засилена техническа и оперативна помощ за изпълнение на задължението за връщане на незаконни мигранти, включително чрез координирането или организирането на операции по връщане;
17. създава резерв от наблюдаващи лица при принудително връщане;
18. разполага екипи за връщане по време на действия за намеса в областта на връщането;
19. в рамките на съответните мандати на съответните агенции си сътрудничи с Европол и Евроюст и подпомага държавите членки при обстоятелства, изискващи увеличаване на техническата и оперативната помощ по външните граници в борбата с трансграничната организирана престъпност и тероризма;
20. сътрудничи с Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището, по-конкретно с цел улесняване на прилагането на мерки, когато граждани на трети държави, чиято молба за международна закрила е била отхвърлена с окончателно решение, подлежат на връщане;
21. сътрудничи с Европейската агенция за контрол на рибарството и Европейската агенция по морска безопасност, в рамките на съответния им мандат, с цел подпомагане на националните органи, изпълняващи функциите за брегова охрана, както е посочено в член 70, като предоставя услуги, информация, оборудване и обучение и чрез координиране на многоцелеви операции;
22. сътрудничи с трети държави в областите, обхванати от настоящия регламент, включително чрез евентуално оперативно разполагане в трети държави на екипи за управление на границите и екипи за връщане;
23. оказва подкрепа на трети държави при координирането или организирането на дейности по връщане към други трети държави, включително при обмена на лични данни за целите на връщането;

24. подпомага държавите членки и трети държави в контекста на техническото и оперативното сътрудничество между тях по въпросите, обхванати от настоящия регламент.
 25. подпомага държавите членки и трети държави в обучението на национални гранични служители, други компетентни служители и експерти в областта на връщането, включително при установяването на общи стандарти за обучение;
 26. участва в разработването и управлението на научноизследователски и иновационни дейности от значение за контрола и наблюдението на външните граници, включително използването на съвременни технологии за наблюдение и разработването на пилотни проекти в областите, обхванати от настоящия регламент;
 27. подкрепя разработването на технически стандарти за оборудването в областта на граничния контрол и връщането, включително за взаимосвързаност на системите и мрежите;
 28. създава и поддържа комуникационната мрежа, посочена в член 14;
 29. разработва и обслужва в съответствие с [Регламент (ЕО) № 45/2001] информационни системи, които позволяват бърз и надежден обмен на информация относно възникващи рискове при управлението на външните граници, незаконната имиграция и връщането, в тясно сътрудничество с Комисията, органите, службите и агенциите на Съюза, както и с Европейската мрежа за миграцията, създадена с Решение 2008/381/ЕО;
 30. осигурява, ако е целесъобразно, необходимата помощ за разработването на обща среда за споделяне на информация, включително за оперативната съвместимост на системите;
 31. управлява и обслужва системата „Фалшиви и автентични документи онлайн“, посочена в член 80;
 32. изпълнява задачите и задълженията, възложени на Агенцията, посочени в [Регламента за създаване на Европейска система за информация за пътуванията и разрешаването им (ETIAS)], и осигурява създаването и функционирането на централното звено на ETIAS в съответствие с член 7 от [Регламента за създаване на Европейска система за информация за пътуванията и разрешаването им (ETIAS)].
- (2) Агенцията по своя собствена инициатива осъществява комуникация относно въпросите, попадащи в рамките на нейния мандат. Тя предоставя на обществеността точна и изчерпателна информация относно своите дейности.
- Тези комуникационни дейности не трябва да препятстват изпълнението на задачите, посочени в параграф 1 на настоящия член, по-специално като се разкрива оперативна информация, която, ако бъде направена обществено достояние, би застрашила постигането на целта на операциите. Комуникационните дейности се провеждат, без да се засягат разпоредбите на член 91 и в съответствие със съответните планове за комуникация и разпространение на информация, приети от управителния съвет, и в тясно сътрудничество, когато е целесъобразно, с други агенции.

РАЗДЕЛ 2

ОБМЕН НА ИНФОРМАЦИЯ И СЪТРУДНИЧЕСТВО

Член 11

Задължение за добросъвестно сътрудничество

Агенцията и националните органи, които отговарят за управлението на границите и връщането, включително бреговата охрана, доколкото тя изпълнява задачи по граничен контрол, имат задължение да осъществяват добросъвестно сътрудничество, както и задължение да обменят информация.

Член 12

Задължение за обмен на информация

1. С оглед на изпълнението на задачите, които са им възложени чрез настоящия регламент, и по-специално задачата на Агенцията да осъществява мониторинг на миграционните потоци към и в рамките на Съюза и да извършва анализ на риска и оценка на уязвимостта, както и да оказва техническа и оперативна помощ в областта на връщането, Агенцията и националните органи, които отговарят за управлението на границите и връщането, включително бреговата охрана, доколкото изпълнява задачи по граничен контрол, в съответствие с настоящия регламент и друго приложимо право на Съюза и национално право относно обмена на информация, споделят по навременен и точен начин цялата необходима информация.
2. Агенцията предприема целесъобразни мерки за улесняване на обмена с Комисията и държавите членки и, когато е целесъобразно — с компетентните агенции на Съюза, на информация, която е от значение за нейните задачи.
3. Агенцията и [Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището] обменят информация за целите на анализа на риска, събирането на статистически данни, оценката на ситуацията в трети държави, обучението и подкрепата за държавите членки във връзка с планирането на действия при извънредни ситуации. За тези цели между агенциите се разработват необходимите инструменти и структури.
4. Агенцията предприема всички необходими мерки за улесняване на обмена на информация, която е от значение за нейните задачи, с Ирландия и Обединеното кралство, когато тази информация е свързана с дейности, в които тя участва в съответствие с член 71 и член 98, параграф 5.

Член 13

Национално звено за контакт

Държавите членки определят национално звено за контакт, което осъществява комуникация с Агенцията по всички въпроси, отнасящи се до дейностите на Агенцията. Националното звено за контакт е непрекъснато на разположение и осигурява навременното разпространение на цялата информация от Агенцията до всички съответни органи в съответната държава членка, по-специално членовете на управителния съвет и националния координационен център.

Член 14

Комуникационна мрежа

1. Агенцията създава и поддържа комуникационна мрежа, за да осигури комуникацията и аналитичния инструментариум и да позволи обмена на чувствителна неклафицирана информация и класифицирана информация по сигурен начин и в почти реално време със и между националните координационни центрове. Мрежата функционира двадесет и четири часа в денонощието и седем дни в седмицата и позволява:
 - а) двустранен и многостранен обмен на информация в почти реално време;
 - б) аудио- и видеоконферентна връзка;
 - в) сигурна работа, съхранение, предаване и обработване на чувствителна неклафицирана информация;
 - г) сигурна работа, съхранение, предаване и обработване на класифицирана информация на ЕС до ниво на класификация за сигурност „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIEL“ или еквивалентно национално ниво на класификация за сигурност, което гарантира, че с класифицираната информация се борава и тя се съхранява, предава и обработва в отделна и надлежно акредитирана част от комуникационната мрежа.
2. Агенцията предоставя техническа подкрепа и гарантира, че комуникационната мрежа работи постоянно и може да поддържа комуникационните и информационните системи, управлявани от Агенцията.

Член 15

Системи и приложения за обмен на информация, управлявани от Агенцията

1. Агенцията може да предприема всички необходими мерки за улесняване на обмена на информация от значение за нейните задачи с Комисията и държавите членки и, когато е целесъобразно, с трети страни и трети държави, както е посочено в член 69 и член 71.
2. Агенцията разработва, внедрява и управлява информационна система, посредством която е възможен обменът на класифицирана и чувствителна неклафицирана информация с тези участници, както и обменът на лични данни съгласно член 80 и членове 87—91 в съответствие с Решение (ЕС, Евратом) 2015/444 на Комисията³⁹, Решение 2015/443 на Комисията⁴⁰ и [Регламент (ЕО) № 45/2001].
3. Агенцията внедрява информационните системи, посочени в параграф 2, в комуникационната мрежа, посочена в член 14, когато това е целесъобразно.
4. По отношение на връщането Агенцията разработва и управлява централна система за управление на връщането за обработване на цялата информация, необходима на Агенцията, за да оказва оперативна помощ в съответствие с

³⁹ Решение (ЕС, Евратом) 2015/444 на Комисията от 13 март 2015 г. относно правилата за сигурност за защита на класифицираната информация на ЕС (ОВ L 72, 17.3.2015 г., стр. 53).

⁴⁰ Решение (ЕС, Евратом) 2015/443 на Комисията от 13 март 2015 г. относно сигурността в Комисията (ОВ L 72, 17.3.2015 г., стр. 41).

член 49, която автоматично се съобщава от националните системи на държавите членки, включително оперативните данни за връщането.

Член 16

Технически стандарти за обмен на информация

Агенцията разработва технически стандарти:

- а) за взаимното свързване на комуникационната мрежа с националните мрежи, използвани за установяване на националните картини на състоянието, и с други съответни информационни системи за целите на настоящия регламент;
- б) за разработването и интерфейса на съответните системи и софтуерни приложения за обмен на информация на Агенцията и на държавите членки за целите на настоящия регламент;
- в) за предаването на картините на състоянието и, ако е целесъобразно, на специални картини на състоянието, както и за осигуряването на комуникацията между съответните звена и центрове на националните органи и с екипите, разположени от Агенцията, чрез използването на различни комуникационни средства като спътникови далекосъобщения и мрежи за радиовръзка;
- г) за докладване на разположението на собствените си активи, като използва по възможно най-добрия начин технологичното развитие на навигационната спътникова система, създадена по програма „Галилео“ в съответствие с Регламент (ЕС) № 1285/2013 на Европейския парламент и на Съвета⁴¹.

Член 17

Гарантиране на информацията

Държавите членки гарантират чрез своя национален координационен център, че техните национални органи, агенции и други структури, които използват комуникационната мрежа и системите за обмен на информация на Агенцията:

- а) разполагат с подходящ достъп до съответните системи и мрежи;
- б) прилагат техническите стандарти, посочени в член 16.
- в) прилагат при обработването на класифицирана информация правила и стандарти за сигурност, равностойни на тези, прилагани от Агенцията;
- г) обменят, обработват и съхраняват чувствителната неклассифицирана информация и класифицираната информация в съответствие с Решение (ЕС, Евратом) 2015/443 на Комисията.

⁴¹ Регламент (ЕС) № 1285/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. за изграждане и експлоатация на европейските навигационни спътникови системи и за отмяна на Регламент (ЕО) № 876/2002 на Съвета и на Регламент (ЕО) № 683/2008 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 1).

РАЗДЕЛ 3

EUROSUR

Член 18

Eurosur

С настоящия регламент се създава Eurosur като интегрирана рамка за обмена на информация и за сътрудничеството в рамките на европейската гранична и брегова охрана с цел подобряване на осведомеността за състоянието и увеличаване на способността за реагиране при управлението на границите на Съюза за целите на откриването, предотвратяването и борбата с незаконната имиграция и трансграничната престъпност и допринасянето за осигуряване на защита и спасяване на живота на мигранти.

Член 19

Обхват на Eurosur

- (1) Eurosur се прилага за граничните проверки на определените гранични контролно-пропускателни пунктове и за наблюдението на външните сухоземни, морски и въздушни граници, включително за наблюдението, откриването, идентифицирането, проследяването, предотвратяването на и залавянето при неразрешени преминавания на границите за целите на откриването, предотвратяването и борбата с незаконната имиграция и трансграничната престъпност и допринасянето за осигуряване на защита и спасяване на живота на мигранти.
- (2) Eurosur не се прилага за никакви правни или административни мерки, предприети след като отговорните органи на дадена държава членка са прихванали трансгранични престъпни дейности или неразрешени преминавания от лица на външните граници.

Член 20

Компоненти на Eurosur

- (1) За обмена на информация и за сътрудничеството в областта на граничния контрол държавите членки и Агенцията използват рамката на Eurosur, която е съставена от следните компоненти:
 - а) национални координационни центрове;
 - б) национални картини на състоянието;
 - в) европейска картина на състоянието, включваща участъци от външните граници със съответните степени на въздействие;
 - г) специални картини на състоянието;
 - д) услугите на Eurosur за обединяване на данни, посочени в член 29;
 - е) интегрирано планиране в съответствие с член 9 и член 67.
- (2) Националните координационни центрове предоставят на Агенцията, чрез комуникационната мрежа и съответните системи, информация от своите национални картини на състоянието и, ако е целесъобразно, от специални

картини на състоянието, която е необходима за създаването и поддържането на европейската картина на състоянието.

- (3) Агенцията предоставя на националните координационни центрове, чрез комуникационната мрежа, неограничен достъп двадесет и четири часа в денонощието и седем дни в седмицата до специални картини на състоянието и до европейската картина на състоянието.

Член 21

Национален координационен център

- (1) Всяка държава членка определя, управлява и поддържа национален координационен център, който координира и обменя информация между всички органи, отговорни за контрола на външните граници на национално равнище, както и с други национални координационни центрове и с Агенцията. Всяка държава членка уведомява Комисията за създаването на своя национален координационен център, а Комисията незабавно информира останалите държави членки и Агенцията за това.
- (2) Без да се засяга член 13 и в рамката на Eurosur, националният координационен център е единственото звено за контакт за обмен на информация и за сътрудничеството с другите национални координационни центрове и с Агенцията.
- (3) Националният координационен център:
- а) осигурява своевременен обмен на информация и навременно сътрудничество между всички национални органи, отговорни за контрола на външните граници, както и с други национални координационни центрове и с Агенцията;
 - б) осигурява своевременен обмен на информация с органите на национално равнище с отговорности в областта на издирването и спасяването, правоприлагането, убежището и имиграцията и управлява разпространението на съответната информация на национално равнище;
 - в) допринася за ефикасното и ефективно управление на ресурсите и персонала;
 - г) създава и поддържа националната картина на състоянието в съответствие с член 26;
 - д) подпомага и координира планирането и изпълнението на националните дейности по граничен контрол;
 - е) координира националната система за граничен контрол в съответствие с националното право;
 - ж) допринася за редовното измерване на резултатите от националните дейности по граничен контрол за целите на настоящия регламент;
 - з) координира оперативните мерки с други държави членки и трети държави, без това да засяга компетентността на Агенцията и на другите държави членки;
 - и) обменя съответната информация с националните служители за връзка по въпросите на имиграцията, когато действат, с цел принос към

европейската картина на състоянието и подкрепа на операциите за граничен контрол;

- й) координира достъпа и сигурността на ползвателите на националните информационни системи и информационните системи на Агенцията.
- (4) Националният координационен център функционира двадесет и четири часа в денонощието и седем дни в седмицата.

Член 22

Възлагане на задачи на други органи в държавите членки

- (1) Държавите членки могат да възложат на регионални, местни, функционални или други органи, които са в състояние да вземат оперативни решения, да осигурят осведомеността за състоянието и способността за реагиране в техните съответни области на компетентност, включително задачите и компетентностите, посочени в член 21, параграф 3, букви в), д) и е).
- (2) Решението на държавите членки за възлагане на задачи в съответствие с параграф 1, не засяга функциите на националния координационен център да сътрудничи и да обменя информация с други национални координационни центрове и с Агенцията.
- (3) В предварително определени случаи, установени на национално равнище, националният координационен център може да разреши на орган, посочен в параграф 1, да осъществява комуникация и да обменя информация с регионалните органи или с националния координационен център на друга държава членка или с компетентните органи на трета държава, при условие че този орган редовно информира своя национален координационен център относно подобна комуникация и обмен на информация.

Член 23

Наръчник за Eurosur

- (1) Комисията, подпомагана от комитет в съответствие с процедурата, посочена в член 117, параграф 2, в тясно сътрудничество с Агенцията и с всеки друг съответен орган, служба или агенция на Съюза приема и предоставя практически наръчник за прилагане и управление на Eurosur („наръчника“). В наръчника се дават технически и оперативни указания, препоръки и добри практики, включително за сътрудничеството с трети държави. Комисията приема наръчника под формата на препоръка.
- (2) След консултации с държавите членки и с Агенцията Комисията може да реши да обозначи части от наръчника като класифицирани с ниво на класификация за сигурност RESTREINT UE /EU RESTRICTED, в съответствие с правилата, установени в процедурния правилник на Комисията.

Член 24

Мониторинг на Eurosur

- (1) Агенцията и държавите членки правят необходимото да бъдат въведени процедури за наблюдение на техническото и оперативното функциониране на

Eurosur съобразно с целите за постигане на адекватна осведоменост за състоянието и способност за реагиране по външните граници.

- (2) Агенцията следи непрекъснато за качеството на услугата, предлагана от комуникационната мрежа, както и за качеството на данните, споделяни в картината на състоянието на Eurosur.
- (3) Агенцията предава информацията от контрола на качеството на съответните ползватели като част от услугите на Eurosur за обединяване на данни. Тази информация е с ниво на класификация за сигурност RESTREINT UE/EU RESTRICTED.

РАЗДЕЛ 4

ОСВЕДОМЕНОСТ ЗА СЪСТОЯНИЕТО

Член 25

Картини на състоянието

- (1) Националните картини на състоянието, европейската картина на състоянието и специалните картини на състоянието се създават чрез събиране, оценка, съпоставяне, анализ, тълкуване, генериране, визуализация и разпространение на информация.

Картините на състоянието, посочени в параграф 1, са съставени от следните категории:

- а) категория на събитията, включваща всички събития, свързани с неразрешени преминавания на границите, трансгранична престъпност и откриване на неразрешени вторични движения;
 - б) оперативна категория, съдържаща информация за операциите, включително плана за разгръщане, зоната на действие, патрулните графици и кодовете за комуникация, както и разположението, времето, състоянието и вида на участващите активи съгласно предвиденото в оперативния план;
 - в) аналитична категория, съдържаща анализирана информация от значение за целите на настоящия регламент, и по-специално за определянето на степените на въздействие по участващите от външните граници, включително изображения и геоданни, важни промени и показатели, аналитични доклади и друга имаща значение съпътстваща информация.
- (2) Картините на състоянието, посочени в параграф 1, дават възможност да се идентифицират и проследяват събития, операции и съответния анализ, свързани със ситуации, при които е застрашен животът на хората.
- (3) Категорията на събитията и оперативната и аналитичната категория на картините на състоянието, посочени в параграф 1, се структурират по един и същ начин.
- (4) Подробностите на информационните категории на картините на състоянието и правилата за изготвянето на специални картини на състоянието се определят с акт за изпълнение, приет от Комисията в съответствие с процедурата, посочена в член 117, параграф 3.

В акта за изпълнение се посочват видът информация, която се предоставя, субектите, отговарящи за събирането, обработването, архивирането и предаването на конкретна информация, както и максималните срокове за докладване, правилата за сигурност и защита на данните и свързаните с тях механизми за контрол на качеството.

Член 26

Национална картина на състоянието

- (1) Националният координационен център създава и поддържа национална картина на състоянието, за да осигурява за всички органи, отговорни за граничния контрол, ефективна, точна и своевременна информация.
- (2) Националната картина на състоянието е съставена от информация, събрана от следните източници:
 - а) националната система за наблюдение на границите в съответствие с националното право;
 - б) стационарни и мобилни сензори под управлението на националните органи, отговорни за наблюдението на външните граници;
 - в) патрулите за наблюдение на границите и други наблюдателни мисии;
 - г) местни, регионални и други координационни центрове;
 - д) други съответни национални органи и системи, включително служители за връзка по въпросите на имиграцията, оперативни центрове и звена за контакт;
 - е) граничните проверки;
 - ж) Агенцията;
 - з) националните координационни центрове в други държави членки;
 - и) органи на трети държави въз основа на двустранни или многостранни споразумения и регионални мрежи, както е посочено в член 75;
 - й) системи за корабно докладване съгласно съответните им правни основания;
 - к) други компетентни европейски и международни организации;
 - л) други източници.
- (3) Националният координационен център определя една-единствена индикативна степен на въздействие — от „ниска“ и „средна“ до „висока“ и „критична“, за всеки от инцидентите в категорията на събитията на националната картина на ситуацията. Всички инциденти се съобщават на Агенцията.
- (4) Националният координационен център може да реши, по искане на отговорния национален орган, да ограничи достъпа до информацията, свързана с военни активи, въз основа на принципа „необходимост да се знае“.
- (5) Националните координационни центрове на съседни държави членки споделят помежду си директно и в почти реално време картината на състоянието за съседни участъци от външните граници, включително разположението,

състоянието и вида на собствените активи, действащи в съседни участъци от външните граници.

Член 27

Европейска картина на състоянието

- (1) Агенцията създава и поддържа европейска картина на състоянието, за да осигурява на националните координационни центрове и на Комисията ефективна, точна и навременна информация и анализ, обхващащи външните граници, предграничната зона и неразрешените вторични движения.
- (2) Европейската картина на състоянието е съставена от информация, събирана от следните източници:
 - а) националните координационни центрове и националните картини на състоянието, в степента, изисквана по настоящия член, както и информацията и докладите, получени от служителите за връзка по въпросите на имиграцията;
 - б) Агенцията, информацията и докладите, предоставени от нейните служители за връзка в съответствие с членове 32 и 77;
 - в) делегациите на Съюза и мисиите и операциите по линия на общата политика за сигурност и отбрана;
 - г) други компетентни органи, служби и агенции на Съюза и международни организации, както е посочено в член 69;
 - д) органи на трети държави въз основа на двустранни или многостранни споразумения и регионални мрежи, както е посочено в член 73, и работни договорености, както е посочено в член 74, параграф 1;
 - е) други източници.
- (3) Категорията на събитията в европейската картина на състоянието включва информация относно:
 - а) инциденти и други събития от категорията на събитията от националната картина на състоянието;
 - б) инциденти и други събития от общата предгранична разузнавателна картина;
 - в) инциденти в оперативната зона на съвместна операция или бърза намеса, координирана от Агенцията, или в гореща точка или контролен център.
- (4) оперативната категория на европейската картина на състоянието съдържа информация за координираните от Агенцията съвместни операции и бързи интервенции и за горещите точки и контролните центрове, включително мандат на мисията, местоположение, състояние, времетраене, информация за държавите членки и другите участници в операцията, ежедневни и седмични доклади за състоянието, статистически данни и информационни пакети за средствата за масово осведомяване;
- (5) Информацията за собствените активи от оперативната категория на европейската картина на състоянието може да е с ниво на класификация за сигурност RESTREINT UE/EU RESTRICTED, когато е целесъобразно.

- (6) В европейската картина на състоянието Агенцията взема предвид взема предвид степента на въздействие, определена от националния координационен център за конкретен инцидент в националната картина на състоянието, а за всеки инцидент в предграничната зона Агенцията определя една-единствена индикативна степен на въздействие и информира за това националните координационни центрове.

Член 28

Специални картини на състоянието

- (1) Агенцията и държавите членки могат да създават и поддържат специални картини на състоянието, за да подпомагат конкретни оперативни дейности по външните граници или да обменят информация с трети страни, посочени в член 69, или с трети държави, както е предвидено в член 76, или и с двете.
- (2) Специалните картини на състоянието се състоят от подкатегория на информацията от националните картини на състоянието и европейската картина на състоянието.
- (3) Условиата за създаване и споделяне на специалните картини на състоянието се описват в оперативния план за съответните оперативни дейности и в двустранното или многостранното споразумение, когато специалната картина на състоянието е създадена в рамките на двустранно или многостранно сътрудничество с трети държави.

Член 29

Услуги на Eurosur за обединяване на данни

- (1) Агенцията координира услугите на Eurosur за обединяване на данни, за да предоставя редовно, надеждно и по икономически ефективен начин на националните координационни центрове, на Комисията и за свои нужди информация за външните граници и за предграничната зона.
- (2) Агенцията предоставя на даден национален координационен център при поискване от негова страна информация за външните граници на искащата държава членка и за предграничната зона, която може да е получена от:
- а) селективно наблюдение на определени пристанища и брегови ивици на трети държави, за които е установено чрез анализ на риска и информация, че са точки на отплаване или транзитно преминаване на кораби или други превозни средства използвани за целите на незаконната имиграция или трансграничната престъпност;
 - б) проследяване на кораби или други превозни средства в открито море, за които има подозрения или е установено, че се използват за незаконна имиграция или трансгранична престъпност;
 - в) наблюдение на определени райони в морската област за откриване, идентифициране и проследяване на кораби и други превозни средства, които се използват или за които има подозрения, че се използват за целите на незаконната имиграция или трансграничната престъпност;

- г) оценка за заобикалящата среда в определени райони в морската област и по външните сухоземни и въздушни граници за оптимизиране на дейностите по наблюдение и патрулиране;
 - д) селективно наблюдение на определени предгранични зони по външните граници, за които е установено чрез анализ на риска и информация, че са потенциални зони на заминаване или транзитно преминаване за незаконна имиграция или трансгранична престъпност;
 - е) наблюдение на миграционните потоци към и в рамките на Съюза;
 - ж) наблюдение на медиите, разузнаване от открити източници и анализ на дейностите в интернет в съответствие с Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета⁴² за предотвратяване на незаконната имиграция или трансграничната престъпност;
 - з) анализ на широкомащабните информационни системи с цел откриване на променящи се маршрути и методи, използвани за незаконна имиграция и трансгранична престъпност.
- (3) Агенцията може да откаже да изпълни искане на национален координационен център по технически, финансови или оперативни причини. Агенцията уведомява своевременно националния координационен център относно причините за такъв отказ.
- (4) Агенцията може да използва по своя инициатива наблюдателните средства, посочени в параграф 2, за събиране на информация относно предграничната зона, която е от значение за целите на европейската картина на състоянието.

РАЗДЕЛ 5

АНАЛИЗ НА РИСКА

Член 30

Анализ на риска

1. Агенцията осъществява мониторинг на миграционните потоци към и в рамките на Съюза, тенденциите и други възможни предизвикателства по външните граници на Съюза и във връзка с връщането. За тази цел Агенцията, с решение на управителния съвет въз основа на предложение от изпълнителния директор, установява общ модел за интегриран анализ на риска, който се прилага от Агенцията и от държавите членки. Общият интегриран модел за анализ на риска се актуализира въз основа на резултатите от оценката на цикъла на многогодишната стратегическа политика за европейско интегрирано управление на границите, посочен в член 8, параграф 7. Агенцията извършва и оценката на уязвимостта в съответствие с член 33.

⁴² Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 89).

2. Агенцията изготвя обобщени годишни анализи на риска и ги предоставя на Европейския парламент, Съвета и Комисията в съответствие с член 91, както и специализирани анализи на риска за оперативните дейности. На всеки две години Агенцията изготвя и представя на Европейския парламент, Съвета и Комисията стратегически анализ на риска за европейското интегрирано управление на границите, който се взема предвид при подготовката на цикъла на многогодишната стратегическа политика за европейско интегрирано управление на границите.
3. Изготвеният от Агенцията анализ на риска, посочен в параграф 2, обхваща всички аспекти от значение за европейското интегрирано управление на границите с оглед на разработването на механизъм за ранно предупреждение.
4. Държавите членки предоставят на Агенцията цялата необходима информация относно ситуацията, тенденциите и възможните заплахи по външните граници и в областта на връщането. Държавите членки редовно или по искане на Агенцията предоставят цялата необходима информация, като например статистически и оперативни данни, събрани във връзка с прилагането на достиженията на правото от Шенген, както и информация, получена от аналитичната категория в националната картина на състоянието, уредена с член 26.
5. Резултатите от анализа на риска се предоставят на управителния съвет по навременен и точен начин.
6. Държавите членки вземат под внимание резултатите от анализа на риска при планирането на операциите и дейностите си по външните граници, както и дейностите си по отношение на връщането.
7. Агенцията отчита резултатите от даден общ модел за интегриран анализ на риска при изготвянето на общите основни учебни програми за обучение на граничните служители и персонала, който изпълнява задачи в областта на връщането.

РАЗДЕЛ 6

ПРЕВЕНЦИЯ И РЕАКЦИЯ

Член 31

Определяне на участъци от външните граници

За целите на настоящия регламент всяка държава членка разделя външните си сухоземни и морски граници и — ако е уместно — въздушните си граници, на гранични участъци, за което уведомява Агенцията.

Всяка промяна на граничните участъци от държава членка се координира с Агенцията, за да се осигури непрекъснатост на анализа на риска, извършван от Агенцията.

Служители на Агенцията за връзка в държавите членки

1. Агенцията осигурява редовен мониторинг на управлението на външните граници и връщането във всички държави членки чрез своите служители за връзка.

Агенцията може да вземе решение служител за връзка да отговаря за най-много четири държави членки, разположени в географска близост.

2. Изпълнителният директор назначава експерти от редовния персонал на Агенцията, които се разполагат като служители за връзка. Изпълнителният директор представя, въз основа на анализ на риска и в консултация със съответните държави членки, предложение относно естеството и условията на разполагането, държавата членка или региона, в която/който може да бъде разположен служител за връзка, и евентуалните задачи, които не са обхванати от параграф 3. Предложението на изпълнителния директор се одобрява от управителния съвет. Изпълнителният директор уведомява съответната държава членка за назначаването и заедно с нея определя мястото на разполагане.

3. Служителите за връзка действат от името на Агенцията и тяхната роля е да поощряват сътрудничеството и диалога между Агенцията и националните органи, които отговарят за управлението на границите и връщането, включително бреговата охрана, доколкото тя изпълнява задачи по граничен контрол. По-специално, служителите за връзка:

- а) действат като средство за връзка между Агенцията и националните органи, които отговарят за управлението на границите и връщането, включително бреговата охрана, доколкото тя изпълнява задачи по граничен контрол;
- б) подпомагат събирането на информация, изисквана от Агенцията с оглед на мониторинга на незаконната имиграция и анализите на риска, посочени в член 30;
- в) подпомагат събирането на информация, посочена в член 33 и изисквана от Агенцията за извършване на оценката на уязвимостта;
- г) осъществяват мониторинг на мерките, предприети от държавата членка по граничните участъци, за които е определена висока или критична степен на въздействие в съответствие с член 35;
- д) допринасят за насърчаване на прилагането на достиженията на правото на Съюза по отношение на управлението на външните граници и връщането, включително по отношение на зачитането на основните права;
- е) когато е възможно, подпомагат държавите членки в подготовката на плановете им за действие при извънредни ситуации във връзка с управлението на границите;
- ж) улесняват комуникацията между държавата членка и Агенцията, споделят относима информация от Агенцията с държавата членка, включително информация относно текущи операции;
- з) докладват редовно на изпълнителния директор относно положението по външните граници и капацитета на съответната държава членка да се справи ефективно с положението по външните граници; докладват и

относно изпълнението на операции по връщане към съответните трети държави;

- и) осъществяват мониторинг на мерките, предприети от държавата членка по отношение на ситуация, изискваща спешни действия по външните граници, както е посочена в член 43;
 - й) осъществяват мониторинг на мерките, предприети от държавата членка по отношение на връщането, и подпомагат събирането на информация, изисквана от Агенцията за извършване на дейностите, посочени в член 49.
- 4. Ако докладите на служителя за връзка, посочени в параграф 3, буква з), пораждат опасения за един или повече от аспектите от значение за съответната държава членка, тя без забавяне бива информирана от изпълнителния директор.
 - 5. За целите на параграф 3 служителят за връзка, в съответствие с националните правила и правилата на Съюза за сигурност и защита на данните:
 - а) получава информация от националния координационен център и националната картина на състоянието, съставена в съответствие с член 26;
 - б) поддържа редовни контакти с националните органи, които отговарят за управлението на границите и връщането, включително бреговата охрана, доколкото тя изпълнява задачи по граничен контрол, като същевременно информира звеното за контакт, посочено от съответната държава членка.
 - 6. Докладът на служителя за връзка е част от оценката на уязвимостта съгласно член 33. Докладът се предоставя на съответната държава членка.
 - 7. При изпълнението на задълженията си служителите за връзка приемат указания единствено от Агенцията.

Член 33

Оценка на уязвимостта

- 1. Агенцията, с решение на управителния съвет, въз основа на предложение от изпълнителния директор, установява обща методология за оценка на уязвимостта. Тази методология включва обективни критерии, съгласно които Агенцията извършва оценката на уязвимостта, честотата на оценките, начините на извършване на последователни оценки на уязвимостта и условията за ефективна система за мониторинг на изпълнението на препоръките.
- 2. Агенцията осъществява мониторинг и оценка на наличието на техническо оборудване, системи, способности, ресурси, инфраструктура, персонал с подходяща квалификация, преминал съответно обучение, на държавите членки, необходими за граничния контрол, както е определен в член 3, параграф 1, буква а). В този контекст Агенцията оценява плановите за развитие на способностите, посочени в член 67, параграф 4, от гледна точка на тяхната осъществимост и изпълнение. За бъдещото планиране тя прави това като превантивна мярка въз основа на анализа на риска, изготвен в съответствие с член 30, параграф 2. Агенцията осъществява този мониторинг и оценка най-малко веднъж годишно, освен ако изпълнителният директор не реши друго въз основа на оценки на риска или предходна оценка на уязвимостта.

3. Без да се засягат членове 9 и 67, държавите членки предоставят по искане на Агенцията информация относно техническото оборудване, персонала и, доколкото е възможно, финансовите ресурси, които са на разположение на национално равнище за осъществяване на граничен контрол. Държавите членки представят също така по искане на Агенцията информация относно плановете си за действие при извънредни ситуации във връзка с управлението на границите.
4. Целта на оценката на уязвимостта е Агенцията да оцени капацитета и готовността на държавите членки да се справят с възникващите предизвикателства, включително с настоящи и бъдещи заплахи и предизвикателства по външните граници, да идентифицира, особено по отношение на държавите членки, които са изправени пред конкретни и прекомерни предизвикателства, възможните непосредствени последици по външните граници и по-нататъшните последици за функционирането на Шенгенското пространство, както и да оцени възможностите им за участие в Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана и фонда от техническо оборудване, включително фонда за оборудване за бързо реагиране. Тази оценка не засяга механизма за оценка по Шенген.
5. В оценката на уязвимостта Агенцията взема предвид капацитета на държавите членки за изпълнение на всички задачи във връзка с управлението на границите, включително капацитетът за справяне с възможното пристигане на голям брой лица на тяхна територия.
6. Резултатите от оценката на уязвимостта се предоставят на съответните държави членки. Съответните държави членки могат да представят коментари по оценката.
7. Когато е необходимо, изпълнителният директор, след консултация със съответната държава членка, отправя препоръка, в която се определят необходимите мерки, които следва да бъдат предприети от тази държава членка, както и срокът за изпълнение на мерките. Изпълнителният директор приканва съответните държави членки да вземат необходимите мерки въз основа на план за действие, изготвен от държавата членка след консултации с изпълнителния директор.
8. Изпълнителният директор препоръчва мерки на съответните държави членки въз основа на резултатите от оценката на уязвимостта, като взема предвид анализа на риска на Агенцията, коментарите на съответната държава членка и резултатите от механизма за оценка по Шенген.

Мерките следва да бъдат насочени към отстраняване на слабостите, установени при оценката, с цел да се повиши готовността на държавите членки да се справят с възникващите предизвикателства чрез укрепване или подобряване на техния капацитет, техническо оборудване, системи, ресурси и планове за действие при извънредни ситуации.
9. Изпълнителният директор следи за изпълнението на препоръките посредством редовни доклади, представяни от държавите членки въз основа на плановете за действие, посочени в параграф 7 от настоящия член.

В случай на риск от забавяне на изпълнението на дадена препоръка от държава членка в рамките на определения срок, изпълнителният директор незабавно

уведомява за това члена на управителния съвет от съответната държава членка и Комисията и отправя запитване до съответните органи на тази държава членка относно причините за забавянето, и предоставя подкрепа от Агенцията с цел способстване за изпълнението на мярката.

10. Когато дадена държава членка не изпълни необходимите мерки, определени в препоръката, в рамките на посочения в параграф 7 от настоящия член срок, изпълнителният директор отнася въпроса до управителния съвет и уведомява Комисията. По предложение на изпълнителния директор управителният съвет приема решение, в което се определят необходимите мерки, които да бъдат предприети от съответната държава членка, както и срокът за изпълнение на мерките. Решението на управителния съвет е задължително за държавите членки. Ако държавата членка не изпълни мерките в рамките на срока, определен в това решение, управителният съвет уведомява Съвета и Комисията, като могат да се предприемат допълнителни действия в съответствие с член 43.
11. Резултатите от оценката на уязвимостта се предават в съответствие с член 91 на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията редовно и най-малко веднъж годишно.

Член 34

Синергии между оценката на уязвимостта и механизма за оценка по Шенген

1. Синергиите между оценките на уязвимостта и механизма за оценка по Шенген, създаден с Регламент (ЕС) № 1053/2013, се увеличават максимално с цел създаване на подобрена картина на състоянието на функционирането на Шенгенското пространство, като се избягва, доколкото е възможно, дублирането на усилия от страна на държавите членки и се гарантира по-добре координирано използване на съответните финансови инструменти на Съюза в подкрепа на управлението на външните граници.
2. За целите, посочени в параграф 1, Комисията и Агенцията установяват необходимите договорености, за да споделят помежду си по редовен, сигурен и навременен начин цялата информация, свързана с резултатите от оценките на уязвимостта и механизма за оценка по Шенген в областта на управлението на границите. Механизмът за обмен обхваща докладите за оценките на уязвимостта и посещенията за оценка по Шенген, последващите препоръки, плановете за действие и всички актуализации на изпълнението на плановете за действие, представени от държавите членки.
3. Договореностите, посочени в параграф 2, обхващат резултатите от механизма за оценка по Шенген в областта на връщането, за да се гарантира пълната осведоменост на Агенцията относно установените недостатъци, която да ѝ позволи да предложи подходящи мерки в подкрепа на съответните държави членки в това отношение.

Член 35

Определяне на степени на въздействие за участъци от външните граници

1. Въз основа на извършените от Агенцията анализ на риска и оценка на уязвимостта и в съгласие със съответната държава членка, Агенцията определя

или променя следните степени на въздействие за всеки от участъците от външните сухоземни, морски и, ако е уместно, въздушни граници на държавите членки:

- а) ниска степен на въздействие, когато инцидентите, свързани с незаконна имиграция или трансгранична престъпност в района на съответния граничен участък, са с незначително въздействие върху граничната сигурност;
 - б) средна степен на въздействие, когато инцидентите, свързани с незаконна имиграция или трансгранична престъпност в района на съответния граничен участък, са с умерено въздействие върху граничната сигурност;
 - в) висока степен на въздействие, когато инцидентите, свързани с незаконна имиграция или трансгранична престъпност в района на съответния граничен участък, са със значително въздействие върху граничната сигурност;
 - г) критична степен на въздействие, когато инцидентите, свързани с незаконна имиграция или трансгранична престъпност в района на съответния граничен участък, имат такова решаващо въздействие върху граничната сигурност, че създават риск да се изложи на опасност функционирането на Шенгенското пространство;
2. Националният координационен център оценява постоянно дали е необходимо да се промени степента на въздействие в някой от граничните участъци, като взема предвид информацията, която се съдържа в националната картина на състоянието, и съответно информира Агенция.
3. Агенцията онагледява степените на въздействие, определени за външните граници, в европейската картина на състоянието.

Член 36

Реакция в зависимост от степените на въздействие

1. Държавите членки правят необходимото дейностите по граничен контрол, осъществявани по участъците от външните граници, да съответстват на определените степени на въздействие, както следва:
- а) когато за участък от външната граница е определена ниска степен на въздействие, националните органи, отговорни за контрола на външните граници, организират редовен контрол въз основа на анализ на риска и осигуряват наличието на достатъчно персонал и ресурси в граничния район, в готовност да извършат проследяване, идентификация и залавяне;
 - б) когато за участък от външната граница е определена средна степен на въздействие, националните органи, отговорни за контрола на външните граници, в допълнение към мерките, предприети съгласно буква а), правят необходимото да се предприемат подходящи мерки за контрол в този граничен участък. Когато се предприемат тези мерки за контрол, се уведомява съответно националният координационен център. Националният координационен център координира всяка подкрепа, предоставяна в съответствие с член 21, параграф 3;
 - в) когато за участък от външната граница е определена висока степен на въздействие, съответната държава членка, в допълнение към мерките,

предприети съгласно буква б), прави необходимото, посредством националния координационен център, националните органи, които действат в този граничен участък, да получат необходимата подкрепа и да бъдат предприети засилени мерки за контрол. Тази държава членка може да поиска от Агенцията подкрепа при спазване на условията за започване на съвместни операции или бърза гранична намеса, както е посочено в член 37;

- г) когато за участък от външната граница е определена критична степен на въздействие, Агенцията уведомява Комисията за това. Съответната държава членка и Агенцията, в допълнение към мерките, предприети съгласно буква в), изпълняват препоръката, издадена от изпълнителния директор на Агенцията в съответствие с член 42.
- 2. Националният координационен център редовно информира Агенцията за мерките, предприети на национално равнище съгласно параграф 1, букви б), в) и г).
- 3. Когато е определена висока или критична степен на въздействие за участък от външната граница, който е съседен на участък от границата на друга държава членка или трета държава, с която има споразумения или регионални мрежи, както е посочено в член 73 и член 74, националният координационен център се свързва с националния координационен център на съседната държава членка или с компетентния орган на съседната държава и се стреми да координира заедно с Агенцията необходимите трансгранични мерки.
- 4. Съвместно с държавите членки Агенцията оценява определянето на степените на въздействие и на съответните мерки, предприети на национално равнище и на равнището на Съюза. Тази оценка допринася за оценката на уязвимостта, изготвяна от Агенцията в съответствие с член 33.

РАЗДЕЛ 7

ДЕЙСТВИЯ НА АГЕНЦИЯТА ПО ВЪНШНИТЕ ГРАНИЦИ

Член 37

Действия на Агенцията по външните граници

- 1. Държава членка може да поиска помощ от Агенцията при изпълнението на задълженията си за контрол на външните граници. Освен това Агенцията прилага мерки в съответствие с член 42 и член 43.
- 2. Агенцията организира необходимата оперативна и техническа помощ за приемащата държава членка и може, като действа в съответствие с приложимото право на Съюза и приложимото международно право, включително принципа на забрана за връщане, да предприеме една или повече от следните мерки:
 - а) да координира съвместни операции за една или няколко държави членки и да разполага Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана и техническо оборудване;
 - б) да организира бърза гранична намеса и да разполага Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана и техническо оборудване;

- в) да координира дейностите за една или няколко държави членки и трети държави по външните граници, включително съвместни операции с трети държави;
 - г) да разполага Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана в рамките на екипи за съдействие в управлението на миграцията, наред с другото в зони на горещи точки или в контролни центрове, включително, ако е необходимо, да предоставя техническа и оперативна помощ за дейностите по връщане;
 - д) в рамките на операциите, посочени в букви а), б) и в) от настоящия параграф, и в съответствие с Регламент (ЕС) № 656/2014 и международното право — да оказва техническа и оперативна помощ на държавите членки и на трети държави в подкрепа на операции по търсене и спасяване за бедстващи в морето лица, които могат да произтичат от операции за наблюдение на морските граници;
 - е) да осигурява приоритетно третиране на услугите на Eurosur за обединяване на данни.
3. Агенцията финансира или съфинансира дейностите, посочени в параграф 2, от своя бюджет в съответствие с финансовите правила, приложими за Агенцията.
4. При възникване на значителни допълнителни финансови потребности за Агенцията поради ситуация по външните граници тя своевременно информира Европейския парламент, Съвета и Комисията.

Член 38

Инициране на съвместни операции и бърза гранична намеса по външните граници

1. Държава членка може да поиска от Агенцията да започне съвместни операции за справяне с възникващите предизвикателства, включително с незаконна имиграция, настоящи и бъдещи заплахи по нейните външни граници или трансгранична престъпност, или да предостави увеличена оперативна и техническа помощ при изпълнението на задълженията ѝ по отношение на контрола на външните граници.
2. По искане на държава членка, изправена пред ситуация на конкретни и прекомерни предизвикателства, особено когато в точки на външните граници пристигат голям брой граждани на трети държави, които се опитват да влязат без разрешение на територията на посочената държава членка, Агенцията може да осъществи бърза гранична намеса за ограничен период от време на територията на приемащата държава членка.
3. Изпълнителният директор оценява, одобрява и координира предложенията за съвместни операции, направени от държавите членки. Съвместните операции и бързата гранична намеса се предшества от задълбочен, надежден и актуален анализ на риска, който дава възможност на Агенцията да подреди по приоритет предложените съвместни операции и бърза гранична намеса, като взема предвид въздействието върху участъци от външните граници в съответствие с член 35 и наличието на ресурси.
4. Целите на съвместна операция или бърза гранична намеса могат да бъдат постигнати като част от многоцелева операция. Тези операции може да включват функции за брегова охрана и предотвратяване на трансгранична

престъпност, включително борбата срещу незаконното превеждане на мигранти или трафика на хора, и управление на миграцията, включително установяване на самоличност, регистрация, събиране на информация и връщане.

Член 39

Оперативен план за съвместни операции

1. При подготовката на съвместна операция изпълнителният директор, в сътрудничество с приемащата държава членка, изготвя списък на необходимото техническо оборудване и персонал, като взема предвид наличните ресурси на приемащата държава членка. Въз основа на тези елементи Агенцията определя пакет от мерки за техническо и оперативно подкрепление, както и дейности за изграждане на капацитет, които да бъдат включени в оперативния план.
2. Изпълнителният директор изготвя оперативен план за съвместни операции по външните граници. Изпълнителният директор и приемащата държава членка, като се консултират с участващите държави членки, постигат съгласие по оперативния план, в който подробно се описват организационните и процедурните аспекти на съвместната операция.
3. Оперативният план е задължителен за Агенцията, приемащата държава членка и участващите държави членки. Той обхваща всички аспекти, които се считат за необходими за провеждането на съвместната операция, включително:
 - а) описание на ситуацията заедно с начина на действие и целите на разполагането, включително оперативната цел;
 - б) предвижданата продължителност на съвместната операция;
 - в) географската област, в която ще се проведе съвместната операция;
 - г) описание на задачите, отговорностите, включително по отношение на зачитането на основните права, и специалните инструкции за екипите, включително относно разрешените справки в бази данни и разрешените служебни оръжия, боеприпаси и оборудване в приемащата държава членка;
 - д) състава на екипите, както и разполагането на други компетентни служители;
 - е) разпоредби, свързани с командването и упражняването на контрол, включително имената и чиновете на граничните служители от приемащата държава членка, отговарящи за сътрудничеството с членовете на екипите и Агенцията, по-специално имената и чиновете на тези гранични служители, които упражняват командването по време на разполагането, и мястото на членовете на екипите в командната верига;
 - ж) техническото оборудване, което трябва да бъде разположено по време на съвместната операция, включително специални изисквания като условия за употреба, необходим персонал, транспорт и друга логистични въпроси, както и финансови разпоредби;
 - з) подробни разпоредби за незабавно докладване на инциденти от страна на Агенцията пред управителния съвет и съответните национални органи;

- и) схема за докладване и оценяване, която включва сравнителни показатели за доклада за оценка, включително относно защитата на основните права, и краен срок за предаване на окончателния доклад за оценка;
 - й) по отношение на морските операции — конкретна информация за приложимостта на съответната юрисдикция и законодателство в географската област, в която се провежда съвместна операция, включително препратки към националното право, международното право и на правото на Съюза относно залавянето, спасителните операции по море и свалянето на брега. В това отношение оперативният план се утвърждава в съответствие с Регламент (ЕС) № 656/2014;
 - к) условията на сътрудничество с трети държави, други органи, служби и агенции на Съюза, или международни организации;
 - л) процедури, чрез които лицата, нуждаещи се от международна закрила, жертвите на трафик на хора, непридружените непълнолетни лица и лицата в уязвимо положение се пренасочват към компетентните национални органи за подходящо съдействие;
 - м) процедури, установяващи механизъм за получаване и предаване на Агенцията на жалби срещу всички лица, участващи в съвместна операция или бърза гранична намеса, включително гранични служители или други компетентни служители на приемащата държава членка и членове на екипите, съдържащи твърдения за нарушения на основните права в контекста на участието на тези лица в съвместната операция или бързата гранична намеса;
 - н) логистичната организация, включително информация за условията на работа и средата в зоната, в която се предвижда провеждането на съвместни операции.
4. Всякакви изменения или адаптации на оперативния план изискват съгласието на изпълнителния директор и на приемащата държава членка, като се провежда консултация с участващите държави членки. Агенцията изпраща незабавно екземпляр от изменения или адаптирания оперативен план на участващите държави членки.

Член 40

Процедура за започване на бърза гранична намеса

1. Искането на държава членка за започване на бърза гранична намеса включва описание на ситуацията, възможните цели и предполагаемите нужди. Ако е необходимо, изпълнителният директор може незабавно да изпрати експерти от Агенцията, които да оценят ситуацията по външните граници на съответната държава членка.
2. Изпълнителният директор незабавно уведомява управителния съвет за постъпило искане от държава членка за започване на бърза гранична намеса.
3. Когато взема решение относно искането на държава членка, изпълнителният директор отчита констатациите от анализа на риска на Агенцията и аналитичната категория в европейската картина на състоянието, както и резултатите от оценката на уязвимостта, посочена в член 33, а също и всяка

друга информация, предоставена от засегнатата държава членка или друга държава членка.

4. Изпълнителният директор взема решение относно искането за започване на бърза гранична намеса в рамките на два работни дни от датата на получаване на искането. Изпълнителният директор уведомява писмено едновременно въпросната държава членка и управителния съвет за взетото решение. В решението се посочват основните мотиви, на които то се основава. Изпълнителният директор незабавно оценява възможностите за пренасочване на наличните членове на екипи в рамките на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана, по-специално на редовния персонал на Агенцията, който се намира в други оперативни зони.
5. Ако изпълнителният директор вземе решение за започване на бърза гранична намеса, той разполага наличните екипи за управление на границите от Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана и оборудване от фонда от техническо оборудване в съответствие с член 64, а когато е необходимо — взема решение за незабавното подкрепление с един или няколко екипа за управление на границите в съответствие с член 58.
6. Незабавно и във всеки случай не по-късно от три работни дни, считано от датата на решението, изпълнителният директор изготвя съвместно с приемащата държава членка оперативен план съгласно посоченото в член 39, параграф 3.
7. След съгласуването на оперативния план и представянето му на държавите членки изпълнителният директор разпорежда незабавното разполагане на наличните оперативни служители чрез пренасочване от други оперативни зони или други задължения.
8. Успоредно с разполагането на служители, посочено в параграф 7, и когато е необходимо, за да се гарантира незабавното подкрепление на екипите за управление на границите, пренасочени от други зони или задължения, изпълнителният директор подава искане до държавите членки, в което посочва броя и профилите на допълнителните служители, които трябва да бъдат разположени допълнително от техните национални списъци за краткосрочно разполагане, посочени в член 58. Тази информация се предоставя писмено на националните звена за контакт и включва датата, на която следва да се осъществи разполагането. Предоставя им се и екземпляр от оперативния план.
9. Държавите членки гарантират, че на Агенцията незабавно се предоставя нужният брой оперативни служители със съответните профили, за да се осигури пълно разполагане в съответствие с член 58, параграфи 5 и 7.
10. Разполагането на първите екипи за управление на границите, пренасочени от други зони и задължения, се осъществява не по-късно от пет работни дни след датата, на която оперативният план е съгласуван между изпълнителния директор и приемащата държава членка. Когато е необходимо, допълнителни екипи за управление на границите се разполагат в рамките на седем работни дни след разполагането на първите екипи.
11. При предприемането на бърза гранична намеса изпълнителният директор, след консултация с управителния съвет, незабавно определя приоритетите от гледна точка на текущите и планираните съвместни операции на Агенцията по други външни граници, за да предвиди евентуално преразпределяне на ресурси към

зони по външните граници, където има най-голяма нужда от засилено разполагане на ресурси.

Член 41

Екипи за съдействие в управлението на миграцията

1. Екипите за съдействие в управлението на миграцията могат да бъдат разполагани, по искане на държава членка или по инициатива на Агенцията и със съгласието на съответната държава членка, с цел да предоставят техническо и оперативно подкрепление на тази държава членка, по-специално в зони на горещи точки и контролни центрове.

Държавата членка, посочена в първа алинея, подава искане за подкрепление от екипи за съдействие в управлението на миграцията и оценка на своите нужди до Комисията. Въз основа на оценката на нуждите на тази държава членка Комисията предава искането на Агенцията, на [Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището], на Европол или на други компетентни агенции на Съюза, както е целесъобразно.

2. Компетентните агенции на Съюза оценяват искането на държавата членка за подкрепление и оценката на нейните нужди, за да определят, под координацията на Комисията, необходимите мерки, включително разполагането на техническо оборудване, които да бъдат одобрени от съответната държава членка.
3. Комисията, в сътрудничество с приемащата държава членка и компетентните агенции на Съюза, определя условията за сътрудничество за разполагането на екипите за съдействие в управлението на миграцията, както и за разполагането на техническо оборудване, и отговаря за координирането на дейностите на тези екипи.
4. При пълно зачитане на основните права предоставеното техническо и оперативно подкрепление от екипите за съдействие в управлението на миграцията може да включва:
 - а) оказване на помощ за скрининга на граждани на трети държави, които пристигат на външните граници, включително установяването на тяхната самоличност, тяхната регистрация, както и получаването на информация от тях, а също и — когато е поискано от държавата членка — снемането на дактилоскопични отпечатъци от граждани на трети държави, проверките за сигурност и предоставянето на информация относно целта на тези процедури;
 - б) предоставяне на първоначална информация на лицата, които желаят да кандидатстват за международна закрила и насочването им към компетентните национални органи на съответната държава членка или към експертите, разположени от [Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището];
 - в) оказване на техническа и оперативна помощ при процеса на връщане, включително при изготвянето на решения за връщане, получаването на пътни документи, подготовката и организацията на операции по връщане, включително по отношение на доброволните връщания;
 - г) необходимото техническо оборудване.

5. Агенцията си сътрудничи с [Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището] с цел улесняване на мерките за насочване към процедурата за международна закрила, а за гражданите на трети държави, чиято молба за международна закрила е била отхвърлена с окончателно решение, към процедурата по връщане.
6. При необходимост екипите за съдействие в управлението на миграцията включват служители с експертен опит в областта на закрилата на децата, трафика на хора, защитата на основните права и закрилата от основано на пола преследване.

Член 42

Предложени действия по външните граници

1. Въз основа на резултатите от оценката на уязвимостта или когато за един или няколко участъка от външните граници е определена критична степен на въздействие, и като се вземат предвид съответните елементи в плановете за действие при извънредни ситуации на държавата членка, в анализа на риска на Агенцията и в аналитичната категория в европейската картина на състоянието, изпълнителният директор препоръчва на съответната държава членка да започне и да проведе съвместни операции или бърза гранична намеса, или всякакви други подходящи действия от страна на Агенцията, както са определени в член 37.
2. Съответната държава членка отговаря на препоръката на изпълнителния директор в срок от пет работни дни. В случай на отрицателен отговор на предложените действия, държавата членка посочва и основанията за своя отговор. Изпълнителният директор незабавно уведомява Комисията за предложените действия и основанията за отрицателния отговор, за да се прецени дали може да се изискат спешни действия в съответствие с член 43.

Член 43

Ситуация по външните граници, която изисква спешни действия

1. Когато контролът на външните граници стане неефективен до степен, при която възниква риск да се изложи на опасност функционирането на Шенгенското пространство, тъй като:
 - а) дадена държава членка не предприема необходимите мерки в съответствие с решение на управителния съвет, посочено в член 33, параграф 10; или
 - б) дадена държава членка, изправена пред конкретни и прекомерни предизвикателства по външната граница, не е поискала от Агенцията достатъчна подкрепа по член 38, член 40, член 41, член 42 или не е предприела необходимите стъпки за изпълнение на действията по посочените членове,

Комисията, след консултация с Агенцията, може в съответствие с процедурата, посочена в член 117, параграф 3, да приеме без забавяне чрез акт за изпълнение решение, набелязващо мерките за смекчаване на тези рискове, които трябва да бъдат изпълнени от Агенцията, като изисква от засегнатата държава членка да си сътрудничи с Агенцията при изпълнението на тези мерки.

По надлежно обосновани наложителни причини за спешност във връзка с функционирането на Шенгенското пространство, Комисията приема актове за изпълнение с незабавно приложение в съответствие с процедурата, посочена в член 117, параграф 4.

2. При възникване на ситуация, изискваща спешни действия, Европейският парламент и Съветът следва да бъдат информирани без забавяне за тази ситуация, както и за всички последващи мерки и решения, взети в отговор на тази ситуация.
3. За да се намали рискът от излагане на опасност на Шенгенското пространство, в решението на Комисията по параграф 1 се предвижда Агенцията да предприеме една или няколко от следните мерки:
 - а) да организира и координира бърза гранична намеса и да разположи Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана;
 - б) да разположи Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана в рамките на екипите за съдействие в управлението на миграцията в зони на горещи точки;
 - в) да координира дейностите за една или няколко държави членки и трети държави по външните граници, включително съвместни операции с трети държави;
 - г) да разположи техническо оборудване;
 - д) да организира действия за намеса в областта на връщането.
4. В рамките на два работни дни, считано от датата на приемане на решението на Комисията по параграф 1, изпълнителният директор:
 - а) определя действията, които трябва да се предприемат за практическото изпълнение на мерките, посочени в решението, включително техническото оборудване, както и броя и профилите на оперативните служители, необходими за постигането на целите на посоченото решение;
 - б) представя проекта на оперативния план на засегнатите държави членки.
5. Изпълнителният директор и засегнатата държава членка изготвят оперативния план в рамките на два работни дни от датата на представянето му.
6. Агенцията разполага, без забавяне и във всеки случай в рамките на пет работни дни от утвърждаването на оперативния план, необходимите оперативни служители от Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана, посочен в член 55, за практическото изпълнение на мерките, набелязани в решението на Комисията по параграф 1 от настоящия член. Допълнителни екипи се разполагат на втори етап, доколкото е необходимо, и във всеки случай в рамките на седем работни дни след разполагането на първите екипи, разположени в оперативната зона.
7. Агенцията разполага необходимото техническо оборудване за практическото изпълнение на мерките, набелязани в решението на Комисията по параграф 1, без забавяне и във всеки случай в рамките на 10 работни дни от утвърждаването на оперативния план.

Допълнително оборудване се разполага на втори етап, доколкото е необходимо, съгласно член 64.

8. Засегнатата държава членка изпълнява с решението на Комисията по параграф 1. За тази цел тя незабавно оказва сътрудничество на Агенцията и предприема необходимите действия, по-специално като изпълнява задълженията, предвидени в членове 44, 83 и 84, с цел да способства за изпълнението на решението и за практическото осъществяване на мерките, определени в същото решение и в оперативния план.
9. В съответствие с член 58 и, когато е приложимо, с член 40, държавите членки предоставят оперативните служители, определени от изпълнителния директор в съответствие с параграф 4 от настоящия член.

Ако в срок от 30 дни засегнатата държава членка не се съобрази с решението на Комисията по параграф 1 и не започне да оказва сътрудничество на Агенцията съгласно параграф 8 от настоящия член, Комисията може да започне процедурата по член 29 от Регламент (ЕС) 2016/399.

Член 44

Инструкции за екипите

1. По време на разполагането на екипи за управление на границите, екипи за връщане и екипи за съдействие в управлението на миграцията приемащата държава членка дава инструкции на екипите в съответствие с оперативния план.
2. Агенцията, чрез своя координиращ служител, може да съобщи на приемащата държава членка своето мнение относно инструкциите, дадени на екипите. В този случай приемащата държава членка взема предвид това мнение и се съобразява с него, доколкото е възможно.
3. Когато инструкциите, дадени на екипите, не са в съответствие с оперативния план, координиращият служител незабавно докладва на изпълнителния директор, който може при необходимост да предприеме действия в съответствие с член 47, параграф 3.
4. Когато изпълняват своите задачи и упражняват правомощията си, членовете на екипите зачитат изцяло основните права, включително достъпа до процедури за предоставяне на убежище, и човешкото достойнство. Всички мерки, предприемани при изпълнението на техните задачи и упражняването на техните правомощия, трябва да са пропорционални на преследваните от мерките цели. Когато изпълняват своите задачи и упражняват правомощията си, членовете на екипите не дискриминират лицата въз основа на пол, расова или етническа принадлежност, религия или убеждения, увреждане, възраст или сексуална ориентация.
5. За членовете на екипите, които не са част от редовния персонал на Агенцията, остават приложими дисциплинарните мерки на тяхната изпращаща държава членка. Изпращащата държава членка предвижда подходящи дисциплинарни или други мерки в съответствие със своето национално право във връзка със случаи на нарушение на основните права или неизпълнение на задълженията за международна закрила, които са извършени в хода на съвместна операция или бърза гранична намеса.

Член 45

Координиращ служител

1. Агенцията осигурява оперативното изпълнение на всички организационни аспекти на съвместни операции, пилотни проекти или бърза гранична намеса, включително присъствието на членове на редовния персонал на Агенцията.
2. Без да се засягат разпоредбите на член 60, изпълнителният директор назначава един или повече експерти от редовния персонал на Агенцията, които се разполагат като координиращи служители за всяка съвместна операция или бърза гранична намеса. Изпълнителният директор уведомява приемащата държава членка за назначението.
3. Координиращият служител действа от името на Агенцията във всички аспекти на разполагането на екипите. Ролята на координиращия служител е да поощрява сътрудничеството и координацията между приемащите и участващите държави членки. Координиращият служител по-специално:
 - а) действа като средство за връзка между Агенцията, приемащата държава членка и членовете на европейските екипи за гранична и брегова охрана, като предоставя помощ от името на Агенцията по всички въпроси, свързани с условията на разполагане в екипите;
 - б) осъществява мониторинг за правилното изпълнение на оперативния план, включително по отношение на защитата на основните права, и докладва на Агенцията по тези въпроси;
 - в) действа от името на Агенцията във всички аспекти на разполагането на екипите си и докладва на Агенцията във връзка с тези аспекти;
 - г) докладва на изпълнителния директор, когато инструкциите, дадени на неговите екипи от приемащите държави членки, не са в съответствие с оперативния план и когато е целесъобразно, предлага на изпълнителния директор да обмисли вземането на решение в съответствие с член 47.
4. В контекста на съвместни операции или бърза гранична намеса изпълнителният директор може да упълномощи координиращия служител да окаже съдействие за уреждане на разногласия във връзка с изпълнението на оперативния план и разполагането на екипите.

Член 46

Разходи

1. Агенцията покрива изцяло следните разходи, извършени от държавите членки при предоставянето на оперативните им служители за целите на разполагането му за кратък срок като членове на екипите на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана:
 - а) пътни разходи от изпращащата държава членка до приемащата държава членка и от приемащата държава членка до изпращащата държава, както и в рамките на приемащата държава членка за целите на разполагането;
 - б) разходи, свързани с ваксинации;
 - в) разходи, свързани с нуждите от специални застраховки;
 - г) разходи, свързани със здравни грижи;

- д) дневни надбавки, включително разходи за настаняване;
 - е) разходи, свързани с техническото оборудване на Агенцията.
2. След предварително одобрение от Комисията управителният съвет установява подробни правила и при необходимост ги актуализира във връзка с плащането на разходите, направени от персонала, разположен за кратък срок в съответствие с член 58. Подробните правила се основават, доколкото е възможно, на опростени варианти за разходите. Когато е уместно, управителният съвет се стреми да гарантира съгласуваност с правилата, приложими по отношение на възстановяването на разходите за командировки на членовете на редовния персонал.

Член 47

Спиране или прекратяване на дейностите

1. Изпълнителният директор прекратява дейности на Агенцията, ако условията за провеждането на тези дейности вече не са изпълнени. Преди прекратяването на дейности изпълнителният директор уведомява съответната държава членка за това.
2. Държавите членки, които участват в съвместна операция, бърза гранична намеса или разполагането на екип за съдействие в управлението на миграцията, могат да поискат от изпълнителния директор да прекрати съответната съвместна операция, бърза гранична намеса или разполагането на екип за съдействие в управлението на миграцията.
3. Изпълнителният директор може, след като информира съответната държава членка, да оттегли финансирането на дейност, да я спре или прекрати, ако оперативният план не се спазва от приемащата държава членка.
4. След консултация със служителя по въпросите на основните права и след като бъде информирана съответната държава членка, изпълнителният директор оттегля финансирането на съвместна операция или бърза гранична намеса, пилотен проект, разполагане на екип за съдействие в управлението на миграцията, операция по връщане, действия за намеса в областта на връщането или работна договореност, или спира или прекратява, изцяло или частично, тези дейности, ако той счита, че са налице нарушения на основни права или задължения за международна закрила, които са със сериозен характер или има вероятност да продължат. Изпълнителният директор уведомява управителния съвет за това решение.
5. В случай че изпълнителният директор реши да спре или да прекрати разполагането от Агенцията на екип за съдействие в управлението на миграцията, той информира за решението си другите компетентни агенции, които осъществяват дейност в съответната зона на гореща точка или контролиран център.

Член 48

Оценка на дейностите

Изпълнителният директор оценява резултатите от съвместните операции, бързата гранична намеса, пилотните проекти, разполагането на екипи за съдействие в управлението на миграцията и оперативното сътрудничество с трети държави. Той

предава на управителния съвет окончателните доклади за оценка в срок от 60 дни след приключването на тези дейности, като докладите са придружени от бележките на служителя по въпросите на основните права. Изпълнителният директор извършва цялостен сравнителен анализ на тези резултати с цел подобряване на качеството, съгласуваността и ефективността на бъдещите дейности и включва този анализ в годишния доклад за дейността на Агенцията.

РАЗДЕЛ 8

ДЕЙНОСТ НА АГЕНЦИЯТА В ОБЛАСТТА НА ВРЪЩАНЕТО

Член 49

Връщане

1. Във връзка с връщането и при зачитане на основните права и общите принципи на правото на Съюза, както и на международното право, включително защитата на бежанците и правата на детето, Агенцията по-специално:
 - а) предоставя техническа и оперативна помощ на държавите членки в областта на връщането на граждани на трети държави, включително изготвянето на решения за връщане, установяване на самоличността на граждани на трети държави и други дейности на държавите членки, предхождащи връщането и свързани с връщането, включително случаите на доброволно напускане, с цел изграждане на интегрирана система за управление на връщането между компетентните органи на държавите членки с участието на компетентни органи на трети държави и други заинтересовани страни;
 - б) предоставя техническа и оперативна помощ на държавите членки, изправени пред предизвикателства по отношение на връщането или миграционния натиск, включително чрез разполагането на екипи за управление на миграцията;
 - в) разработва референтен модел на деловодна система за управление връщането, който предписва структурата на националните системи за управление на връщането, и предоставя техническа и оперативна помощ на държавите членки при разработването на национални системи за управление на връщането, съобразени с модела;
 - г) разработва и управлява централна система и комуникационна инфраструктура между националните системи за управление на връщането на държавите членки и централната система, както и предоставя техническа и оперативна помощ на държавите членки при свързването им с комуникационната структура;
 - д) предоставя техническа и оперативна помощ на държавите членки за установяване на самоличността на граждани на трети държави и получаването на пътни документи, включително чрез консулско сътрудничество, без да разкрива информация, свързана с факта на подаване на заявление за международна закрила; организира и координира операциите по връщане и предоставя подкрепа при доброволно напускане в сътрудничество с държавите членки;

- е) организира, насърчава и координира дейности, които позволяват обмен на информация и установяване и обединяване на най-добри практики в областта на връщането между държавите членки;
 - ж) финансира или съфинансира от своя бюджет операциите, действията за намеса и дейностите, посочени в настоящата глава, в съответствие с финансовите правила, приложими за Агенцията.
2. Техническата и оперативната помощ, посочена в параграф 1, буква б), включва дейности за подпомагане на държавите членки при провеждането на процедури по връщане чрез компетентните национални органи, като по-специално се предоставят:
- а) услуги по устен превод;
 - б) практическа информация, анализ и препоръки за трети държави на връщане, свързани с прилагането на настоящия регламент, когато е целесъобразно — в сътрудничество с други органи, служби и агенции на Съюза, включително ЕСПОУ;
 - в) консултации и техническа и оперативна помощ при изпълнението и управлението на процедурите за връщане, като се спазва Директива 2008/115/ЕО, включително при изготвянето на решения за връщане, при установяването на самоличността и при получаването на пътни документи;
 - г) консултации и съдействие в съответствие с Директива 2008/115/ЕО и международното право във връзка с мерките, които са необходими, за да се гарантира, че подлежащите на връщане лица са налице за целите на връщането и че се избягва укриването им;
 - д) оборудване, капацитет и експертен опит за изпълнението на решенията за връщане и за установяване на самоличността на граждани на трети държави.
3. Агенцията се стреми да изгради полезни взаимодействия и да свърже финансираните от Съюза мрежи и програми в областта на връщането в тясно сътрудничество с Комисията и с подкрепата на съответните заинтересовани страни, включително Европейската мрежа за миграцията.
4. Агенцията може по изключение да получава безвъзмездни средства от фондовете на Съюза, предназначени за дейности в областта на връщането, в съответствие с приложимите за Агенцията финансови правила. Агенцията гарантира, че съгласно споразуменията ѝ с държавите членки за предоставяне на безвъзмездни средства предоставянето на финансова подкрепа е обусловено от пълното зачитане на Хартата.

Член 50

Системи за обмен на информация и управление на връщането

Агенцията разработва, внедрява и управлява информационни системи и софтуерни приложения, позволяващи обмен на класифицирана и чувствителна неклассифицирана информация за целите на връщането в рамките на Европейската гранична и брегова охрана и за целите на обмена на лични данни, посочен в членове 87—89, в съответствие

с Решение (ЕС, Евратом) 2015/444 на Комисията, Решение (ЕС, Евратом) 2015/443 на Комисията и [Регламент (ЕО) № 45/2001] .

По-специално Агенцията създава, управлява и поддържа централна система за обработване на цялата информация и данни, автоматично съобщавани от националните системи за управление на връщането на държавите членки, които са необходими на Агенцията за предоставяне на техническа и оперативна помощ в съответствие с член 49.

Член 51

Операции по връщане

1. Без да преценява обосновката на решенията за връщане, Агенцията предоставя техническа и оперативна помощ и осигурява координирането или организирането на операциите по връщане, включително чрез наемане на самолети за целите на такива операции или организиране на връщания чрез редовни полети. Агенцията може по собствена инициатива да координира или организира операции по връщане.
2. Държавите членки ежемесечно предоставят оперативни данни за връщането, необходими за оценяване на нуждите от връщане от страна на Агенцията, и информират Агенцията за своето предварително планиране както за броя на подлежащите на връщане лица, така и за третите държави на връщане с оглед на съответните национални операции по връщане, както и за своите нужди от съдействие или координация от страна на Агенцията. Агенцията изготвя и поддържа текущ оперативен план за предоставяне на необходимата оперативна помощ и подкрепление на нуждаещите се държави членки, включително и чрез техническо оборудване. Агенцията може по собствена инициатива или по искане на държава членка да включи в текущия оперативен план датите и местоназначенията на операциите по връщане, които счита за необходими, въз основа на оценка на нуждите. Управителният съвет взема решение по предложение на изпълнителния директор относно начина на действие по текущия оперативен план.
3. Агенцията може да предостави техническа и оперативна помощ и, по искане на участващите държави членки или по своя инициатива, да осигури координацията или организацията на операции по връщане, при които транспортните средства и ескортът при принудително връщане са осигурени от трета държава на връщане (наричани по-долу „операции по връщане, осъществявани от държавата на произход“). Участващите държави членки и Агенцията гарантират зачитането на основните права и на принципа на забрана за връщане и пропорционалното използване на принудителни средства по време на цялата операция по връщане. Най-малко един представител на държавата членка и едно наблюдаващо лице при принудително връщане от резерва, създаден съгласно член 52, или от националната система за наблюдение на участващата държава членка присъстват по време на цялата операция по връщане до пристигането в третата държава на връщане.
4. Изпълнителният директор без забавяне изготвя план за връщане за операциите по връщане, осъществявани от държавата на произход. Изпълнителният директор и участващите държави членки постигат съгласие по плана, в който подробно се описват организационните и процедурните аспекти на операцията

по връщане, осъществявана от държавата на произход, като се отчитат последиците за основните права и рисковете, свързани с такива операции. Всяко изменение или адаптиране на този план изисква съгласието на страните, посочени в параграф 3 и в настоящия параграф.

5. Планът за връщане за операциите по връщане, осъществявани от държавата на произход, е задължителен за Агенцията и участващите държави членки. Той обхваща всички необходими стъпки за провеждането на операцията по връщане, осъществявана от държавата на произход.

Всяка операция по връщане подлежи на наблюдение съгласно член 8, параграф 6 от Директива 2008/115/ЕО. Наблюдението на операциите по принудително връщане се извършва от наблюдаващото лице при принудително връщане въз основа на обективни и прозрачни критерии и обхваща цялата операция по връщане от фазата преди заминаването до предаването на подлежащите на връщане лица на третата държава на връщане. Наблюдаващото лице при принудително връщане представя доклад относно всяка операция по принудително връщане на изпълнителния директор, служителя по въпросите на основните права и компетентните национални органи на всички държави членки, които участват в съответната операция. При необходимост се осигуряват подходящи последващи действия съответно от изпълнителния директор и компетентните национални органи.

Ако Агенцията има опасения по отношение на основните права по време на операция по връщане, тя ги съобщава на участващите държави членки и на Комисията.

6. Изпълнителният директор оценява резултатите от операциите по връщане и на всеки шест месеца той предава на управителния съвет подробен доклад за оценка, обхващащ всички операции по връщане, извършени през предходния семестър, и придружен от бележките на служителя по въпросите на основните права. Изпълнителният директор извършва цялостен сравнителен анализ на тези резултати с цел подобряване на качеството, съгласуваността и ефективността на бъдещите операции по връщане. Изпълнителният директор включва този анализ в годишния доклад за дейността на Агенцията.
7. Агенцията финансира или съфинансира операциите по връщане от своя бюджет съгласно финансовите правила, които са приложими за Агенцията, като отдава приоритет на операциите, провеждани от повече от една държава членка или от зони на горещи точки или контролирани центрове.

Член 52

Резерв от наблюдаващи лица при принудително връщане

1. Агенцията, след като се консултира със служителя по въпросите на основните права, създава резерв от наблюдаващи лица при принудително връщане от компетентните органи, които извършват операции по връщане в съответствие с изискванията, посочени в член 8, параграф 6 от Директива 2008/115/ЕО, и които са обучени в съответствие с член 62 от настоящия регламент.
2. Управителният съвет, по предложение на изпълнителния директор, определя профила и броя на наблюдаващите лица при принудително връщане, които да

бъдат осигурени за този резерв. Същата процедура се прилага при последващи промени в профилите и общия брой. Държавите членки отговарят за своето участие в резерва посредством определяне на наблюдаващи лица при принудително връщане, които отговарят на определения профил. В резерва се включват наблюдаващи лица при принудително връщане, които имат конкретен опит в областта на закрилата на децата.

3. Участието на държавите членки с техни наблюдаващи лица при принудително връщане в операции по връщане и действия за намеса в областта на връщането за следващата година се планира въз основа на ежегодни двустранни преговори и споразумения между Агенцията и държавите членки. В съответствие с тези споразумения държавите членки осигуряват наблюдаващи лица при принудително връщане за разполагането им по искане на Агенцията, освен ако не са изправени пред извънредна ситуация, която засяга в значителна степен изпълнението на националните задачи. Това искане се прави най-малко 21 работни дни преди предвиденото разполагане или пет работни дни в случай на бърза намеса в областта на връщането.
4. При поискване Агенцията осигурява на участващите държави членки наблюдаващите лица при принудително връщане за осъществяване от тяхно име наблюдение на правилното извършване на операцията по връщане и действията за намеса в областта на връщането през цялата им продължителност. Тя осигурява наблюдаващи лица при принудително връщане, които имат конкретен опит в областта на закрилата на децата, за всички операции по връщане, включващи деца.
5. По време на операции по връщане или на действия за намеса в областта на връщането за наблюдаващите лица при принудително връщане остават приложими дисциплинарните мерки на тяхната държава членка.

Член 53

Екипи за връщане

1. Агенцията може да разполага екипи за връщане по искане на държава членка или по своя собствена инициатива, по време на действия за намеса в областта на връщането, в рамките на екипите за управление на миграцията или при необходимост от осигуряване на допълнителна техническа и оперативна помощ в областта на връщането, включително когато тези предизвикателства са свързани с голям приток на смесени миграционни потоци или с приемане на граждани на трети държави, спасени в морето.
2. Член 41, параграфи 2, 3, 4 и 5 и членове 44, 45 и 46 се прилагат *mutatis mutandis* към европейските екипи за връщане.

Член 54

Действия за намеса в областта на връщането

1. Когато държава членка е изправена пред затруднения при изпълнението на задължението за връщане на граждани на трети държави, за които има постановени решения за връщане, приети от държава членка, Агенцията, по своя инициатива или по искане на тази държава членка, предоставя съответната техническа и оперативна помощ под формата на действие за намеса в областта на връщането. Това действие за намеса може да се състои в разполагането на

екипи за връщане в приемащата държава членка, които осигуряват подкрепа за изпълнението на процедурите за връщане и за организирането на операции по връщане от приемащата държава членка.

2. Агенцията може също така да започне действия за намеса в областта на връщането в трети държави въз основа на насоките, определени в цикъла на многогодишната стратегическа политика, когато тази трета държава изисква допълнителна техническа и оперативна помощ по отношение на дейностите си по връщане. Тази намеса може да се състои в разполагане на екипи за връщане с цел предоставяне на техническа и оперативна помощ за дейностите по връщане на третата държава.
3. Когато държава членка е изправена пред конкретни и прекомерни предизвикателства във връзка с изпълнението на задължението за връщане на граждани на трети държави, за които има постановени решения за връщане, Агенцията, по своя инициатива или по искане на тази държава членка, предоставя съответната техническа и оперативна помощ под формата на бърза намеса в областта на връщането. Бързата намеса в областта на връщането може да се състои в бързото разполагане на екипи за връщане в приемащата държава членка, които осигуряват подкрепа за изпълнението на процедурите за връщане и за организирането на операции по връщане от приемащата държава членка.
4. В рамките на действие за намеса в областта на връщането изпълнителният директор без забавяне изготвя оперативен план, съгласувано с приемащата държава членка и участващите държави членки. Прилагат се съответните разпоредби на член 39.
5. Изпълнителният директор взема решение относно оперативния план във възможно най-кратък срок, а в посочения в параграф 2 случай — в срок от пет работни дни. Решението се съобщава незабавно в писмен вид на съответните държави членки и на управителния съвет.
6. Агенцията финансира или съфинансира от своя бюджет действията за намеса в областта на връщането съгласно финансовите правила, които са приложими за Агенцията.

РАЗДЕЛ 9 **СПОСОБНОСТИ**

Член 55

Постоянен корпус на европейската гранична и брегова охрана

1. Постоянен корпус на европейската гранична и брегова охрана от 10 000 оперативни служители е част от Агенцията. Този Постоянен корпус се състои от следните три категории служители в съответствие със схемата за годишна наличност, определена в приложение I:
 - а) Категория 1: оперативни членове на персонала на Агенцията, назначени в съответствие с член 94, параграф 1 и разположени в оперативни зони в съответствие с член 56;
 - б) Категория 2: оперативни служители, командировани от държавите членки към Агенцията за дълъг период от време като част от Постоянния корпус; в съответствие с член 57;

- в) Категория 3: оперативни служители от държавите членки, предоставени на Агенцията за краткосрочно разполагане, като част от Постоянния корпус в съответствие с член 58.
2. Агенцията разполага членовете на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана като членове на екипите за управление на границите, екипите за съдействие в управлението на миграцията, екипите за връщане при съвместни операции, бързата гранична намеса или действието за намеса в областта на връщането, както и всяка друга оперативна дейност в държавите членки или в трети държави.
3. В съответствие с член 83 на всички членове на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана се предоставя възможност да осъществяват граничен контрол или задачи, свързани с връщането, включително задачи, за които са необходими изпълнителни правомощия, посочени в съответното национално законодателство, или за служителите на Агенцията в съответствие с приложение II.
4. По предложение на изпълнителния директор, като се взема предвид анализа на риска на Агенцията, резултатите от оценката на уязвимостта и цикъла на многогодишната стратегическа политика, и като се основава на броя и профилите, предоставени на Агенцията чрез нейния редовен персонал и текущи командировани служители, управителният съвет взема решение до 31 март всяка година:
- а) относно броя по специфични профили на оперативните служители по всяка от трите категории в рамките на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана, които да сформират екипи през следващата година;
- б) относно конкретния брой и профилите на оперативните служители по държави членки, които да бъдат командировани в Агенцията в съответствие с член 57 и които да бъдат назначени в съответствие с член 58 през следващата година;
- в) предварително многогодишно планиране на профилите за годините след това, за да се улесни дългосрочното планиране на приноса на държавите членки и наемането на редовния персонал на Агенцията.
5. За целите на член 74 Агенцията разработва и осигурява структури за управление и контрол за ефективното разполагане на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана на територията на трети държави.
6. Агенцията може да наема до 4 % от общия брой на служителите на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана като персонал със спомагателни функции за създаването на Постоянния корпус, планирането и управлението на неговите операции и за придобиването на собствено оборудване на Агенцията.

Член 56

Редовен персонал на Агенцията в Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана

1. Агенцията допринася за Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана с членовете на редовния си персонал (категория 1), които да

бъдат разположени в оперативните области като членове на екипите, изпълняващи всички задачи и правомощия, включително задачата за управление на собственото оборудване на Агенцията.

2. В съответствие с член 62, параграф 2 след назначаването си новите членове на персонала преминават пълно обучение по гранична охрана или по въпросите на връщането, както е подходящо, в рамките на специални програми за обучение, разработени от Агенцията, и въз основа на споразумения с избрани държави членки, осъществени в техните специализирани школи. Разходите за обучение се покриват изцяло от Агенцията.
3. Агенцията гарантира, че нейните служители, които са членове на редовния ѝ персонал, докато са на служба при нея, изпълняват с високи стандарти своите задължения като членове на екипа. За всеки служител се изготвят подходящи карти на обучението, които осигуряват постоянната му професионална квалификация да изпълнява задачите на гранична охрана или задачи, свързани с връщането.
4. Другите служители, наети от Агенцията, които не са квалифицирани да изпълняват функции на граничен контрол или функции, свързани с връщането, се разполагат само по време на съвместни операции за координация и за други свързани с това задачи. Те не са част от екипите.

Член 57

Участие на държавите членки в Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана чрез дългосрочно командироване

1. Държавите членки допринасят за Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана с оперативните си служители, командировани в Агенцията като членове на екипа (категория 2). Продължителността на отделните командировки се определя в съответствие с член 93, параграф 7. С цел да се улесни прилагането на системата за финансова подкрепа, посочена в член 61, като общо правило командироването започва в началото на календарната година.
2. Всяка държава членка отговаря за осигуряване на непрекъснат принос с оперативни служители като командировани членове на екипите в съответствие с приложение III.
3. Оперативните служители, командировани в Агенцията, имат същите задачи и правомощия като членовете на екипите. Държавата членка, командировала тези оперативни служители, се счита за тяхна изпращаща държава членка. По време на командировката мястото (местата) на разполагане и продължителността на разполагането на командированите членове на екипа се определят от изпълнителния директор в зависимост от оперативните нужди.
4. До 30 юни всяка година всяка държава членка определя за командироване оперативните си служители в съответствие с конкретния брой и профили, определени от управителния съвет за следващата година, както е посочено в член 55, параграф 4. Агенцията може да провери дали предложените от държавите членки оперативни служители съответстват на определените профили и притежават необходимите езикови умения. До 15 септември Агенцията приема предложените кандидати или изисква от дадена държава членка да предложи друг кандидат за командироване в случай на

несъответствие с изискваните профили, недостатъчни езикови умения, неправомерно поведение или нарушение на приложимите правила при предходно разполагане.

5. Когато поради непреодолима сила, оперативен служител не може да бъде командирован или не може да продължи командировката си, съответната държава членка осигурява заместването му с друг оперативен служител с необходимия профил.

Член 58

Участие на държавите членки в Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана чрез краткосрочно разполагане

1. В допълнение към командировките в съответствие с член 57 до 30 юни всяка година държавите членки допринасят също за Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана, като определят гранични служители и други компетентни служители в националния списък на оперативните служители за краткосрочно разполагане (категория 3) в съответствие с посочения в приложение IV принос и в съответствие с конкретния брой профили, определен от управителния съвет за следващата година, както е посочено в член 55, параграф 4. Националните списъци на определените оперативни служители се изпращат на Агенцията. Изплащането на разходите, направени от персонала, разположен съгласно настоящия член, се извършва в съответствие с разпоредбите на член 46, параграф 2.
2. Всяка държава членка отговаря за гарантирането, че определените оперативни служители са на разположение по искане на Агенцията в съответствие с разпоредбите, определени в настоящия член. Всеки оперативен служител е на разположение за период до 4 месеца в рамките на една календарна година.
3. Агенцията може да провери дали оперативните служители, предложени от държавите членки за краткосрочно разполагане, съответстват на определените профили и притежават необходимите езикови умения. Агенцията може да поиска от държава членка да отстрани оперативен служител от националния списък в случай на несъответствие с изискваните профили, недостатъчни езикови умения, неправомерно поведение или нарушение на приложимите правила при предходно разполагане.
4. До 31 юли всяка година Агенцията изисква приноса от държавите членки на отделните им оперативни служители за съвместни операции през следващата година. Сроковете за разполагането на отделните служители се решават в рамките на ежегодни двустранни преговори и споразумения между Агенцията и държавите членки. Като краен резултат обаче държавите членки предоставят оперативните служители за разполагане в рамките на броя и профилите, посочени в искането на Агенцията.
5. Когато поради непреодолима сила, оперативен служител не може да бъде командирован в съответствие със споразуменията, съответната държава членка осигурява заместването му с друг оперативен служител от списъка, притежаващ необходимия профил.
6. В случай на увеличени нужди от укрепване на текуща съвместна операция или на необходимост от започване на нова съвместна операция, която не е посочена в съответната годишна работна програма, както и съответния резултат от

ежегодни двустранни преговори, изпълнителният директор информира незабавно държавите членки за допълнителните нужди, като посочва възможния брой оперативни служители и профили, които трябва да бъдат осигурени от всяка държава членка. След като изменен оперативен план или в съответните случаи, нов оперативен план, бъде одобрен от изпълнителния директор и приемащата държава членка, изпълнителният директор изготвя официално искане за броя и профилите на оперативните служители. Съответните членове на екипа се разполагат от всяка държава членка в рамките на 20 работни дни от официалното искане.

7. Ако анализът на риска или евентуални налични оценки на уязвимостта показват, че държава членка се намира в ситуация, която би засегнала в значителна степен изпълнението на националните задачи, нейният съответен принос е половината служители от определения за тази година брой в приложение IV. Ако дадена държава членка се позове на подобна извънредна ситуация, тя представя писмено на Агенцията подробна обосновка и информация относно ситуацията, чието съдържание се включва в доклада, посочен в член 65.
8. Продължителността на разполагането за конкретна операция се определя от изпращащата държава членка, но в никакъв случай не е по-малко от 30 дни, освен ако операцията, от която разполагането е част, не е с продължителност по-кратка от 30 дни.

Член 59

Междинен преглед на функционирането на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана

1. До 31 юни 2024 г., въз основа по-специално на докладите, посочени в член 65, Комисията извършва междинен преглед на функционирането на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана, в който се оценяват неговият общ брой и състав. При прегледа се вземат предвид промените в редовния персонал за приноса на Агенцията или значителни промени в способностите на отделните държави членки, които влияят на капацитета им да допринасят за Постоянния корпус.
2. Този междинен преглед се придружава, когато е необходимо, от подходящи предложения за изменение на приложения I, III и IV.

Член 60

Местни офиси

1. Със съгласието на приемащата държава членка Агенцията може да създава местни офиси на нейна територия с цел улесняване и подобряване на координацията на оперативните дейности, включително в областта на връщането, организирани от Агенцията в тази държава членка или в съседния региона, и с цел осигуряване на ефективното управление на човешките и техническите ресурси на Агенцията. Местните офиси са временни учреждения, създадени за срока, необходим на Агенцията за извършване на значими оперативни дейности в тази конкретна държава членка или съответния съседен регион. Този срок може да бъде удължен, ако това е необходимо.

2. Агенцията и приемащата държава членка, в която е установен местният офис, се стараят да направят необходимото, за да осигурят възможно най-добрите условия, необходими за изпълнение на задачите, възложени на местния офис.
3. В съответните случаи местните офиси:
 - а) предоставят оперативна и логистична подкрепа и осигуряват координирането на дейностите на Агенцията в съответните оперативни области;
 - б) предоставят оперативна подкрепа на държавата членка в съответните оперативни области;
 - в) наблюдават дейността на екипите на Агенцията и докладват редовно на централата;
 - г) си сътрудничат с приемащата(ите) държава(и) членка(и) по всички въпроси, свързани с практическото изпълнение на оперативните дейности, организирани от Агенцията в тази (тези) държава(и) членка(и), включително всякакви допълнителни въпроси, които биха могли да възникнат в хода на тези дейности;
 - д) оказват подкрепа на координиращия служител, посочен в член 45, при неговото сътрудничество с участващите държави членки по всички въпроси, свързани с техния принос за оперативните дейности, организирани от Агенцията, и при необходимост поддържат връзка със седалището;
 - е) оказват подкрепа на координиращия служител при улесняването, ако е необходимо, на координацията и комуникацията между екипите на Агенцията и съответните органи на приемащата държава членка;
 - ж) организират логистична подкрепа за разполагането на членовете на екипите и за разгръщането и използването на техническо оборудване;
 - з) предоставят всякаква друга логистична подкрепа във връзка с оперативната зона, за която отговарят, с цел улесняване на гладкото протичане на организираните от Агенцията оперативни дейности;
 - и) оказват подкрепа на служителя за връзка на Агенцията за идентифициране на текущи или бъдещи предизвикателства за управлението на границите в зоната, за която отговарят, или за изпълнението на разпоредбите в областта на връщането и редовно докладват на седалището;
 - й) осигуряват ефективното управление на собственото оборудване на Агенцията в зоните, обхванати от дейностите им, включително евентуалната му регистрация, дългосрочна поддръжка и необходимата логистична подкрепа.
4. Всеки местен офис се управлява от представител на Агенцията, назначен от изпълнителния директор. Назначеният ръководител на местния офис следи цялостната работа на офиса и действа като единствено звено за контакт със седалището.
5. Управителният съвет по предложение на изпълнителния директор решава относно създаването, състава, срока на действие и в съответните случаи, евентуалното удължаване на срока на действие на местния офис, като взема

предвид становището на Комисията и съгласието на държавата членка, на чиято територия се намира офисът. Управителният съвет взема своето решение с мнозинство от две трети от членовете си с право на глас.

6. Изпълнителният директор докладва на управителния съвет за дейността на местните офиси на всеки три месеца. Дейностите на местните офиси се описват в отделен раздел на годишния доклад за дейността, посочен в член 98, параграф 2, точка 10.

Член 61

Финансова подкрепа за развитието на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана

1. Държавите членки имат право да получават средства под формата на финансиране на годишна основа, което не е свързано с разходи, с цел да се подпомогне развитието на човешките ресурси, за да се осигури техният принос за Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана в съответствие с приложения III и IV, в съответствие с член 125, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046, което финансиране е платимо след края на съответната година и при изпълнение на условията, определени в съответствие с параграфи 3 и 4. Това финансиране се основава на референтна сума, както е посочено в параграф 2, и се определя по следния начин:
 - а) 100 % от референтната сума, умножена по броя на граничните служители или другите служители, които са набелязани годишно за командироване в съответствие с приложение III;
 - б) 30 % от референтната сума, умножена по броя на граничните служители или другите ефективно разположени служители в съответствие с член 58, в рамките на ограничението, определено в приложение IV.
2. Посочената в параграф 1 референтна сума е равна на основната годишна заплата на договорно нает служител от функционална група III, степен 8, стъпка 1, определена в съответствие с член 93 от Условията за работа на другите служители на Европейския съюз (УРДС), и подлежи на корекционен коефициент, приложим в съответната държава членка.
3. Годишното изплащане на сумата, посочена в параграф 1, буква а), се дължи, при условие че държавите членки увеличат по съответния начин общия брой на своите национални гранични служители чрез назначаването на нови гранични служители и други служители през съответния период. Съответната информация за целите на докладването се предоставя на Агенцията в рамките на ежегодните двустранни преговори и се проверява чрез оценката на уязвимостта през следващата година. Годишното изплащане на сумата, посочена в параграф 1, буква б), се дължи по отношение на броя на граничните служители или други служители, ефективно разположени в продължение на най-малко 4 месеца в съответствие с член 58, в рамките на ограничението, определено в приложение IV.
4. Комисията приема подробни правила за условията на годишното изплащане и наблюдението на приложимите условия, предвидени в параграф 3, чрез акт за изпълнение в съответствие с процедурата, посочена в член 117, параграф 3.

Член 62
Обучение

1. Като взема предвид пътната карта за способностите, посочена в член 9, параграф 4, когато е налице, и в сътрудничество със съответните органи за обучение на държавите членки и когато е целесъобразно — с ЕСПОУ и Агенцията на Европейския съюз за основните права, Агенцията разработва специфични средства за обучение, включително специално обучение в областта на закрилата на децата и на други уязвими лица. Агенцията осигурява на граничните служители, специалистите в областта на връщането и другите компетентни служители, които са членове на европейските екипи за гранична и брегова охрана, специализирано обучение, свързано с техните задачи и правомощия. Експертите от персонала на Агенцията провеждат редовни учения с тези гранични служители и с други членове на екипа в съответствие с графика за специализирано обучение и учения, посочен в годишната работна програма на Агенцията.
2. Агенцията гарантира, че всички членове на персонала, назначени като оперативни служители на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана, са преминали подходящо обучение по съответното право на Съюза и международно право, включително по основни права, достъп до международна закрила и когато е приложимо — търсене и спасяване, преди първоначалното им разполагане за оперативни дейности, организирани от Агенцията. За тази цел Агенцията, въз основа на споразумения с избрани държави членки, изпълнява необходимите програми за обучение в техните национални школи. Разходите за обучение се покриват изцяло от Агенцията.
3. Агенцията предприема необходимите инициативи, за да гарантира, че преди участието си в оперативни дейности, организирани от Агенцията, всички оперативни служители на държавите членки, които участват в екипите от Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана, са преминали обучение по приложимото право на Съюза и международно право, включително по основни права, достъп до международна закрила и когато е приложимо — търсене и спасяване.
4. Агенцията предприема необходимите инициативи, за да осигури обучение за персонала, участващ в задачи в областта на връщането, разпределен в Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана и в резерва посочен в член 52. Агенцията гарантира, че преди участието си в оперативни дейности, организирани от нея, собственият ѝ персонал, както и целият персонал, който участва в операции по връщане и в действия за намеса в областта на връщането, е преминал обучение по съответното право на Съюза и международно право, включително по основни права и достъп до международна закрила.
5. Агенцията изготвя и доразвива общи основни учебни програми за обучението на граничните служители и предоставя обучение на европейско равнище за инструкторите на националните гранични служители на държавите членки, включително и обучение по основните права, достъпа до международна закрила и приложимото морско право, както и общи учебни програми за обучение на персонала, който изпълнява задачи в областта на връщането. Общите основни учебни програми имат за цел да насърчават най-високите стандарти и най-добрите практики при прилагането на законодателството на

Съюза относно управлението на границите и връщането. Агенцията изготвя общите основни учебни програми след консултация с консултативния форум и служителя по въпросите на основните права. Държавите членки включват общите основни учебни програми в обучението, което осигуряват на своите национални гранични служители и на персонала, участващ в задачи в областта на връщането.

6. Агенцията предлага също така на служителите от компетентните служби на държавите членки и когато е целесъобразно — на трети държави, допълнителни учебни курсове и семинари по теми, свързани с контрола по външните граници и връщането на граждани на трети държави.
7. Агенцията може да организира обучителни дейности в сътрудничество с държавите членки и с трети държави на тяхна територия.
8. Агенцията установява обменна програма, която дава възможност на граничните служители, участващи в екипите ѝ, и на персонала, участващ в европейските екипи за намеса в областта на връщането, да придобиват знания или специфично ноу-хау от опита и добрите практики в чужбина, като работят заедно с гранични служители и персонал, участващ в задачи в областта на връщането, в държава членка, различна от тяхната собствена.

Член 63

Придобиване или наем на техническо оборудване

1. Агенцията може да придобива, самостоятелно или в съсобственост с държава членка, или да наема техническо оборудване за разполагане по време на съвместни операции, пилотни проекти, бърза гранична намеса, дейности в областта на връщането, включително операции по връщане, действия за намеса в областта на връщането, разполагане на екипи за съдействие в управлението на миграцията или проекти за техническа помощ в съответствие с финансовите правила, приложими за Агенцията.
2. Въз основа на предложение на изпълнителния директор, след като е получено положително становище от Комисията, управителният съвет изготвя всеобхватна многогодишна стратегия за начина, по който се разработват собствените технически способности на Агенцията, като се взема предвид цикълът на многогодишната стратегическа политика за европейско интегрирано управление на границите, включително пътната карта за способностите, посочена в член 9, параграф 4, както и бюджетните средства, предоставени за тази цел в многогодишната финансова рамка.

Стратегията се придружава от подробен план за изпълнение, в който се посочват графикът за придобиването или наемането, планирането на обществените поръчки и намаляването на риска. Ако стратегията и планът не следват становището на Комисията, Агенцията изпраща обосновка на решенията си на Комисията. След приемането на стратегията планът за изпълнение става част от компонента на многогодишното програмиране на програмния документ, посочен в член 98, параграф 2, точка 10.
3. Агенцията може да придобива техническо оборудване по решение на изпълнителния директор, взето в консултация с управителния съвет, и в съответствие с приложимите правила за обществените поръчки. Преди

придобиването или наемането на оборудване, свързано със значителни разходи за Агенцията, се прави задълбочен анализ на потребностите и на разходите спрямо ползите. Всеки подобен разход се предвижда в бюджета на Агенцията, който се приема от управителния съвет.

4. Когато Агенцията придобива или наема голямо техническо оборудване, като самолети, хеликоптери или плавателни съдове, се прилагат следните условия:
 - а) в случай на придобиване или съсобственост Агенцията се договаря с една държава членка, че тази държава членка ще извърши регистрирането на оборудването в съответствие с приложимото законодателство на тази държава членка;
 - б) в случай на наем техническото оборудване трябва да бъде регистрирано в държава членка.
5. Въз основа на типово споразумение, изготвено от Агенцията и одобрено от управителния съвет, държавата членка, в която е регистрирано оборудването, и Агенцията се споразумяват относно условията, осигуряващи оперативността на оборудването. В случай на съвместно притежавани активи условията обхващат и периодите на пълен достъп до съвместно притежаваното оборудване за Агенцията и определят използването на оборудването, включително специалните разпоредби за бързо разполагане при бърза гранична намеса.
6. Когато Агенцията не разполага с изисквания квалифициран редовен персонал, държавата членка, в която е регистрирано оборудването, или доставчикът на техническото оборудване осигуряват необходимите експерти и технически персонал, който да работи с техническото оборудване по законосъобразен и безопасен начин. В този случай техническото оборудване, което е собственост единствено на Агенцията, се предоставя на Агенцията по нейно искане, а държавата членка, в която е регистрирано оборудването, не може да се позовава на извънредната ситуация, посочена в член 64, параграф 8.

Член 64

Фонд от техническо оборудване

1. Агенцията създава и поддържа централизиран регистър на техническото оборудване във фонд от техническо оборудване, в който се включва техническото оборудване, притежавано от държавите членки или от Агенцията, както и оборудването, притежавано съвместно от държавите членки и Агенцията, за нейните оперативни дейности.
2. Оборудването, което е изключителна собственост на Агенцията, се осигурява с цел разполагане по всяко време съгласно член 63, параграф 5.
3. Оборудването, на което Агенцията е съсобственик с дял над 50 %, също се осигурява за разполагане в съответствие със споразумение между държава членка и Агенцията съгласно член 64, параграф 5.
4. Агенцията гарантира съгласуваност и оперативна съвместимост на оборудването, включено във фонда от техническо оборудване.
5. За тази цел при необходимост Агенцията определя техническите стандарти, на които трябва да отговаря оборудването за дейностите на Агенцията по разполагане. Оборудването, което се придобива от Агенцията самостоятелно или в съсобственост, и оборудването, собственост на държавите членки, което

се включва във фонда от техническо оборудване, трябва да отговаря на тези стандарти.

6. По предложение на изпълнителния директор, който взема предвид анализа на риска на Агенцията и резултатите от оценките на уязвимостта, управителният съвет установява до 31 март минималния брой единици техническо оборудване, необходими за удовлетворяване на потребностите на Агенцията през следващата година, по-специално по отношение на провеждането на съвместни операции, разполагането на екипи за съдействие в управлението на миграцията, бърза гранична намеса, дейности в областта на връщането, включително операции по връщане, и действия за намеса в областта на връщането. Собственото оборудване на Агенцията се включва в минималния брой единици техническо оборудване. Със същото решение се установяват правила, свързани с разполагането на техническо оборудване при оперативните дейности.

Ако минималният брой единици техническо оборудване е недостатъчен за изпълнението на оперативния план, по който е постигнато съгласие във връзка с тези дейности, Агенцията го преразглежда въз основа на обоснованите потребности и въз основа на споразумение с държавите членки.

7. Фондът от техническо оборудване съдържа минималния брой единици оборудване, който Агенцията е определила като необходим, по вид техническо оборудване. Включеното в този фонд оборудване се разполага по време на съвместни операции, разполагането на екипи за съдействие в управлението на миграцията, пилотни проекти, бърза гранична намеса, операции по връщане или действия за намеса в областта на връщането.
8. Фондът от техническо оборудване включва фонд от оборудване за бързо реагиране, съдържащ ограничен брой единици оборудване, необходимо за евентуална бърза гранична намеса. Участието на държавите членки в този фонд се планира в съответствие с ежегодните двустранни преговори и споразуменията, посочени в параграф 8. Във връзка с оборудването, включено в списъка на единиците оборудване от фонда, държавите членки не могат да се позовават на извънредната ситуация, посочена в параграф 8.

Оборудването в този списък се изпраща на местоназначението за разполагане възможно най-скоро и при всички случаи не по-късно от 10 дни след датата, на която е постигнато съгласие по оперативния план.

Агенцията участва в този фонд с оборудване, което е на разположение на Агенцията съгласно член 63, параграф 1.

9. Държавите членки участват във фонда от техническо оборудване. Участието на държавите членки във фонда и разполагането на техническото оборудване за конкретни операции се планира въз основа на ежегодни двустранни преговори и споразумения между Агенцията и държавите членки. В съответствие с тези споразумения и дотолкова, доколкото то е част от минималния брой единици техническо оборудване за дадена година, държавите членки предоставят на разположение свое техническо оборудване с цел то да бъде разположено по искане на Агенцията, освен ако са изправени пред извънредна ситуация, която засяга в значителна степен изпълнението на националните задачи. Ако дадена държава членка се позове на подобна извънредна ситуация, тя представя

писмено на Агенцията подробна обосновка и информация относно ситуацията, чието съдържание се включва в доклада, посочен в параграф 13. Агенцията отправя своето искане най-малко 45 дни преди предвиденото разполагане на голямо техническо оборудване и най-малко 30 дни преди предвиденото разполагане на друго оборудване. Всяка година се прави преглед на участието във фонда от техническо оборудване.

10. По предложение на изпълнителния директор управителният съвет ежегодно взема решение относно правилата за техническото оборудване, включително за необходимия минимален брой единици по вид техническо оборудване и условията за разполагане и за възстановяване на разходите, както и относно ограничения брой единици техническо оборудване за фонда от оборудване за бързо реагиране. По причини, свързани с бюджета, управителният съвет взема това решение до 31 март всяка година.
11. При бърза гранична намеса се прилага съответно член 40, параграф 11.
12. В случай че след определянето на минималния брой единици техническо оборудване възникнат неочаквани потребности от техническо оборудване за съвместна операция или бърза гранична намеса и тези потребности не могат да бъдат задоволени от фонда от техническо оборудване или от фонда от оборудване за бързо реагиране, държавите членки, доколкото е възможно, осигуряват на *ad hoc* основа на Агенцията по нейно искане необходимото техническо оборудване за разполагане.
13. Изпълнителният директор докладва редовно на управителния съвет за състава и разполагането на оборудването, което е част от фонда от техническо оборудване. Когато не е достигнат минималният брой единици техническо оборудване, необходим за фонда, изпълнителният директор незабавно уведомява управителния съвет за това. Управителният съвет взема спешно решение за приоритетното разполагане на техническото оборудване и предприема необходимите действия за отстраняване на недостига. Управителният съвет уведомява Комисията за недостига и за действията, които е предприел. Впоследствие Комисията уведомява Европейския парламент и Съвета за това, като представя и собствената си оценка.
14. Държавите членки регистрират във фонда от техническо оборудване всички превозни средства и оперативно оборудване, закупени в рамките на специфичните действия по фонд „Вътрешна сигурност“ в съответствие с член 7, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 515/2014 на Европейския парламент и на Съвета⁴³ или, когато е приложимо, чрез друго специално предназначено финансиране от Съюза, предоставено на държавите членки с цел повишаване на оперативния капацитет на Агенцията. Посоченото техническо оборудване представлява част от минималния брой единици техническо оборудване за дадена година.

Държавите членки съфинансират това техническо оборудване по специфичните действия по фонд „Вътрешна сигурност“ или по което и да е друго специално

⁴³ Регламент (ЕС) № 515/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. за създаване на инструмента за финансово подпомагане за външните граници и визите като част от фонд „Вътрешна сигурност“ и за отмяна на Решение № 574/2007/ЕО (ОВ L 150, 20.5.2014 г., стр. 143).

предназначено финансиране от Съюза, предоставено на Агенцията за целите на разполагането, по нейно искане чрез ежегодните двустранни преговори. Всяка единица оборудване се предоставя за срок от минимум 5 месеца. В случай на операция, посочена в член 40 или 43 от настоящия регламент, те не могат да се позовават на извънредната ситуация, посочена в параграф 8 от настоящия член.

15. Агенцията води регистъра на фонда от техническо оборудване, като извършва следните дейности:
- а) класифициране по вид техническо оборудване и вид операция;
 - б) класифициране по собственик (държава членка, Агенцията, други);
 - в) общ брой единици необходимо оборудване;
 - г) изисквания за персонал, ако е приложимо;
 - д) друга информация като данни, свързани с регистрацията, изисквания при превоз и поддръжка, приложими национални режими за износ, технически инструкции или друга информация от значение за правилната употреба на техническото оборудване;
 - е) посочване на това дали дадена единица оборудване е била финансирана със средства на Съюза.
16. Агенцията финансира изцяло разполагането на техническото оборудване, което е част от минималния брой единици техническо оборудване, предоставено от дадена държава членка за дадена година. Разполагането на техническо оборудване, което не е част от минималния брой единици техническо оборудване, се съфинансира от Агенцията, като съфинансирането е до 100 % от допустимите разходи, като се вземат предвид конкретните обстоятелства в държавите членки, които разполагат това техническо оборудване.

Член 65

Докладване относно способностите на Агенцията

1. По предложение на изпълнителния директор управителният съвет приема и представя на Европейския парламент, Съвета и Европейската комисия годишен доклад относно прилагането на членове 52, 56, 57, 58, 63 и 64.
2. Докладът включва по-специално
- а) броя на оперативните служители, за които всяка държава членка е поела ангажимент за Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана и за резерва от наблюдаващи лица при принудително връщане;
 - б) броя на оперативните служители, за които е поет ангажимент от Агенцията за Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана;
 - в) броя на действително разположените през предходната година оперативни служители от всяка държава членка за Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана по профил;
 - г) броя единици техническо оборудване, за които всяка държава членка и Агенцията са поели ангажимент за фонда от техническо оборудване;

- д) броя единици техническо оборудване, разположени през предходната година от всяка държава членка и Агенцията от фонда от техническо оборудване, със специално посочване на
 - е) ангажиментите от фонда от оборудване за бързо реагиране и разполагането им;
 - ж) разработването на собствените човешки и технически възможности на Агенцията.
3. Този доклад съдържа списък на държавите членки, които са се позовавали на извънредната ситуация по член 58, параграф 7 и член 64, параграф 8 през предходната година, както и обосновката и информацията, предоставени от съответната държава членка.
4. За да се гарантира прозрачност, управителният съвет бива информиран на всеки три месеца относно посочените в параграф 2 елементи във връзка с текущата година.

Член 66

Научни изследвания и иновации

1. Агенцията активно осъществява мониторинг и допринася за провеждането на научни изследвания и иновации, които са от значение за европейското интегрирано управление на границите, включително употребата на съвременни технологии за наблюдение, като взема предвид пътната карта за способностите, посочена в член 9, параграф 4. Агенцията разпространява резултатите от тези научни изследвания до Европейския парламент, държавите членки и Комисията в съответствие с член 50. Когато е целесъобразно, тя може да използва тези резултати в съвместни операции, при бърза гранична намеса, в операции по връщане и действия за намеса в областта на връщането.
2. Като взема предвид пътната карта за способностите, посочена в член 9, параграф 4, Агенцията подпомага държавите членки и Комисията при набелязването на ключови научноизследователски теми. Агенцията подпомага държавите членки и Комисията при изготвянето и изпълнението на съответните рамкови програми на Съюза за научни изследвания и иновации.
3. Агенцията изпълнява частите от рамковата програма за научни изследвания и иновации, които са свързани със сигурността по границите. За тази цел и когато Комисията е делегирала на Агенцията съответните правомощия, Агенцията изпълнява следните задачи:
- а) управление на някои етапи от изпълнението на програмата и някои фази от цикъла на конкретни проекти въз основа на съответните работни програми, приети от Комисията;
 - б) приемане на инструментите за изпълнение на бюджета за приходите и разходите и осъществяването на всички операции, необходими за управлението на програмата;
 - в) предоставяне на подкрепа при изпълнението на програмата.
4. Агенцията може да планира и да осъществява пилотни проекти в областите, които се уреждат от настоящия регламент.

Изготвяне на плановете

1. Плановете, които са част от интегрираното планиране за управлението на границите и връщането, посочено в член 9, се изготвят в съответствие с параграфи 2, 3 и 4.
2. Държавите членки и Агенцията изготвят оперативни планове за управлението на границите и връщането. Оперативните планове на държавите членки, свързани с граничните участъци с високи и критични степени на въздействие, се изготвят в сътрудничество със съседните държави членки и с Агенцията. За дейностите на Агенцията оперативното планиране за следващата година се определя в приложение към единния програмен документ, посочен в член 100, и за всяка конкретна оперативна дейност — чрез оперативния план, посочен в член 39 и член 75, параграф 3.
3. Държавите членки приемат план за действие при извънредни ситуации за управлението на своите граници и връщането. В съответствие с националната стратегия за интегрирано управление на границите в плановете за действие при извънредни ситуации се описват всички необходими мерки и ресурси за евентуално укрепване на способностите, включително логистиката и подкрепата както на национално равнище, така и от страна на Агенцията.
Съответните сценарии и частта от плановете за действие при извънредни ситуации, изискваща допълнителна подкрепа от европейската гранична и брегова охрана, се изготвят съвместно от всяка държава членка и от Агенцията в тясно сътрудничество със съседните държави членки.
4. Държавите членки приемат план за развитие на способностите за управлението на границите и за връщането в съответствие със своята национална стратегия за интегрирано управление на границите. В плана за развитие на способностите се описват предвижданият сценарий и свързаното с това средносрочно и дългосрочно развитие на националните способности за управление на границите и за връщане.
Националният план за развитие на способностите е насочен по-специално към политиката за набиране и обучение на граничните служители и специалистите в областта на връщането, придобиването и поддръжката на оборудването и необходимите научноизследователски и развойни дейности, както и съответните финансови аспекти.
5. Агенцията изготвя обобщение на националните планове за развитие на способностите и многогодишна стратегия за придобиването на оборудването на Агенцията, посочено в член 63, както и многогодишното планиране на профилите за създаването на Постоянен корпус на европейската гранична и брегова охрана.
Агенцията следва да сподели това обобщение с държавите членки и Комисията с оглед на установяване на възможни синергии и възможности за сътрудничество в различните области, обхванати от плановете за развитие на способностите, включително съвместно възлагане на обществени поръчки. Въз основа на установените синергии Агенцията може да прикани държавите членки да участват в последващи действия за сътрудничество.

6. Пътната карта за развитие на способностите, посочена в член 9, параграф 4, се предлага от изпълнителния директор въз основа на обобщението на националните планове за развитие на способностите, като се вземат предвид, *inter alia*, резултатите от анализа на риска и оценките на уязвимостта, извършени в съответствие с член 33, и многогодишните планове на Агенцията.
7. Методиката и процедурата за определяне на сценариите, посочени в параграф 2, и планове, посочени в параграфи 3, 4 и 5, се приемат от управителния съвет на Агенцията по предложение на изпълнителния директор.

РАЗДЕЛ 10

ЕВРОПЕЙСКАТА СИСТЕМА ЗА ИНФОРМАЦИЯ ЗА ПЪТУВАНИЯТА И РАЗРЕШАВАНЕТО ИМ (ETIAS)

Член 68

Създаване на централното звено на ETIAS

1. Създава се централно звено на ETIAS.
2. Агенцията осигурява създаването и функционирането на централното звено на ETIAS, посочено в член 7 от [Регламента за създаване на Европейска система за информация за пътуванията и разрешаването им (ETIAS)].

РАЗДЕЛ 11

СЪТРУДНИЧЕСТВО

ПОДРАЗДЕЛ 1

СЪТРУДНИЧЕСТВО В РАМКИТЕ НА ЕС

Член 69

Сътрудничество на Агенцията с институции, органи, служби и агенции на Съюза и международни организации

1. Агенцията си сътрудничи с институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и с международните организации в рамките на съответните им правни уредби и използва съществуващата информация, способности и системи, на разположение в рамките на Eurosur.

В съответствие с параграф 1 Агенцията си сътрудничи по-специално с:

- а) Комисията и Европейската служба за външна дейност;
- б) Европейската полицейска служба (Европол),
- в) Европейската агенция за убежище;
- г) Агенцията на Европейския съюз за основните права;
- д) Евроюст;
- е) Сателитния център на Европейския съюз;
- ж) Европейската агенция по морска безопасност и Европейската агенция за контрол на рибарството;

- з) Европейска агенция за оперативното управление на широкомащабни информационни системи в пространството на свобода, сигурност и правосъдие;
 - и) Агенцията на Европейския съюз за авиационна безопасност и управителния орган на мрежата, създаден по силата на Регламент (ЕС) № 677/2011 за определяне на подробни правила за прилагане на мрежовите функции за управление на въздушното движение (УВД);
 - й) Центъра за морски анализи и операции — Наркотици (МАОС-N);
 - к) мисиите и операциите по линия на общата политика за сигурност и отбрана.
2. Сътрудничеството по параграф 1 се осъществява в рамките на работните договорености, сключени с образуванията, посочени в параграф 1. Тези договорености подлежат на предварително одобрение от Комисията. Във всеки един случай Агенцията информира Европейския парламент за всяка от тези договорености.
3. По отношение на обработването на класифицирана информация тези договорености предвиждат съответните органи, служби или агенции на Съюза и международни организации да спазват правила и стандарти за сигурност, еквивалентни на прилаганите от Агенцията. Преди сключването на договореност се провежда посещение за оценка, като Комисията се уведомява за резултата от посещението за оценка.
4. При извършването на дейностите по настоящия регламент Агенцията сътрудничи с Комисията и когато е приложимо, с държавите членки и Европейската служба за външна дейност. Въпреки че попадат извън обхвата на настоящия регламент, Агенцията сътрудничи и в дейности, които се отнасят до митническата област, включително управлението на риска, когато от тези дейности може да се извлече взаимна полза. Това сътрудничество не засяга съществуващите правомощия на Комисията, на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и на държавите членки.
5. Посочените в параграф 1 институции, органи, служби и агенции на Съюза и международни организации използват получената от Агенцията информация само в рамките на своите компетентност и доколкото се зачитат основните права, включително изискванията за защита на данните. По-нататъшното предаване или друго съобщаване на лични данни, обработени от Агенцията, на други институции, органи, служби и агенции на Съюза се урежда от специални работни договорености относно обмена на лични данни и зависи от предварителното одобрение от страна на Европейския надзорен орган по защита на данните. Всяко предаване на лични данни от страна на Агенцията се извършва в съответствие с разпоредбите относно защитата на данните, съдържащи се в членове 87—90. По отношение на обработването на класифицирана информация тези договорености предвиждат съответните институции, органи, служби и агенции на Съюза или международни организации да спазват правила и стандарти за сигурност, равностойни на прилаганите от Агенцията.
6. Обменът на информация между Агенцията и органите, службите и агенциите на Съюза и международните организации, както е посочено в параграф 2, се

осъществява чрез комуникационната мрежа, посочена в член 14, или други акредитирани системи за обмен на информация, които отговарят на критериите за наличност, поверителност и неприкосновеност.

Член 70

Европейско сътрудничество по отношение на функциите за брегова охрана

1. Без да се засяга Eurosur, Агенцията подпомага, в сътрудничество с Европейската агенция за контрол на рибарството и Европейската агенция по морска безопасност, националните органи, които изпълняват функции за брегова охрана, на национално равнище и на равнището на Съюза, както и ако е целесъобразно, на международно равнище чрез:
 - а) споделяне, смесване и анализ на информацията, налична в системите за корабно докладване и други информационни системи, поддържани от тези агенции или достъпни за тях, в съответствие със съответните им основни правни актове и без да се засяга собствеността на държавите членки върху данните;
 - б) предоставяне на услуги за наблюдение и комуникации въз основа на най-съвременна технология, включително космическа и наземна инфраструктура и датчици, монтирани върху всякакви платформи;
 - в) изграждане на капацитет чрез изготвяне на насоки и препоръки, чрез установяване най-добри практики и чрез осигуряване на обучение и на обмен на персонал;
 - г) засилване на обмена на информация и на сътрудничеството в областта на функциите за брегова охрана, включително чрез анализ на оперативните предизвикателства и нововъзникващите рискове в морската област;
 - д) споделяне на капацитет чрез планиране и осъществяване на многоцелеви операции и чрез споделяне на активи и други възможности, доколкото тези дейности се координират от тези агенции и се осъществяват със съгласието на компетентните органи на засегнатите държави членки.
2. Конкретните форми на сътрудничество между Агенцията, Европейската агенция за контрол на рибарството и Европейската агенция по морска безопасност по отношение на функциите за брегова охрана се определят в работна договореност в съответствие със съответните им мандати и с финансовите правила, които са приложими за тези агенции. Тази договореност се одобрява от управителните съвети на Агенцията и на Европейската агенция по морска безопасност, както и от административния съвет на Европейската агенция за контрол на рибарството.
3. Комисията, в тясно сътрудничество с държавите членки, Агенцията, Европейската агенция по морска безопасност и Европейската агенция за контрол на рибарството, предоставя практическо ръководство относно европейското сътрудничество по отношение на функциите за брегова охрана. Това ръководство съдържа насоки, препоръки и най-добри практики за обмен на информация. Комисията приема ръководството под формата на препоръка в съответствие с процедурата, посочена в член 117, параграф 3.

Сътрудничество с Ирландия и Обединеното кралство

1. Агенцията улеснява оперативното сътрудничество на държавите членки с Ирландия и Обединеното кралство по отношение на конкретни дейности.
2. За целите на Eurosur обменът на информация и сътрудничеството с Ирландия и Обединеното кралство могат да се осъществяват на базата на двустранни или многостранни споразумения съответно между Ирландия или Обединеното кралство и една или повече съседни държави членки или посредством регионални мрежи, основани на тези споразумения. Националните координационни центрове на държавите членки са звеното за контакт за обмен на информация със съответните органи на Ирландия и Обединеното кралство в рамките на Eurosur.
3. Посочените в параграф 2 споразумения се ограничават до следния обмен на информация между националния координационен център на държава членка и Ирландия или Обединеното кралство;
 - а) информация, съдържаща се в националната картина на състоянието на определена държава членка до степента, до която тази информация е предадена на Агенцията за целите на европейската картина на състоянието;
 - б) информацията, събрана от Ирландия и Обединеното кралство, която има отношение към целите на европейската картина на състоянието;
 - в) информацията, посочена в член 26, параграф 5.
4. Информацията, предоставена в контекста на Eurosur от Агенцията или от държава членка, която не е страна по споразумение, съгласно посоченото в параграф 2, не се споделя с Ирландия или с Обединеното кралство без предварителното одобрение на Агенцията или на въпросната държава членка. Държавите членки и Агенцията са обвързани от отказа за споделяне на такава информация с Ирландия или Обединеното кралство.
5. По-нататъшното предаване или друго съобщаване на информация, която се обменя съгласно настоящия член, на трети държави или трети страни, се забранява.
6. Споразуменията, посочени в параграф 2, включват разпоредби относно финансовите разходи, произтичащи от участието на Ирландия и Обединеното кралство в изпълнението на тези споразумения.
7. Подкрепата, която Агенцията предоставя съгласно член 10, параграф 1, точки 12, 13 и 15, включва организацията на операции по връщане, провеждани от държавите членки, в които участва и Ирландия или Обединеното кралство.
8. Прилагането на настоящия регламент спрямо границите на Гибралтар се отлага до датата, на която се постигне споразумение относно обхвата на мерките, свързани с преминаването на лица през външните граници.

ПОДРАЗДЕЛ 2

СЪТРУДНИЧЕСТВО С ТРЕТИ ДЪРЖАВИ

Член 72

Сътрудничество с трети държави

1. В съответствие с член 3, буква ж) държавите членки и Агенцията си сътрудничат с трети държави за целите на интегрираното управление на границите и миграционната политика, включително връщането.
2. Въз основа на приоритетите на политиката, определени в съответствие с член 8, параграф 4, Агенцията предоставя техническа и оперативна помощ на трети държави в рамките на политиката на Съюза в областта на външната дейност, включително по отношение на защитата на основните права и принципа на забрана за връщане.
3. Агенцията и държавите членки спазват правото на Съюза, включително норми и стандарти, които са част от достиженията на правото на Съюза, включително когато сътрудничеството с трети държави се осъществява на територията на тези държави.

Член 73

Сътрудничество на държавите членки с трети държави

1. За целите на настоящия регламент държавите членки могат да продължат сътрудничеството на оперативно равнище и да обменят информация с една или няколко трети държави. Това сътрудничество и обмен на информация се извършват въз основа на двустранни или многостранни споразумения или чрез регионални мрежи, създадени по силата на тези споразумения.
2. Когато сключват двустранните и многостранните споразумения, посочени в параграф 1, държавите членки включват разпоредби относно обмена на информация и сътрудничеството в рамките на Europol в съответствие с член 76.
3. Споразуменията, посочени в параграф 1, са съобразени с правото на Съюза и международното право относно основните права и международната закрила, включително Хартата на основните права на Европейския съюз, Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и Конвенцията за статута на бежанците, по-специално принципа на забрана за връщане. При изпълнението на тези споразумения, като се има предвид и член 8, държавите членки непрекъснато оценяват и отчитат общата ситуация в третата държава.

Член 74

Сътрудничество между Агенцията и трети държави

1. Агенцията може да си сътрудничи с органите на трети държави, компетентни по въпросите, които са уредени с настоящия регламент, и доколкото това се изисква за изпълнението на задачите ѝ.
2. При това тя действа в рамките на политиката на Съюза в областта на външните отношения, включително по отношение на защитата на основните права и принципа на забрана за връщане, с подкрепата на и в координация с делегациите на Съюза и в съответните случаи — с мисиите и операциите по линия на ОПСО.

3. При обстоятелства, които изискват разполагането на екипи за управление на границите и екипи за връщане от Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана в трета държава, където членовете на екипа ще упражняват изпълнителни правомощия, Съюзът сключва споразумение за статуса със съответната трета държава. Споразумението за статуса обхваща всички аспекти, необходими за провеждане на действията. По-специално то включва описание на обхвата на операцията, гражданската и наказателната отговорност, задачите и правомощията на членовете на екипите. Споразумението за статуса гарантира пълно зачитане на основните права по време на операциите.
4. Когато съществуват работни договорености, сключени с тези органи, съгласно правото и политиката на Съюза, Агенцията действа също в рамките на тези работни договорености, в съответствие с член 77, параграф 6. В тези работни договорености се конкретизират обхватът, естеството и целта на сътрудничеството и те са свързани с управлението на оперативното сътрудничество, като могат да включват разпоредби относно обмена на чувствителна неклаифицирана информация и сътрудничество в рамките на Eurosur в съответствие с член 75, параграф 3. Всички работни договорености за обмен на класифицирана информация се сключват в съответствие с член 77, параграф 6. Агенцията спазва правото на Съюза, включително нормите и стандартите, които са част от достиженията на правото на Съюза.
5. Агенцията допринася за прилагането на международни споразумения и на необвързващи правно договорености относно връщането, сключени между Съюза и трети държави в рамките на политиката на Съюза в областта на външната дейност и в областите, обхванати от настоящия регламент.
6. Агенцията може да получава финансиране от Съюза в съответствие с разпоредбите на съответните инструменти, които подкрепят трети държави или са свързани с тях. Тя може да стартира и финансира проекти за техническа помощ в трети държави по въпроси, обхванати от настоящия регламент, и в съответствие с финансовите правила, приложими за Агенцията.
7. Агенцията информира Европейския парламент относно дейностите, провеждани съгласно настоящия член.
8. Тя включва в своите годишни доклади и оценка на сътрудничеството с трети държави.

Член 75

Техническа и оперативна помощ, осигурена от Агенцията за трети държави

1. Съгласно предвиденото в член 72, параграф 3 при обстоятелства, които изискват засилена техническа и оперативна помощ, Агенцията може да координира оперативното сътрудничество между държавите членки и трети държави и да предоставя оперативна подкрепа на трети държави в контекста на европейското интегрирано управление на границите.
2. Агенцията може да извършва действия по външните граници на трета държава, като е необходимо и съгласието на тази трета държава, включително на нейната територия.
3. Операциите се извършват въз основа на оперативен план, съгласуван между Агенцията и съответната трета държава. В случай на операции, извършвани по

общата граница между третата държава и една или повече държави членки, оперативният план получава одобрението на държавата членка или държавите членки, граничещи с оперативната зона. Оперативните планове могат да включват разпоредби относно обмена на информация и сътрудничеството в рамките на Eurosur в съответствие с член 76. Без да се засяга разполагането на членовете на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана в съответствие с членове 55—58, участието на държавите членки в съвместни операции на територията на трети държави е на доброволна основа.

4. Агенцията може да предоставя помощ за дейности по връщане на трети държави и да осигурява координацията или организацията на операции по връщане, по време на които няколко подлежащи на връщане лица са върнати от тази трета държава в друга трета държава. Такива операции по връщане могат да бъдат организирани с участието на една или повече държави членки („смесени операции по връщане“) или като национални операции по връщане, по-специално когато това е оправдано от приоритетите на политиката на Съюза в областта на незаконната миграция. Участващите държави членки и Агенцията гарантират зачитането на основните права и пропорционалното използване на принудителни средства по време на цялата операция по принудително отвеждане, по-специално чрез присъствието на наблюдаващи лица при принудително връщане и осигурен от трета държава ескорт при принудително връщане.

Член 76

Обмен на информация с трети държави в рамките на Eurosur

1. Националните координационни центрове на държавите членки и когато е приложимо — Агенцията, са звената за контакт за обмен на информация и сътрудничество с трети държави в рамките на Eurosur.
2. В разпоредбите относно обмена на информация в рамките на Eurosur, посочени в член 72, параграф 2, се уточняват:
 - а) специалните картини на състоянието, споделени с трети държави;
 - б) данните от трети държави, които могат да бъдат споделени в европейската картина на състоянието, и процедурите за споделянето на тези данни;
 - в) процедурите и условията, при които услугите на Eurosur за обединяване на данни могат да бъдат предоставяни на органите на трети държави;
 - г) условията за сътрудничество и обмен на информация с наблюдатели от трети държави за целите на Eurosur.
3. Информацията, предоставена в контекста на Eurosur от Агенцията или от държава членка, която не е страна по споразумение, съгласно посоченото в член 73, параграф 1, не се споделя с трета държава по такова споразумение без предварителното одобрение на Агенцията или на въпросната държава членка. Държавите членки и Агенцията са обвързани от отказа за споделяне на такава информация със съответната трета държава.

Член 77

Роля на Комисията във връзка със сътрудничеството с трети държави

1. Комисията води преговори за споразумението за статуса, посочено в член 74, параграф 3, в съответствие с член 218, параграф 3 от ДФЕС.
2. След консултация с държавите членки и с Агенцията Комисията изготвя примерни разпоредби за двустранните и многостранните споразумения, посочени в член 71, параграф 2 и член 73, за обмена на информация в рамките на Eurosur, както е предвидено в член 76, параграф 2.

След консултация с Агенцията Комисията изготвя образец на работните договорености, посочени в член 74.
3. Заинтересованите държави членки уведомяват Комисията за съществуващите двустранни и многостранни споразумения, посочени в член 73, параграф 1, която проверява дали техните разпоредби са в съответствие с настоящия регламент.
4. Преди да бъде сключено ново двустранно или многостранно споразумение, посочено в член 73, параграф 1, съответната държава членка (съответните държави членки) уведомява(т) за това Комисията, която проверява дали разпоредбите му съответстват на разпоредбите на настоящия регламент и уведомява държавата членка за това.
5. След като е сключено ново споразумение, съответната държава членка уведомява за споразумението Комисията, която информира Европейския парламент, Съвета и Агенцията за това.
6. Преди сключване на работни договорености с трети страни или трети държави Агенцията уведомява за тези договорености Комисията, която дава своето предварително одобрение. След като се сключени работни договорености, Агенцията уведомява за тези договорености Комисията, която информира Европейския парламент и Съвета за това.
7. Агенцията уведомява Комисията за оперативните планове, посочени в член 75, параграф 3. Решението да се разположат служители за връзка в трети държави в съответствие с член 78 зависи от получаването на предварително становище от Комисията. Европейският парламент без забавяне се информира изчерпателно за тези дейности.

Член 78

Служители за връзка на Агенцията в трети държави

1. Агенцията може да разполага в трети държави експерти от своя редовен персонал като служители за връзка, които следва да се ползват с възможно най-високата степен на защита при изпълнението на задълженията си. Те са част от местните или регионалните мрежи за сътрудничество на служителите за връзка по въпросите на имиграцията и експертите по сигурността на Съюза и на държавите членки, включително от мрежата, създадена съгласно Регламент (ЕО) № 377/2004. С решение на управителния съвет Агенцията може да определи специални профили на служителите за връзка, като например служители за връзка по въпросите на връщането, в зависимост от оперативните нужди по отношение на съответната трета държава.

2. В рамките на политиката на Съюза в областта на външната дейност при разполагането на служители за връзка се дава приоритет на онези трети държави, за които при анализ на риска е установено, че представляват държави на произход или държави на транзитно преминаване по отношение на незаконната имиграция. Агенцията може да приеме служители за връзка, изпратени от тези трети държави, на основа на реципрочност. По предложение на изпълнителния директор управителният съвет ежегодно приема списък с приоритетите. Разполагането на служителите за връзка се одобрява от управителния съвет след становище на Комисията.
3. При спазване на правото на Съюза и при зачитане на основните права, задачите на служителите за връзка на Агенцията включват установяване и поддържане на контакти с компетентните органи на третата държава, в която са разположени, като целта е да допринесат за предотвратяването на незаконната миграция и борбата с нея и връщането на подлежащи на връщане лица, включително като предоставят техническа помощ за установяване на самоличността на граждани на трети държави и получаването на пътни документи. Тези служители за връзка координират тясно дейността си с делегациите на Съюза и в съответните случаи — с мисиите и операциите по линия на ОПСО.

Член 79

Наблюдатели, участващи в дейностите на Агенцията

1. Агенцията може, при наличието на съгласие на засегнатите държави членки, да кани наблюдатели от институции, органи, служби и агенции на Съюза или международни организации, както и от мисии и операции по линия на ОПСО, да участват в дейностите ѝ, и по-специално в съвместни операции и пилотни проекти, анализ на риска и обучение, доколкото тяхното присъствие съответства на целите на тези дейности, може да допринесе за подобряване на сътрудничеството и обмена на най-добри практики и не засяга цялостната безопасност на дейностите. Тези наблюдатели могат да участват в анализа на риска и обучението само със съгласието на засегнатите държави членки. По отношение на съвместните операции и пилотните проекти участието на наблюдателите зависи от съгласието на приемащата държава членка. В оперативния план се включват подробни правила за участието на наблюдатели. Преди началото на участието си те преминават подходящо обучение, организирано от Агенцията.
2. Агенцията може, при наличието на съгласие на засегнатите държави членки, да кани наблюдатели от трети държави да участват в дейностите ѝ по външните граници, посочени в член 37, в операциите по връщане, посочени в член 51, в действията за намеса в областта на връщането, посочени в член 54, и в обучението, посочено в член 62, доколкото тяхното присъствие съответства на целите на тези дейности, може да допринесе за подобряване на сътрудничеството и обмена на най-добри практики и не засяга безопасността на дейностите като цяло. Тези наблюдатели могат да участват в дейностите, посочени в членове 37, 43, 51 и 62, само със съгласието на засегнатите държави членки, а в дейностите, посочени в членове 37 и 54 — само със съгласието на приемащата държава членка. В оперативния план се включват подробни правила за участието на наблюдатели. Преди началото на участието си те преминават подходящо обучение, организирано от Агенцията. От тях се

изисква да се придържат към кодексите на поведение на Агенцията по време на участието им в нейните дейности.

ГЛАВА III

Фалшиви и автентични документи онлайн (FADO)

Член 80

1. Агенцията поема и управлява системата „Фалшиви и автентични документи онлайн“ (FADO), която представлява база данни, съдържаща информация за истински документи за пътуване и пребиваване, издадени от държавите членки, трети страни, териториални единици, международни организации и други субекти на международното право, както и за фалшификати на такива документи. Системата FADO не може да съдържа никакви лични данни.
Държавите членки прехвърлят към новата система данните, които понастоящем се съдържат във FADO.
2. Комисията приема актове за изпълнение в съответствие с процедурата, посочена в член 117, параграф 2, с цел:
 - а) определяне на техническите спецификации на FADO, чрез прилагане на високи стандарти;
 - б) въвеждане на процедурите за контрол и проверка на информацията, съдържаща се във FADO.

ГЛАВА IV

Общи разпоредби

РАЗДЕЛ 1

ОБЩИ ПРАВИЛА

Член 81

Защита на основните права и Стратегия за основните права

1. Европейската гранична и брегова охрана гарантира защитата на основните права при изпълнението на своите задачи съгласно настоящия регламент в съответствие с приложимото право на Съюза, и по-специално Хартата, приложимото международно право, включително Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г., Протокола към нея от 1967 г. и задълженията, свързани с достъпа до международна закрила, и по-специално принципа за забрана за връщане.
За тази цел Агенцията изготвя, доразвива и прилага стратегия за основните права, включително ефективен механизъм за наблюдение на зачитането на основните права при осъществяването на всички дейности на Агенцията.
2. При изпълнението на своите задачи европейската гранична и брегова охрана гарантира, че никое лице не се сваля на брега на държава, не се принуждава да влезе в държава, не се отвежда в държава и не се предава или връща по друг начин на нейните органи в разрез с принципа за забрана на връщането, нито на

държава, от която съществува риск да бъде експулсирано или върнато в друга държава в разрез с посочения принцип.

3. При изпълнението на своите задачи европейската гранична и брегова охрана взема под внимание особените потребности на децата, непридружените малолетни и непълнолетни лица, лицата с увреждания, жертвите на трафика на хора, лицата, нуждаещи се от медицинска помощ, лицата, нуждаещи се от международна закрила, бедстващите в морето хора и други особено уязвими лица.

Във всички свои дейности Европейската гранична и брегова охрана обръща специално внимание на правата на детето и гарантира съблюдаването на висшите интереси на детето.

4. При изпълнението на своите задачи, в своите отношения с държавите членки и в сътрудничеството си с трети държави Агенцията взема предвид докладите на консултативния форум по член 70 и на служителя по въпросите на основните права.

Член 82

Кодекс на поведение

1. Агенцията, в сътрудничество с консултативния форум, изготвя и доразвива кодекс на поведение, приложим по отношение на всички операции по граничен контрол, координирани от Агенцията, и по отношение на всички лица, които участват в дейностите на Агенцията. В кодекса на поведение се предвиждат процедури, предназначени да гарантират принципите на правовата държава и зачитането на основните права, като се обръща особено внимание на уязвимите лица, включително децата, непридружените малолетни и непълнолетни лица и други уязвими лица, както и на лицата, търсещи международна закрила.
2. Агенцията, в сътрудничество с консултативния форум, изготвя и доразвива кодекс на поведение за връщането на подлежащи на връщане лица, като този кодекс се прилага при всички операции по връщане и действия за намеса в областта на връщането, координирани или организирани от Агенцията. В кодекса на поведение се описват общи стандартизирани процедури, чрез които се опростява организацията на операциите по връщане и действията за намеса в областта на връщането и се гарантира, че връщането се извършва по хуманен начин и при пълно зачитане на основните права, и по-специално на принципите на човешко достойнство, забрана на изтезанията и на нечовешко или унижително отношение или наказание, правото на свобода и сигурност и правото на защита на личните данни и недискриминация.
3. В кодекса на поведение за връщането се обръща специално внимание на задължението на държавите членки за създаване на ефективна система за наблюдение на принудителното връщане, установено в член 8, параграф 6 от Директива 2008/115/ЕО, и на стратегията за основните права.

Член 83

Задачи и правомощия на членовете на екипите

1. Членовете на екипите, разполагани от Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана, трябва да са способни да изпълняват всички задачи

и да упражняват всички правомощия за граничен контрол и връщане, както и тези, необходими за изпълнение на целите на Регламент (ЕС) 2016/399 и Директива 2008/115/ЕО.

2. При изпълнението на задачите си и упражняването на правомощията си членовете на екипите спазват правото на Съюза и международното право и съблюдават основните права и националното право на приемащата държава членка.
3. Без да се засяга член 94, параграф 1 що се отнася до редовния персонал на Агенцията, членовете на екипите могат да изпълняват задачи и да упражняват правомощия единствено съгласно инструкциите и, като общо правило, в присъствието на гранични служители или персонал, участващ в задачи в областта на връщането, на приемащата държава членка. Приемащата държава членка може да оправомощава членовете на екипите да действат от нейно име.
4. При изпълнение на задачите и упражняване на правомощията си членовете на екипите, разположени в качеството си на членове на редовния оперативен персонал на Агенцията или като дългосрочно командировани в Агенцията от държавите членки, носят, когато е уместно, униформата на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана. Членовете на екипите, разполагани от държавите членки за кратък срок, носят, когато е уместно, собствената си униформа при изпълнение на задачите и упражняване на правомощията си.

Всички членове на екипите носят също така видими лични идентификационни знаци, както и синя лента на ръкава на униформата с отличителните знаци на Европейския съюз и на Агенцията, като това ги идентифицира като участници в съвместна операция, разполагането на екипи за съдействие в управлението на миграцията, пилотен проект, бърза гранична намеса, операция по връщане или действие за намеса в областта на връщането. За удостоверяване на самоличността си пред националните органи на приемащата държава членка членовете на екипите носят винаги документ за акредитация, който представят при поискване.

Моделът и спецификациите за униформите на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана се определят с решение за изпълнение на Комисията, прието по реда на процедурата по разглеждане, посочена в член 117, параграф 3.

5. При изпълнение на задачите и упражняване на правомощията си членовете на екипите могат да носят служебни оръжия, боеприпаси и оборудване.

По отношение на носенето и използването на служебни оръжия, боеприпаси и оборудване от командирования в Агенцията персонал, независимо дали командироването е краткосрочно или дългосрочно, се прилага националното право на изпращащата държава членка.

По отношение на носенето и използването на служебни оръжия, боеприпаси и оборудване от редовния оперативен персонал на Агенцията се прилагат рамката и подробните правила, предвидени в приложение V.

Приемащата държава членка обаче може да забрани носенето на някои служебни оръжия, боеприпаси и оборудване, ако в нейното законодателство е предвидена подобна забрана спрямо граничните ѝ служители или персонал, участващ в задачи в областта на връщането. Преди разполагането на членовете на екипите приемащата държава членка уведомява Агенцията за разрешените служебни оръжия, боеприпаси и оборудване и условията за тяхната употреба. Агенцията предоставя достъп до тази информация на държавите членки.

6. По време на изпълнение на задачите им и упражняване на правомощията им на членовете на екипите се разрешава употребата на сила, включително на служебни оръжия, боеприпаси и оборудване, със съгласието на изпращащата държава членка и приемащата държава членка или за персонала на Агенцията — с нейно съгласие, в присъствието на гранични служители на приемащата държава членка и в съответствие с националното право на приемащата държава членка. Със съгласието на изпращащата държава членка или, ако е уместно — на Агенцията, приемащата държава членка може да разреши на членовете на екипите да използват сила в отсъствието на гранични служители на приемащата държава членка.
7. Служебните оръжия, боеприпаси и оборудване могат да се използват при законна самоотбрана и при законна отбрана на членовете на екипите или на други лица в съответствие с националното право на приемащата държава членка.
8. За целите на настоящия регламент приемащата държава членка разрешава на членовете на екипите да правят справки в европейските бази данни, когато това е необходимо за изпълнението на определени в оперативния план оперативни цели за граничните проверки, наблюдение на границата и във връзка с връщането. Приемащата държава членка може да им разреши и да правят справки в нейните национални бази данни, когато това е необходимо за същата цел. Държавите членки предприемат необходимите действия за осигуряването на такъв достъп до базите данни по ефикасен и ефективен начин. Членовете на екипите правят справки само с данните, необходими за изпълнение на задачите им и упражняване на правомощията им. Преди разполагането на членовете на екипите приемащата държава членка уведомява Агенцията за националните и европейските бази данни, в които може да се прави справка. Агенцията предоставя достъп до тази информация на всички държави членки, участващи в разполагането.

Посочените справки се извършват при спазване на правото на Съюза в областта на защитата на данните и националното право на приемащата държава членка в тази област.
9. Решенията за отказ на достъп в съответствие с член 14 от Регламент (ЕС) 2016/399 се вземат само от гранични служители на приемащата държава членка или от членовете на екипите, ако приемащата държава членка ги е оправомощила да действат от нейно име.

Член 84

Документ за акредитиране

1. Агенцията, в сътрудничество с приемащата държава членка, издава на членовете на екипите документ за удостоверяване на самоличността и като доказателство за техните правомощия да изпълняват задачите и да упражняват правомощията по член 83, съставен на официалния език на приемащата държава членка и на друг официален език на институциите на Съюза. Документът включва следните данни за всеки член на екипите:
 - а) име и гражданство;
 - б) чин или длъжност;
 - в) актуална цифрова снимка; и
 - г) задачи, разрешени за изпълнение по време на разполагането.
2. Документът се връща на Агенцията в края на съвместната операция, разполагането на екипи за съдействие в управлението на миграцията, пилотния проект, бързата гранична намеса, операцията по връщане или намесата в областта на връщането.

Член 85

Гражданска отговорност

1. Без да се засяга член 94, когато членове на екипите изпълняват операции в приемаща държава членка, тази държава членка е отговорна в съответствие с националното си право за всяка вреда, причинена от тях по време на техните операции.
2. При нанасяне на вреди вследствие на груба небрежност или на умишлено нарушение приемащата държава членка може да се обърне към изпращащата държава членка с искане изпращащата държава членка да ѝ възстанови сумите, които е изплатила като обезщетение на увредените лица или на техните представители. По аналогия, при нанасяне на вреди вследствие на груба небрежност или на умишлено нарушение от страна на персонала на Агенцията приемащата държава членка може да се обърне към Агенцията с искане същата да ѝ възстанови сумите, които е изплатила като обезщетение на увредените лица или на техните представители.
3. Без да се засяга упражняването на нейните права спрямо трети лица, всяка държава членка се отказва от всички свои претенции към приемащата държава членка или всяка друга държава членка във връзка с претърпените от нея вреди, освен в случаите на груба небрежност или умишлено нарушение.
4. Всеки спор между държавите членки във връзка с прилагането на параграфи 2 и 3 от настоящия член, който не може да бъде решен чрез преговори между тях, се отнася от тях до Съда на Европейския съюз в съответствие с член 273 от ДФЕС.
5. Без да се засяга упражняването на нейните правомощия спрямо трети лица, Агенцията поема разходите, свързани с вреди, причинени на оборудването на Агенцията по време на разполагане, освен в случаите на груба небрежност или умишлено нарушение.

Наказателна отговорност

Без да се засяга член 94, по време на съвместна операция, пилотен проект, разполагане на екип за съдействие в управлението на миграцията, бърза гранична намеса, операция по връщане или действие за намеса в областта на връщането членовете на екипите се третира по същия начин като длъжностните лица на приемащата държава членка във връзка с престъпления, които могат да бъдат извършени срещу тях или от тях.

РАЗДЕЛ 2

ОБРАБОТКА НА ЛИЧНИ ДАННИ ОТ СТРАНА НА АГЕНЦИЯТА

Общи правила за обработката на лични данни от страна на Агенцията

1. При обработването на лични данни Агенцията прилага [Регламент (ЕО) № 45/2001].
2. Управителният съвет предприема необходимите административни мерки за прилагането на [Регламент (ЕО) № 45/2001] от Агенцията, включително мерките, свързани със служителя по защита на данните, който работи в Агенцията.
3. Агенцията може да предава лични данни на орган на трета държава или на международна организация при спазване на разпоредбите на [Регламент (ЕО) № 45/2001], доколкото това предаване е необходимо за изпълнението на задачите на Агенцията в областта на дейностите по връщане. Когато при организирането на операциите по връщане личните данни на подлежащи на връщане лица не са предадени от някоя държава членка на превозвача, Агенцията също може да предаде тези данни при същите условия. В изпълнение на [член 25, параграф 1, буква в)] от [Регламент (ЕО) № 45/2001], [член 19] от същия регламент не се прилага за обработката на данни от Агенцията за целите на връщане, доколкото гражданинът на трета страна все още не е върнат. Агенцията може да предвиди вътрешни правила за ограничаване на прилагането на правата, уредени в [членове 17 и 18] от [Регламент (ЕО) № 45/2001], за всеки отделен случай, доколкото упражняването на такова право би застрашило процедурата за връщане.

Цели на обработването на лични данни

1. Агенцията може да обработва лични данни само за следните цели:
 - а) изпълнение на своите задачи по организиране и координиране на съвместни операции, пилотни проекти, бърза гранична намеса и в рамките на екипите за съдействие в управлението на миграцията в съответствие с член 47;
 - б) изпълнение на своите задачи по оказване на подкрепа на държавите членки и третите държави при дейности, предхождащи връщането и свързани с връщането, при управлението на системите за управление на

връщането, както и при координирането или организирането на операции по връщане и предоставянето на техническа и оперативна помощ на държавите членки и на трети държави в съответствие с член 49;

- в) улесняване на обмена на информация с държавите членки, ЕСПОУ, Европол или Евроюст в съответствие с член 89;
 - г) анализ на риска, извършван от Агенцията, в съответствие с член 30;
 - д) идентифициране и проследяване на плавателни съдове в рамките на Eurosur в съответствие с член 90;
 - е) административни задачи.
2. Държава членка или друга агенция на Съюза, която предоставя на Агенцията лични данни, определя целта или целите, за които ще се обработват данните, съгласно посоченото в параграф 1. Агенцията може да обработва такива лични данни с различна цел, която също попада в обхвата на параграф 1, само ако има разрешение за това от предоставилия личните данни.
3. В момента на прехвърлянето на личните данни държавите членки и другите агенции на Съюза могат да укажат възможни ограничения за достъпа до тези данни или тяхното ползване, при общи или специални условия, включително що се отнася до предаването, заличаването или унищожаването им. Когато необходимостта от такива ограничения стане ясна след предаването на личните данни, държавите членки и другите агенции на Съюза информират Агенцията за това. Агенцията се съобразява с тези ограничения.

Член 89

Обработване на лични данни, събрани по време на съвместни операции, пилотни проекти и действия за бърза гранична намеса и от екипите за съдействие в управлението на миграцията

1. Агенцията обработва само следните категории лични данни, събрани и предадени ѝ от държавите членки, от собствения ѝ персонал или от ЕСПОУ, Европол или Евроюст в контекста на съвместни операции, пилотни проекти и действия за бърза гранична намеса, както и от екипите за съдействие в управлението на миграцията:
- а) лични данни на лица, за които има достатъчно основания да бъдат заподозрени от компетентните органи на държавите членки и ЕСПОУ, Европол или Евроюст в участие в трансгранични престъпления, например незаконно превеждане на мигранти през граница, трафик на хора или тероризъм;
 - б) лични данни на лица, които преминават външните граници без разрешение и чиито данни се събират от екипите на Агенцията, включително когато последните действат в рамките на екипите за съдействие в управлението на миграцията;
 - в) регистрационни номера на превозни средства, идентификационни номера на превозни средства, телефонни номера или идентификационни номера на кораби, които са свързани с лицата, посочени в букви а) и б), и които са необходими за разследване и анализ на маршрутите и методите, използвани за незаконна имиграция и трансгранични престъпления.

2. Посочените в параграф 1 лични данни могат да се обработват от Агенцията в следните случаи:
- а) когато обменът на информацията с ЕСПОУ, Европол или Евроюст е необходим, за да може информацията да се използва в съответствие със съответните им мандати и съгласно член 69;
 - б) когато предаването на информацията на органите на съответните държави членки, които отговарят за граничния контрол, миграцията, убежището или връщанията, е необходимо за изпълнението на техните задачи в съответствие със законодателството на Съюза и националното законодателство;
 - в) когато предаването на информацията на органите на съответните държави членки, трети държави на връщане или международни организации е необходимо за целите на установяването на самоличността на граждани на трети държави, за получаването на документи за пътуване, за създаване на условия за връщане или за подпомагане на връщането;
 - г) когато това е необходимо за изготвяне на анализи на риска;
 - д) в специфични случаи, когато Агенцията установи, че лични данни, обработвани при изпълнението на нейните задачи, са абсолютно необходими на правоприлагащите органи за целите на предотвратяването, разкриването, разследването или наказателното преследване на тежки престъпления.
3. Личните данни се заличават веднага след предаването им на ЕСПОУ, Европол или Евроюст или на компетентните органи на държавите членки или след използването им за изготвянето на анализи на риска. Сроктът на съхраняване във всеки случай не надвишава 90 дни след датата на събиране на посочените данни. В резултатите от анализа на риска данните се представят на анонимна основа. Разпоредбите на настоящия параграф не се прилагат за данните, обработвани с цел изпълнение на задачи, свързани с връщането.

Член 90

Обработване на лични данни в рамките на Eurosur

1. Когато за националната картина на състоянието се изисква обработване на лични данни, тези данни се обработват в съответствие със съответните разпоредби на Съюза в областта на защитата на данни и съответните национални разпоредби в тази област. Всяка държава членка определя органа, който да се счита за администратор съгласно член 4, параграф 7 от Регламент (ЕС) 2016/679 и който да носи основната отговорност за обработването на данни от тази държава членка. Всяка държава членка уведомява Комисията за този орган.
2. Идентификационните номера на корабите и въздухоплавателните средства са единствените лични данни, които могат да бъдат обработвани в европейските картини на състоянието и специални картини на състоянието.
3. Обменът на лични данни с трети държави в рамките на Eurosur е строго ограничен до абсолютно необходимото за целите на настоящия регламент. Той се извършва съгласно Регламент (ЕС) 2016/679 и съответните национални разпоредби относно защитата на данни.

4. Забранява се обменът на информация съгласно член 73, параграф 2, член 74, параграф 3 и член 75, параграф 3, при който на трета държава се предоставя информация, която би могла да се използва за идентифицирането на лица или групи от лица, чието искане за достъп до международна закрила е в процес на разглеждане или за които съществува сериозен риск да бъдат подложени на изтезания, на нечовешко или унижително отношение или наказание, или по друг начин да бъдат нарушени основните им права.
5. Забранява се по-нататъшното предаване или друго съобщаване на информация, обменена съгласно член 73, параграф 2, член 74, параграф 3 и член 75, параграф 3, на други трети държави или на трети страни.

Член 91

Правила за сигурност относно защитата на класифицирана информация и на чувствителна неклассифицирана информация

1. Агенцията приема свои собствени правила за сигурност, основани на принципите и правилата, предвидени в правилата за сигурност на Комисията, отнасящи се до защитата на класифицираната информация на Европейския съюз (КИЕС) и чувствителната неклассифицирана информация, включително, наред с другото, разпоредби относно обмена с трети държави, обработването и съхранението на такава информация, предвидени в решения (ЕС, Евратом) 2015/443 и 2015/444 на Комисията. Всяка друга административна договореност относно обмена на класифицирана информация с компетентните органи на трета държава или, ако няма такава договореност, всяко извънредно предоставяне ad hoc на КИЕС на такива органи трябва да бъдат предварително одобрени от Комисията.
2. Правилата за сигурност се приемат от управителния съвет след одобрение от Комисията.
3. Класификацията не възпрепятства достъпа на Европейския парламент до информацията. Предаването и обработването на информацията и документите, предадени на Европейския парламент съгласно настоящия регламент, се одобряват от Комисията.

РАЗДЕЛ 3

ОБЩА РАМКА И ОРГАНИЗАЦИЯ НА АГЕНЦИЯТА

Член 92

Правно положение и седалище

1. Агенцията е орган на Съюза. Тя има правосубектност.
2. Във всяка от държавите членки Агенцията се ползва от най-широката правоспособност, която се предоставя на юридическите лица съгласно законодателството на съответната държава членка. Тя може по-специално да придобива или да се разпорежда с движимо и недвижимо имущество, както и да бъде страна в съдебни производства.
3. Агенцията е независима по отношение на изпълнението на техническия и оперативния си мандат.
4. Агенцията се представлява от своя изпълнителен директор.

5. Седалището на Агенцията е във Варшава, Полша.

Член 93

Споразумение за седалището

1. Агенцията и държавата членка, в която се намира седалището на Агенцията, сключват споразумение за седалището, в което се установяват необходимите договорености относно разполагането на Агенцията в тази държава членка и относно съоръженията, които да ѝ бъдат предоставени от тази държава членка, както и специалните правила, приложими в тази държава членка спрямо изпълнителния директор, заместник изпълнителните директори, членовете на управителния съвет, персонала на Агенцията и членовете на техните семейства.
2. Споразумението за седалището се сключва след получаване на одобрение от управителния съвет.
3. Държавата членка, в която се намира седалището на Агенцията, осигурява възможно най-добрите условия, които гарантират доброто функциониране на Агенцията, включително многоезично училищно обучение с европейска насоченост и подходящи транспортни връзки.

Член 94

Персонал

1. По отношение на редовния персонал се прилагат Правилникът за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-долу „Правилникът за персонала“) и Условията за работа на другите служители на Съюза (наричани по-долу „Условията за работа“), установени в Регламент (ЕИО, Евратом, ЕОБС) № 259/68 на Съвета⁴⁴, както и правилата, приети чрез споразумение между институциите на Съюза за прилагането на Правилника за персонала и Условията за работа.
2. За място на работа по принцип се определя място в държавата членка, в която се намира седалището на Агенцията.
3. Членовете на персонала, по отношение на които се прилагат Условията за работа, по принцип се назначават първоначално за срок от пет години. Техните договори могат по принцип да се подновяват само веднъж, за срок до пет години. Всяко следващо подновяване е за неопределено време.
4. Управителният съвет може да предоставя на членовете на редовния персонал на Агенцията месечна изравнителна надбавка. Тази изравнителна надбавка се изчислява като процент от възнаграждението на всеки засегнат член на персонала. Този процент не надвишава разликата между 100% и корекционния коефициент, който се прилага на мястото на работа, и се преразглежда редовно. Преди тази надбавка да бъде предоставена надлежно се отчита общото възнаграждение, получавано от отделните членове на персонала, включително възстановяването на разходи за мисии.

⁴⁴ ОВ L 56, 4.3.1968 г., стр. 1, последно изменен с Регламент (ЕС, Евратом) № 1023/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 г. (ОВ L 287, 29.10.2013 г., стр. 15).

Управителният съвет установява правилата за прилагане на настоящия параграф, след предварително одобрение от Комисията. До 2024 г. управителният съвет преразглежда тези правила, след предварително одобрение от Комисията.

5. За целите на прилагането на член 32, член 45 и член 53, параграф 2 единствено служител на Агенцията, спрямо когото се прилагат Правилникът за персонала или дял II от Условията за работа, може да бъде назначен за координиращ служител или служител за връзка. За целите на прилагането на член 56 единствено служител на Агенцията, спрямо когото се прилагат Правилникът за персонала или Условията за работа, може да бъде разположен в качеството на член на екип.
6. Съгласно член 110, параграф 2 от Правилника за персонала управителният съвет приема в съгласие с Комисията правила за прилагане на Правилника за персонала и Условията за работа.
7. След предварително одобрение от Комисията управителният съвет приема правила относно оперативния персонал от държавите членки, който се командирова в Агенцията съгласно член 57, и при необходимост ги актуализира. Тези разпоредби трябва да са съобразени с факта, че членовете на оперативния персонал са командирвани с цел да бъдат разположени като членове на екипите и имат задълженията и правомощията, предвидени в член 83.В тях се съдържат разпоредби относно условията на разполагане. Когато е уместно, управителният съвет се стреми да гарантира съгласуваност с правилата, приложими по отношение на възстановяването на разходите за командировки на редовния персонал.

Член 95

Привилегии и имунитети

Протоколът за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз се прилага по отношение на Агенцията и нейния редовен персонал.

Член 96

Отговорност

1. Договорната отговорност на Агенцията се урежда от правото, приложимо към съответния договор.
2. Съдът на Европейския съюз е компетентен да се произнася с решение съгласно арбитражна клауза, съдържаща се в сключен от Агенцията договор.
3. В случай на извъндоговорна отговорност Агенцията, в съответствие с основните принципи, които са общи за правото на държавите членки, поправя вредите, причинени от нейни отдели или служители при изпълнението на техните задължения.
4. Съдът на Европейския съюз е компетентен да разглежда споровете относно обезщетения за вредите, посочени в параграф 3.
5. Личната отговорност на персонала на Агенцията към нея се урежда от разпоредбите, съдържащи се в Правилника за персонала и Условията за работа, които се прилагат по отношение на тях.

Член 97

Административна и управленска структура на Агенцията

Административната и управленската структура на Агенцията се състои от:

- а) управителен съвет;
- б) изпълнителен директор;
- в) заместник изпълнителни директори;
- г) консултативен форум;
- д) служител по въпросите на основните права.

Член 98

Функции на управителния съвет

1. Управителният съвет е отговорен за вземането на стратегическите решения на Агенцията в съответствие с настоящия регламент.
2. Управителният съвет:
 - а) назначава изпълнителния директор по предложение на Комисията в съответствие с член 105;
 - б) назначава заместник изпълнителните директори по предложение на Комисията в съответствие с член 105;
 - в) приема решенията за създаване на местен офис или за удължаване на срока на работа на такъв офис в съответствие с член 60, параграф 6;
 - г) приема решенията за извършване на оценката на уязвимостта в съответствие с член 33, параграфи 1 и 9, като решенията, с които се приемат мерки в съответствие с член 33, параграф 10, се приемат с мнозинство от две трети от членовете с право на глас;
 - д) приема решенията относно списъците на задължителната информация и данни, които националните органи, отговарящи за управлението на границите и връщането, ще обменят с Агенцията, за да ѝ дадат възможност да изпълнява задачите си;
 - е) приема решения относно създаването на общ интегриран модел за анализ на риска в съответствие с член 30, параграф 1;
 - ж) приема решения относно естеството и условията за разполагането на служители за връзка в държавите членки в съответствие с член 32, параграф 2;
 - з) приема техническа и оперативна стратегия за европейското интегрирано управление на границите в съответствие с член 8, параграф 5;
 - и) приема решение относно профилите и броя на оперативния персонал за управлението на границите и миграцията в рамките на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана, в съответствие с член 55, параграф 4;

- й) приема годишен доклад за дейността на Агенцията за предходната година и го предава най-късно до 1 юли на Европейския парламент, на Съвета, на Комисията и на Сметната палата;
- к) до 30 ноември всяка година и след като надлежно вземе под внимание становището на Комисията, приема с мнозинство от две трети от членовете с право на глас единен програмен документ, съдържащ наред с другото многогодишното програмиране на Агенцията и нейната работна програма за следващата година, и го предава на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията;
- л) установява процедурите за вземане от изпълнителния директор на решения, свързани с техническите и оперативните задачи на Агенцията;
- м) приема с мнозинство от две трети от членовете с право на глас годишния бюджет на Агенцията и упражнява други функции във връзка с бюджета на Агенцията в съответствие с раздел 5 от настоящата глава;
- н) упражнява дисциплинарна власт над изпълнителния директор и, съгласувано с изпълнителния директор — върху заместник изпълнителните директори;
- о) утвърждава своя процедурен правилник;
- п) създава организационната структура на Агенцията и приема политиката на Агенцията по отношение на персонала;
- р) приема стратегия за борба с измамите, пропорционална на риска от измами, като се отчитат разходите и ползите от мерките, които ще бъдат прилагани;
- с) приема вътрешни правила за предотвратяване и управление на конфликти на интереси по отношение на своите членове;
- т) в съответствие с параграф 8 упражнява по отношение на персонала на Агенцията правомощията, предоставени на органа по назначаването съгласно Правилника за персонала, както и тези, предоставени на органа, оправомощен да сключва договори за наемане на работа, съгласно Условието за работа (наричани по-долу „правомощия на органа по назначаването“);
- у) приема правила за прилагане на Правилника за персонала и Условието за работа в съответствие с член 110, параграф 2 от Правилника за персонала;
- ф) осигурява подходящи последващи действия във връзка с констатациите и препоръките, направени вследствие на вътрешни или външни одитни доклади и оценки, както и вследствие на разследвания на OLAF;
- х) приема и редовно актуализира планове за комуникация и разпространение на информация, посочени в член 10, параграф 2, втора алинея;
- ц) при спазване на Правилника за персонала и Условието за работа назначава счетоводител, който е напълно независим при изпълнение на функциите си;
- ч) взема решение относно обща методология за оценките на уязвимостта, включително за обективните критерии, по които Агенцията извършва

оценките на уязвимостта, честотата на тези оценки и начините на извършване на последователни оценки на уязвимостта;

- ш) взема решение за по-задълбоченото оценяване и по-строгия мониторинг на държава членка, посочени в член 33, параграф 2;
- щ) назначава служителя по въпросите на основните права съгласно член 107, параграф 1;
- аа) одобрява работните договорености с трети държави;
- бб) приема, след предварително одобрение от Комисията, правилата за сигурност на Агенцията относно защитата на класифицирана информация и на чувствителна неклассифицирана информация на ЕС, предвидени в член 91;
- вв) при спазване на Правилника за персонала и Условиата за работа назначава служител по сигурността, който отговаря за сигурността в Агенцията, включително за защитата на чувствителната и класифицираната информация.

Годишният доклад за дейността, посочен в буква й), се оповестява публично.

- 3. За всяко предложение за решение на управителния съвет, посочено в параграф 2, свързано с конкретни дейности на Агенцията, които ще се извършват по външните граници на определена държава членка или в непосредствена близост до тези граници, е нужно членът на управителния съвет, който е представител на съответната държава членка, да гласува в подкрепа на решението.
- 4. Управителният съвет може да съветва изпълнителния директор по всички въпроси, свързани с развитието на оперативното управление на външните граници и връщането, включително по дейностите, свързани с научни изследвания.
- 5. Управителният съвет взема решение по молбите за участие в конкретни дейности от страна на Ирландия и/или Обединеното кралство.
Управителният съвет взема отделно решение за всеки конкретен случай с абсолютно мнозинство на членовете с право на глас. За целта той проверява дали участието на Ирландия и/или Обединеното кралство допринася за изпълнението на съответната дейност. В решението се определя размерът на финансовата вноска на Ирландия и/или Обединеното кралство за дейността, която е предмет на молбата за участие.
- 6. Управителният съвет предава ежегодно на Европейския парламент и на Съвета („бюджетният орган“) цялата информация за резултатите от процедурите за оценка, проведени от Агенцията.
- 7. Управителният съвет може да създаде изпълнително бюро, съставено от най-много четирима представители на управителния съвет, в това число неговият председател, и от представител на Комисията, което да подпомага както него, така и изпълнителния директор при изготвянето на решенията, програмите и дейностите, които трябва да се приемат от управителния съвет, и когато е необходимо, да приема временни неотложни решения от негово име. Изпълнителното бюро не може да взема решения, за които се изисква

мнозинство от две трети или три четвърти от членовете на управителния съвет. Управителният съвет може да делегира определени ясно формулирани задачи на изпълнителното бюро, по-специално ако това подобрява ефикасността на Агенцията. Той не може да делегира на изпълнителното бюро задачи, свързани с решения, за които се изисква мнозинство от две трети или три четвърти от членовете на управителния съвет.

8. На основание член 2, параграф 1 от Правилника за персонала и член 6 от Условието за работа, управителният съвет взема в съответствие с член 110 от Правилника за персонала решение за делегиране на изпълнителния директор на съответните правомощия на орган по назначаването и за определяне на условията, при които делегираните правомощия могат да бъдат отнети. Изпълнителният директор има правото, от своя страна, да делегира тези правомощия на други лица.

Когато извънредни обстоятелства налагат това, управителният съвет може с решение временно да отнеме правомощията на орган по назначаването, делегирани на изпълнителния директор, както и правомощията, които последният е делегирал на други лица. След това управителният съвет може да ги упражнява пряко или да ги делегира на някой от членовете си или на друг служител, различен от изпълнителния директор.

Член 99

Състав на управителния съвет

1. Без да се засяга параграф 3, управителният съвет се състои от по един представител от всяка държава членка и от двама представители на Комисията, като всички имат право на глас. За целта всяка държава членка определя един член на управителния съвет и един заместник, който замества титуляря в случай на отсъствие. Комисията определя двама членове и техните заместници. Срокът на мандата е четири години. Мандатът може да се подновява.
2. Членовете на управителния съвет се назначават въз основа на степента на техния опит и експертни познания на високо равнище в областта на оперативното сътрудничество по управлението на границите и връщането и на техните съответни ръководни, административни и бюджетни умения. Държавите членки и Комисията се стремят да постигнат балансирано представителство на половете в състава на управителния съвет.
3. Държавите, които са асоциирани към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, участват в Агенцията. Всяка от тях има един представител и един заместник в управителния съвет. В договореностите, изготвени съгласно съответните разпоредби от споразуменията им за асоцииране, се уточняват естеството и обхватът на участието на тези държави в работата на Агенцията, както и подробните правила за това участие, включително разпоредби за финансовите вноски и персонала.

Член 100

Многогодишно програмиране и годишни работни програми

1. До 30 ноември всяка година управителният съвет приема окончателен програмен документ, съдържащ наред с другото и многогодишното програмиране и годишното програмиране на Агенцията за следващата година, въз основа на проект, представен от изпълнителния директор и одобрен от управителния съвет. Окончателният програмен документ се приема след получаване на положително становище на Комисията относно многогодишното програмиране след провеждане на консултация с Европейския парламент. Ако Агенцията реши да не вземе под внимание елементи от становището на Комисията, тя представя подробна обосновка. Управителният съвет предава посочения документ на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията.
2. Документът, посочен в параграф 1, става окончателен след окончателното приемане на общия бюджет. Ако е необходимо, документът се коригира съответно.
3. В многогодишното програмиране се определя общото стратегическо програмиране в средносрочен и дългосрочен план, включително целите, очакваните резултати, показателите за изпълнението и планирането на ресурсите, включително многогодишния бюджет, персонала и развиването на собствения капацитет на Агенцията. В многогодишното програмиране се определят стратегическите области за намеса и се обяснява какво трябва да се направи, за да се постигнат целите. То включва стратегия за отношенията с трети държави и международни организации, както и действия, свързани с тази стратегия.
4. Многогодишното програмиране се изпълнява посредством годишни работни програми и когато е целесъобразно, се актуализира с оглед на резултатите от оценките, извършвани съгласно член 116. Когато е целесъобразно, заключенията от тези оценки се отразяват и в годишната работна програма за следващата година.
5. Годишната работна програма съдържа описание на дейностите, които трябва да бъдат финансирани, включващо подробно описани цели и очаквани резултати, включително показатели за изпълнението. В нея също така се посочват финансовите и човешките ресурси, определени за всяка дейност, в съответствие с принципите на бюджетирането и управлението по дейности. Годишната работна програма е съобразена с многогодишното програмиране. В нея се посочват ясно добавените, променените или отпадналите задачи в сравнение с предходната финансова година.
6. Годишната работна програма се приема в съответствие със законодателната програма на Съюза в съответните области на управлението на външните граници и връщането.
7. Ако след приемането на годишната работна програма бъде възложена нова задача на Агенцията, управителният съвет внася съответните изменения в годишната работна програма.
8. Всяко съществено изменение на годишната работна програма, и особено промяната, водеща до преразпределяне на бюджетни ресурси, надвишаващи 2% от годишния бюджет, се приема по процедурата, приложима към приемането на първоначалната годишна работна програма. Управителният съвет може да делегира на изпълнителния директор правомощието за внасяне на несъществени изменения в годишната работна програма.

Член 101

Председателство на управителния съвет

1. Управителният съвет избира председател и заместник-председател измежду своите членове с право на глас. Председателят и заместник-председателят се избират с мнозинство от две трети от членовете на управителния съвет с право на глас. Заместник-председателят замества по право председателя, когато той е възпрепятстван да изпълнява задълженията си.
2. Мандатът на председателя и този на заместник-председателя изтичат при прекратяване на тяхното членство в управителния съвет. При спазване на настоящата разпоредба продължителността на мандата на председателя и на заместник-председателя е четири години. Тези мандати могат да бъдат подновени еднократно.

Член 102

Заседания на Управителния съвет

1. Заседанията на управителния съвет се свикват от неговия председател.
2. Изпълнителният директор участва в разискванията, без право на глас.
3. Управителният съвет провежда най-малко две редовни заседания годишно. Той също така заседава по инициатива на председателя, по искане на Комисията или по искане на най-малко една трета от неговите членове. При необходимост управителният съвет може да провежда съвместни заседания с управителния съвет на Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището и Европол.
4. Към Ирландия се отправя покана за участие в заседанията на управителния съвет.
5. Към Обединеното кралство се отправя покана за участие в заседанията на управителния съвет, провеждани преди датата на оттеглянето на Обединеното кралство от Европейския съюз.
6. Представителите на Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището и Европол се канят да участват в заседанията на управителния съвет. Управителният съвет може да покани и представител на съответните институции, органи, служби и агенции на Съюза.
7. Управителният съвет може, в съответствие с процедурния си правилник, да покани за участие в заседанията в качеството на наблюдател и всяко друго лице, чието становище представлява интерес.
8. Членовете на управителния съвет могат, при спазване на разпоредбите на неговия процедурен правилник, да бъдат подпомагани от съветници или експерти.
9. Секретариатът на управителния съвет се осигурява от Агенцията.

Член 103

Гласуване

1. Без да се засягат член 55, параграф 4, член 98, параграф 2, точки 3, 9 и 13, член 100, параграф 1 и член 105, параграфи 2 и 4, управителният съвет взема решенията си с абсолютно мнозинство от своите членове с право на глас.

2. Всеки член има един глас. При отсъствието на един от членовете неговият заместник може да упражни неговото право на глас. Изпълнителният директор не участва в гласуването.
3. В процедурния правилник на агенцията се определят по-подробни правила относно гласуването. В правилата се включват условията, при които един от членовете може да действа от името на друг член, както и изискванията за кворум.
4. Представителите на държавите, които са асоциирани към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, имат ограничени права на глас, съобразени със съответните им договорености. С цел да се позволи на асоциираните държави да упражняват своето право на глас Агенцията изготвя дневния ред, като посочва по кои точки е предоставено ограничено право на глас.

Член 104

Функции и правомощия на изпълнителния директор

1. Агенцията се управлява от своя изпълнителен директор, който е напълно независим при изпълнение на задълженията си. Без да се засяга съответната компетентност на институциите на Съюза и на управителния съвет, изпълнителният директор не може да иска, нито да получава инструкции от никое правителство или друг орган.
2. Европейският парламент или Съветът могат да поканят изпълнителния директор да докладва за изпълнението на своите задължения. Това включва докладване относно изпълнението и мониторинга на стратегията за основните права, годишния доклад за дейността на Агенцията за предходната година, работната програма за предстоящата година и многогодишното програмиране на Агенцията или всякакви други въпроси, свързани с дейностите на Агенцията. Изпълнителният директор прави също така изявление пред Европейския парламент при поискване и му докладва редовно.
3. Изпълнителният директор отговаря за подготовката и изпълнението на стратегическите решения, взети от управителния съвет, както и за вземането на решения, свързани с оперативните дейности на Агенцията в съответствие с настоящия регламент. Изпълнителният директор има следните функции и правомощия:
 - а) да предлага, изготвя и изпълнява стратегическите решения, програми и дейности, одобрени от управителния съвет, в рамките, определени с настоящия регламент, правилата за неговото прилагане и приложимото право;
 - б) да предприема всички необходими стъпки, включително приемането на вътрешни административни инструкции и публикуването на съобщения, за да гарантира текущото управление и функциониране на Агенцията в съответствие с настоящия регламент;
 - в) да изготвя ежегодно проекта на единния програмен документ и да го представя на управителния съвет за одобрение, преди изпращането му на институциите до 31 януари;

- г) да изготвя ежегодно годишния доклад за дейността на Агенцията и да го предава на управителния съвет;
- д) да изготвя проект на разчет на приходите и разходите на Агенцията като част от единния програмен документ съгласно член 111 и да изпълнява бюджета съгласно член 112;
- е) да делегира своите правомощия на други служители на Агенцията при спазване на правилата, които са приети в съответствие с процедурата по член 98, параграф 2, буква у);
- ж) да приема препоръка за мерки в съответствие с член 33, параграф 9, включително решения, с които се предлага на държавите членки да започнат и осъществят съвместни операции, бърза гранична намеса или друго действие, посочено в член 37, параграф 2;
- з) да оценява, одобрява и координира направените от държавите членки предложения за съвместни операции или за бърза гранична намеса в съответствие с член 38, параграф 3;
- и) да оценява, одобрява и координира постъпилите от държавите членки искания за съвместни операции за връщане и действия за намеса в областта на връщането в съответствие с членове 51 и 54;
- й) да гарантира изпълнението на оперативните планове, посочени в член 39, член 43 и член 54, параграф 4;
- к) да оценява исканията на държавите членки за помощ във връзка с екипи за съдействие в управлението на миграцията и оценката на техните потребности, в координация с компетентните агенции на Съюза съгласно член 41, параграф 3;
- л) да гарантира изпълнението на решението на Комисията, посочено в член 43, параграф 1;
- м) да оттегля финансирането на дейностите съгласно член 47;
- н) да оценява резултатите от дейностите съгласно член 48;
- о) да определя минималния брой единици техническо оборудване, необходимо за потребностите на Агенцията, по-специално във връзка с провеждането на съвместни операции, разполагането на екипи за съдействие в управлението на миграцията, бързата гранична намеса, операциите за връщане и действията за намеса в областта на връщането, в съответствие с член 64, параграф 5;
- п) да предлага създаване на местен офис или удължаване на срока на работата на такъв в съответствие с член 60, параграф 6;
- р) да назначава ръководителите на местните офиси в съответствие с член 60, параграф 4;
- с) да изготвя план за последващи действия във връзка с констатациите от вътрешните или външните одитни доклади и оценки, както и от разследвания на OLAF, и да докладва за напредъка два пъти годишно на Комисията и редовно на управителния съвет;
- т) да защитава финансовите интереси на Съюза чрез прилагането на превантивни мерки срещу измамите, корупцията и всякакви други

незаконни дейности, чрез ефективни проверки и чрез възстановяването на неоснователно платени суми при установени нередности и чрез налагането на ефективни, пропорционални и възпиращи административни и финансови санкции, когато е целесъобразно;

- у) да изготвя стратегия на Агенцията за борба с измамите и да я представя на управителния съвет за одобрение.
- 4. Изпълнителният директор отговаря за своите дейности пред управителния съвет.
- 5. Изпълнителният директор е законният представител на Агенцията.

Член 105

Назначаване на изпълнителния директор и на заместник изпълнителните директори

1. Комисията предлага най-малко трима кандидати за длъжността изпълнителен директор и за длъжностите на всеки от заместник изпълнителните директори въз основа на списък, който се изготвя след публикуване на обявата за длъжността в Официален вестник на Европейския съюз и, ако е целесъобразно, в други печатни средства или на интернет сайтове.
2. Изпълнителният директор се назначава от управителния съвет въз основа на предложението на Комисията, посочено в параграф 1, и с оглед на неговите качества и удостоверени с документи административни и ръководни умения на високо равнище, включително въз основа на съответен професионален опит като компетентен висш служител в областта на управлението на външните граници и връщането. Преди да бъде назначен изпълнителният директор, предложените от Комисията кандидати се поканват да направят изявление пред компетентната(ите) комисия(и) на Европейския парламент и да отговорят на въпросите, поставени от членовете на комисията(ите).

След изявлението Европейският парламент приема становище, в което се излагат неговите виждания и може да се посочи предпочитания кандидат.

Управителният съвет назначава изпълнителния директор, като взема предвид тези виждания. Управителният съвет взема своето решение с мнозинство от две трети от членовете си с право на глас.

В случай че управителният съвет вземе решение да назначи кандидат, различен от кандидата, който Европейският парламент е посочил, че предпочита, управителният съвет информира Европейския парламент и Съвета писмено относно начина, по който становището на Европейския парламент е било взето под внимание.

Управителният съвет може да освободи от длъжност изпълнителния директор по предложение на Комисията.

3. Изпълнителният директор се подпомага от трима заместник изпълнителни директори. На всеки заместник изпълнителен директор се възлага специфична област на компетентност. Когато изпълнителният директор отсъства или е възпрепятстван, той се замества от един от заместник изпълнителните директори.

4. Заместник изпълнителните директори се назначават от управителния съвет въз основа на предложенията на Комисията, посочени в параграф 1, и след консултация с изпълнителния директор, с оглед на техните качества и наличието на подходящи административни и ръководни умения, включително релевантен професионален опит в областта на управлението на външните граници и връщането. Управителният съвет взема своето решение с мнозинство от две трети от членовете си с право на глас.

Управителният съвет разполага с правомощието да отстранява заместник изпълнителните директори в съответствие с установената в първа алинея процедура.
5. Мандатът на изпълнителния директор е пет години. Преди изтичането на този срок Комисията прави оценка, при която взема предвид оценката на резултатите от работата на изпълнителния директор и бъдещите задачи и предизвикателства пред Агенцията.
6. По предложение на Комисията, в което се взема предвид оценката, посочена в параграф 5, управителният съвет може еднократно да поднови мандата на изпълнителния директор за максимален срок от пет години.
7. Мандатът на заместник изпълнителните директори е пет години. Той може да бъде подновен от управителния съвет еднократно за максимален срок от пет години.
8. Изпълнителният директор и заместник изпълнителните директори се назначават като срочно наети служители на Агенцията съгласно член 2, буква а) от Условието за работа на другите служители.

Член 106

Консултативен форум

1. Агенцията създава консултативен форум, който да подпомага изпълнителния директор и управителния съвет с независими консултации по въпросите на основните права.
2. Агенцията отправя покана към ЕСПОУ, Агенцията на Европейския съюз за основните права, Върховния комисар на ООН за бежанците и други заинтересовани организации да участват в консултативния форум. По предложение на изпълнителния директор управителният съвет взема решение за състава на консултативния форум и условията на предаване на информация на консултативния форум. След консултация с управителния съвет и изпълнителния директор консултативният форум определя своите методи на работа и изготвя работната си програма.
3. С консултативния форум се провеждат консултации относно по-нататъшното развитие и прилагане на Стратегията за основните права, създаването на механизма за жалби, кодексите на поведение и общите основни учебни програми.
4. Консултативният форум изготвя ежегоден доклад за своите дейности. Този доклад се оповестява публично.

5. Без да се засягат задачите на служителя по въпросите на основните права, консултативният форум получава реален достъп до цялата информация, отнасяща се до зачитането на основните права, включително чрез извършване на посещения на място във връзка със съвместни операции или действия за бърза гранична намеса със съгласието на приемащата държава членка, и до зони на горещи точки или контролни центрове, операции по връщане и действия за намеса в областта на връщането.

Член 107

Служител по въпросите на основните права

1. Управителният съвет назначава служител по въпросите на основните права. Този служител има задачата да допринася за стратегията в областта на основните права, да следи за спазването и да насърчава зачитането на основните права от страна на Агенцията. Служителят по въпросите на основните права притежава необходимата квалификация и опит в областта на основните права.
2. При изпълнение на задълженията си служителят по въпросите на основните права е независим. Той се отчита пряко пред управителния съвет и си сътрудничи с консултативния форум. Служителят по въпросите на основните права редовно докладва и по този начин допринася за механизма на наблюдение на основните права.
3. Със служителя по въпросите на основните права се провеждат консултации относно оперативните планове, изготвени в съответствие с член 39, член 43, член 54, параграф 4 и член 75, параграф 3. Той има достъп до цялата информация, отнасяща се до зачитането на основните права в рамките на всички дейности на Агенцията.

Член 108

Механизъм за жалби

1. В сътрудничество със служителя по въпросите на основните права Агенцията предприема необходимите мерки за създаването на механизъм за жалби в съответствие с настоящия член, за да следи и гарантира зачитането на основните права при всички дейности на Агенцията.
2. Всяко лице, което е пряко засегнато от действията на служители, участващи в съвместна операция, пилотен проект, бърза гранична намеса, разполагането на екип за съдействие в управлението на миграцията, съвместна операция по връщане или действие за намеса в областта на връщането, и което счита, че в резултат на тези действия са били нарушени основните му права, или друго лице, която представлява това лице, може да подаде писмена жалба до Агенцията.
3. Допускат се само обосновани жалби, в които се посочват конкретни нарушения на основните права.
4. Служителят по въпросите на основните права отговаря за разглеждането на жалбите, получени от Агенцията, в съответствие с правото на добра администрация. За целта служителят по въпросите на основните права разглежда допустимостта на жалбата, регистрира допустимите жалби,

препраща всички регистрирани жалби до изпълнителния директор, препраща жалбите, засягащи членове на екипите, до изпращащата държава членка, информира съответния орган или структура, компетентна по въпросите на основните права в държава членка, и регистрира и гарантира предприемането на последващи действия от страна на Агенцията или държавата членка.

5. В съответствие с правото на добра администрация, ако жалбата е допустима, жалбоподателите се информират, че жалбата е регистрирана, че започва разглеждането ѝ и че могат да очакват отговор веднага след като такъв бъде изготвен. Ако жалба бъде препратена на национални органи или структури, на жалбоподателя се предоставят данните за контакт с тях. Ако жалбата е недопустима, жалбоподателите се уведомяват относно причините и, ако е възможно, получават информация относно други начини за решаване на проблема.

Всички решения са в писмена форма и са обосновани.

6. В случай на регистрирана жалба, отнасяща се до служител на Агенцията, изпълнителният директор, като се консултира със служителя по въпросите на основните права, гарантира предприемането на подходящи последващи мерки, включително дисциплинарни мерки, ако е необходимо. В рамките на определен график изпълнителният директор съобщава на служителя по въпросите на основните права за направените констатации и последващите действия, предприети от Агенцията в отговор на жалбата, включително дисциплинарните мерки, ако е необходимо.

Ако жалбата е свързана с въпроси, касаещи защитата на данните, изпълнителният директор привлича за участие длъжностното лице по защита на данните на Агенцията. Служителят по въпросите на основните права и длъжностното лице по защита на данните изготвят в писмен вид меморандум за разбирателство, в който се посочва разпределението на задачите и сътрудничеството между тях по отношение на получените жалби.

7. В случай на регистрирана жалба, отнасяща се до член на екип на приемаща държава членка или член на екип от друга участваща държава членка, включително командирован член на екипите или командирован национален експерт, изпращащата държава членка гарантира предприемането на подходящи последващи действия, включително дисциплинарни мерки, ако е необходимо, или други мерки в съответствие с националното право. Съответната държава членка докладва впоследствие на служителя по въпросите на основните права относно констатациите и последващите действия във връзка с жалбата в рамките на определен срок и ако е необходимо — на определени интервали от време след това. Агенцията проследява развитието на въпроса, ако не бъде получен доклад от съответната държава членка.
8. Ако се установи, че член на екип е нарушил основни права или задължения за международна закрила, Агенцията може да поиска от държавата членка да отстрани незабавно този член от дейността на Агенцията или от Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана.
9. Служителят по въпросите на основните права докладва на изпълнителния директор и на управителния съвет относно констатациите на Агенцията и държавите членки и последващите действия, предприети в отговор на жалби.

Агенцията включва информация относно механизма за жалби в своя годишен доклад.

10. След като се консултира с консултативния форум и в съответствие с параграфи 1—9, служителят по въпросите на основните права изготвя стандартен формуляр за жалба, в който се изисква подробна и конкретна информация относно предполагаемото нарушение на основните права. Служителят по въпросите на основните права изготвя и допълнителни подробни правила, ако е необходимо. Служителят по въпросите на основните права предава този формуляр и допълнителните подробни правила на изпълнителния директор и на управителния съвет.

Агенцията гарантира, че информацията относно възможността и процедурата за подаване на жалба е леснодостъпна, включително за уязвими лица. Стандартният формуляр за жалба се осигурява на езици, които гражданите на трети държави разбират или за които с основание може да се предполага, че разбират, на уебсайта на Агенцията и на хартиен носител при всички провеждани дейности на Агенцията. Служителят по въпросите на основните права разглежда жалбите дори когато не е използван стандартният формуляр за жалба.

11. Всички лични данни, съдържащи се в жалбата, се третират и обработват от Агенцията, включително от служителя по въпросите на основните права, в съответствие с [Регламент (ЕО) № 45/2001] и от държавите членки в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 и Директива (ЕС) 2016/680.

Счита се, че с подаването на жалбата жалбоподателят се съгласява неговите лични данни да бъдат обработени от Агенцията и служителя по въпросите на основните права по смисъла на член 5, буква г) от [Регламент (ЕО) № 45/2001].

За да се защитят интересите на жалбоподателите, жалбите се обработват поверително от служителя по въпросите на основните права в съответствие с националното право и правото на Съюза, освен ако жалбоподателят се откаже изрично от своето право на поверителност. Счита се, че жалбоподателите, които се отказват от своето право на поверителност, се съгласяват служителът по въпросите на основните права или Агенцията да разкрие тяхната самоличност на компетентните органи или структури във връзка с предмета на жалбата, когато е необходимо.

Член 109

Езиков режим

1. По отношение на Агенцията се прилагат разпоредбите, предвидени в Регламент № 1⁴⁵.
2. Без да се засягат решенията, приети на основание член 342 от ДФЕС, годишният доклад за дейността и работната програма, посочени в член 98, параграф 2, точки 10 и 11, се изготвят на всички официални езици на Съюза.
3. Преводаческите услуги, необходими за функционирането на Агенцията, се предоставят от Центъра за преводи за органите на Европейския съюз.

⁴⁵ Регламент № 1 от 15 април 1958 г. за определяне на езиковия режим на Европейската икономическа общност (ОВ 17, 6.10.1958 г., стр. 385).

Член 110

Прозрачност и комуникация

1. Агенцията действа съгласно Регламент (ЕО) № 1049/2001 при обработването на молби за достъп до документите, с които тя разполага.
2. Агенцията информира по собствена инициатива по теми, попадащи в областта на нейната компетентност. Тя оповестява публично съответната информация, включително годишния доклад за дейността, посочен в член 98, параграф 2, точка 10, и по-специално гарантира, без да се засяга член 91, че обществеността и всяка заинтересована страна получават бързо обективна, подробна, надеждна и лесно разбираема информация относно нейната дейност. При това Агенцията не разкрива оперативна информация, която, ако бъде направена публично достояние, би застрашила постигането на целта на операциите.
3. Управителният съвет предвижда реда и условията за прилагане на параграфи 1 и 2.
4. Всяко физическо или юридическо лице има право да се обърне писмено към Агенцията на всеки от официалните езици на Съюза. Това лице има право да получи отговор на същия език.
5. Решенията, приети от Агенцията съгласно член 8 от Регламент (ЕО) № 1049/2001, могат да станат основание за подаване на жалба до Европейския омбудсман или на иск до Съда на Европейския съюз при условията, предвидени съответно в член 228 и член 263 от ДФЕС.

РАЗДЕЛ 5

ФИНАНСОВИ ИЗИСКВАНИЯ

Член 111

Бюджет

1. Приходите на Агенцията, без да се засягат други видове приходи, се състоят от:
 - а) вноската на Съюза, вписана в общия бюджет на Европейския съюз (раздел „Комисия“);
 - б) вноски от държавите, които са асоциирани към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, установени в съответните договорености, в които се посочват финансовите им вноски;
 - в) финансиране от Съюза под формата на споразумения за вноските или ad hoc безвъзмездни средства в съответствие с финансовите правила на Агенцията, посочени в член 115, и с разпоредбите на съответните инструменти за подкрепа на политиките на Съюза;
 - г) такси, които се събират за предоставени услуги;
 - д) доброволни вноски от държавите членки.
2. Разходите на Агенцията включват нейните административни, инфраструктурни, оперативни и свързани с персонала разходи.

3. Изпълнителният директор изготвя проект на разчет на приходите и разходите на Агенцията за следващата финансова година, включващ щатното разписание, и го предава на управителния съвет.
4. Приходите и разходите трябва да са балансирани.
5. Въз основа на изготвения от изпълнителния директор проект на разчет на приходите и разходите управителният съвет приема предварителен проект на разчет на приходите и разходите на Агенцията, включващ предварителното щатно разписание. Управителният съвет ги предава на Европейския парламент, Съвета и Комисията до 31 януари всяка година, като част от проекта на единен програмен документ.
6. Управителният съвет изпраща на Комисията окончателния проект на разчет на приходите и разходите на Агенцията, включващ проекта на щатно разписание, и съпътстващата го предварителна работна програма, до 31 март всяка година.
7. Разчетът се предава от Комисията на бюджетния орган заедно с проектобюджета на Европейския съюз.
8. Въз основа на разчета Комисията вписва в проекта на общия бюджет на Европейския съюз прогнозите, които счита за необходими за щатното разписание и размера на вноската за сметка на общия бюджет, който Комисията представя пред бюджетния орган в съответствие с членове 313 и 314 от ДФЕС.
9. Бюджетният орган разрешава бюджетните кредити за вноската за Агенцията.
10. Бюджетният орган приема щатното разписание на Агенцията.
11. Управителният съвет приема бюджета на Агенцията. Бюджетът става окончателен след окончателното приемане на общия бюджет на Европейския съюз. При необходимост в него се извършват съответните корекции.
12. Всички изменения на бюджета, включително на щатното разписание, се извършват по същата процедура.
13. За всички строителни проекти, които биха могли да имат значително отражение върху бюджета на Агенцията, се прилагат разпоредбите на Делегиран регламент (ЕС) № 1271/2013 на Комисията⁴⁶.
14. За финансиране на разполагането при бърза гранична намеса и на действия за намеса в областта на връщането приетият от управителният съвет бюджет на Агенцията включва финансов оперативен резерв в размер на поне 2 % от средствата, предвидени общо за съвместните операции по външната граница и оперативните дейности в областта на връщането. След края на всеки месец изпълнителният директор може да реши да преразпредели сума, равна на една дванадесета от бюджетните кредити на резерва за други оперативни дейности на Агенцията. В такъв случай изпълнителният директор информира управителния съвет.

⁴⁶ Делегиран регламент (ЕС) № 1271/2013 на Комисията от 30 септември 2013 г. относно рамковия Финансов регламент за органите, посочени в член 208 от Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 328, 7.12.2013 г., стр. 42).

15. Бюджетните задължения за действия, които надхвърлят една финансова година, могат да се разпределят за няколко години под формата на годишни траншове.

Член 112

Изпълнение и контрол върху бюджета

1. Изпълнителният директор изпълнява бюджета на Агенцията.
2. Счетоводителят на Агенцията съобщава на счетоводителя на Комисията и на Сметната палата междинните счетоводни отчети за финансовата година N до 1 март на финансова година N + 1. Счетоводителят на Комисията консолидира междинните финансови отчети на институциите и децентрализираните органи в съответствие с член 147 от Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета⁴⁷.
3. До 31 март на година N + 1 Агенцията изпраща на Европейския парламент, на Съвета и на Сметната палата доклад за бюджетното и финансовото управление за година N.
4. Счетоводителят на Комисията предава на Сметната палата междинните счетоводни отчети на Агенцията за година N, консолидирани със счетоводните отчети на Комисията, до 31 март на година N + 1.
5. След като получи забележките на Сметната палата по междинните отчети на Агенцията за година N съгласно член 148 от Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012, изпълнителният директор изготвя окончателните отчети на Агенцията на своя отговорност и ги изпраща на управителния съвет за становище.
6. Управителният съвет дава становище по окончателните отчети на Агенцията за година N.
7. До 1 юли на година N + 1 изпълнителният директор изпраща окончателните отчети, придружени от становището на управителния съвет, на Европейския парламент, на Съвета, на Комисията и на Сметната палата.
8. Окончателните отчети за година N се публикуват в Официален вестник на Европейския съюз до 15 ноември на година N + 1.
9. Изпълнителният директор изпраща на Сметната палата отговор на нейните забележки до 30 септември на година N + 1. Той изпраща този отговор и на управителния съвет.
10. Изпълнителният директор предоставя на Европейския парламент, по негово искане, всякаква информация, необходима за гладкото прилагане на процедурата по освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за година N, в съответствие с член 165, параграф 3 от Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012.
11. По препоръка на Съвета, който взема решение с квалифицирано мнозинство, до 15 май на година N + 2 Европейският парламент освобождава

⁴⁷ Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2008 на Съвета (ОВ L 298, 26.10.2012 г., стр. 1).

изпълнителния директор от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за година N.

Член 113

Борба с измамите

1. За целите на борбата с измамите, корупцията и другите незаконни дейности се прилагат без ограничение разпоредбите на Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013. Агенцията се присъединява към Междуйнституционалното споразумение от 25 май 1999 г. относно вътрешните разследвания, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), и незабавно приема съответните разпоредби, приложими към всички служители на Агенцията, като използва образца, съдържащ се в приложението към това споразумение.
2. Сметната палата има правомощия да извършва одит по документи и проверки на място на всички бенефициери на безвъзмездни средства, изпълнители и подизпълнители, които са получили средства на Съюза от Агенцията.
3. OLAF може да извършва административни разследвания, включително проверки и инспекции на място в съответствие с разпоредбите и процедурите, предвидени в Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 и Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96 на Съвета⁴⁸, с оглед установяване дали е налице измама, корупция или каквато и да било друга незаконна дейност, накърняваща финансовите интереси на Съюза, във връзка със споразумение за отпускане на безвъзмездни средства, решение за отпускане на безвъзмездни средства или договор, финансиран от Агенцията.
4. В съответствие с Регламент (ЕС) 2017/1939 Европейската прокуратура може да разследва и да преследва по наказателен ред измами и други незаконни дейности, засягащи финансовите интереси на Съюза, както е предвидено в Директива (ЕС) 2017/1371 на Европейския парламент и на Съвета.
5. Без да се засягат параграфи 1, 2, 3 и 4, работните договорености с трети държави и с международни организации, договорите, споразуменията и решенията на Агенцията за отпускане на безвъзмездни средства съдържат разпоредби, с които Сметната палата, Европейската прокуратура и OLAF изрично се оправомощават да провеждат такива одити и разследвания съгласно съответната си компетентност.

Член 114

Предотвратяване на конфликти на интереси

Агенцията приема вътрешен правилник, в който от членовете на нейните органи и от членовете на нейния персонал се изисква да избягват всяка ситуация, която би могла да доведе до конфликт на интереси по време на изпълнението на техните задължения или мандат, и да докладват за такива ситуации.

⁴⁸ Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96 на Съвета от 11 ноември 1996 г. относно контрола и проверките на място, извършвани от Комисията за защита на финансовите интереси на Европейските общности срещу измами и други нередности (ОВ L 292, 15.11.1996 г., стр. 2).

Член 115
Финансови разпоредби

Приложимите за Агенцията финансови правила се приемат от управителния съвет след консултация с Комисията. Те не могат да се отклоняват от Делегиран регламент (ЕС) № 1271/2013, освен ако такова отклонение се налага специално с оглед функционирането на Агенцията и ако Комисията е дала предварителното си съгласие. В този контекст управителният съвет приема специални финансови правила, които да се прилагат за дейностите на Агенцията в областта на сътрудничеството с трети държави в областта на връщането.

ГЛАВА IV
Заклучителни разпоредби

Член 116
Оценка

1. До [31 май 2023 г.] и на всеки четири години след това Комисията прави оценка на настоящия регламент. При нея ще се оценяват по-специално:
 - а) резултатите, постигнати от Агенцията по отношение на нейните цели, мандат и задачи;
 - б) въздействието, ефективността и ефикасността на работата на Агенцията и работните ѝ практики във връзка с нейните цели, мандат и задачи;
 - в) осъществяването на европейското сътрудничество във връзка с функциите на бреговата охрана;
 - г) евентуалната необходимост от изменение на мандата на Агенцията;
 - д) финансовите последици от такова изменение.Оценката съдържа специален анализ на начина, по който при прилагането на настоящия регламент се спазват Хартата и други приложими правни норми на Съюза.
2. Комисията изпраща доклада за оценката заедно със своите заключения по него до Европейския парламент, Съвета и управителния съвет. Управителният съвет може да отправи до Комисията препоръки във връзка с изменения в настоящия регламент. Докладът за оценката и заключенията по него се оповестяват публично. Държавите членки и Агенцията предоставят на Комисията информацията, необходима за изготвянето на доклада.
3. До 1 декември 2021 г. и след това на всеки две години Агенцията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно функционирането на Eurosur.
Държавите членки предоставят на Агенцията информацията, необходима за изготвянето на доклада.
4. В рамките на оценката по параграф 1 Комисията представя цялостна оценка на Eurosur, която при необходимост се придружава от подходящи предложения за подобряване на функционирането ѝ.

Държавите членки и Агенцията предоставят на Комисията информацията, необходима за изготвяне на оценката, посочена в параграф 3.

Член 117

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет (наричан „Комитет за европейската гранична и брегова охрана“). Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
За мерките, посочени в член 80, параграф 2, Комисията се подпомага от „Комитета по член 6“, създаден с Регламент (ЕО) № 1606/2002.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 4 от Регламент (ЕС) № 182/2011.
3. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.
4. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 8 от Регламент (ЕС) № 182/2011 във връзка с член 5 от него.

Член 118

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Правомощието да приема делегирани актове, предвидено в член 8, параграф 4, се предоставя на Комисията за неопределен срок, считано от [датата на влизане в сила на настоящия регламент].
3. Делегирането на правомощия, предвидено в член 8, параграф 4, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междуйнституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 г.
5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.
6. Делегиран акт, приет съгласно член 8, параграф 4, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Посоченият срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 119

Отмяна

1. Регламент (ЕС) № 1052/2013 се отменя.
2. Регламент (ЕС) 2016/1624 се отменя, с изключение на членове 20, 30 и 31 от него, които се отменят, считано от 1 януари 2020 г.
3. Съвместно действие 98/700/ПВР се отменя, считано от датата на ефективното привеждане в действие на системата, посочена в член 80, като тя се определя с акт за изпълнение, приет съгласно процедурите, посочени в член 117.
4. Позоваванията на отменените актове се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата на съответствието, съдържаща се в приложение VI към настоящия регламент.

Член 120

Влизане в сила и прилагане

1. Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.
2. Доколкото член 12, параграф 4, член 71 и член 98, параграф 5 касаят сътрудничеството с Обединеното кралство, те се прилагат до датата на оттеглянето на Обединеното кралство от Съюза, а ако между Съюза и Обединеното кралство влезе в сила споразумение по член 50 от Договора за Европейския съюз — до изтичането на определения в това споразумение преходен период.
3. По изключение през 2019 г. решенията, посочени в член 55, параграф 4 и член 64, параграф 6, се приемат от управителния съвет в рамките на шест седмици от влизането в сила на регламента.
4. По изключение през 2019 г. определянето на служители, посочено в член 57, параграф 4 и член 58, параграф 1, се извършва от държавите членки до 12 седмици от влизането в сила на регламента.
5. Разполагането на служители съгласно членове 55–58 се извършва от 1 януари 2020 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател

ЗАКОНОДАТЕЛНА ФИНАНСОВА ОБОСНОВКА

1. РАМКА НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА

1.1. Наименование на предложението/инициативата

Предложение за Регламент относно европейската гранична и брегова охрана и за отмяна на Съвместно действие 98/700/ПВР на Съвета, Регламент (ЕС) № 1052/2013 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (ЕС) 2016/1624 на Европейския парламент и на Съвета

Съответни области на политиката (*програмен клъстер*)

Област на политика: Миграция и вътрешни работи

Дейност: Сигурност и гарантиране на свободите

Понастоящем функция 3а, дял 18 — Вътрешни работи

1.2. Естество на предложението/инициативата

☐ Предложението/инициативата е във връзка с **нова дейност**

☐ Предложението/инициативата е във връзка с **ново действие вследствие на пилотен проект/подготвително действие**⁴⁹

☒ Предложението/инициативата е във връзка с **продължаване на съществуващо действие**

☒ Предложението/инициативата е във връзка с **пренасочване на действие към ново действие**

⁴⁹

Съгласно член 54, параграф 2, буква а) или б) от Финансовия регламент.

1.2.1.

1.3. Мотиви за предложението/инициативата

1.3.1. *Нужди, които трябва да бъдат задоволени в краткосрочен или дългосрочен план*

В краткосрочен план от Европейската агенция за гранична и брегова охрана се очаква да продължи да извършва основните дейности на Агенцията във връзка с управлението на външните граници и връщането, включително Eurosur, по начина, по който това ставаше досега. За да може с бюджета на Агенцията, включващ както вноската на ЕС, така и вноските на асоциираните към Шенген държави, да бъдат продължени всички дейности в съответствие с настоящите правомощия на Агенцията, е необходима сумата от 637,6 млн. EUR за 2019 г. и 2020 г. в рамките на настоящата МФР и, предвид предложението на Комисията за следващата МФР — 2,47 млрд. EUR. Общите необходими финансови ресурси и изискванията по отношение на персонала са в съответствие с действащите законодателни финансови обосновки, придружаващи предложенията на Комисията, направени съответно за Регламента за европейската гранична и брегова охрана, Регламента за ETIAS и Регламента за оперативната съвместимост. Настоящото предложение цели реформиране на европейската гранична и брегова охрана чрез изграждане на допълнителен капацитет на Агенцията, по-специално чрез създаване на Постоянен корпус на европейската гранична и брегова охрана и придобиване на собствено оборудване от страна на Агенцията, както и чрез адекватни действия по други нови или актуализирани задачи. За тази цел е необходимо в бюджета на Агенцията за 2019 г. и 2020 г. да бъдат добавени 577,5 млн. EUR в рамките на настоящата многогодишна финансова рамка, което може да наложи използването на специални инструменти. За периода 2021—2027 г. ще са необходими общо 9,37 млрд. EUR за покриване на всички нови и актуализирани задачи и функции.

Като цяло общите разходи за изпълняването на настоящите и бъдещите правомощия ще възлязат на 1,22 млрд. EUR за периода 2019—2020 г. и на 11,27 млрд. EUR за периода 2021—2027 г.

Основните елементи на предложението могат да бъдат обобщени по същество и изпълнение във времето, както следва:

Създаване на Постоянен корпус на европейската гранична и брегова охрана с 10 000 оперативни служители

- Оперативният персонал на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана включва гранична охрана, ескортиращи лица при връщане, специалисти в областта на връщането и друг необходим персонал, нает от Европейската агенция за гранична и брегова охрана, командирован в Агенцията от държавите членки или предоставен краткосрочно от държавите членки като членове на екипи за управление на границите, екипи за съдействие при управлението на миграцията или екипи за връщане, които имат изпълнителни правомощия. Постоянният корпус на европейската гранична и брегова охрана ще се състои от три категории оперативен персонал, което предполага следните разходи:
- Категория 1 (персонал на Агенцията): Редовният персонал ще бъде основен елемент на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана. Очаква се броят на оперативния персонал на Агенцията в корпуса да

нарасне от 750 служители през 2019 г. на 3000 служители през 2025 г. Половината от служителите ще бъдат срочно наети, а останалата половина — договорно наети. Съответните разходи за персонал са изчислени въз основа на стандартни единици (т.е. 143 000 EUR за СН/година и 74 000 EUR за ДН/година). За категория 1 в предложението се предвиждат разходи за разполагане, изчислени въз основа на предположението, че всички членове на оперативния персонал на Агенцията ще бъдат почти постоянно разположени в оперативни области. Изчисляването на разходите за разполагане се основава на приблизително изчисление на дневните ставки, използвани понастоящем от Агенцията (средно по 200 EUR на ден), които се очаква да бъдат намалени с 40 %, като се има предвид дългосрочният характер на подобни разполагания. Наетите по тази категория служители ще могат да действат в качеството си на членове на екипите, изпратени от Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана да изпълняват задачи, свързани с граничния контрол и връщането, включително такива с изпълнителни правомощия. Като се има предвид спецификата на оперативния персонал на Агенцията, всички новоназначени служители следва да преминат през подробно начално обучение за осъществяване на граничен контрол или връщане с продължителност около 6 месеца, което ще струва приблизително 40 000 EUR на човек. След това ще е необходимо ежегодно специализирано или опреснително обучение за оперативния персонал на Агенцията с приблизителна стойност 10 000 EUR на човек.

- Категория 2 (оперативен персонал, дългосрочно командирован от държавите членки): очаква се броят на оперативните служители на Агенцията в корпуса да нарасне от 1500 души през 2020 г. на 3000 души през 2025 г. В предложението се предвижда командированият персонал да бъде постоянно разположен в различните оперативни области. Така че основните разходи ще бъдат свързани с разполагането. Подобно на категория 1, разходите за разполагане бяха изчислени въз основа на предположението, че всички членове на персонала ще бъдат командировани дългосрочно. Прилага се същата средна дневна ставка (т.е. 200 EUR на ден, която подлежи на намаление с 40 % поради дългите мисии), както за категория 1. Нуждите от обучение на оперативния командирован персонал ще бъдат покрити с очаквани годишни разходи от 5000 EUR за член на персонала.

- Категория 3 (оперативен персонал, предоставен от държавите членки): Очаква се броят на оперативните служители от тази категория в рамките на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана да намалее от 7000 членове през 2020 г. до 4000 през 2025 г. Основните разходи за тази част на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана са свързани с разполагането им. Подобно на категории 1 и 2 разходите за разполагане бяха изчислени въз основа на една и съща среднодневна ставка (т.е. 200 EUR на ден), изчислена за 30 дни месечно, като покриват разполагане с продължителност максимум 4 месеца. За разлика от категории 1 и 2 обаче разходите за разполагане не подлежат на намаление от 40 %, приложимо в случай на дълги мисии.

- Освен това за категории 2 и 3 в предложението се предвижда система за финансова подкрепа, за да се подпомогне и гарантира дългосрочното развитие на човешките ресурси на държавите членки, като им се даде възможност да наемат и обучават допълнителен персонал, за да се осигури необходимата

гъвкавост с оглед на задължителния им принос за създаването на постоянен корпус на европейската гранична и брегова охрана, като същевременно се запазва достатъчен собствен национален капацитет. Изчисленията за системата са направени на базата на основната годишна заплата на договорно нает служител от функционална група III, степен 8, стъпка 1, към която е приложен коефициент за всяка държава членка („базова сума“). За категория 2 — 100 % от „базовата сума“ се умножава по броя на оперативните служители, които се очаква всяка година да бъдат командировани от дадена държава членка. За категория 3 — 30 % от „базовата сума“ (съответстваща на задължителната наличност за 4 месеца) се умножава по броя на оперативните служители, които ефективно са предоставени през предходната година от държава членка.

- Като цяло изграждането и разполагането на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана в пълния му капацитет към 2020 г. ще струва 5,83 млрд. EUR.

Придобиване на собствено оборудване на Агенцията

- За да се преодолеят трайните липси при доброволното обединяване на техническо оборудване от държавите членки, по-специално по отношение на големи активи, Агенцията следва да разполага с необходимото оборудване, което да бъде използвано при съвместни операции или при бърза гранична намеса или други оперативни дейности.

- Въпреки че Агенцията разполага със законова възможност да придобива по правен път или да наема на лизинг собствено техническо оборудване от 2011 г. насам, тази възможност беше значително възпрепятствана от липсата на необходимите бюджетни ресурси. С приемането на регламента от 2016 г. на Агенцията бе предоставен специален бюджет от 40 млн. EUR за придобиване на малко и средно по размер оборудване, а Агенцията постигна напредък при използването на тези възможности.

- Като естествена последица от тези мерки, а също и за да се постигнат амбициозните цели във връзка със създаването на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана, в рамките на многогодишната финансова рамка за 2021—2027 г. Комисията предвижда значителни финансови средства, които следва да позволят на Агенцията да придобива, поддържа и експлоатира необходимите въздушни, морски и сухопътни активи, съответстващи на оперативните нужди.

- Макар че придобиването на необходимите активи би могло да бъде продължителен процес, особено за големи активи, собственото оборудване на Агенцията следва в крайна сметка да се превърне в гръбнака на оперативните разполагания с допълнителни вноски на държавите членки, към които да се прибегва при извънредни обстоятелства. Оборудването на Агенцията следва да се управлява до голяма степен от техническия персонал на Агенцията, които са част от Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана. С цел да се гарантира ефективното използване на предложените финансови ресурси за собственото оборудване на Агенцията, процедурата се основава на многогодишна стратегия, която се определя на възможно най-ранен етап от управителния съвет и се придружава от план за действие.

- Собственото оборудване на Агенцията следва да допълва фонд от техническо оборудване, предоставено от държавите членки, и по-специално

транспортните средства и оперативното оборудване, закупени от държавите членки в рамките на специфичните действия по фонд „Вътрешна сигурност“;

Местни офиси на Агенцията

- Като се вземе предвид разширеният мандат на Европейската агенция за гранична и брегова охрана, създаването на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана и засиленото му присъствие на място по външните граници на Съюза, както и по-голямото му участие в областта на връщането, Агенцията следва да има възможност да създава местни офиси, разположени в близост до местата на провеждане на значими оперативни дейности на Агенцията за периода на продължителност на тези дейности, които да действат като посредник между Агенцията и приемащата държава членка и да осъществяват координационни, логистични и помощни задачи, както и да улесняват сътрудничеството между Агенцията и приемащата държава членка.
- За да се създаде възможност за създаването на местни офиси, на Агенцията се осигурява допълнителен бюджет. Понастоящем се предвижда постепенно изграждане на 5 местни офиса. Съответният бюджет, предвиден по текущата МФР (за периода 2019—2020 г.), е 1,5 млн. EUR, докато за следващата МФР (2021—2027 г.) е 11,3 млн. EUR.

FADO

- Агенцията ще поеме и управлява системата FADO. Свързаните с FADO разходи ще включват оперативни разходи и разходи за персонал, информационни системи и софтуер, инфраструктура за поддръжка и сигурност. Разходите, свързани с миграцията и поддръжката на FADO, възлизат на 1,5 млн. евро по текущата МФР (2019—2020 г.) и на 10,5 млн. евро в рамките на следващата МФР (2021—2027 г.).

Дейности на Агенцията в областта на връщането

- Предложението има за цел значително да се засили подкрепата на Агенцията за държавите членки в областта на връщането, а също и сътрудничеството с трети държави в тази област, включително придобиването на пътни документи.
- В тази връзка към бюджета на Агенцията за следващата МФР (2021—2027 г.) следва да се добавят 1,75 млрд. EUR, от които около 250 млн. EUR годишно с за улесняване на връщането на 50000 подлежащи на връщане лица на година.

Развитие на Eurosur

- Като цяло, развитието на Eurosur ще окаже въздействие върху бюджета на Агенцията с общо 20 млн. EUR по настоящата МФР (за периода 2019—2020 г.) и 140 млн. EUR по следващата МФР (2021—2027 г.), както и със 100 допълнителни служители от човешките ресурси, описани в следващия параграф.
- За Агенцията подобряването на функционирането на системата се изразява в 35 допълнителни служители, основно от експерти в областта на информационните технологии и анализатори на данни.
- За разширяването на обхвата на Eurosur, така че да бъдат включени гранично-пропускателните пунктове и наблюдението на въздушните граници,

да се разгледат вторичните движения, да се подобри обменът на информация с трети държави и да се управлява интегрираното планиране се очаква да бъдат необходими 65 допълнителни служители, сред които експерти по ИТ, анализатори на рискове, оператори и специалисти по планиране.

- Космическата програма „Коперник“ ще продължи да подкрепя предоставянето на услугите на Eurosur за обединяване на данни с продукти и услуги за наблюдение на Земята, докато рамковата програма за научни изследвания ще продължи да подкрепя разработването на нови информационни услуги и технологии за наблюдение.

- Инструментите на ГД „Политика за съседство и преговори за разширяване“ и ГД „Международно сътрудничество и развитие“ ще продължат да подкрепят развитието на интегрираното управление на границите, включително националните координационни центрове в трети държави.

- В допълнение към бюджета на Агенцията, с цел да се подпомогне осъществяването на развитието на Eurosur от страна на държавите членки, предложението ще има отражение върху използването на ресурсите от Фонда за вътрешна сигурност на границите и визите през 2020 г. (52,5 млн. EUR) и бъдещия Фонд за интегрирано управление на границите (647,5 млн. EUR) за периода 2021—2027 г. Съответните действия ще бъдат изпълнени чрез споделено или пряко управление.

Човешки ресурси

Що се отнася до човешките ресурси, очаква се до 2020 г. Агенцията да достигне 1000 служители. С цел създаване на Постоянен корпус на европейската гранична и брегова охрана, в Агенцията ще бъдат разкрити допълнителни длъжности: започвайки със 750 длъжности през 2019 г. и достигайки 3000 длъжности до 2025 г. Допълнителните длъжности ще бъдат разпределени поравно между срочно наети служители и договорно наети служители. Новите длъжности ще се използват до голяма степен за набиране и обучение на оперативни членове на персонала в категория 1 от Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана. Тази категория обаче ще включва също така служители, предвидени за създаването и функционирането на централното звено на ETIAS.

Освен това в рамките на горепосочените 3000 длъжности Агенцията може да използва до 4 % от общия размер на постоянния корпус, за да наема членове на персонала в подкрепа на създаването на Постоянен корпус на европейската гранична и брегова охрана (набиране на персонал, ежедневно управление, оперативно планиране и т.н.), набиране на персонал за местните офиси, закупуване на оборудване на Агенцията, други нови задачи, свързани с функционирането на европейската гранична и брегова охрана, включително Eurosur, засилени правомощия за връщане и интегриране на FADO.

1.3.2. *Добавена стойност от намесата на ЕС*

Настоящото предложение има за цел да се гарантира европейско интегрирано управление на външните граници на ЕС с оглед ефективното управление на миграцията и гарантирането на високо равнище на сигурност в рамките на Съюза, като същевременно се защитава свободното движение на хора в него. В пространство без вътрешни граници незаконната имиграция през външните граници на една държава членка засяга всички останали държави членки в

рамките на Шенгенското пространство. Пространство без вътрешни граници е устойчиво единствено ако външните граници са ефективно сигурни и защитени.

Тъй като контролът на външните граници на Съюза е от общ и споделен интерес и трябва да се осъществява в съответствие с високи и единни стандарти на Съюза, целите на настоящото предложение не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки и могат да бъдат по-добре достигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, посочен в член 5 от Договора за Европейския съюз

С предложението се търси отговор на новите предизвикателства и политическа реалност, пред които е изправен Съюзът, както по отношение на управлението на миграцията, така и по отношение на вътрешната сигурност. Чрез него се подсилва инструментариумът от възможности за европейската гранична и брегова охрана, по-специално чрез създаването на Постоянен корпус на европейската гранична и брегова охрана от 10 000 души оперативен персонал за цялостно справяне с предизвикателствата при управлението на границите на ЕС и връщането. То гарантира, че правилата за интегрирано управление на границите се прилагат изцяло и правилно от държавите членки чрез последователен многогодишен цикъл на стратегическата политика, че се предприемат подходящи действия за предотвратяване на кризисни ситуации и за намеса на ранен етап по външните граници, ако възникнат такива ситуации, и че на равнището на Съюза спешни действия за пряка намеса на терен се предприемат само ако ситуацията стане критична.

По-специално добавената стойност за ЕС с Eurosur се признава в пълна степен от средите в ЕС, ангажирани с управлението на границите на ЕС. Премахването на рамката на Eurosur не е възможно, тъй като повечето държави членки вече зависят от нея за наблюдение на границите.

Услугите за обединяване на данни на Eurosur носят истинска добавена стойност за крайните потребители, участващи в наблюдението на границите. Нито една национална организация на граничната охрана не би могла да си позволи услугите за надзор въз основа на космическото наблюдение и други платформи с дълъг обхват, предлагани от услугите на Eurosur за обединяване на данни.

1.3.3. Изводи от подобен опит в миналото

Агенция Frontex беше създадена през 2004 г. и започна да функционира през 2005 г. Съгласно изискванията на Програмата от Хага на 13 февруари 2008 г. Комисията прие Съобщение относно оценката и бъдещото развитие на агенция Frontex (COM(2008) 67 окончателен).

В Съобщението бяха отправени препоръки в краткосрочен и средносрочен план и бяха изложени идеи относно бъдещото развитие на Агенцията в дългосрочен план. В дългосрочен план беше подчертана изключително важната роля на Frontex в развитието на интегрираната система за управление на външните граници на Европейския съюз.

В заключение Комисията препоръча редица подобрения как да работи Агенцията в рамките на своя мандат, и посочи, че правомощията следва да се преразгледат в средносрочен план.

В допълнение към горепосочения доклад на Комисията за оценката и бъдещото развитие на агенцията Frontex през 2008 г. бе извършена независима оценка. Тази оценка, която бе възложена от управителния съвет на Frontex съгласно член 33 от Регламента за Frontex, осигури допълнителни гледни точки и фактически елементи относно работните практики на Агенцията. Освен това в рамките на оценката бяха отправени редица препоръки към управителния съвет на Frontex. В този контекст през 2011 г. правомощията на Агенцията бяха изменени, за да може да се отговори на новите предизвикателства.

Въпреки подобренията, въведени с изменението от 2011 г., след ясните политически насоки, предоставени от Европейския съвет през 2015 г., по отношение на ролята на агенцията Frontex за преодоляване на нарастващия миграционен натиск и външната оценка на агенцията Frontex през 2014—2015 г., е необходимо допълнително преработване на правомощията на Агенцията.

Миграционната криза от 2015 г. с безпрецедентния брой незаконно пристигащи на територията на ЕС, породиха множество трудности пред миграционната политика на ЕС и на неговите държави членки. Кризата показва, че рамката на Съюза и оперативният капацитет не са създадени да устояват на такъв огромен миграционен натиск. Интензивният миграционен натиск и последващите вторични придвижвания също оказват натиск върху Шенгенското пространство, принуждавайки няколко държави членки да въведат отново граничен контрол на вътрешните граници.

В усилията си да предприеме незабавни действия Комисията предложи широк набор от мерки в краткосрочен и дългосрочен план, включително за: предотвратяване на загиването на мигранти в морето, укрепване на външните граници на ЕС, намаляване на стимулите за незаконна миграция и укрепване на общата политика в областта на убежището. По-специално през декември 2015 г. бе представено предложение за значително засилване на правомощията на Съюза за опазването на границите, по което през 2016 г. в рекордно кратки срокове беше постигната договореност. Регламентът относно европейската гранична и брегова охрана влезе в сила на 6 октомври 2016 г., а новите правомощия — с увеличен капацитет и ресурси — бързо започна да се прилага. Въпреки това има още много какво да се направи за по-нататъшното подобряване на нашата рамка в областта на контрола на външните граници, връщането и предоставянето на убежище. В заключенията си от 28 юни 2018 г. Европейският съвет потвърди необходимостта от по-ефективен контрол на външните граници на ЕС посредством по-нататъшно засилване на подкрепящата роля на Европейската агенция за гранична и брегова охрана, включително в сътрудничеството с трети държави, чрез увеличаване на ресурсите и правомощията. Основната цел е Агенцията да разполага с Постоянен корпус на европейската гранична и брегова охрана, за да се гарантира ефективният контрол на външните граници на ЕС и да се увеличи значително ефективното връщане на незаконните мигранти.

1.3.4. Съгласуваност и възможности за полезно взаимодействие с други инструменти

В своите заключения от 28 юни 2018 г. Европейският съвет призова за допълнително засилване на подкрепящата роля на Европейската агенция за гранична и брегова охрана, включително в сътрудничеството с трети държави, чрез увеличаване на ресурсите и разширяване на правомощията, за да се

осигури ефективен контрол на външните граници, както и значително да се ускори ефективното връщане на незаконни мигранти. Освен това в съответствие със заключенията на Европейския съвет тя е съгласувана с целта за разработване на вътрешна политика в областта на миграцията, която се основава на баланс между солидарността и отговорността: създаването на Постоянен корпус на европейската гранична и брегова охрана с ясно определени задължителни вноски от всички държави членки, за да се даде възможност на Европейската агенция за гранична и брегова охрана да осигури ефективна подкрепа на държавите членки по външните граници на Съюза, е съществен елемент на европейската солидарност.

Настоящото предложение се основава на съществуващата политика и инструментариум за управление на границите, по-специално на Европейската гранична и брегова охрана, създадена с Регламент (ЕС) 2016/1624. През последните две години привеждането в действие на тази нова рамка напредва значително, по-специално чрез предоставяне на първата вълна оценки на уязвимостта и създаване на резерв за бързо реагиране в случай на извънредни ситуации. Чрез Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана, състоящ се от 10 000 оперативни служители, с настоящото предложение значително се разширяват възможностите на Агенцията, а следователно и на Съюза, за ефективна реакция на настоящи или бъдещи заплахи и предизвикателства по външните граници чрез изпреварващо засилване, оценяване и координиране на действията на държавите членки по външните граници и с трети държави, както и за осигуряване на надеждна политика в областта на връщането.

В доклада за оценка на Eurosur се стига до заключението, че рамката на Eurosur е постигнала целите си, че функционирането на Eurosur може да се подобри чрез промяна от техническа информационна система в управленска рамка за обмен на информация и сътрудничество, обхващаща граничен контрол и евентуално други избрани компоненти на европейското интегрирано управление на границите. Както е предвидено в приложения доклад за оценката на Eurosur, Eurosur насърчава полезните взаимодействия и по този начин съгласуваността с други политики: националният координационен център е координационен център за оперативно сътрудничество с други участници в политиката в области като морското дело, сигурността и митническия контрол. Той е добър пример и за гражданско/военно сътрудничество, тъй като няколко национални координационни центъра са домакини на военнослужещи, като например военноморския флот.

На равнище ЕС услугите на Eurosur за обединяване на данни са инструмент, който може да се използва за други функции за брегова охрана, като например контрол на рибарството. На лице са също така взаимни ползи за външната сигурност — например информационните продукти на Eurosur бяха споделени чрез Агенцията с операцията по линия на ОПСО — EUNAVFOR Med Sophia.

Услугите на Eurosur за обединяване на данни са също така инструмент за привеждане в действие на научноизследователските проекти и програми и са конкретен резултат от космическата програма на ЕС „Коперник“.

Предложението за развитие на Eurosur и разширяването на открития подход ще подобрят цялостната съгласуваност с интегрираното управление на границите

и ще доведат до други форми на сътрудничество, по-специално с въздухоплавателния сектор, но и с външната дейност на ЕС.

Чрез интегрирането на Европейската система за наблюдение на границите (Eurosur) в рамките на европейската гранична и брегова охрана предложението дава тласък на по-нататъшно насърчаване на духа на сътрудничество, на обмяна на информация и координарането на усилията между държавите членки и Европейската агенция за гранична и брегова охрана, както и между националните органи и агенциите на Съюза, с конкретни и обвързващи ангажименти. То надгражда също така Регламент (ЕС) № 656/2014 за установяване на правила за наблюдението на външните морски граници в контекста на оперативното сътрудничество, координирано от Frontex.

В предложението се изяснява връзката между оценките на уязвимостта, извършвани от Агенцията, и механизмът за оценка по Шенген, създаден с Регламент (ЕС) № 1053/2013, с цел да се постигне максимално полезно взаимодействие между тези два механизма, които са от съществено значение за европейския контрол на качеството на функционирането на Шенгенското пространство.

Настоящото предложение надгражда и доразвива тези съществуващи разпоредби на политиката и ги обединява в европейската гранична и брегова охрана, като по този начин се установява интегрирана система за управление на външните граници на равнището на Съюза, както е предвидено в член 77, параграф 2, буква г) от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Настоящото предложение е в съответствие с цялостната дългосрочна политика за по-добро управление на миграцията, изложена от Комисията в Европейската програма за миграцията, в която въз основа на политическите насоки на председателя Юнкер беше разработен набор от съгласувани и взаимно подсилващи се инициативи, почиващи на четири стълба. Тези стълбове включват ограничаване на стимулите за незаконна миграция, гарантиране на сигурността на външните граници и спасяване на човешки живот, силна политика за убежище и нова политика за законна миграция. Настоящото предложение подпомага прилагането на Европейската програма за миграцията, по-специално по отношение на целта да се гарантира сигурността на външните граници, тъй като европейската гранична и брегова охрана ще прилага европейското интегрирано управление на границите. Освен това то отговаря на искането на Европейския съвет за допълнително укрепване на ролята на Европейската агенция за гранична и брегова охрана, включително в сътрудничеството с трети държави, чрез увеличаване на ресурсите и засилени правомощия, с цел да се гарантира ефективен контрол на външните граници на ЕС и значително да се увеличи ефективното връщане на незаконните мигранти.

Настоящото предложение е тясно свързано и допълва други политики на Съюза, а именно:

- Общата европейска система за убежище — със създаването на екипи за съдействие при управлението на миграцията в горещи точки и контролирани центрове, както и чрез засилено сътрудничество с органа на ЕС по въпросите на предоставяне на убежище;
- Външната политика на Съюза, тъй като Европейската агенция за гранична и брегова охрана улеснява и насърчава оперативното сътрудничество

между държавите членки и, когато е уместно — с трети държави, увеличеният ѝ капацитет, включително чрез разполагане на Постоянния корпус на европоейската гранична и брегова охрана, както и посредством засиленото сътрудничество с органите на трети държави относно връщането, включително що се отнася до получаването на пътни документи. Предложените подобрения, свързани с обмена на информация и сътрудничеството с трети държави, допълнително ще подобрят съгласуваността на външните действия на ЕС.

- Европейската агенция за гранична и брегова охрана, включително чрез Eurosur, създава големи възможности за междуведомствено сътрудничество с много агенции на ЕС в други области на политиката, като например Европейската агенция за морска безопасност (ЕАМБ), Европейската агенция за контрол на рибарството (ЕФСА) и Сателитния център на ЕС, Европол или Европейската агенция за оперативното управление на широкомащабни информационни системи в областта на свободата, сигурността и правосъдието (eu-LISA).

- Европейската гранична и брегова охрана, особено чрез своите компоненти за Eurosur, ще остане двигател за научни изследвания и иновации както на равнище държави членки, така и на равнище ЕС. Новите услуги на Eurosur за обединяване на данни са средство за привеждане в действие на научноизследователските проекти на ЕС и представляват конкретен резултат от космическите програми на ЕС, като програмата „Коперник“, но също така и „Галилео“ и GOVSATCOM.

- Настоящото предложение е в съответствие с предложението на Комисията (COM (2018) 303 final) за преразглеждане на Регламента за създаване на европейска мрежа от служители за връзка по въпросите на имиграцията. Целта на преразглеждането на Регламента за служителите за връзка по въпросите на имиграцията е да се подобри координацията и да се оптимизира използването на служителите за връзка по въпросите на имиграцията, включително новите европейски служители за връзка, изпратени в трети държави, за да им се даде възможност да реагират по-ефективно на приоритетите на ЕС в областта на миграцията, включително интегрираното управление на границите. Предложението ще допълни този подход, като ще осигури подходящи връзки между служителите за връзка по въпросите на имиграцията и националните координационни центрове (НКЦ), както и по-добра политическа координация на външното измерение на европейската гранична и брегова охрана чрез двустранни и многостранни споразумения.

1.4. Срок на действие и финансово отражение

- ☒ Предложение/инициатива с **ограничен срок на действие**
- ☐ Предложение/инициатива в сила от [ДД/ММ]ГГГГ до [ДД/ММ]ГГГГ
- ☒ Финансово отражение от ГГГГ до ГГГГ за бюджетни кредити за поети задължения и от ГГГГ до ГГГГ за бюджетни кредити за плащания
- ☒ Предложение/инициатива с **неограничен срок на действие**
- Изпълнение с период на започване на дейност от ГГГГ до ГГГГ,
- последван от функциониране с пълен капацитет.

1.5. Планирани методи на управление⁵⁰

- ☒ **Пряко управление** от Комисията
- ☐ от нейните служби, включително от нейния персонал в делегациите на Съюза;
- ☐ от изпълнителните агенции
- ☒ **Споделено управление** с държавите членки
- ☒ **Непряко управление** чрез възлагане на задачи по изпълнението на бюджета на:
 - ☐ трети държави или на органите, определени от тях;
 - ☐ международни организации и техните агенции (да се уточни);
 - ☐ ЕИБ и Европейския инвестиционен фонд;
 - ☐ органите, посочени в членове 208 и 209 от Финансовия регламент;
 - ☐ публичноправни органи;
 - ☐ частноправни органи със задължение за обществена услуга, доколкото предоставят подходящи финансови гаранции;
 - ☐ органи, уредени в частното право на държава членка, на които е възложено осъществяването на публично-частно партньорство и които предоставят подходящи финансови гаранции;
 - ☐ лица, на които е възложено изпълнението на специфични дейности в областта на ОВППС съгласно дял V от ДЕС и които са посочени в съответния основен акт.
- *Ако е посочен повече от един метод на управление, пояснете в частта „Забележки“.*

⁵⁰

Подробности във връзка с методите на управление и позоваванията на Финансовия регламент могат да бъдат намерени на уебсайта BudgWeb:
http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. МЕРКИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ

2.1. Правила за мониторинг и докладване

Да се посочат честотата и условията.

Агенцията подлежи на изисквания за редовен мониторинг и докладване. Всяка година управителният съвет на Агенцията приема консолидиран годишен доклад за дейността на Агенцията за предходната година и най-късно до 1 юли го предава на Европейския парламент, на Съвета, на Комисията и на Сметната палата. Докладът се оповестява публично. На всеки три години Комисията извършва оценка в съответствие с критериите за оценка от насоките на Комисията, за да оцени по-специално въздействието, ефективността и ефикасността на работата на Агенцията и работните ѝ практики във връзка с нейните цели, правомощия и задачи. В хода на оценката по-специално се разглеждат евентуалната необходимост от изменение на правомощията на Агенцията и финансовите последици от такова изменение.

2.2. Система за управление и контрол

2.2.1. Обосновка на предложените начини за управление, механизми за финансиране на изпълнението, начини за плащане и стратегия за контрол

Чрез споделеното управление държавите членки изпълняват програми, които допринасят за постигането на целите на политиките на Съюза и които са специално адаптирани към техния национален контекст. Със споделеното управление се гарантира наличието на финансова подкрепа във всички участващи държави. Освен това споделеното управление осигурява предвидимост на финансирането и дава възможност на държавите членки — които познават най-добре предизвикателствата, пред които са изправени — да планират съобразно обстоятелствата отпуснатите им в дългосрочен план средства. Допълващото финансиране за специфични действия (които изискват съвместни усилия на държавите членки или когато актуалните събития в Съюза изискват предоставянето на допълнително финансиране на една или повече държави членки) и за дейности по презаселване и прехвърляне може да се изпълнява при споделено управление. Като новост Фондът може да предоставя също и спешно подпомагане при споделено управление, в допълнение към прякото и непрякото управление.

Чрез прякото управление Комисията подкрепя други действия, които допринасят за общите цели на политиката на Съюза. С тези действия се осигурява възможност за специално адаптирана подкрепа за спешни и специфични нужди в отделни държави членки („спешно подпомагане“), подкрепят се транснационалните мрежи и дейности, изпробват се новаторски дейности, мащабът на чието приложение може да бъде разширен по национални програми, и се обезпечават проучвания в интерес на Съюза като цяло („действия на Съюза“).

При непрякото управление Фондът си запазва възможността да делегира на международни организации и агенции в областта на вътрешните работи, наред с други субекти, задачи по изпълнението на бюджета за конкретни цели.

Условията за извършване на плащания при споделено управление са описани в предложението за Регламента за общите разпоредби (ROP), в което се предвижда годишно предварително финансиране, следвано от най-много

четири междинни плащания за програма и година въз основа на заявленията за плащане, изпратени от държавите членки през счетоводната година. Съгласно предложението за РОР предварителното финансиране се уравнива в рамките на последната счетоводна година на програмите. Стратегията за контрол ще се основава на новия Финансов регламент и на РОР. С новия Финансов регламент и предложението за РОР следва да се разшири използването на опростени форми на безвъзмездни средства, като еднократни суми, единни ставки и единични разходи. С тях се въвеждат и нови форми на плащания, основаващи се на постигнатите резултати вместо на разходите. Бенефициерите ще имат възможност да получат фиксирана парична сума, ако докажат, че са били осъществени определени дейности като обучения или предоставяне на спешно подпомагане. Очаква се по този начин да се да опрости контролът както на ниво бенефициер, така и на ниво държава членка (напр. проверка на сметки и разходни документи).

По отношение на споделеното управление предложението за РОР⁵¹ се основава на съществуващата стратегия за управление и контрол за програмния период 2014—2020 г., но въвежда някои мерки, насочени към опростяване на изпълнението и намаляване на тежестта на контрола на равнище както на бенефициерите, така и на държавите членки.

Новостите включват: – премахване на процедурата за определяне на органите (което следва да способства за ускоряване на изпълнението на програмите); - проверки на управлението (административни и на място), които се извършват от управляващия орган въз основа на риска (в сравнение с изискването за 100 % административен контрол през програмния период 2014—2020 г.). Освен това при определени условия управляващите органи могат да прилагат пропорционални контролни механизми в съответствие с националните процедури; - условия за избягването на многократните одити на една и съща операция/разход. Програмните органи ще представят на Комисията искания за междинни плащания въз основа на направените от бенефициерите разходи. Предложението за РОР позволява на управляващите органи да извършват проверки на управлението въз основа на риска и освен това предвижда специфични мерки за контрол (напр. проверки на място от управляващия орган и одити на операции/разходи от одитния орган) след деклариране на съответните разходи пред Комисията в заявленията за междинно плащане. За да се ограничи рискът от възстановяване на недопустими разходи, в предложението за РОР се предвижда за междинните плащания от Комисията да бъде определен таван от 90 %, предвид факта, че на този етап са извършени само част от националните мерки за контрол. Комисията ще плати останалата сума след годишното уравниване на сметките, при получаване на пакета от документи за получаване на увереност от програмните органи. Евентуалните нередности, установени от Комисията или от Европейската сметна палата след предаването на пакета от документи за получаване на увереност, могат да доведат до нетна финансова корекция.

51

COM(2018)375 Final.

2.2.2. *Информация относно установените рискове и системите за вътрешен контрол, създадени с цел намаляването им*

Значителният миграционен натиск по външните граници на Европейския съюз налага създаването на европейска гранична и брегова охрана, съставена от органите на държавите членки и Европейската агенция за гранична и брегова охрана. Освен това е необходимо да се разширят компетенциите на Европейската агенция за гранична и брегова охрана и обхвата на Eurosur.

Необходимо е да се увеличат финансовите ресурси и персоналът на Агенцията в съответствие с разширените правомощия и изискванията, заложи в предложението Регламент.

Отчетите на Агенцията се одобряват от Сметната палата и се подлагат на процедурата по освобождаване от отговорност. Службата за вътрешен одит на Комисията извършва одити в сътрудничество с вътрешния одитор на Агенцията.

Ще бъдат приложени системите за управление и контрол, създадени по различните използвани финансови програми (напр. фонд „Вътрешна сигурност“).

Споделено управление:

ГД „Миграция и вътрешни работи“ не се е сблъсквала със значителни рискове от грешки в своите разходни програми. Това се потвърждава от периодичната липса на съществени констатации в годишните доклади на Сметната палата. Освен това ГД „Миграция и вътрешни работи“ вече преразглежда своето правно основание (Регламент (ЕС) 2015/378 и Делегиран регламент (ЕС) № 1042/2014) с цел да го съгласува в по-голяма степен с рамката за контрол по другите фондове по РОР и с техния модел за получаване на увереност и да запази ниското ниво на грешки в разходните си програми. Това привеждане в съответствие продължава с настоящото предложение, като предвидената в него рамка за контрол е съгласувана с останалите генерални дирекции, управляващи средства при споделено управление. При споделеното управление общите рискове за изпълнението на текущите програми са свързани с непълното усвояване на средствата по Фонда от държавите членки и с възможните грешки, произтичащи от сложността на правилата и от слабостите в системите за управление и контрол. С РОР регулаторната рамка се опростява чрез хармонизиране на правилата и системите за управление и контрол за различните фондове, изпълнявани при споделено управление. С него също така се дава възможност за прилагане на диференцирани съобразно риска изисквания за контрол (например проверки на управлението, основани на риска, възможност за пропорционални механизми за контрол въз основа на националните процедури, ограничения на одитната дейност по отношение на сроковете и/или специфични операции).

Пряко/непряко управление: Последният анализ на основните видове грешки, установени при последващи одити, и на най-честите причини за тях сочи, че неспазването на изискванията е свързано най-вече с лошо финансово управление на безвъзмездните средства, предоставени на бенефициерите, липсващи или неподходящи оправдателни документи, опорочени процедури за възлагане на обществени поръчки и невключени в бюджета разходи. С оглед на това може да се заключи, че рисковете се отнасят главно до: – осигуряването на

качеството на избраните проекти и тяхното последващо техническо изпълнение, неясни или непълни насоки, дадени на бенефициерите, или недостатъчен мониторинг; – неефикасното или неикономичното използване на предоставените средства — както при безвъзмездните средства (сложност на възстановяването на действителните допустими разходи, съчетана с ограничени възможности за документни проверки на допустимите разходи), така и при възлагането на обществени поръчки (понякога броят на доставчиците с необходимите специализирани познания е малък, което не дава достатъчна възможност за сравняване на ценови оферти); – капацитета на (предимно) по-малките организации да контролират ефективно разходите, както и да гарантират прозрачността на извършваните дейности; – репутацията на Комисията, ако бъдат открити измами или престъпни дейности; на системите за вътрешен контрол, с които разполагат третите страни, може да се разчита само отчасти поради наличието на сравнително голям брой различни изпълнители и бенефициери, всеки от които работи със своя собствена система за контрол, често с малки мащаби. Очакванията са повечето от тези рискове да бъдат намалени благодарение на подобренията при изготвянето на поканите за представяне на предложения, указанията за бенефициерите и насочването на предложенията, както и вследствие на по-доброто използване на опростени разходи и взаимно използване на одити и оценки съгласно новия Финансов регламент. През 2016 г. Сметната палата извърши оценка на системите за пряко управление на ГД „Миграция и вътрешни работи“ (включително обществените поръчки) и заключи, че тя е извършила съответните проверки, изисквани от Финансовия регламент, и прегледът не разкрива съществени слабости. В бъдеще ще се поддържа същото равнище на надзор и контрол.

Пряко/непряко управление: Последният анализ на основните видове грешки, установени при последващи одити, и на най-честите причини за тях сочи, че неспазването на изискванията е свързано най-вече с лошо финансово управление на безвъзмездните средства, предоставени на бенефициерите, липсващи или неподходящи оправдателни документи, опорочени процедури за възлагане на обществени поръчки и невключени в бюджета разходи. С оглед на това може да се заключи, че рисковете се отнасят главно до: – осигуряването на качеството на избраните проекти и тяхното последващо техническо изпълнение, неясни или непълни насоки, дадени на бенефициерите, или недостатъчен мониторинг; – неефикасното или неикономичното използване на предоставените средства — както при безвъзмездните средства (сложност на възстановяването на действителните допустими разходи, съчетана с ограничени възможности за документни проверки на допустимите разходи), така и при възлагането на обществени поръчки (понякога броят на доставчиците с необходимите специализирани познания е малък, което не дава достатъчна възможност за сравняване на ценови оферти); – капацитета на (предимно) по-малките организации да контролират ефективно разходите, както и да гарантират прозрачността на извършваните дейности; – репутацията на Комисията, ако бъдат открити измами или престъпни дейности; на системите за вътрешен контрол, с които разполагат третите страни, може да се разчита само отчасти поради наличието на сравнително голям брой различни изпълнители и бенефициери, всеки от които работи със своя собствена система за контрол, често с малки мащаби. Очакванията са повечето от тези рискове да бъдат намалени благодарение на подобренията при изготвянето на поканите за представяне на предложения, указанията за бенефициерите и насочването на

предложенията, както и вследствие на по-доброто използване на опростени разходи и взаимно използване на одити и оценки съгласно новия Финансов регламент.

Комисията участва в управлението на Европейската агенция за гранична и брегова охрана в ролята на член на управителния съвет. През 2017 г., след преразглеждането на организационната структура на ГД „Миграция и вътрешни работи“, Комисията преразглежда решението си относно представителите на Комисията в управителните съвети, като в повечето случаи осигури по-голямо представителство чрез участието на заместник генералните директори.

Оперативните звена за конкретни политики участват в множество контакти на работно равнище, координационни срещи, становища относно годишната работна програма, проектобюджета, плана за политиката за персонала и мониторинг на изпълнението им. През цялата година се осъществяват и контакти на по-високо равнище, по-специално на генералния директор с изпълнителните директори и председателите на управителните съвети.

ГД „Миграция и вътрешни работи“ следва бюджета на Европейската агенция за гранична и брегова охрана от подготовката на бюджетната процедура през използването на годишния финансов принос на ЕС до представянето на отчетите и процеса по освобождаване от отговорност. Мониторингът на изпълнението на бюджета е необходим и за насърчаване на степента на усвояване и да се избягва, доколкото е възможно, връщане на бюджетните кредити за плащания от агенциите през последното тримесечие на годината.

След одита на СВО на договореностите за координация и работа с децентрализираните агенции на ЕС в ГД „Миграция и вътрешни работи“, генералната дирекция предложи план за действие за изпълнение на препоръките от одита, главно във връзка с повишаването на осведомеността на служителите, работещи с агенциите в ГД „Вътрешни работи“, по-ранното участие на етапа на програмиране на агенциите, засилване на мониторинга върху резултатите на агенциите въз основа на подходящи показатели за изпълнението, създаване на стратегия за контрол и укрепване на градивните елементи на декларацията за достоверност относно плащанията, направени в полза на агенциите.

2.2.3. *Оценка и обосновка на разходната ефективност на проверките (съотношение „разходи за контрол ÷ стойност на съответните управлявани фондове“) и оценка на очакваната степен на риска от грешки (при плащане и при приключване)*

Споделено управление: Очаква се разходите на държавите членки за контрол да останат същите или да намалее. Що се отнася до настоящия цикъл на програмиране (2014—2020 г.), към 2017 г. общите разходи за контрол от държавите членки възлизат на около 5 % от общия размер на плащанията, поискани от тях за 2017 г. Очаква се този процент да намалее вследствие на по-ефикасното изпълнение на програмите и на увеличаването на плащанията за държавите членки. Основаният на рисковите подход към управлението и контрола, въведен в POP, и по-широкото използване на опростени варианти за

разходите би трябвало да доведат до допълнително намаляване на разходите на държавите членки за контрол.

Пряко/непряко управление: Разходите за контрол възлизат на приблизително 2,5 % от плащанията, извършени от ГД „Миграция и вътрешни работи“. Очаква се този размер да се запази или леко да намалее, ако използването на опростени варианти за разходите нарасне през следващия програмен период.

2.3. Мерки за предотвратяване на измами и нередности

Да се посочат съществуващите или планираните мерки за превенция и защита, например от стратегията за борба с измамите.

За агенцията

Изпълнителният директор изпълнява бюджета на Агенцията. Той представя ежегодно на Комисията, управителния съвет и Сметната палата подробни отчети на приходите и разходите за предходната финансова година. В допълнение към това Службата за вътрешен одит на Комисията съдейства за управлението на финансовите операции на Агенцията, като контролира рисковете, осъществява мониторинг на съответствието чрез предоставяне на независимо становище относно качеството на системите за управление и контрол и отправя препоръки за по-голяма ефикасност и ефективност на операциите и за осигуряването на икономии при използването на ресурсите на Агенцията.

Агенцията ще приеме своя Финансов регламент в съответствие с Регламент № 1271/2013, след като получи съгласието на Комисията и Сметната палата. Агенцията въвежда система за вътрешен одит, подобна на въведената от Комисията система в рамките на нейното реструктуриране.

Сътрудничество с OLAF

Персоналът, обхванат от Правилника за длъжностните лица на Комисията, ще си сътрудничи в борбата с измамите с OLAF.

За Сметната палата

Сметната палата ще проверява отчетите в съответствие с член 248 от Договора и ще публикува годишен доклад относно дейностите на Агенцията.

Напълно се прилагат мерките срещу измами, създадени на национално и европейско равнище.

Финансови средства на ГД „Миграция и вътрешни работи“

Предотвратяването и откриването на измамите са една от целите на вътрешния контрол, както е посочено във Финансовия регламент, и основен елемент от управлението, на който Комисията трябва да обръща внимание през целия цикъл на разходите.

Освен това стратегията на ГД „Миграция и вътрешни работи“ за борба с измамите е насочена главно към предотвратяването и откриването на измамите и към предприемането на коригиращи действия спрямо тях. С тази стратегия се гарантира, наред с другото, че вътрешният контрол на ГД „Миграция и вътрешни работи“ във връзка с борбата с измамите е напълно съгласуван със стратегията на Комисията за борба с измамите и че нейният подход към управлението на риска от измами позволява да се установят областите, в които съществува такъв риск, и да се определят адекватни ответни мерки.

Що се отнася до споделеното управление, държавите членки ще следят за законността и редовността на разходите, включени в техните отчети, представени на Комисията. В този контекст държавите членки ще предприемат всички необходими действия за предотвратяване, откриване и коригиране на нередностите, включително измамите. Както и в настоящия цикъл на програмиране (2014—2020 г.), държавите членки са длъжни да въведат процедури за откриване на нередности и за борба с измамите и да докладват на Комисията за нередностите, включително за подозренията за измами и за установените измами в областта на споделеното управление. Мерките за борба с измамите ще продължат да са общовалиден принцип и задължение за държавите членки.

3. ОЧАКВАНО ФИНАНСОВО ОТРАЖЕНИЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА

3.1. Съответни функции от многогодишната финансова рамка и разходни бюджетни редове

- Съществуващи бюджетни редове

По реда на функциите от многогодишната финансова рамка и на бюджетните редове.

Функция от многогодишната финансова рамка	Бюджетен ред	Вид разход	Финансов принос			
	Номер 3 – Функция „Сигурност и гражданство“	Многогод./едногод. ⁵²	от държави от ЕАСТ ⁵³	от държави кандидатки ⁵⁴	от трети държави	по смисъла на член [21, параграф 2, буква б)] от Финансовия регламент
3	18.020101 Фонд „Вътрешна сигурност“ — граници и визии	Многогод.	НЕ	НЕ	ДА	НЕ
3	18.0203 Европейската агенция за гранична и брегова охрана	Многогод.	НЕ	НЕ	ДА	НЕ

- Поискани нови бюджетни редове

По реда на функциите от многогодишната финансова рамка и на бюджетните редове.

Функция от многогодишната финансова рамка 2021—2027	Бюджетен ред	Вид разход	Финансов принос			
	Номер 4: Функция „Миграция и управление на границите“	Многогод./едногод.	от държави от ЕАСТ	от държави кандидатки	от трети държави	по смисъла на член 21, параграф 2, буква б) от Финансовия регламент
4	11.XXYU Инструмент за управлението на границите и за визите (ИУГВ)	Многогод.	НЕ	НЕ	ДА	НЕ
4	11.XXYU Европейска агенция за гранична и брегова охрана	Многогод.	НЕ	НЕ	ДА	НЕ

⁵² Многогод. = многогодишни бюджетни кредити / Едногод. = едногодишни бюджетни кредити.

⁵³ ЕАСТ: Европейска асоциация за свободна търговия.

⁵⁴ Държави кандидатки и, ако е приложимо, държави потенциални кандидатки от Западните Балкани.

3.2. Очаквано отражение върху разходите

3.2.1. Обобщение на очакваното отражение върху разходите

– МФР за периода 2014—2020 г.

Функция от текущата многогодишна финансова рамка	3	„Сигурност и гражданство“
--	---	---------------------------

млн. евро (до 3-тия знак след десетичната запетая)

			2019	2020 ⁵⁵	ОБЩО ⁵⁶
Бюджетни кредити за оперативни разходи (ISF –B)	Поети задължения	(1)		52.500	52.500
	Плащания	(2)		52.500	52.500
Бюджетни кредити за административни разходи, финансирани от пакета за програмата ⁵⁷ (ISF –B)	Поети задължения = Плащания	(3)		-	
Бюджетни кредити за оперативни и административни разходи ⁵⁸ (Европейска агенция за гранична и брегова охрана)	Поети задължения	(1)	19.321	558.175	577.496
	Плащания	(2)	19.321	558.175	577.496
ОБЩО бюджетни кредити за финансовия пакет на програмата	Поети задължения	=1+3	19.321	610.675	629.996
	Плащания	=2+3	19.321	610.675	629.996

⁵⁵ За периода 2019—2020 г. законодателната финансова обосновка илюстрира въздействието на новия мандат, с изключение на това, което вече е било предвидено в рамките на съществуващия мандат.

⁵⁶ Сумата от 52,500 млн. EUR е обхваната от текущата МФР за 2020 г. и не изисква допълнително увеличение.

⁵⁷ Техническа и/или административна помощ и разходи в подкрепа на изпълнението на програми и/или дейности на ЕС (предишни редове ВА), непреки научни изследвания, преки научни изследвания.

⁵⁸ Макар че образецът е свързан с бюджетни кредити за оперативни разходи, за да може да се представи по цялостен начин въздействието от оперативните дейности, при агенциите изглежда по-подходящо да се вземат предвид бюджетните кредити за оперативни разходи (Дял 3), но и съответните бюджетни кредити за административни разходи (Дял 1 и 2).

Функция от многогодишната финансова рамка за годините 2014—2020	5	„Административни разходи“ ⁵⁹
---	---	---

млн. евро (до 3-тия знак след десетичната запетая)

		Година 2019	Година 2020	ОБЩО
ГД: „Миграция и вътрешни работи“				
• Човешки ресурси		1.144	1.144	2.288
• Други административни разходи		0.080	0.080	0.160
ОБЩО ГД „МИГРАЦИЯ И ВЪТРЕШНИ РАБОТИ“	Бюджетни кредити	1.224	1.224	2.448
ОБЩО бюджетни кредити по ФУНКЦИЯ 5 от многогодишната финансова рамка 2014—2020	(Общо поети задължения = Общо плащания)	1.224	1.224	2.448

		2019	2020	ОБЩО
ОБЩО бюджетни кредити по ФУНКЦИИ* от текущата многогодишна финансова рамка	Поети задължения	20.545	611.899	632.444
	Плащания	20.545	611.899	632.444

* Сумата от 52,500 млн. EUR е обхваната от текущата МФР за 2020 г.

59

Макар че образецът е свързан с бюджетни кредити за оперативни разходи, за да може да се представи по цялостен начин въздействието от оперативните дейности, при агенциите изглежда по-подходящо да се вземат предвид бюджетните кредити за оперативни разходи (Дял 3), но и съответните бюджетни кредити за административни разходи (Дял 1 и 2). Това включва само вноската на ЕС (94 %), докато за фондовете на ГД „Миграция и вътрешни работи“ (100 %) бяха взети предвид, тъй като подробностите относно приноса към СЗЗ ще бъдат разгледани на по-късен етап.

— **МФР за периода 2021—2027 г.**

Функция от многогодишната финансова рамка за годините 2021—2020	4	Бюджетен ред: Миграция и управление на границите
--	----------	--

млн. евро (до 3-тия знак след десетичната запетая)

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	ОБЩО ⁶⁰
Бюджетни кредити за оперативни разходи (ИУВГ)	Поети задължения	(1)	70.000	80.000	90.000	100.000	101.000	102.000	104.500	647.500
	Плащания	(2)	70.000	80.000	90.000	100.000	101.000	102.000	104.500	647.500
Бюджетни кредити за административни разходи, финансирани от пакета за програмата ⁶¹	Поети задължения = Плащания	(3)								
Бюджетни кредити за оперативни и административни разходи (Европейска агенция за гранична и брегова охрана)	Поети задължения	(1)	1 188.512	1 347.769	1 546.437	1 649.203	1 799.857	1 851.374	1 886.999	11 270.151
	Плащания	(2)	1 188.512	1 347.769	1 546.437	1 649.203	1 799.857	1 851.374	1 886.999	11 270.151
ОБЩО бюджетни кредити за финансовия пакет на програмата	Поети задължения	=1+ 3	1 258.512	1 427.769	1 636.437	1 749.203	1 900.857	1 953.374	1 991.499	11 917.651
	Плащания	=2+ 3	1 258.512	1 427.769	1 636.437	1 749.203	1 900.857	1 953.374	1 991.499	11 917.651

⁶⁰ Сумата от 647,500 млн. EUR е обхваната от следващата МФР за периода 2021—2027 г. и беше предвидена в предложението за ИУГВ от юни 2018 г.

⁶¹ Техническа и/или административна помощ и разходи в подкрепа на изпълнението на програми и/или дейности на ЕС (предишни редове ВА), непреки научни изследвания, преки научни изследвания.

Функция от многогодишната финансова рамка за годините 2021—2020	7	„Европейска публична администрация“
--	----------	-------------------------------------

млн. евро (до 3-тия знак след десетичната запетая)

		Година 2021	Година 2022	Година 2023	Година 2024	Година 2025	Година 2026	Година 2027	ОБЩО
ГД: „Миграция и вътрешни работи“									
• Човешки ресурси		1.144	1.144	1.144	1.144	1.144	1.144	1.144	8.008
• Други административни разходи		0.080	0.080	0.080	0.080	0.080	0.080	0.080	0.560
ОБЩО ГД „МИГРАЦИЯ И ВЪТРЕШНИ РАБОТИ“	Бюджетн и кредити	1.224	1.224	1.224	1.224	1.224	1.224	1.224	8.568
ОБЩО бюджетни кредити по ФУНКЦИЯ 7 от многогодишната финансова рамка за периода 2021—2027 г.	(Общо поети задължения = Общо плащания)	1.224	1.224	1.224	1.224	1.224	1.224	1.224	8.568

млн. евро (до 3-тия знак след десетичната запетая)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	ОБЩО
ОБЩО бюджетни кредити по ФУНКЦИИ** от многогодишната финансова рамка за периода 2021—2027 г.	Поети задължения	1 259.736	1 428.993	1 637.661	1 750.427	1 902.081	1 954.598	1 992.723	11 926.219
	Плащания	1 259.736	1 428.993	1 637.661	1 750.427	1 902.081	1 954.598	1 992.723	11 926.219

**Сумата от 647,500 млн. EUR е обхваната от следващата МФР за периода 2021—2027 г. и беше предвидена в предложението за ИУГВ от юни 2018 г.

3.2.2. *Обобщение на очакваното отражение върху общия бюджет на Европейската агенция за гранична и брегова охрана (върху бюджетните и административните бюджетни кредити и вземането под внимание на вноските на държавите, асоциирани към Шенген).*

млн. евро (до 3-тия знак след десетичната запетая)

Да се посочат целите и резултатите	Година		Година		Година		Година		Година		Година		Година		Година		Година		ОБЩО	
	2019		2020		2021		2022		2023		2024		2025		2026		2027			
	Брой на персонал	Разходи	Брой на персонал	Разходи	Брой на персонал	Разходи	Брой на персонал	Разходи	Брой на персонал	Разходи	Брой на персонал	Разходи	Брой на персонал	Разходи	Брой на персонал	Разходи	Брой на персонал	Разходи	Общ брой	Общо разходи
КОНКРЕТНА ЦЕЛ № 1 „НАСТОЯЩ МАНДАТ“																				
ЕАГБО	880	330,095	1000	342,795	1000	349,651	1000	356,644	1000	363,776	1000	371,052	1000	378,473	1000	386,042	1000	393,763	1000	3.272,291
ETIAS (инфраструктура и операции)		-		5,456		5,130		5,130		4,045		4,045		4,045		4,123		4,267		36,240
Оперативна съвместимост (инфраструктура и операции)		-		-		-		0,274		2,660		0,053		-		-		-		2,987
Междинен сбор за конкретна цел № 1		330,095		348,251		354,780		362,048		370,481		375,150		382,518		390,166		398,030		3.311,518
КОНКРЕТНА ЦЕЛ № 2 „ПОСТОЯНЕН КОРПУС НА ЕГБО“																				
Разходи за персонал (Категория 1)	750	20,344	1.500	122,063	2.000	189,875	2.000	217,000	2.500	244,125	2.500	271,250	3.000	298,375	3.000	325,500	3.000	325,500	3.000	2.014,031
Разходи за персонал (Категория 1-2-3)****	0	-	10.000	292,200	10.000	309,600	10.000	309,600	10.000	327,000	10.000	327,000	10.000	344,400	10.000	344,400	10.000	344,400	10.000	2.598,600
Обучение (Категория 1-2)*****	0	-	2.600	51,500	3.600	26,000	3.600	26,000	4.600	33,500	4.600	33,500	5.600	41,000	5.600	41,000	5.600	41,000	5.600	293,500
Субсидия (Категория 2-3)*****	0	-	8.500	105,251	8.000	111,089	8.000	111,089	7.500	116,948	7.500	116,948	7.000	122,792	7.000	122,792	7.000	122,792	7.000	929,700
Междинен сбор за конкретна цел № 2		20,344		571,013		636,564		663,689		721,573		748,698		806,567		833,692		833,692		5.835,832
СПЕЦИФИЧНА ЦЕЛ № 3 „ПРИДОБИВАНЕ НА СОБСТВЕНО ОБОРУДВАНЕ НА АГЕНЦИЯТА“																				
Разходи за оборудване за ЕГБОР*		-		-		70,000		175,000		280,000		330,000		425,000		445,000		475,000		2.200,000
Междинен сбор за конкретна цел № 3		-		-		70,000		175,000		280,000		330,000		425,000		445,000		475,000		2.200,000
СПЕЦИФИЧНА ЦЕЛ № 4 „ЗАСИЛВАНЕ НА ДЕЙНОСТИТЕ ПО ВРЪЩАНЕ НА АГЕНЦИЯТА“																				
Връщане**		-		-		180,000		210,000		250,000		277,500		277,500		277,500		277,500		1.750,000
Междинен сбор за конкретна цел № 4		-		-		180,000		210,000		250,000		277,500		277,500		277,500		277,500		1.750,000
КОНКРЕТНА ЦЕЛ № 5 „ЕВРОПЕЙСКО НАБЛЮДЕНИЕ НА ГРАНИЦИТЕ- EUROSUR И ДЕЙНОСТИ ПО ПЛАНИРАНЕТО“																				
Подобряване на функционирането на Eurosur***		-		3,000		3,000		3,000		3,000		3,000		3,000		3,000		3,000		24,000
Разширяване на обхвата на Eurosur***		-		17,000		17,000		17,000		17,000		17,000		17,000		17,000		17,000		136,000
Междинен сбор за конкретна цел № 5		-		20,000		20,000		20,000		20,000		20,000		20,000		20,000		20,000		160,000
КОНКРЕТНА ЦЕЛ № 6 „ИНТЕГРИРАНЕ НА FADO“																				
FADO	1	-	1	1,500	1	1,500	1	1,500	1	1,500	1	1,500	1	1,500	1	1,500	1	1,500	1	12,000
Междинен сбор за конкретна цел № 6		-		1,500		1,500		1,500		1,500		1,500		1,500		1,500		1,500		12,000
КОНКРЕТНА ЦЕЛ № 7 „СЪЗДАВАНЕ НА МЕСТНИ ОФИСИ“																				
Местен офис	2	0,210	2	1,290	5	1,530	5	1,561	5	1,592	5	1,624	5	1,656	5	1,689	5	1,723	5	12,874
Междинен сбор за конкретна цел № 7		0,210		1,290		1,530		1,561		1,592		1,624		1,656		1,689		1,723		12,874
ОБЩО РАЗХОДИ	-	350,648	-	942,054	-	1.264,374	-	1.433,797	-	1.645,145	-	1.754,471	-	1.914,741	-	1.969,547	-	2.007,446	-	13.282,225

3.2.3. Очаквано отражение върху човешките ресурси на Европейската агенция за гранична и брегова охрана

3.2.3.1. Обобщение

- ☐ Предложението/инициативата не налага използване на бюджетни кредити за административни разходи
- ☒ Предложението/инициативата налага използване на бюджетни кредити за административни разходи съгласно обяснението по-долу:

Разходите за персонал и съответните разходи вече са предвидени в COM (2015) 671. Броят на персонала следва да остане постоянен от 2020 г. на нивото от 1000.

	Година 2019	Година 2020	Година 2021	Година 2022	Година 2023	Година 2024	Година 2025	Година 2026	Година 2027
Временно наети лица (степени AD)	242	275	275	275	275	275	275	275	275
Временно наети служители (ниво AST)	242	275	275	275	275	275	275	275	275
Договорно нает персонал	202	230	230	235	250	234	230	230	230
Командировани национални експерти	194	220	220	220	220	220	220	220	220
ОБЩО	880	1000	1000	1005	1020	1004	1000	1000	1000

Развитие на редовния персонал като част от Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана/

Изисквания по отношение на персонала (ЕПРВ):

	Година 2019	Година 2020	Година 2021	Година 2022	Година 2023	Година 2024	Година 2025	Година 2026	Година 2027
Временно наети лица (степени AD)	188	375	500	500	625	625	750	750	750
Временно наети служители (ниво AST)	187	375	500	500	625	625	750	750	750
Договорно нает персонал	375	750	1.000	1.000	1.250	1.250	1.500	1.500	1.500
ОБЩО	750	1500	2000	2000	2500	2500	3000	3000	3000

Да се посочи предвидената дата за назначаване и съответно да се промени сумата (ако назначаването стане през юли, под внимание се взема само 50 % от средния разход), да се дадат допълнителни разяснения.

Подробни изисквания по отношение на персонала (ЕПРВ):

Постоянният корпус на европейската гранична и брегова охрана ще се състои от три различни категории оперативен персонал, което предполага следните разходи:

Оперативният персонал на постоянния корпус на Европейската гранична и брегова охрана включва гранична охрана, ескортиращи лица при връщане, специалисти в областта на връщането и друг необходим персонал, нает от Европейската агенция за гранична и брегова охрана, командирован в Агенцията от държавите членки или предоставен краткосрочно от държавите членки като членове на екипи за управление на границите, екипи за съдействие при управлението на миграцията или екипи за връщане, които имат изпълнителни правомощия, както и персонал, който отговаря за функционирането на централното звено на ETIAS.

Категория 1, която е щатен персонал, ще бъде нов вид служители на ЕС в рамките на Агенцията, на които са предоставени изпълнителни правомощия, включително използването на сила, когато действат като членове на екипа от Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана.

Като се има предвид, че е необходима задължителна подкрепа за създаването на Постоянен корпус на европейската гранична и брегова охрана (набиране на персонал, ежедневно управление, оперативно планиране и др.), координационни операции², набиране на персонал за местните офиси, придобиване на оборудване от Агенцията, други нови задачи, свързани с функционирането на европейската гранична и брегова охрана, включително Eurosur, засилени правомощия за връщане и приемане на FADO, до 4 % от общия брой на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана (4 % от 3000) може да се предвиди да бъде назначен като „персонал за оперативна подкрепа“ в рамките на Агенцията.

Що се отнася до вида длъжности, щатният персонал ще бъде съставен от 25 % AD, 25 % AST и 50 % от договорно нает персонал. Тази разбивка представлява очакваното разпределение на различните профили, роли и функции в рамките на Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана. По-специално, за работа със собственото оборудване на Агенцията (т.е. капитани и офицери от техническия екипаж на самолети и плавателни съдове) ще бъде необходим значителен брой служители от функционална група AD с необходимите умения, знания и професионален опит, свързани с използването на съвременно оборудване. Също така ще бъдат необходими значителен брой служители от функционална група AD, за да се гарантират функциите по планиране и координиране на увеличените оперативни дейности, извършвани от Постоянния корпус на европейската гранична и брегова охрана, в сравнение със сегашното ниво на ангажираност на Агенцията. Редица служители от функционална група AD ще осъществяват управленски дейности и в рамките на редовния персонал. Освен това в контекста на технологичното развитие, при което ще бъдат автоматизирани редица основни задачи, свързани с управлението на границите, трябва да се вземе предвид балансът между различните видове служители, а сложността на системата изисква по-високо ниво на квалификация на персонала, който ще работи и поддържа.

3.2.3.2. Очаквани нужди от човешки ресурси за отговарящата ГД

- ☐ Предложението не налага използване на човешки ресурси.
- ☒ Предложението налага използване на човешки ресурси съгласно обяснението по-долу:

Оценката се посочва в еквиваленти на пълно работно време

	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Должности в щатното разписание (должностни лица и временно наети лица)									
18 01 01 01 (Централа и представителства на Комисията)	8	8	8	8	8	8	8	8	8
XX 01 01 02 (Делегации)									
XX 01 05 01 (Непреки научни изследвания)									
10 01 05 01 (Преки научни изследвания)									
• Външен персонал (в еквивалент на пълно работно време: ЕПРВ)⁶²									
XX 01 02 01 (ДНП, КНЕ, ПНА от общия финансов пакет)									
XX 01 02 02 (ДНП, МП, КНЕ, ПНА и МЕД в делегациите)									
XX 01 04 г ⁶³	- в централата								
	- в делегациите								
XX 01 05 02 (ДНП, КНЕ, ПНА — Непреки научни изследвания)									
10 01 05 02 (ДНП, ПНА, КНЕ — Преки научни изследвания)									
Други бюджетни редове (да се посочат)									
ОБЩО	8	8	8	8	8	8	8	8	8

XX е съответната област на политиката или бюджетен дял.

Нуждите от човешки ресурси ще бъдат покрити от персонала на ГД, на който вече е възложено управлението на дейността и/или който е преразпределен в рамките на ГД, при необходимост заедно с всички допълнителни отпуснати ресурси, които могат да бъдат предоставени на управляващата ГД в рамките на годишната процедура за отпускане на средства и като се имат предвид бюджетните ограничения.

Описание на задачите, които трябва да се изпълнят:

Должностни лица и срочно наети служители	8 длъжностни лица за изпълнението на следните задачи: 1) Представяват Комисията в управителния съвет на Агенцията. 2) Изготвят становището на Комисията относно годишната работна програма и следят за нейното изпълнение.
--	---

⁶² ДНП = договорно нает персонал; МП = местен персонал; КНЕ = командирован национален експерт; ПНА = персонал, нает чрез агенции за временна заетост; МЕД = младши експерт в делегация.

⁶³ Подтаван за външния персонал, покрит с бюджетните кредити за оперативни разходи (предишни редове ВА).

	3) Осъществяват надзор при изготвянето на бюджета на Агенцията и наблюдават изпълнението му. 4) Съдействат на Агенцията при разработването на нейните дейности в съответствие с политиките на ЕС, включително чрез участие в срещи на експерти.
Външен персонал	

3.2.4. Финансов принос от трети страни

Предложението/инициативата:

- ☐ не предвижда съфинансиране от трети страни
- ☒ предвижда следното съфинансиране от трети страни, като оценките са дадени по-долу:

Бюджетни кредити в млн. евро (до 3-тия знак след десетичната запетая)

Години						2019	2020	ОБЩО
Държави, асоциирани към Шенген ⁶⁴						21.039	56.523	77.562
ОБЩО съфинансирани бюджетни кредити						21.039	56.523	77.562

Години	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	ОБЩО
Държави, асоциирани към Шенген	75.862	86.028	98.709	105.268	114.884	118.173	120.447	719.371
ОБЩО съфинансирани бюджетни кредити	75.862	86.028	98.709	105.268	114.884	118.173	120.447	719.371

3.3. Очаквано отражение върху приходите

- ☒ Предложението/инициативата няма финансово отражение върху приходите.
- ☐ Предложението/инициативата има следното финансово отражение:
 - ☐ върху собствените ресурси
 - ☐ върху разните приходи

Моля, посочете дали приходите са записани по разходни бюджетни редове. ☐

млн. евро (до 3-тия знак след десетичната запетая)

Приходен бюджетен ред:	Отражение на предложението/инициативата ⁶⁵						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Статия							

За целевите приходи да се посочат съответните разходни бюджетни редове.

Други забележки (например метод/формула за изчисляване на отражението върху приходите или друга информация).

⁶⁴ Вноска от държавите, асоциирани към Шенген, се изчислява всяка година от Frontex, като се вземат предвид размерът на субсидията от ЕС и процентът на БВП за съответните държави. Тя отговаря на приблизително 6 % от целия бюджет на Агенцията. Вноската се предоставя на Агенцията.

⁶⁵ ИЩО се отнася до традиционните собствени ресурси (мита, налози върху захарта), посочените суми трябва да бъдат нетни, т.е. брутни суми, от които са приспаднати 20 % за разходи по събирането.